Pſalterium
latinum

Reichling VI. 1849.

LIBER DOCTORIS·HA
..MA..INI·..CH'EDEL·
DE.. ..M..BER.GA·:-

B 5
VI
J. Inc. 84

EX INCUNAB
BIBLIOTHECA
BATTHYANI
N. IV.
Typ. S. Bonaver

Catalogo inscriptus Collegij. Passauien: Societ: Jesu 1619.

Indiuidue trini tatis noīe inuocato p̄ſalterij ordo cum hymnis canticis ⁊ añphonis dauid iuxta ritum quem nunc romana ſeruat eccleſia incipit.

In dñicis dieb⁹ a kalendis Octobris vſq; ad aduentum dñi et ab octaua epyphanie vſque ad dñicam primam quadrageſime ad nocturnū hym⁹.

Primo dierū oīuꝫ quo mundus extat conditus: vel quo reſurgens conditor nos morte victa liberet. Pulſis procul tēporibus ſurgam⁹ omnes occius: ⁊ nocte q̄ramus pium: ſicut ꝑphetā nouimus. [illegible] o ſtras preces vt audiat: ſuāque dextrā porrigat ⁊ expia[illegible]os ſordibus reddat polorum ſedibus. Ut quiq; ſacratiſſimo huius diei tempore horis quietiſ pſallimus donis beatis muneret. Iā n[illegible] paterna claritas te poſtulamus a[illegible]atim: ab ſit libido ſordidans omniſque actus noxius. Ne feda ſit vel lub[illegible]ca compago no[illegible]ri[illegible]s: per quā [illegible] ipi cremenur acri[illegible]. O b[illegible] hor[illegible] redemptor que ſumus: vt probra noſtra diluas: vite perēnis commoda: nobis benigne conferas: Quo carnis actu exules effecti ipi celibes Ut preſtolēur cernui melos canam⁹ glorie Preſta pater pyſſime patriq; compar vnice

ROMANIA FILIALA BATTHYANEUM BIBLIOTECA NATIONALA
BATTHYÁNY-KÖNYVTÁR GYULAFEHÉRVÁR
1458
IV-60

cū ſpū paraclito.r̃gās
per oē ſeculū. Amen.

Ab octaua penthecoſtes uſq ad kalēdas Octobris i dñicis diebꝰ ad nocturnū hyꝰ.

Nocte ſurgentes uigilemꝰ,oēs ſēp in pſalmis meditētur: neque viribꝰ totis domino canamus dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canentes cū ſuis ſanctis mereamur aulam ingredi celi ſimul ⁊ beatā ducere vitā. Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pariterq ſancti ſpūs cuius reboat in omni gloria mundo.amen.

In primo nocturno. añ Seruite domino in timore. añ, dr̃ i aduentu. Ueñiet ecce rex añ. a tpr paſcali uſq ad penthecoſten. alleluia. Lapis reuolutꝰ ē

Pſ dauid primus.

Beatus vir qui ñ abijt in conſilio impiorū:et in via peccatorum nō ſtetit:⁊ i cathedra peſtilētie nō ſedit. Sed i lege dñi volūtas eiꝰ: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanꝙ lignū quod plantatū eſt ſecus decurſus aquarum:qđ fructū ſuū dabit in tempore ſuo. Et folium eius ñ defluet: ⁊ oia quecūq faciet proſperabūtur. Non ſic impij nō ſic: ſꝫ tanꝙ puluis quē pi cit ventꝰ a facie terre. Ideo ñ reſurgūt impij in iudicio: neque peccatores in conſilio iuſtorum. Qm nouit dñs

niam iuſtoꝝ: ⁊ iter im
pioꝝ peribit. ps dd. ꝶ.
Q Uare fremuerūt
gētes ⁊ popl'i me
ditati ſūt inania. Aſti
terunt reges terre: et
principes conuenerūt
in vnum aduerſuſ do
minū: ⁊ aduerſus xp̄z
eius. Dirumpam⁹ vī
cula eorum. ⁊ proicia
mus a nobis iugū ip
ſorum. Qui habitat ī
celis irridebit eoſ: ⁊ do
minus ſanabit e..s
Tunc loq... ..os
in ira ſua et in furo e
ſuo conturbabit eos.
Ego autem conſtitu
tus ſum rex ab eo ſup
ſyō mōtē ſctū ei⁹ p̄di
cans preceptum ei⁹.
Dn̄s dixit ad me fili⁹
meuſ es tu ego hodie
genui te. Poſtula a
me ⁊ dabo tibi gētes
hereditatē tuaȝ ⁊ poſ
ſeſſionē tuā t̄minoſ ter
re. Reges eos in uir
ga ferrea ⁊ tāq̄ȝ vas fi
guli ꝯfringes eos. Et
nūc reges ītellige: eru
dimini q̄ iudicatiſ trā
Seruite dn̄o ī tim or
⁊ exultate ei cū tremo
re. Apphendite diſci
plinam neq̄n iraſcat̄
dn̄s ⁊ peatis d̄ via iu
ſta. Cum exarſerit in
breui ira ei⁹. beati oēſ
qui confidūt in eo.
Pſ.mus dauid. iii.
D Omine q̄d mul
tiplicati ſūt q̄ tri
bulant me. multiplica
ti inſurgunt aduerſū
me. Multiplicati ſūt
anime mee: non eſt ſa
lus ipſi in deo eius.
Tu aūt domīe ſuſce
ptor meus es. gloria
mea ⁊ exaltans caput
meuȝ. Uoce mea ad
dominum clamaui ⁊

exaudiuit me de mõ
te ſctõ ſuo. E go dor
miui ⁊ ſoporatus ſũ:
exurrexi: qꝛ dñs ſuſce
pit me. N õ tiebo mi
lia populi circundãtiſ
me exurge dñe ſaluũ
me fac de⁹ me⁹. Q m̃
tu pcuſſiſti oeſ aduer
ſãtes mihi ſine cã oẽ
tes peccatoꝝ [illegible]
D ñi eſt ſalus: [illegible] ſup
populum tuũ [illegible]
ctio tua ꝑs dav[illegible]
C Uz inuoca[illegible]ere
diuit me de[illegible] edi
cie mee: in trib[illegible] du
dilataſti mihi. M[illegible]
rere mei: ⁊ exaudi ora
tionem meam. F [illegible]
hominũ vſqꝫ quo g[illegible]
ui corde: ut qd dilig
tis vanitatem ⁊ queri
tis mendaciũ. E t ſci
tote qm̃ mirificauit
dñs ſanctũ ſuũ: dñs
exaudiet me cum cla
mauero ad eum. I ra
ſcimini ⁊ nolite pecca
re: que dicitis i cordi
b⁹ veſtris ⁊ i cubilib⁹
veſtris cõpungimini.
S ac[illegible]ficate ſacrificiũ
iuſticie: ⁊ ſꝑate i do
mĩo: multi dñt qs oñ
dit nobis bõa. S igna
tũ ẽ ſr nos lumẽ vult⁹
tui dñe: dediſti letitiã
in corde meo. A fru
ctu [illegible] vini ⁊ olei
ſui multiplicati ſunt.
[illegible] i idipſũ dor
[illegible] quieſcã. Q m̃
[illegible] dñe ſingulariter in
[illegible] ſtituiſti me. pſal
mus dauid. v.
V Erba mea auri
bus percipe dñe
tellige clamorẽ meũ.
I n[illegible]de voci orõnis
mee [illegible] rex meus ⁊ deus
meus. Q uoniam ad
te orabo domĩe mãe
exaudies vocem meã

M ane aſtabo tibi et videbo quoniã ñ de⁹ volens iniquitatez tu es. N eq₃ habitabit iu xta te malignus:neq₃ pmanebũt iiuſti ante oculos tuos. O diſti oẽs q̇ opãt iniq̇tatez pdes oẽs q̇ loquunt mendaciũ. V irum ſã guinũ ⁊ doloſũ abho minabit dñs:ego aũt i multitudie miſ cor die tue. I ntroibo do muz tuã:ado templũ ſanctũ eos timore tuo . D ne duc me in iuſticiatis pp iimicos meos di rige i ↄſpectu tuo uiã meã. Q ñ nõ ẽ in ore eoꝝ ṽitas:cor eoꝝ va nũ ẽ. S epulcꝝ patẽs ẽ guttur eoꝝ : linguis ſuis doloſe agebant : iudica illos de⁹. D eci dant a cogitatiõibus ſuis ſecũdũ multitudi impietatuz eoꝝ expel le eos:qm̄ irritauerũt te dñe. E t letent oẽs qui ſperant in te: i et num exultabũt ⁊ hita bis i eiſ. E t gloriabũ tur i te oẽs q̇ diligut nomen tuũ:qm̄ tu bñ dices iuſto . D ñe ut ſcuto bone volũtatis tue coronaſti nos.

Pſalmus dauid.vi.

D omine ne in fu ro tuo arguas me neq₃ i ira tua cor ripias me. M iſer mei domine qm̄ infirmus ſum ſana me domine qm̄ conturbata ſunt oĩa oſſa mea. E t aia mea turbata eſt ualð ſed tu dñe vſque quo C onuertere domine ⁊ eripe animam meaz ſaluum me fac propt̄ miſericordiam tuam

Q uĩ nõ ē in moꝛte q̄
memoꝛ ſit tui: in īfer
no āt quis confitebit
tibi:* L aboꝛaui in ge
mitu meo: lauabo per
ſingulas noctes lectũ
meuȝ lachrimi[s m]eis
ſtratũ meum rigabo.
T urbatus ē a furoꝛe
oculus me⁹ ĩueteraui
int̄ oēs inimicos me
os. D iſcedite a me oēſ
q̄ opamini iniquitatē
qm̄ exaudiuit dn̄s vo
cē fletus me[i]. E xau
diuit dn̄s deprecatõȝ
meā dn̄s oꝛatõnē me
am ſuſcepit. E rubeſ
cant ⁊ ꝯturbent vehe
ment oēs inimici mei
cõuertāt ⁊ erubeſcāt
valde velociter. añ.
Seruite dño in timo
re ⁊ exultate ei cuȝ tre
moꝛe. añ. Deus iudex
iuſt⁹ ⁊c. añ. Ueniet ec
ce rex excelſuſ cũ pote
ſtate magna ad ſaluā
das gētes alleluia. añ.
Confoꝛtate ps dd. vij
D Omine de⁹ me⁹
i te ſperaui: ſaluũ
me fac ex omnibus ꝑ
ſequentib⁹ me et libe
ra me. N equando ra
piat vt leo animaȝ me
am dum non eſt qui
redimat: neqꝫ qui ſal
uum faciat. D omine
deus meus ſi feci iſtđ
ſi eſt iniquitas in ma
nibus meis. S i reddi
di retribuentibus mi
hi mala decidam me
rito ab inimicis meis
inanis. P erſequatur
inimicus animaȝ me
am ⁊ compꝛehendat:
⁊ cõculcet ĩ terra vitā
meā: ⁊ gloꝛiā meam ĩ
puluerē deducat. E x
urge dñe in ira tua et
exaltare in finibuſ ini
micoꝝ meoꝝ. E t exur

ge dñe deus i p̄cepto
quod mādaſti et ſina
goga populorum cir
cundabit te. Et ppt̄
hanc in altū regrederē
dñs iudicat populos.
Iudica me dñe ſecū
dū iuſticiaꝫ meā: et ſe
cundū innocētiaꝫ me
am ſup me. Cōſume
tur nequitia peccato
rū ꝛ diriges iuſtū ſcru
tās corda ꝛ renes eiꝰ.
Iuſtū adiutoriū meū
a dño qui ſaluos facit
rectos corde. Deꝰ iu
dex iuſtus fortis ꝛ pa
tiens: nunquid iraſci
tur p ſingulos dies:
Niſi conuerſi fueritis
gladiū ſuū vibrauit: ar
cuꝫ ſuū tetēdit ꝛ para
uit illuꝫ. Et in eo pa
rauit vaſa mortis: ſa
gittas ſuas ardētibus
effecit. Ecce parturiuit
iniuſticiā ꝛ cōcepit do
lorē: ꝛ pepit iniqtatē.
Lacum appuit ꝛ effo
dit eū: ꝛ incidit i foueā
quā fecit. Conuertet
dolor eius i caput eiꝰ:
ꝛ in verticeꝫ ipſius ini
quitas eius deſcēdet.
Cōfitebor domino ſꝫ
iuſticiā eiꝰ: et pſalam
nomini domini altiſ
ſimi. Ps dauid. viij.
Domine dominꝰ
noſter: quā admi
rabile eſt nomen tuū
i vniuerſa terra. Qm̄
eleuata eſt magnificē
cia tua ſup celos. Ex
ore infantium ꝛ lactā
tium perfeciſti laudeꝫ
propter inimicos tuos
vt deſtruas inimicuꝫ
ꝛ ultorem. Quoniam
videbo celos tuos o
pera digitorū tuorūꝫ:
lunam et ſtellas que
tu fundaſti. Quid
eſt homo quod me

moꝛ es eius: aut filius
hoīs qm̄ viſitas eum
Minuiſti eum paulo
minus ab angelis glo
ria ⁊ honoꝛe coꝛona
ſti eū ⁊ conſtituiſti eū
ſup̱ opera manuū tua
rū. Omnia ſubiecisti
ſub pedibꝰ eius oues
⁊ boues vniuerſas: in
ſuper ⁊ peccoꝛa cāpi.
Volucreſ celi ⁊ piſceſ
maris q̄ pambulāt ſe
mitas mariſ. Dn̄e do
minus noſter quā ad
mirabile eſt nomē tu
um in vniuerſa terra

Pſalmus dauid. ix.

Confitebor tibi
domie i toto coꝛ
de meo narrabo oīa
mirabilia tua. Leta
boꝛ ⁊ exultabo in te:
pſalā nōi tuo altiſſie.
In conuertendo ini
micum meum retroꝛ
ſum infirmabuntur ⁊
peribunt a facie tua.
Quoniam feciſti iu
dicium meum et cau
ſam meam: sediſti ſu
per thronum qui iu
dicas iuſticiaꝫ. Incre
paſti gentes et perijt
impius nomen eoꝛuꝫ
deleſti in eternum et
in ſeculuꝫ ſeculi. Ini
mici defecerunt fra
mee in finem ⁊ ciuita
tes eoꝛum deſtruxiſti
Perijt memoꝛia eoꝝ
cū ſonitu ⁊ dominus
in eternuꝫ permanet
Parauit in iudicio
thoꝛum ſuum et ipſe
iudicabit oꝛbem terr̄
in equitate iudicabit
populos in iuſticia.
Et factus eſt dominꝰ
refugium pauperi ad
iutoꝛ in opportuni
tatibus in tribulatio
ne. Et ſperent in te
omnes qui nouerunt

nomen tuũ:quoniã n̄
d̄relinquiſti querẽtes
te dñe. P ſalite dño q̄
habitat in ſyon anun
ciate inter gentes ſtu
dia eius. Q m̄ reqrẽs
ſãguinez eoꝝ recorda
tus eſt nõ eſt oblitus
clamorem pauperum
M iſerere mei dñe :vi
de humilitatem meaz
de ĩimicis meis. Q ui
exaltas me de portis
mortis ut anunciem
oẽs laudatões tuas i
portis filie ſyon. E x
ultabo i ſalutari tuo :
ĩfixe ſunt gentes in in
teritu quẽ fecerẽt. In
laqueo iſto quem ab
ſconderunt.. . ꝯpꝛẽſus
ẽ pes eorum. C ognoſ
cet dñs iudicia faciẽſ
i opib⁹ manuũ ſuaruz
ꝯphenſus ẽ peccator.
C onuertãt peccato
res in iſernũ:oẽs gen
tes que obliuiſcuntur
deũ. Q m̄ nõ i finem
obliuio erit pauperis
patientia pauperũ nõ
peribit in finem. E x
urge dñe n̄ ꝯfortetur
homo:iudicent gẽteſ
i conſpectu tuo. C on
ſtitue dñe legiſlatorẽ
ſup eos vt ſciant gen
tes:qm̄ homines ſunt
V t q̄d dñe receſſiſti
longe:deſpicis in op
portũitatibus i tribu
latione:du ſuperbit ĩ
pius incendit paup:
cõprehẽdunt i ꝯſilijs
quibus cogitãt. Q m̄
laudatur peccator in
deſiderijs aĩe ſue: ⁊ ĩi
quus bene dicit. E x
acerbauit dñm pctõr:
ſecundum multitudi
nem ire ſue non que
ret. N on eſt deus in
ꝯſpectu ei⁹: inq̄nitate
ſt vie illi⁹ i oĩ tempor

A uferūt iudicia tua
a facie eꝰ: oīum inimi
corum ſuoꝝ dñabit
D ixit enim in corde
ſuo nō mouebor a ge
neratione ī generatio
nem ſine malo. C uiꝰ
maledictiōe os plenū
eſt: ꝛ amaritudīe ꝛ do
lo ſub lingua eius la
bor ꝛ dolor. S edet in
inſidijs cum diuitibꝰ
in occultis: ut interfi
ciat innocentē. O cu
li eiuſ in pauperem re
ſpiciant inſidiatur in
abſcondito quaſi leo
in ſpelunca ſua. I nſi
diatur vt rapiat paup
em· rapere pauperem
dum attrahit eū. I n
laqueo ſuo hūiliabit
eū iclinabit ſe ꝛ cadet
cū dñatꝰ fuit paupeꝝ
D ixit enim in corde
ſuo oblitꝰ ē dūs: auer
tit faciē ſuam ne vide
at ī finē. E xurge dne
deus ꝛ exaltet manuſ
tua: ne obliuiſcariſ pa
uperuꝫ. P ropter q̇d
irritauit impius deū:
dixit enim ī corde ſu
o nō requiret. V ides
quoniā tu laborem et
dolorem conſideras:
ut trades eos ī manꝰ
tuas. T ibi derelictuſ
eſt pauper: orphāo tu
eris adiutor· C ōter
brachium peccatoris
ꝛ maligni. querit pec
catum illi inuenietur.
D ominꝰ regnabit iet
nū ꝛ ī ſeculū ſeculi pi
bitis gētes de tra illiꝰ
D eſideriuꝫ pauperū
exaudiuit dominu ſ. ꝑ
parationeꝫ cordis eo
rum audiuit auriſ tua
I udicare pupillo ꝛ hu
mili: ut nō appōat vl
tra magnificare ſe hō
ſup terrā. ps dd. x.

n.

IN dño cõfido: q̃mõ dicitis anime mee transmigra ĩ mõtem ſicut paſcer. Q̃m ecce peccatores intenderunt arcuz. parauerunt ſagittas ſuas in pharetra vt ſagittent in obſcuro rectos corde. Q̃m quez perfeciſti deſtruxerũt: iuſtus autẽ quid fecit. Dñs in templo ſancto ſuo. dñs in celo ſedes eiuſ Oculi eius ĩ pauperẽ reſpiciũt palpebre ei⁹ interrogant filios hominum. Dñs interrogat iuſtũ ⁊ impiũ. qui autez diligit iniquitatem odit aĩam ſuam. Pluet ſup peccatores laqueos ignis: ſulphur ⁊ ſpũs procellaꝝ pars calicis eoꝝ. Q̃m iuſt⁹ dñs ⁊ iuſticiã dilexit equitatem vidit uult⁹ eiuſ. añ. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ longaminis nunquid iraſcetur per ſingulos dies. añ. Confortate man⁹ diſſolutas cõfortamini dicite ecce deus nr̃ veniet ⁊ ſaluabit nos alleluia. añ. Tu dñe ⁊c. añ. Gaudete oẽs ⁊c.

Pſalmus dauid. xi.

Saluum me fac domine qm̃ defecit ſãctus qm̃ diminute ſũt ṽitates a filijs hõinuz Uana locuti ſũt vnuſquiſq; ad proximum ſuum labia doloſa in corde et corde locuti ſunt. Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa ⁊ liguã magniloquã. Qui dixerũt liguã nr̃ã magnificabimus: labia noſtra a nobis ſunt q̃s nr̃ dñs eſt. Propt̃ miſeriam inopuz ⁊ ge

mitũſſi pauperum ex
urgam dicit domin⁹.
P onam in ſalutari:
fiduciter agam in eo
E loquia domini elo
quia caſta: argentum
igne examinatum ꝓ
batum terre purgatũ
ſeptulum. T u domi
ne ſeruabis nos ⁊ cu
ſtodies nos a genera
tione hac in eter
In circuitu impij am
bulant: ſecundum al
titudinem tuam mul
tiplicaſti filios homi
num. Pſalmus da
uid. xij.

U Sque quo do
mie obliuiſceris
me in finem vſqꝫ quo
auerteris faciem tuã
a me. Q uãdiu ponã
conſilia ĩ anima mea
dolore in corde meo
per diem. U ſqꝫ quo
exaltabitur inimicus
meus ſuper me: reſpi
ce ⁊ exaudi me domi
ne deus meus. Illũi
na oclos meos ne ũn
quam obdormiaꝫ in
morte: neqñ dicat ini
micus me⁹ ꝑualui ad
uerſus eũ. Q ui tribu
lant me exultabunt ſi
motus fuero: ego aũt ĩ
cordia tua ſpaui.
ultabit cor meum
in ſalutari tuo: cãtabo
dño qui bona tribuit
mihi ⁊ pſallã nomini
dñi altiſſimi. Pſal
mus dauid. xiij.

D Ixit inſipiens
in corde ſuo. nõ
ẽ deus. C orrupti ſũt ⁊
abhominabiles facti
ſunt in ſtudijs ſuis: ñ
eſt qui facit bonum
non eſt vſqꝫ ad vnũ
D ñs de celo pſpexit
ſup filios hõinum: vt
videat ſi ẽ itelligẽs aut

requirēs deū. Omnes ſ
declinauerūt ſimul in
utiles facti ſunt. nō ē
qui faciat bonū nō ē
uſq; ad vnū. S epulc[illegible]
patēs ē guttur eorū:
līguis ſuis doloſe age
bant: venenū aſpidū
ſub labys eo[illegible] Q uo[illegible]
os maledictōe [illegible] [illegible]a
ritudine plenū eſ[illegible]
loces pedes eo[illegible] [illegible]ernd
fudēdū ſanguinē. [illegible] tuū
tritio [illegible] īfelicitas i[illegible] o
eo[illegible] [illegible] viā pacis nō c[illegible]
gnouerūt: nō eſt tīor
dei ante oculos eorū
N ōne cognoſcēt oēſ
qui operant̄ iniqtatē
q̄ deuorāt plebē meā
ſicut eſcā panis. D ñz
nō inuocauerunt illic
trepidauerūt timore
vbi ñ erat timor. Q m̄
dñs in generatōne iu
ſta eſt: conſiliū inopis

confudiſtis: quoniaz
dominus ſpes eius ē
Q uis dabit ex ſiō ſa
lutare iſrael: cuz auer
terit dominus capti-
uitatem plebis ſue: ex
ultabit iacob [illegible] letabi
tur iſrael. Pſalmus
dauid. xiiij.

D Omine quis ha-
bitabit ī taberna
[illegible] tuo: a[illegible]t quis re
[illegible]ſcet in monte ſā
[illegible] tuo: Q ui ingrē
ditur ſine macula: et
operatur iuſticiam.
Q ui loquitur verita
tem in corde ſuo qui
non egit dolum in li
gua ſua. H ec fecit p
ximo ſuo malum: et
obprobrium non ac
cepit aduerſus proxi
mos ſuos. A d ni
hilum deductus eſt
in conſpectu eius

malignus:timētes āt dñm glorificat. Qui iurat proximo ſuo et non decipit qui pecuniā ſuaȝ non dedit ad uſuram:ꝛ munera ſuper innocentem non accepit. Qui facit hec nō cōmouebit̄ i eternum. Gloria patri.

añ. Tu domine ſeruabis nos et cuſtodies noſ. Memor fui ĩnocte nominis tui dñe. ℟. Et cuſtodiui legē tuā. añ. i aduētu. Gaudete oēs ꝛ letāini qa ecce veniet dñs vltionis adducet ṙtributō nē ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos alleluia. ℣. Ex ſyō ſpēs decoris ei⁹. ℟. De⁹ nr̄ manifeſte vēiet. añ. i. paſca alleluia. Lapis reuolut⁹ ē all'a ab hoſtio monumēti all'a all'a. ℣. Surrẋit dñſ de ſepulcro alleluia. ℟. Qui ꝓ nobis pepēdit in ligno alleluia Pſalmus dd.xv.

Conſerua me dñe qm̄ ſpaui i te:dixi dño de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanctis q̇ ſūt ĩ t̄ra ei⁹ magnificauit oēs voluntates meas in eis. Multiplicate ſunt ĩfirmitates eoruȝ:poſtea acceleraverunt. Non congregabo conuēticula eoꝝ de ſanguīb⁹: nec memor ero nōiuȝ eoꝝ ꝑ labia mea. Dñſ pars hereditatis mee ꝛ calicis mei.tu es q̇ r̄ſtitues hereditatē meam mibi. Funes ceciderunt mibi in ꝑclaris:etenim hereditas mea ꝑclara eſt mibi. Benedicaȝ dñm q̇ tribuit mibi intellectum

inſup ꝛ vſq; ad nocté icrepuerũt me renes mei. P rouidebaꝫ do minũ ĩ cõſpectu meo ſẽper qm̃ a dextris eſt mihi ne commouear. P ropter hoc letatuꝫ eſt coꝛ meũ: ꝛ exulta / uit lingua mea: iſup ꝛ caro mea reqeſcet in ſpẽ. Q m̃ ñ dreliques aĩam meaꝫ in inferno nec dabis ſanctũ tuũ vider̃ coꝛruptõꝫ. N o taſ mihi feciſti vias ui te: adimplebis me leti cia cuꝫ vl̃tu tuo: decla matões ĩ dexta ſua uſ q; ĩ finẽ. an. Bonoꝝ meoꝝ ñ idiges ĩ te ſpe raui cõſetua me dñe. an. Gaude et letare fi lia hieruſalẽ ecce rex tu⁹ venit ſyon noli ti mere q2 adueniet ſal⁹ tua. ps dauid. xvi.

E Xaudi domĩe iu ſticiam meaꝫ: intẽ de deprecationẽ meã A urib⁹ percipe oꝛa tionem meam: non ĩ labijs doloſis. D e u ul tu tuo iudicium meuꝫ prodeat: oculi tui vid ant equitatem. P ro baſti coꝛ meum ꝛ viſi taſti nocte. igne me examinaſti ꝛ non eſt inuenta in me iniqui tas. V t nõ loquatur os meum opera hõieꝫ propter uerba labioꝝ tuoꝛuꝫ ego cuſtodiui uias duras. P erfice greſſus meos in ſemi tis tuis: vt non moue antur veſtigia mea. E go clamaui quõiaꝫ exaudiſti me: deus in clina aurem tuam mi hi ꝛ exaudi ṽba mea. M irifica miſericoꝛdi as tuas: qui ſaluos fa cis ſperãtes ĩ te. P re ſiſtentibus dextere tue cuſtodi me: ut pu

pillã oculi. S ub umbra alarum tuarũ protege me a facie impiorunt qui me afflixerũt. I nimici mei animaꝫ meam circundederũt adipẽ ſuum concluſerunt os eoꝛuꝫ locutũ eſt ſuperbiam. P roiciẽtes me nunc circũdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram. S uſceperunt me ſicut leo paratus ad pꝛedam: ⁊ ſicut catulus leõis habitans ĩ abditis. E xurge domine pꝛeueni eum ⁊ ſupplanta eum eripe animam meam ab impio frameaꝫ tuã ab inim̃icis man⁹ tue D ñe a paucis de t̃ra diuide eos in vita eoꝝ de abſconditiſ tuis adimpletuſ eſt venter eorum. S aturati ſunt filys: et diuiſerunt reliquias ſuas paruul' ſuis. E go auteꝫ in iuſticia apparebo ↄſpectu tuo: ſaciaboꝛ cũ apparuerit gloꝛia tua. P ꝛopter v̓ba labioꝛũ tuoꝝ. ego cuſtodiui vias duras. añ. Rex nr̃ ueniat xp̃s queꝫ ioannes p̃dicauit agnuꝫ eſſe venturum. Pſalmus dauid. xvij.

D Iligẽtiã te domine foꝛtitudo mea dñs firmamẽtũ meuꝫ et refugium meum et liberatoꝛ meus. D e⁹ meus adiutoꝛ meus: ⁊ ſperabo in eũ. P rotectoꝛ meus et coꝛnu ſalutis mee: et ſuſceptoꝛ meus. L audans ĩuocabo dominum et ab ĩimicis meis ſaluus ero. C ircũdederũt me doloꝛes moꝛtis: et toꝛrẽtes ĩiquitatis cõturbauerunt me. D olo

res inferni circũdede
runt me preoccupaue
rũt me laquei mortis.
In tribulatione mea
inuocaui dominum ⁊
ad deum meũ clama
ui. Et exaudit de tẽ
plo ſancto ſuo vocem
meã: vt clamor meus
in cõſpectu eius ĩtroi
uit in aures eius. Cõ
mota eſt ⁊ contremu
it terra fundamenta
montium conturbata
ſũt ⁊ cõmota ſunt: qm̃
iratus eſt eis. Aſcen
dit fumus in ira eius:
⁊ ignis a facie eius ex
arſit carbones ſuccẽſi
ſũt ab eo. Inclinauit
celos et deſcendit: et
caligo ſub pedibu⁹ ei⁹
Et aſcendit ſuper che
rubyn ⁊ volauit ſuper
penas ventorum. Et
poſuit tenebras latibu
lum ſuũ: ⁊ in circuitu
eius tabernaculũ eius
tenebroſa aqua in nu
bibus aeris. Pre ful
gore in conſpectu ei⁹
nubes tranſierũt grã
do ⁊ catbones ignis.
Et introiuit de celo
dominus: ⁊ altiſſimus
dedit vocẽ ſuam grã
do ⁊ carbones ignis.
Et miſit ſagittas ſuas
⁊ diſſipauit eos fulgu
ra multiplicauit et cõ
turbauit eos. Et ap
paruerunt fontes aq̃
rum ⁊ reuelata ſũt fũ
damenta orbis terrarum
Ab increpatione tua
domine ad inſpiratio
nẽ ſpiritus ire tue. i
ſit de ſũmo et accepit
me ⁊ aſſumpſit me de
aquis multis. ripu
it me de inimicis me
is fortiſſimis ⁊ ab his
q̃ oderũt me qm̃ cõfirmã
ti ſũt ſuper me. Pre
uenerunt me in die af
flictionis mee et fac

Preuenerunt me in
dīē afflictionis mee: ꝛ
factꝰ ē dn̄s protector
meus. Et eduxit me
in laudem̄ ſaluuꝫ me
fecit: quoniam voluit
me. Et retribuet mi
hi dominus ſecunduꝫ
iuſtitiam meam: et ſe
cundum puritatē ma
nuum mearum retri
buet mihi. Quia cu
ſtodiui vias domini:
nec impie geſſi a deo
meo: Quoniaꝫ omia
iudiciā eius in conſpe
ctu meo: ꝛ iuſtitias eꝰ
non repuli a me. Et
ero immaculatus cuꝫ
eo: et obſuabo me ab
iiquitate mea. Et re
tribuet mihi dominꝰ
ſecundum iuſtitiā me
am ꝛ ſecundū purita
manuū mearum in ꝯ
ſpectu oculorum eius
Cum ſancto ſanctus
eris: ꝛ cum viro inno
cente innocens eris.
ꝛ cū ꝑuerſo ꝑuerteris
Qm̄ tu populum hu
milem ſaluum facies
ꝛ oculos ſuperborum
humiliabis. Qm̄ tu il
lumīas lucernā meaꝫ:
domine deus meus il
lumia tenebras meas
Qm̄ ī te erripiar a tē
ptatiōe ꝛ in deo meo
tranſgrediar murum.
Deus meꝰ impoluta
via eius eloquia dn̄i
igne exāinata ꝓtector
ē oīuꝫ ſperantium ī te
Qm̄ quis deus preter
dominum aut q̄s deꝰ
preter deū noſtꝝ. Deꝰ
qui precinxit me vtu
te ꝛ poſuit immacula
tam uiam meā. Hut
ꝑfecit pedes meos tā
ceruorum vt ſuper ex
celſa ſtatuēſ me. Qui
docet manꝰ meas ad
ꝓliū ꝛ poſuiſti ut arcū
ꝛ cū electo electꝰ eris

ereū bꝛachia mea. Et
dediſti mihi ꝓtectio
nem ſalutis tue ⁊ dex
tera tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua coꝛ
rexit me in fineꝫ ⁊ diſ
ciplina tua ipa me do
cebit. Dilataſti greſ
ſus meos ſubtuſ me ⁊
nō ſūt infirmata veſti
gia mea. Perſeq̄r ini
micos meos ⁊ ꝯphen
dā illos et nō ꝯuertar
donec deficiant. Nō
frīgā illos: nec poterūt
ſtare: cadent ſubt̄ pe
des meos. Et pꝛecin
xiſti me viꝛtute ad bel
lum: ⁊ ſupplantaſti in
ſergentes in me ſubtꝰ
me. Et inimicos me
os dediſti mihi doꝛ
ſum ⁊ odiētes me diſ
perdidiſti. Clamaue
runt: nec erat qui ſal
uos faceret ad domi
nū nec exaudiuit eo.
Et comminuam eos
ut puluerem ante faci
em venti: ut lutuꝫ pla
tearū delebo eos. Eri
pies me de contradic
tionibus populi cōſti
tues me in caput gen
tium. Populus queꝫ
non cognoui ſeruiuit
mihi in auditu auris
obediuit mihi. Filij
alieni meditati ſūt mi
hi: filij alieni inuetera
ti ſūt: ⁊ claudicauerūt
a ſemitis ſuis. Viuit
dominus ⁊ benedictꝰ
deus meus: ⁊ exalte᷑
deus ſalutiſ mee. De
us qui das vindictas
mihi: ⁊ ſubdis popl̄os
ſub me: liberatoꝛ me
us de inimicis meis
iracundis. Et ab in
ſurgentibus in me ex
altabis me a viro ini
quo eripies me. Pꝛo
pterea ꝯfiteboꝛ tibi in
natōibꝰ dn̄e: ⁊ nomini
tuo pſalmum dicam

Magnificans ſalutẽs regis eius ⁊ faciẽs miſericordiam xp̄o ſuo dauid ⁊ ſemini eᵘ vſqꝫ in ſeculum. an̄. Diligã te domine virtᵘ mea. ỽ. Quoniaꝫ tu illumi nas lucernam meam dn̄e. ℟. Deus meus illumina tenebras meas. an̄. Ecce venio cito et merces mea mecum eſt dicit dn̄s darẽ vnicuiqꝫ ſecundũ opera ſua. ỽ. Emitte agnũ dn̄e dñatorem terre. ℟. De petra deſerti ad montem filie ſyon. alleluia quẽ queris mulier alleluia viuentez cũ mortuiſ alleluia. ỽ. Surrexit do. ve. allrluia. ℟. Et appaſy. an̄. nõ ſunt lo. an̄. Sa. ange. an̄t. alleluia no. fle. ma.

Celi enarrãt gloriam dei ⁊ opa manuũ eiᵘ anũciat firmamẽtuꝫ. Dies dei eructat ṽbũ ⁊ nox nocti ĩdicat ſciẽtiã. Nõ ſũt loq̄le neqꝫ ſermones quoꝝ ñ audiãt voces eoꝝ in oẽm terraꝫ exiuit ſonus eorum: ⁊ ĩ fineſ orbis terre ṽba eorũ. In ſole poſuit tabernaculũ ſuuꝫ ⁊ ipſe tãqꝫ ſponſus ꝓcedẽs d thalamo ſuo. Exultauit vt gigas ad currẽdam viam a ſũmo celo egreſſio eiuſ. Et occurſuſ eiᵘ vſqꝫ ad ſummũ eiᵘ: nec eſt q̄ ſe abſcedat a calore eius.

Lex dn̄i ĩmacu'ata ꝯuertẽs aĩas teſtimõiũ dn̄i fidele ſapiẽtiã preſtãſ puul'. Iuſtitie dn̄i rcte letificanteſ corda pceptũ dn̄i lucidũ illumiãs ocl'oſ. Timor dn̄i ſcũs pmanẽs ĩ ſcl'ꝫ ſcl'i iudicia dn̄i vera iuſtifi

cata i ſemetipſa. De
ſiderabilia ſuper aurũ
ꝛ lapidem precioſum
multum ꝛ dulciora ſu
per mel ꝛ fauum. Et
enĩ ſeruus tuus cuſto
dit ea: in cuſtodiẽdis
illis retributio multa
Delicta quis intelli
git ab occultis meis
munda me: ꝛ ab aliẽis
parce ſeruo tuo. Si
mei nõ fuerĩt dñati:
tunc ĩmaculatus ero
ꝛ emundabor a delic
to maximo. Et erũt
ut complaceãt eloq̃a
oris mei: ꝛ meditatio
cordis mei in conſpe
ctu tuo ſemper. Dñe
adiutor meus ꝛ redẽ
ptor meus. añ. Non
ſunt loquele neq; ſer
mones quorum non
audiantur uoces eoꝝ
añ. Gabriel angelꝰ lo
cutus eſt marie dicẽs
Aue gratia plena do

minus tecum benedi
ta tu in mulieribus ꝛ
benedictus fructus uẽ
tris tui. añ. Exaudiat
añ. ma. dix. Ps. xix.
Exaudiat te dñs i
die tribulationis
ꝓtegat te nomẽ dĩ ia
cob. Mittat tibi auxi
liũ de ſãcto, ꝛ de ſyon
tuatur te. Memor ſit
oĩs ſacrificij tui: et ho
locauſtũ tuũ pigue fi
at. Tribuet tibi ſecũ
dũ cor tuũ ꝛ oẽ cõſiliũ
tuũ confirmet. Leta
bimur in ſalutari tuo:
ꝛ i noĩe dĩ nr̃i magni
ficabimur. Impleat
dñs oẽs petitiones tu
as nunc cognoui qm̃
ſaluũ fecit dñs xp̃s tu
um. Exaudiet illũ de
celo ſãcto ſuo i potẽ
tatibus ſalus dextere
eiꝰ. Hi i curribꝰ ꝛ hi i
eq̃s nõ aũt in nomĩe
dei nr̃i inuocabimus

Ipſi obligati ſūt ⁊ ceciderūt: nos autē ſurgimus ⁊ erecti ſumuſ Dñe ſaluū fac regez: ⁊ exaudi nos in die q̈ ĩuocauerimus te. aſ. Exaudiat te dñs ĩ die tribulatiōis. aū. Maria dixit: puta qualis eſt iſta ſalutatio quia turbata eſt anima mea: ⁊ quia paritura ſuz regem qui clauſtrum virginſtatis mee non violabit. añ Domine añ: In aduentu ſummi regis. Pſalmus. .XX.

Domie ĩ v̄tute tua letabiť rex: ⁊ ſup ſalutare tuum exultabit vehementer. De ſiderium cordis e⁹ tribuiſti ei ⁊ volūtatē labiorū eius non fraudaſti eum. Qm̄ preueniſti eū ĩ benedictōez dulcedinis poſuiſti in capite eius coronam d̄ lapide precioſo. Vitaz petyt a te ⁊ tribuiſti ei longitudinē dierum: et in ſeculum ſeculi. Magna ē gloria eius ĩ ſalutari tuo gloriam ⁊ magnum d̄corez impones ſuper eū Qm̄ dabis eū ĩ benedictōem in ſcl̄m ſecl̄i: letificabiſ eū ĩ gaudio cum vultu tuo. Qm̄ rex ſperat in dño: ⁊ ĩ miſericordia altiſſimi ñ cōmouebiť. Inueniatur manuſ tua omnibus inimicis tuis d̄xtera tua ĩueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanū ignis ĩ tp̄e vultus tui: deus in ira ſua cōturbabit eos ⁊ d̄uorabit eos ignis. Fructū eoꝝ de terra pdes ⁊ ſemen eorūz a filijs hominū. Quōiaz de

clinauerunt in te ma la:cogitauerũt ↄſilia q̄ non potuerunt ſtabili re. Q̃m pones eos đ orſum ĩ reliquijs tuis ꝑparabis vultum eoꝝ Exaltarẽ dñe in vir tute tua cantabim⁹ et pſallemus virtutes tu as. Gloria an̄. Domi ne ĩ virtute letabitur rex. ṽ. Exaltare domi ne in virtute tua. ℞. Cantabimus ꝛ pſalle mus virtutes tuas. an̄. In aduentu ſum mi regis mundentur corda hominum: ut digni ambulemus in occurſum illius: quia cito ueniet ꝛ non tar dabit. ṽ. Egredietur dominus de celo ſan cto ſuo. ℞. Ueñiet ut ſaluum faciat populũ ſuuꝫ an̄. alleluia. No li flẽ maria allã. Sur rexit dominus allelu ia alleluia. ṽ Gauiſi ſt diſcipuli alleluia. ℞. Uiſo dño allã. Ad laudes an̄. allã allã. ps Dñs regnauit. ps. Iu bilate. ps. De⁹ de⁹ me us. an̄. Tres pueri iuſ ſu regis ĩ fornace miſ ſi ſũt timẽtes flãmaꝫ ignis dicentes bene dictus đs. ps. Benedi cite alleluia alleluia. Pſalm⁹. Laudate do minum. Capitulum.

Benedictio et clari tas ꝛ ſapientia et gratiarũ actio honor vt⁹ ꝛ fortitudo đo no ſtro ĩ ſecula ſeculoruꝫ Amen. Notandũ qđ iſte hymn⁹ Eterne re ruꝫ dicitur ad laudes ĩ dñicis diebus et ka lendis Octoañs vſqꝫ ad aduentũ dñi ꝛ ab octaua Epiphãie vſqꝫ ad dñicaꝫ primã qua drageſime Hymnus.

Eterne rerum cõ
ditoꝛ: noctẽ dieq̃ꝫ
qui regis ⁊ tempoꝛuꝫ
das tẽpoꝛa ut alleues
faſtidiũ. Preco diei
iam ſonat: noctiſ pꝛo
funde puigil: noctur
na lux uiantibus noc
te noctẽ ſegregans.
Hoc excitat⁹ lucifer
ſoluit polũ caligine:
hoc oĩs erroꝛuꝫ choꝛ⁹
uiam nocendi deſerit
hoc nauta uires col
ligit: pontiq̃ꝫ miteſcũt
freta: hoc ipa petra ec
cleſie canente culpaꝫ
diluit. Purgamus er
go ſtrenue: galluſ iacẽ
tes excitat: ⁊ ſõnolen
tos icrepat gallus ne
gantes arguit. Gallo
canente ſpes redit e
gris ſalus refunditur
mucro latronis cõdit̃
lapſis fides reuertit̃.
Ieſu labẽtes reſpice
et nos uidendo coꝛri
ge, ſi r̃ſpicis lapſus ca
dunt fletuq̃ꝫ culpa ſol
uitur. Tu lux refulge
ſeuſibus mentiſq̃ꝫ ſõ
nuꝫ diſcute. te noſtra
uox pꝛimum ſonet: ⁊
vota ſoluam⁹ tibi deo
patri. ℣. Dominus re
gnauit decoꝛem idu
it. ℟. Induit domi
nus foꝛtitudinem ⁊ p̃
cinxit ſe. Et eſt notã
dum q̄ iſte hymn⁹ ſ.
Ecce iam dicitur ad
laudes in dominicis
diebus ab octaua pẽ
thecoſtes uſq̃ꝫ ad kã
lẽdas octobꝛ. Hymn⁹
Ecce iaꝫ noctis te
nuatur ũbꝛa lucis
aurora rutilans coꝛ
uſcat niſibus totis ro
gitemus oẽs cũcti po
tentem. Et deus no
ſtri miſerat⁹ oẽm pel
lat langoꝛem tribuat
ſalutẽ dõet ⁊ nobiſ pie
tate pr̃is r̃gna poloꝝ

Preſtet hoc ad pri mam hymnus Jaȝ lu cis orto. all'a. Psal mus dauid. xxi.

Deus deus meus reſpice i me qua re me dereliquiſti: lõge a ſalute mea ver ba delictorum meorũ Deus me⁹ clamabo per diem: et non exau dies et nocte et nõ ad inſcipiẽtiã mihi. Tu autem in ſancto ha bitas lauſ iſrel. In te ſperauerunt pr̃es nr̃i: ſperauerunt et libera ſti eos. Ad te clama uerunt et ſalui facti ſũt in te ſperauerunt et ñ ſũt ↄfuſi. Ego ãt ſum vermis et ñ hõ obpro brium hominum et ab iectio plebis. Omnes uidentes me deriſerũt me: locuti ſunt labijs: et mouerunt caput. Sperauit in dño eri piat eum ſaluũ faciat eum quoniaȝ uult euȝ Quõiam tu es qui ex traxiſti me de uentre ſpes mea ab uberibuſ matris mee in te pro iectis ſum ex utero. De uentre mr̃is mee deus meus es tu et ne diſceſſeris a me. Qm̃ tribulatio proxima ẽ: qm̃ non eſt qui adiu uet. Circundederunt me uituli multi tauri pingues obſedere te. Aperierunt ſuper me os ſuum: ſicut leo ra piens et rugiens. Si cut aqua effuſus ſum et diſperſa ſunt om nia oſſa mea. Factum eſt cor meum tanquã cera liqueſcens in medio uentris mei. Aruit tanquam te ſta uirtus mea: et lingua mea adhe ſit faucibus meis:

ꝛ in puluerem moꝛtiſ
ↄduxiſti me. Q m̄ cir
cundederūt me caneſ
multi: conſilium mali
gnantiuȝ obſedit me.
F oderūt manus me
as et pedes meos di
numerauerūt omnia
oſſa mea. I pſi vero ↄ
ſiderauerūt ꝛ inſpexerūt
me diuiſerunt ſibi ve
ſtimenta mea: ꝛ ſuper
ueſtem meam miſerūt
ſoꝛtem. T u autem do
mine ne elongaueris
auxilium tuum a me:
ad defenſionem meā
conſpice. E rue a fra
mea deus animaȝ me
am ꝛ de manu canis
unicam meam. S al
ua me ex oꝛe leonis: ꝛ
a coꝛnibus vnicoꝛum
humilitatem meam.
N arrabo nomen tu
um fratribus meis in
medio eccleſie lauda
bo te. Q ui tīetis do
minum laudate eum:
uniuerſuȝ ſemē iacob
gloꝛificate eū. T ime
at eū oē ſemē iſrł: qm̄
nō ſp̄reuit neqȝ deſpe
xit dep̄catōeȝ paupis.
N ec auertit faciē ſuā
a me: ꝛ cum clamareȝ
ad eum exaudiuit me
A pud te laus mea in
eccleſia magna: vota
mea reddā in conſpe
ctu timētiū eū. E dēt
pauperes ꝛ ſaturbun
tur ꝛ laudabūt dn̄ȝ q̄
requirūt eū: viuēt coꝛ
da eoꝝ in ſeculū ſecłi
R eminiſcent ꝛ ↄuer
tent ad dn̄m vniuerſi
fines terre. E t adoꝛa
būt in ↄſpectu eiꝰ uni
uerſe familie gentiuȝ.
Q m̄ dn̄i ē regnum: et
ipſe dn̄abit gentium.
M anducauerūt ꝛ ado
rauerūt oēs pingues
terre in cōſpectu eius
cadēt oēs qui deſcen

Et anima mea illi vi
uet: ⁊ ſemen meū ſer
uiet ipſi. Anūciabit
dño generatio vētura
⁊ anūciabūt celi iuſti
ciā eius populo q̇ naſ
cetur quem fecit do
minus. Pſalmus.
.xxij.

Dominus rgit me
nihil derit ī loco
paſcue ibi me colloca
uit. Sup aquā rfectō
nis: educauit me: ani
mam meam cōuertit
Deduxit me ſuper ſe
mitaſ iuſticie: propter
nomen ſuū. Nam et
ſi ābulauero ī medio
ūbre mortis nō time
bo mala qm̄ tu mecū
es. Virga tua ⁊ bacu
lus tuus ipſa me con
ſolata ſūt. Narraſti i
conſpectu meo mēſā
aduerſus eos q̇ tribu
lant me. Impiguaſti
in oleo caput meū: et
calix meus inebrians
qua preclarus eſt. Et
miſericordia tua ſub
ſequetur me omnibꝰ
diebus vite mee. Et
ut inhabitē in domo
domini in longitudiē
dierum. Gloria patri
Pſalmus. dd. xxiij.

Domini eſt terra:
⁊ plenitudo eius
orbis terrarum et vni
uerſi qui habitant in
eo. Quia ipſe ſup̱ ma
ria fundauit eum: et
ſuper flumina prepa
rauit eū. Quis aſcē
det in montem domi
ni aut quis ſtabit i lo
co ſācto eius: Inno
cens manibus ⁊ mun
do corde: qui non ac
cepit in vano animā
ſuam: nec iurauit in
dolo proximo ſuo. Hic
accepit benedictio
nem a domino ⁊ miſe
ricordiam a deo ſalu

tari ſuo. H ec ē gene
ratio querētiū eum q̄
rentium faciem dei ia
cob. A ttollite portaſ
principes veſtras: et e
leuamini porte eterna
les ⁊ introibi rex glo
rie. Q uis eſt iſte rex
glīe dominꝰ fortis et
potens dn̄s potens ī
prelio. A ttollite por
tas principes veſtras:
⁊ eleuamīi porte eter
nales: et introibit rex
glīe. Q uis eſt iſte rex
glorie: dn̄s virtutum
ipſe eſt rex glorie. ps.
dauid. xxiiij.

A D te domie leua
ui animam meaȝ
deus meus in te con
fido non erubeſcam.
N eq; irrideāt me in
imici mei etenim vni
uerſi qui ſuſtinent te
non confundentur.
C onfundātur omēs
iniqua agentes ſuper
uacue. V ias tuas do
mine ōmonſtra mihi
⁊ ſemitas tuas edoce
me. D irige me in ve
ritate tua edoce me:
quia tu es deus ſalua
tor meus: ⁊ te ſuſtinui
tota die. R eminiſcer̄
miſerationum tuaruȝ
domie et miſericordi
arum tuaruȝ que a ſe
culo ſī. D elicta iuuē
tutis mee et ignorāti
as meas ne memine
ris. S ecundum miſe
ricordiam tuaȝ mem̄
to mei tu propter bo
nitatem tuā domine.
D ulcis ⁊ rectus dn̄s
propter hoc legeȝ da
bit delinquētibꝰ ī via
D iriget manſuetos
in iudicio docebit mi
teſ vias ſuas. V niuer
ſe vie dn̄i miſīcordia:
⁊ veritas requirenti
bus teſtamentum e
ius et teſtimonia eius

P ropter nomen tuū
domine propiciaberiſ
peccato meo multum
eſt enī.Q uis eſt hō
qui timet dominū le
gē ſtatu' ei ī via quā
elegit. e nima eius ī
bon. .. mozabitur:
ꝛ ſemen eius habetur
ditab' terram. F ir
mar tentū ē domin⁹
timentibus eū:ꝛ teſta
mentū ipſius: ut ma
nifeſtetur illis. O cu
li ſēper ad dominum:
qm̄ ipe euellet ð laq̄o
pedes meos. R eſpice
in me ꝛ miſerere mei:
quia vnicus ꝛ pauper
ſum ego. T ribulatō
nes coꝛdis mei multi
plicate ſunt:de neceſſi
tatibus meis erue me
V ide hūilitatē meā:
ꝛ laboꝛem meū,et di
mitte vniuerſa delic
ta mea. R eſpice ini
micos meos qm̄ mul
tiplicati ſūt ꝛ odio ini
quo oderunt me. C u
ſtodi aīā meā ꝛ erue
me ñ erubeſcā qm̄ ſp
aui in te. I nnocētes
ꝛ recti adheſerū mihi:
qꝛ ſuſtiui te. L ibera
deus iſrael ex oīb⁹ tri
bulatiōib⁹ ſuis. Pſal
mus dauid.xxv.

I Udica me domi
ne qm̄ ego inno
centia mea ingreſſus
ſū ꝛ ī dño ſperās non
infirmaboꝛ. P roba
me dñe ꝛ tempta me
ure renes meos ꝛ coꝛ
meū. Q uia miſericoꝛ
dia tua añ oculos me
os eſt:ꝛ cōplacui ī ve
ritate tua. N on ſedi
cū cōſilio vanitatis et
cū iniqua gerentibus
nō introibo. O diui ec
cleſiā malignantiū: et
cū impijs nō ſedebo
L auabo int̄ īnocētes
man⁹ meas: et circun

ꝛ circuͤdabo altare tu
um dñe. Ut audiam
vocē laudiſ tue ꝛ enar
rem vniuerſa mirabi
lia tua. Domine dile
xi decorē domus tue
ꝛ locum habitationis
glorie tue. Ne perdaſ
cum impijs deus ani
mam meaꝫ ꝛ cum vi
ris ſanguinum vitam
meā. In quorū mãi
bus iniqtates ſūt ꝛ de
xtera eorūꝫ repleta eſt
muneribus. Ego aūt
ī inocentia mea igreſ
ſus ſū: rdime me ꝛ mi
ſerere mei. Pes eniꝫ
meus ſtetit in directo
ī eccleſijs bñdicam te
dñe. Feria ſcda inuita
torium. Uenite exul.
ps. Jubilemus. Hy
mnus

Somno rfectis ar
tub⁹: ſpreto cubili
ſurgimus nobis pr̄ ca
nētib⁹: adeſſe te dpoſ
cimus. Te ligua pri
mum concinat: te mē
tis ardor ābiat: vt ac
tuum ſequentium: tu
ſancte ſis exordium.
Cedant tenebre lumi
ni: et nox d[illegible]no ſide
ri: vt culpa [illegible]n nox
intulit: lucis [illegible]abeſcat
munere. P[illegible]mur
idem ſupplice[illegible]e [illegible]as
vt oēs ampute[illegible] ore
te canentiū l[illegible]eris ī
ppetuuꝫ. Preſta pat̄
añ Dominus deſēſor
añ. alleluia alleluia.
Pſalmus dau. c.xxvi.
Feria ſecunda ad no
cturnum.

Dominꝰ illūinatio
mea ꝛ ſalus mea
quē timebo. Dñs p
tector vite mee a quo
trepidabo. D[illegible] ap
propiāt ſup me nocē
tes. ut edant carnes
meas. Qui tribulant
me iimici mei: ipſi in

firmati ſũt ⁊ ceciderũt. S i conſiſtant aduerſũ me caſtra: nõ timebit cor meum. Si exurgat aduerſũ me prelíũ ĩ hoc ego ſperabo. Unã petij a dño hãc requiram: vt inhabitem in domo dñi omnib⁹ diebus vite mee. Ut videam voluntatẽ dñi: ⁊ viſitem tẽplũ ei⁹. Qm̃ abſcondit me in tabernaculo ſuo in die malorum protexit me ĩ abſcõdito tabernaculi ſui. In petra exaltauit et me nũc exaltauit caput meũ ſup ĩimicos meos Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo eius hoſtiam vociferationis: cãtabo ⁊ pſalmum dicam dño. Exaudi dñe vocẽ meam: q̃ clamaui ad te miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meum exq̃ſiuit te facies mea: faciẽ tuã dñe requiram Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines ĩ ira a ſeruo tuo. Adiutor meus eſto ne derelinquas me: neq; deſpicias me deus ſalutaris meus. Qm̃ pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dñs aũt aſſumpſit me. Legem pone mihi dñe in via tua: ⁊ dirige me ĩ ſemita recta propter inimicos meos. Ne tradideris me in aĩas tribulantium me: qm̃ inſurrexerunt in me teſtes iniq̃: ⁊ mẽtita ẽ iniquitas ſibi. Credo viderẽ bona dñi ĩ terra viuẽtium. Expecta dñm viriliť age ⁊ confortetur cor tuum ⁊ ſuſtine dominũ. Ps dd. xxvij.

AD te domine cla
mabo deus meuſ
nē ſileas a me: neqñ
taceas a me ⁊ aſſimu
labor deſcendentibuſ
in lacum. Exaudi do
mine vocē deprecatō
nis mee dum oro ad
te duꝫ extollo manus
meas ad tēplū ſāctuꝫ
tuū. Ne ſimul tradeſ
me cū peccatorib⁹: et
cū operantib⁹ iniqtateꝫ
ne perdas me. Qui lo
quūt pacē cū primo
ſuo: mala āt i cordib⁹
eorum. Da illis ſecū
dū opera eoꝝ: ⁊ ſecun
dū nequitiā adinuētio
nū ipſoꝝ. Secunduꝫ
opera eoꝝ tribue illis
redde retributōnē eo
rū ipſis. Qm̄ nō itel
lexerūt opera dñi: ⁊ i
opera manuū eius de
ſtrues illos: ⁊ nō edifi
cabis eos. Bñdictus

dñs: qm̄ exaudiuit vo
cē deprecatōis mee.
Dñs adiutor meuſ ⁊
protector me⁹: ⁊ i ipō
ſperauit cor meum et
adiut⁹ ſū. Et refloru
it caro mea: ⁊ ex volū
tate mea cōfitebor ei.
Dñs fortitudo plebiſ
ſue ⁊ protector ſalua
tionū xp̄i ſui eſt. Sal
uum fac populū tuuꝫ
dñe: ⁊ benedic hērdi
tati tue: ⁊ rege eos et
extolle illoſ vſqꝫ i eter
nū. an. Domin⁹ defē
ſor vite mee. an. Ado
rate dominū. Pſal
mus dauid. xxviij.

Afferte dño filij
dei afferte dño
filios arietū. Afferte
dño gloriā ⁊ honorē
afferte domino glori
am nomini eius: ado
rate dñꝫ i atrio ſācto
ei⁹. Vox dñi ſuper

ꝫquas deus maieſta
tis intonuit: dñs ſup
aquas multas. V ox
dñi in virtute: vox dñi
in magnificẽtia V ox
dñi confringentis ce
dros ⁊ confringet do
minus cedros libani.
E t cõminuet eás tã
q̄ꝫ vitulũ libani ⁊ dile
ctus queẽadmodum fi
lios vnicorniuꝫ. V ox
dñi itercedẽtis flãmã
ignis: vox dñi ↄcuciẽ
tis d̄ſertũ ⁊ nõ cõmo
uebit: dñs deſertum
cades. V ox dñi p̄pa
rãtis ceruos ⁊ reuela
bit cõdẽſa: ⁊ i templo
ei⁹ oẽs dicẽt gloriam
D ñs diluiũ ĩbabitarẽ
facit: ⁊ ſedebit dñſ rex
in eternũ. D ñs virtu
tẽ populo ſuo dabit:
domin⁹ benedicet po
p̄lo ſuo i pace. ps. xxx.

E Xaltabo te dñe
qm̄ ſuſcepiſti me
nec delectaſti inimi
cos meos ſuper me.
D ñe de⁹ me⁹ clama
ui ad te ⁊ ſanaſti me.
D ñe deduxiſti ab in
ferno aiãꝫ meã ſalua
ſti me a deſcẽdẽtibuſ
in lacũ. P ſallite dño
ſãcti eius: ⁊ ↄfitemini
mẽorie ſãctitatis ei⁹.
Q m̄ ira ĩ idignatõne
ei⁹ ⁊ vita ĩ volũtate e⁹
A d veſperũ demora
bit̃ flet⁹ ⁊ ad matuti
nũ letitia. E go ãt di
xi ĩ habundantia mea
non mouebor ĩ eter-
nũ. D ñe ĩ volũtate
p̄ſtitiſti decori meo v̄
tutẽ. A vtiſti faciẽ tuã
a me: ⁊ fac⁹ ſũ ↄt̃bat⁹
A d te dñe clãbo ⁊ ad
d̄ꝫ meũ d̄p̄cabor. Q ue
vtilitas ĩ ſãguĩe meo
dũ d̄ſcẽdo ĩ cõruptõꝫ

N unquid ꝯfitebit̃ ti
bi puluis aut anuncia
bit veritatē tuā. A u
diuit dn̄s ꝛ misert⁹ ē
mei: dn̄s factus ē ad
iutoꝛ meus. C onuer
tiſti plāctū meū i gau
diū mihi: cōcidiſti fac
tū meū et circundedi
ſti me letitia. V t can
tet tibi gl'ia mea ꝛ nō
cōpūgar dn̄e ds̄ meuſ
in eternū cōfiteboꝛ ti
bi. G loꝛia. adoꝛate
dn̄m i aula ſancta ei⁹
añ. Jn tua vir. ps. xxx
I N te dn̄e ſperaui
nō ꝯfūdar i et̃nū
i iuſtitia tua libera me
I nclina ad me aurē
tuam: accelera vt eru
as me. E ſto mihi in
deum protectoꝛem ꝛ
in domum refugij vt
saluū me facias. Q m̄
foꝛtitudo mea ꝛ refu
gium meum es tu: ꝛ p
pter nomen tuum de
duces me et enutries
me. E duces me ꝺ la
queo hoc quē absco
derunt mihi: qm̄ tu eſ
protectoꝛ meus: I n
manus tuaſ dn̄e com
mendo ſpiritū meū:
redimiſti me dn̄e de⁹
veritatis. O diſti obſ
uantes vanitates ſup
uacue. E go āt i dn̄o
ſperaui: exultabo ꝛ le
taboꝛ in miſericoꝛdia
tua. Q m̄ r̄ſpexiſti hu
militatem meam: ſal
uaſti de neceſſitatib⁹
animam meā. N ec
concluſiſti me in māi
bus inimici ſtatuiſti i
loco ſpacioſo pedes
meos. M iſerere mei
dn̄e qm̄ tribuloꝛ: ꝯtur
batus eſt in ira ocul⁹
me⁹ anima mea ꝛ vē
ter meus. Q m̄ ꝺfecit
in doloꝛe uita mea:

ꝛ anni mei ĩ gemitibꝰ
Infirmata ē in paupꝛ
tate virtutis mea: ꝛ oſ
ſa mea cōturbata ſūt
Super oēs inimicos
meos factꝰ ſuꝫ obpro
briū vicinis meis val
de: ꝛ timor notis me
is. Qui videbant me
foris fugierunt a me:
obliuioni datꝰ ſū tāq̄
mortuꝰ a corde. Fac
tus ſū tāq̄ vas ꝑditū
qm̄ audiui vituꝑatio
nē multoꝝ cōmemo
rātiū i circuitu. In eo
dū ꝯuenirēt ſiľ aduer
ſū me: accipere aīam
meā ꝯciliati ſūt. Ego
ãt i te ſperaui domīe
dixi deus meus es tu
in manibꝰ tuis ſortes
mee. Eripe me d̄ ma
nu inimicorū meorū:
ꝛ a perſequentibꝰ me
Illuſtra faciē tuā ſup
ſeruū tuū: ſaluum me
fac in mīa tua domīe
non cōfundar qm̄ in
uocaui te. Erubeſcāt
impij ꝛ deducant in
īfernum muta fiāt la
bia doloſa. Que lo
quūt aduerſus iuſtū
iniquitatē ĩ ſuperbia
ꝛ ĩ abuſione. Quam
magna mľtitudo dul
cedis tue domīe: quā
abſcōdiſti timētibꝰ te
Perfeciſti eos q̄ ſpe
rant ĩ te ĩ ꝯſpectu fili
orū hoīuꝫ. Abſcōdes
eos ĩ abſcōdito faciei
tue ꝛ ꝯturbatōne hōi
nū. Proteges eos in
tabernaculo tuo a cō
tradictōe liguaꝝ. Bn̄
dictꝰ dn̄s: qm̄ mirifica
uit mīaꝫ ſuā mihi ĩ ci
uitate munita. Ego
ãt dixi ĩ exceſſu mētis
mee: ꝓiectꝰ ſū a facie
ocłoꝝ tuoꝝ. Ideo ex
audiſti vocē oratōniſ

me:dū clamarē ad tē
Diligē dñm oēs ſan
cti eius: qm̄ veritatē
requiret domin⁹ ꝛ re
tribuet habūdāter fa
cientibus ſuperbiam.
Viriliter agite ꝛ con
forteť coꝛ veſtꝛ oēs q̇
ſperatis in domino.
Pſalm⁹ dauid.xxxi.
BEati quoꝝ r̄miſſe
ſunt iniquitates:
ꝛ quoꝛum tecta ſunt
peccata. Beatus vir
cui nō imputauit dñſ
pccm̄:nec eſt ī ſpiritu
ei⁹ dolus. Qm̄ tacui
īueterauer̄t oſſa mea
dū clamarē tota die.
Qm̄ die ac nocte gra
uata ē ſuper me man⁹
tua:cōuerſus ſū ī erū
na mea dū ꝯfigiť ſpi
na. Delictū meū co
gnitū tibi feci et iniu
ſticiā meā nō abſcōdi
Dixi ꝯfitoꝛ aduerſū
me iuſticiam meam.
domio:ꝛ tu remiſiſti
īpietatē peccati mei.
Pꝛo hac oꝛabit ad te
oīs ſāct⁹ ī tpr̄e oppoꝛ
tuno. Verūtamē ī di
luuio aq̄rū multarum
ad eū n̄ appꝛoxiābūt.
Tu es refugiū meū
a tribulatione q̇ circū
ďdit me exl'tatio mea
erue me a circundāti
bus me. Intellectū
tibi dabo ꝛ īſtruā te:
in via hac qua gradie
ris firābo ſup te ocu
los meos. Nolite fie
ri ſicut equus ꝛ mul⁹
quibus nō ē ītellect⁹
In chamo ꝛ frēo ma
xillas eoꝛum conſtrin
ge qui n̄ appꝛoximāt
ad te. Multa flagella
peccatoꝛis ſperantē
autē in domio miſeri
coꝛdia circundabit.
Letamini ī dño ꝛ ex

ultate iuſti ꝛ gloriami
ni ōnes recti corde.
Gloria. an. In tua iu
ſticia libera me domi
ne. an. Rectos decet
ps dauid.xxxij.
EXultate iuſti i do
mino r̄ctos d̄cet
collaudatō. Confite
mini domio in citha
ra in pſalterio deceꝫ
cordarum pſallite illi.
Cantate ei cāticū no
uum :benepſallite ei i
vociferatione. Quia
rectū ē verbū domīi
ꝛ oīa opa eius in fide.
Diligit mīaꝫ ꝛ iudici
um mīa domīi plena
ē t̄ra . Verbo domīi
celi firmati ſunt ꝛ ſpū
oris eiꝰ oīs v̄tꝰ eorꝫ
Cōgregās ſic̄ i vtre
aq̄s maris : ponēs in
theſauris abiſſos. Ti
meat dominū oīs t̄ra
ab eo āt cōmoueātur

oēs ihabitātes orbeꝫ
Qm̄ ip̄e dixit ꝛ facta
ſt̄ ip̄e mādait ꝛ c̄rata
ſt̄. Dominꝰ diſſipat
ꝯſilia gētiū r̄probat āt
cogitatiōes populoꝝ
ꝛ reprobat cōſilia pri
cipū. Cōſiliū āt domi
ni i et̄nū manet cogi
tationes cordis eius
in generatione et ge
nerationem. Beata
gens cuius eſt domi
nus deus eius: popu
lus quē elegit in here
ditatem ſibi. De celo
reſpexit dominꝰ vidit
oēs filios hoīuꝫ. De
preparato habitaculo
ſuo reſpexit ſuper om
nes qui habitant ter
ram. Qui finxit ſigil
latim corda eorum
qui intelligit omnia
opera eorū. Non ſal
uatur rex per multaꝫ
virtutem : et gigas

non ſaluabitur ī mul
titudine virtutis ſue.
F allax equus ad ſa
lutē: ī habundātia āt
virtutiſ ſue nō ſaluabi
tur. E cce ocli dn̄i ſu
per metuētes eū ⁊ in
eis q̇ ſpāt ſup mīa ei⁹
V t eruat a morte āi
mas eoꝝ ⁊ alat eos in
fame. A nima nr̄a ſu
ſtiet dn̄z: qm̄ adiutoꝛ
⁊ ꝓtectoꝛ nr̄ ē. Q uia
in eo letabiſ coꝛ nr̄m
⁊ ī noīe ſācto eius ſpa
uimus. F iat mīa tua
dn̄e ſuper nos: quēad
modū ſperauim⁹ ī te.
G loꝛia patri. Pſal
mus dauid. xxxiiii.

B Enedicā dominū
ī oī tp̄e ſēper la⁹
ei⁹ in oꝛe meo. I n do
mīo laudabiſ aīa mea
audiant māſueti et le
tentur. M agnificate
dominū mecū: et exal
temus nomen eius in
idipſum. E xquiſiui
dominū et exaudiuit
me ⁊ ex oībuſ tribula
tionibus meiſ eripuit
me. A ccedite ad euz
⁊ illūinamini: ⁊ facieſ
veſtre nō ꝯfundentur
I ſte paup clamauit ⁊
dn̄s exaudiuit euz: et
ex oībus tribulatōib⁹
ei⁹ ſaluauit eum. I m
mittet āgeluſ dn̄i ī cir
cuitu timētiū eū: ⁊ eri
piet eos. G uſtate et
videte qm̄ ſuauiſ ē do
min⁹: beat⁹ vir q̇ ſpat ī
eo. T imete dn̄z oēs
ſācti ei⁹: qm̄ nō ē ino
pia timētib⁹ eū. D iui
tes eguerūt ⁊ eſurierīt
inq̇rētes āt dominuz
nō minuenſ oī bono
V ēite filij audite me
timoꝛē domini doce
bo uos. Q uis ē hō q̇
vult vitā: diligit dies

videre bonos. P rohi
bibe liguā tuā a malo
ꝛ labia tua ne loquāť
dolū. D iuerte a ma
lo ꝛ fac bonū inquire
pacē ꝛ pſequere eam.
O culi domini ſup iu
ſtos: ꝛ aures ei⁹ ī pceſ
eoꝝ. V ult⁹ āt domīi
ſup faciētes mala: vt p
dat de ťra mēoriā eo
rū. C lamauerūt iuſti
ꝛ domin⁹ exaudiuit
eos: ꝛ ex oīb⁹ tribula
tionib⁹ liberauit eos.
I uxta eſt domin⁹ hiſ
q̇ tribulato ſūt corde:
ꝛ hūiles ſpū ſaluabit.
M ulte tribulatiōes iu
ſtoꝝ ꝛ d̄ oīb⁹ his libe
rabit eoſ domin⁹. C u
ſtodit domin⁹ oīa oſ
ſa eoꝝ vnū ex his non
ɔtereť. M ors peccato
rum peſſima: ꝛ q̇ ode
runt iuſtū derelinq̄nt
R edimet dominus
aīas ſuoꝝ ſuorū ꝛ nō
derelinquet oēs q̇ ſpe
rant ī eo. G loria. āñ.
Rectos decet collau
datō. āñ. Expugā.
Pſalmus dauid. xxx
iiij.
I Udica domine
nocētes me: expu
gna impugnātes me.
A pprehēde arma et
ſcutū: ꝛ exurge ī adiu
toriū mihi. E ffunde
frameā et cōclude ad
uerſus eos q̇ pſequūť
me: dic aīe mee ſalus
tua ego ſū. C onfūdā
tur ꝛ ťuereāť q̇ q̄runt
aīam meā. A uertan
tur retrorſū et reueŕ
antur cogitantes mi
hi mala. F iāt tanq̄
puluis ante faciē ven
ti: ꝛ agel⁹ domīi coar
tans eos. F iat via il
loꝝ tenebŕ ꝛ lubricū ꝛ
āgel⁹ domini pſeq̄ns

Qm̄ gratiſ abſcōderūt
mihi interituʒ laquei
ſūt ſuperuacue expro
brauerūt aīam meam
Veniat illi laqūs quē
ignorat: ꝛ captio quē
abſcōdit apphēdat eū
ꝛ ī laqūʒ cadat ī ipm
Anima āt mea exal
tabit ī domio: ꝛ delec
tabit̄ ſup ſalutari ſuo
Oīa oſſa mea dicent
domine q̇s ſiľis tibi:
Eripiēs iopē ð māu
fortioꝝ ei⁹ egenū ꝛ pa
upeꝝ a diripiētib⁹ euʒ
Surgentes teſtes ini
q̇: q̄ ignorabam inter
rogabant me. Retri
buebāt mihi mala ꝑ
bōis ſterilitatem aīe
mee. Ego āt cū mihi
moleſti eēnt. iduebar
cilitio. Humiliabam
ī ieiunio aīam meam
ꝛ ōro mea ī ſinu meo
ↄuertetur. Quan ꝓxi
mū ꝛ q̄ſi fratreʒ nr̄m
ſic complacebā q̄ſi lu
gēs ꝛ ↄtriſtat⁹ ſic hūi
liabā. Et aduerſū me
letati ſt̄ ꝛ ↄuenerūt ↄ
gregata ſūt ſup me fla
gella ꝛ ignoraui. Diſ
ſipati ſūt nec cōpūcti
tēptauerūt me ſubſa
nauerunt me ſubſana
tōne frēduerūt ſuper
medētib⁹ ſuis. Dñe
quādo reſpicies rēſti
tue aīam meaʒ a mali
gnitate eoꝝ ꝛ a leōib⁹
vnicā meam. Cōfite
bor tibi ī eccleſia ma
gna ī poplo grāui lau
dabo te. Non ſuper
gaudeāt mihi qui ad
uerſantur mihi iniq̄
qui oderunt me gra
tis ꝛ annuunt oculis.
Quoniā mihi q̇dem
pacifice loquebantur

ꝛ in iracundia t̃re lo
loq̃ntes doloſ cogita
bāt. Et dilatauerũt ſu
per me os ſuũ:dixerũt
euge euge viderũt ocu
li nr̃i. Vidiſti domie
ne ſileaſ:domie ne di
ſcedaſ a me. Exurge
ꝛ itende iudicio meo
deꝰ meꝰ ꝛ dominus
meꝰ i cauſā meā. Iu
dica me ſꝫ iuſticiā tu
am domie deꝰ meꝰ:ꝛ
nō ſupgaudeāt mihi.
Nō dicāt i cordibus
ſuiſ euge euge aīe nr̃e
nec dicāt deuorabimꝰ
eũ. Erubeſcāt ꝛ reue
reāt̃ ſil̃ q̃ gratulāt̃ ma
lis meis. Induāt̃ cō
fuſione ꝛ reuerentia:
q̃ maligna loquũt̃ ſu
per me. Exultēt ꝛ le
tent̃ q̃ volũt iuſticiaꝫ
meā ꝛ dicāt ſēper ma
gnificet̃ dominꝰ:q̃ vo
lunt pacē ſui eiꝰ. Et
ligua mea meditabit̃
iuſticiaꝫ tuā tota die
laudē tuā. Gloria pa
tri. ps dauid. xxxv.

Dixit iniuſtus ut de
linquat in ſemet
ipſo:nō eſt timor dei
ante oculos eiꝰ. Qm̄
doloſe egit in conſpe
ctu eius: ut inueniat̃
iniquitas eius ad odi
um. Verba oris eius
iniquitas ꝛ dolus:no
luit intelligere: ut be
ne ageret. Iniquita
tē meditatus eſt i cu
bili ſuo aſtitit ōni vie
non bone malitiā āt
non odiuit. Domine
i celo mĩa tua et veri
tas tua vſq; ad nubeſ
Iuſticia tua ſicut mō
tes dĩ iudicia tua abiſ
ſus multa. Hoies ꝛ iu
mẽta ſaluabiſ dn̄e q̃admodū
mōꝫ mlt̃iplicati mĩaꝫ
tuā deꝰ. Filij āt hōiꝫ

in tegmine alaꝝ tuaꝝ
ſperabunt. I nebria
bunt ab vbertate do
m⁹ tue: ꝛ torēte volup
tatis tue potabis eos
Q m̄ apd te ē fons vi
te: ꝛ ī lumīe tuo vide
bimus lumē. P retē
de m̄iam tuā ſciētib⁹
te: ꝛ iuſticiā tuā his q̇
recto ſūt corde. N ō
veniat mihi pes ſuper
bie: ꝛ man⁹ peccatoꝛiſ
non moueat me. bi
ceciderūt qui operāt
iniquitatē expulſi ſūt
nec potuerunt ſtare.
G loꝛia. aū. Expugna
ipugnātes me. anti
phona. Reuella.
Pſalm⁹ dauid. xxxvi.
N Oli emlari ī ma
lignantib⁹ neq̧
zelaueris faciētes ini
quitatem. Q m̄ tanq̧
fenum velociter areſ
cent: ꝛ quemadmodū

olera herbarum cito
decidēt. S pera in do
mino ꝛ fac bonitatē
ꝛ inhabita terram: et
paſceris in diuitiſ ei⁹
D electare in domio
ꝛ dabit tibi petitōnes
coꝛdis tui. R euella
domino viam tuā et
ſpera in eum: ꝛ ipſe fa
ciet. E t educet quaſi
lumen iuſticiā tuā: et
iudicium tuū tanq̧ me
ridiē: ſubdit⁹ eſto do
mio ꝛ oꝛa eum. N oli
emulari ī eo q̇ pſpera
tur in via ſua: ī homie
faciēte iiuſticias. D e
ſine ab ira et derelin
que furoꝛē: noli emu
lari vt maligneris.
Q uoniam qui mali
gnantur extermiabū
tur ſuſtinentes āt do
minū ipſi hereditabūt
terrā. E t adhuc pu
ſillū ꝛ non erit pccōꝛ

queres locū eius ꝛ nō
inuenies. M anſueti
autē hereditabūt ter
rā ꝛ delectabūť ĩ mul
titudine pacis. O bſer
uabit peccatoꝛ iuſtū ꝛ
ſtridebit ſupeꝛ eū den
tibus ſuis. D ñs autē
irridebit euꝫ qm̄ ꝓſpi
cit ꝙ veniat dies eius
G ladiū euaginauerť
pccõꝛes intenderť ar
cū ſuū. U t decipiāt
pauperē ꝛ inopeꝫ: ut
trucidēt rctos corde.
G ladius eoꝝ ĩtret in
corda ipſoꝝ: ꝛ arcꝰ eo
rū ꝯfringať. M eliꝰ ē
modicū iuſto: ſuꝑ diui
tias peccatoꝝ multas
Q m̄ brachia pccõꝛuꝫ
cōterenť: ꝯfirmat aūt
iuſtos dñs. N ouit
dñs dies ĩmaculatoꝝ
hereditas eoꝝ̄ in eter
nū erit. N on confun
dentur in tempoꝛ̃ ma

lo: ꝛ in diebus famis
ſaturabuntur: qꝛ ecce
peccatoꝛeſ ꝑibūt. I n
imici ṽo dñi mox ut
honoꝛificati fuerint ꝛ
exaltati: ꝯficiētes quē
admodum fumus de
ficiēt. M utuabiť pec
catoꝛ ꝛ ñ ſoluet: iuſtꝰ
āt miſeretur ꝛ retribu
et. Q uia bñdicētes ei
hereditabūt ťrā male
dicētes āt ei diſꝑibūt
A pud dñm greſſus
hoīs dirigēť et viaꝫ
eius volet. C uꝫ ceci
derit nō collideť quia
dñs ſupponit manuꝫ
ſuā. I unioꝛ fui eteni
ſenui: ꝛ nō vidi iuſtuꝫ
derelictuꝫ: nec ſemen
eius q̄rens panē. T o
ta die miſeretur et cō
modat ꝛ ſemen illius
in benedictione erit.
D eclina a malo ꝛ fac
bonum: ꝛ inhabita in

ſeculum ſeculi. Q uia
dñs amat iudiciuꝫ et
nō dereliquet ſāctos
ſuos in eternū ꝯſerua
bunť. I niuſti puniē
tur ⁊ ſem̄ ipſoꝝ ꝑibit
I uſti autēꝫ heredita
būt ťrā ⁊ inhabitabūt
ī ſeculū ſeculi ſuꝑ eā:
O s iuſti meditabitur
ſapientiā: ⁊ lingua ei⁹
loqť iudiciū. L ex dei
eius ī corde ipſi⁹: ⁊ nō
ſupplantabūť greſſuſ
eius. C onſiderat pec
catoꝛ iuſtum ⁊ querit
moꝛtificare eū. D ñs
autem non derelinq̄t
eum in manibus ei⁹:
nec damnabit eū cuꝫ
iudicabitur illi. E xpe
cta dominuꝫ et cuſto
di viam eius: ⁊ exalta
bit te: vt hereditate ca
pias terrā: ⁊ cū ꝑierit
peccatoꝛes videbitis
V idi impium ſuper
exaltatū ⁊ eleuatuꝫ ſi
cut cedros libani. E t
trāſiui ⁊ ecce nō erat
q̄ſiui eū ⁊ no ē īuent⁹
loc⁹ eius. C uſtodi in
nocentiam et vide eq̄
tatē: q̄m ſunt reliquie
homini pacifico. I n
iuſti autēꝫ diſperibūt
ſimul reliquie ĩpioꝛuꝫ
interibūt. S alus aūt
iuſtoꝝ a dño: et pꝛote
ctoꝛ eoꝝ in tēpoꝛe tri
bulationis. E t adiua
bit eos dñs et libera
bit eos ⁊ eruet eos a
peccatoꝛibus: ⁊ ſalua
bit eoſ quia ſperauerť
in eo. G loꝛia. Pſal.
.xxxvij.

D Omine ne in fu
roꝛe tuo arguas
me neq̄ꝫ ī ira tua coꝛ
ripias me. Q uoniaꝫ
ſagitte tue infixe ſunt
mihi et cōfirmaſti ſu
per me manum tuam

Non eſt ſanitas ĩ cra
ne mea a facie ire tue
nõ ẽ pax oſſibus meiſ
a facie peccatoꝝ meo
rũ . Qm iniquitates
mee ſupergreſſe ſunt
caput meum et ſicut
on⁹ graue grauate ſũt
ſup me. Putruerunt
ꝛ corrupte ſũt cicatri
ceſ mee: a facie ĩſcipiẽ
tie mee. Miſer factuſ
ſũ ꝛ curuat⁹ uſqꝫ in fi
neꝫ tota die ꝯtriſtat⁹
ingrediebar . Qm lũ
bi mei impleti ſunt il
luſionibus: ꝛ nõ eſt ſa
nitaſ ĩ carne mea. Af
flict⁹ ſũ ꝛ humiliatus
ſũ nimis rugiebã a ge
mitu cordiſ mei. Do
mine ãte te oẽ deſide
rium meũ: ꝛ gemitus
me⁹ a te nõ ẽ abſcõdi
tus. Cor meũ ꝯturba
tũ ẽ ĩ me dereliq̄t me
virt⁹ mea ꝛ lumẽ ocu
loꝝ meoꝝ: ꝛ ipſũ non
ẽ mecũ. Amici mei ꝛ
proximi mei aduerſũ
me appropinquauerũt
ꝛ ſteterunt. Et q̄ iux
ta me erant de longe
ſteterunt et viꝫ facie
bãt q̄ q̄rebãt aiãꝫ me
am . Et q̄ inq̄rebant
mala mihi locuti ſunt
vãitates: ꝛ dolos tota
die meditabãť. Ego
ãt tanq̄ ſurdus non
audiebã ꝛ ſicut mut⁹
nõ aperiens os ſuum
Et fact⁹ ſũ ſicut hõ nõ
audiens: ꝛ nõ habenſ
in ore ſuo redargutio
nes. Qm in te domi
ne ſperaui: tu exaudi
es me domine de⁹ me
us . Quia dixi neq̄n
do ſupergaudeant mi
hi inimici mei: ꝛ duꝫ
commouentur pedes
mei ſuper me ma
gna locuti ſunt.

Q uõ ego ĩ flagella pa
ratus ſuʒ ⁊ doloꝛ me
us ĩ cõſpectu meo ſẽ
per. Q uõ iniquitateʒ
meã anũciabo: ⁊ cogi
tabo ꝑ peccato meo.
I nimici autem mei
viuunt ⁊ cõfirmati ſũt
ſupeꝛ me: ⁊ multiplica
ti ſunt qui oderũt me
inique. Q ui tribuũt
mala ꝑ bonis ꝺ̃trahe
bant mihi qꝫ̃ ſeq̃bar
bonitatem. N e dere
linq̃s me dñe ꝺ̃s me⁹:
ne diſceſſeĩſ a me. n
tẽde ĩ adiutoꝛiũ meũ
dñe deus ſalutis mee
Gloꝛia. añ. Reuella
dñe uiã tuã. Allꝉa allꝉa
allꝉa. ℣. Dñe ĩ celo mĩa
tua. ℟. Et vitas tua
vſque ad nubes. Ad
laudes añ. M iſerere
deus. p̃s. Ipſuꝫ. añ
Intellige clãoꝛẽ meũ
dñe. p̃s. Uerba. añt

De⁹ ꝺ̃s me⁹ ad te ꝺ̃ lu
ce vigilo. p̃s. Ipſũ. añ
Conuerſus eſt furoꝛ.
Cantica.

C Onfitebor tibi
dñe qꝫ̃ iratus es
mihi: ꝯuerſus ẽ furoꝛ
tu⁹ ⁊ ꝯſolat⁹ eſ me. Ec
ce ꝺ̃s ſaluatoꝛ meuſ fi
dicialiꝉ agã ⁊ non ti
mebo. Q uia foꝛtitu
do mea ⁊ la⁹ mea dñſ
⁊ factus eſt mihi in ſa
lutem. H aurietis aq̃s
in gaud[illegible] de fontib⁹
ſaluatoꝛiſ ⁊ dicidetꝭ ĩ
illa die cõfitemini do
mio ⁊ ĩuocate nomẽ
ei[illegible]. N otas facite in
populis ad inuentões
eius: mementote quo
niã excelſum ẽ nomẽ
ei⁹. C antate dño qꝫ̃
magnifice fecit: anun
ciate hoc in vniuerſa
ꝉra. E xulta et lauda
bitatõ ſyõ qꝛ magnus

in medio tui ſanctus iſrael. añ. Couerſus ē furor tu⁹ ꝛ cōſolat⁹ es me. añ. Laudate dñȝ de celis. ps. Ipſum. Capitulum.

Nox pceſſit dies aūt appropinqbit abyciamus ergo opa tenebrarum et induamur arma lucis: ſicut in die honeſte ambulemus. Deo. Hymn⁹

Splendor paterne glorie de luce lucem proferens lux lucis et fons luminis diem dies illuminās. Veruſqȝ ſol illa∫ re micans nitore perpeti: iubarqȝ ſancti ſpiritus: infunde noſtris ſenſibuſ. Vo tis voce mus te patrem: patrē perhemnis glorie patr potentis gratie: culpā religet lubricam. In formet act⁹ ſtrenuo dētē retōdat inuidi: caſus ſecūdet aſpos: donet gerēdi graȝ. Mente gubernet et regat: caſtā fideli corpore: fides calor ferueat fraudis venena neſciat. Chriſtuſqȝ nobis ſit cibus potuſqȝ nr̄ ſit fides: leti bibam⁹ ſobrie ebrietatē ſpūs. Letus hic dieſ trāſeat: pudō ſit vt diluculum fides velut meridieſ crepuſculū mēs neſciat. Aurora curſuſ puehit aurora tota pdeat i pr̄e tot⁹ fili⁹. ꝛ tot⁹ in v̄bo pr̄ dō patri. ℣. Repleti ſum⁹ mane mīa tua ℟. Exultauimus et delectati ſum⁹. Ad beñ. añ. Benedictus de⁹ iſrael. Feria tria. Inuita. Jubilem⁹ dō ſalutari nr̄o. ps. Venite

Onſoꝛs. Hymn9
O prīni luīs lux xp̄e
lucis ⁊ dies noctē ca
uendo rūpim⁹ aſſiſte
poſtulantibuſ. Auſer
tenebꝛas mentium.
fuga cateruas demo-
nū expelle ſōnolentiā
ne pigritanteſ obꝛuat
Sic xp̄e nobis oībuſ
indulgeas credētibus
ut ꝓſit exoꝛantib⁹ qđ
p̄cinentes pſallimus.
Gloꝛia. añ Ut non
añ allťa. ps. xxxviij.
Feria. iij. ad noctur
D Ixi cuſtodiā viaſ
meaſ vt nō delin
quam in lingua mea
Poſui oꝛi meo cuſto
dia cuꝫ conſiſtent pec
catoꝛ aduerſum mē.
Obmutui et hūiliat⁹
ſū: ⁊ ſilui a boniſ ⁊ do
loꝛ meus reuocat⁹ ē.
Concaluit coꝛ meuꝫ
ītra me ⁊ ī meditatōe
mea exardeſcet ignis
Locutus ſū in ligua
mea notum fac mihi
dn̄e finē meū. Et nu
merū dierū meoꝝ q̄s
ē: ut ſciā quid dſit mi
hi. Ecce menſurabi
les poſuiſti dies meoſ
⁊ ſubſtātia mea tāq̄
nihilū ante te. Verū
tamē vniuerſa vāitas
oīs hō viuens. Verū
tamē in imagīe ptran
ſit hō ſed ⁊ fruſtra cō
turbaſ. Theſaurizat
⁊ ignoꝛat cui ꝯgrega
bit ea. Et nūc q̄ ē ex
pectatio mea: nonne
doꝯ⁹: ⁊ ſubſtātia mea
apud te ē: Ab oībus
iniq̄tatib⁹ meis erue
me obpꝛobꝛiū īſcipiē
ti dediſti me. Obmu
tui ⁊ nō apui os meū
qm̄ tu feciſti āoue a
me plagas tuaſ. A foꝛ
titudīe man⁹ tue ego

defeci i increpatiõib⁹ ꝑpter iniq̃tatẽ corri puiſti hoiez. Et tabe ſcere feciſti ſicut ara- neã aiaȝ ei⁹ vextñ va ne ɔturbaẽ omĩs hõ. Exaudi oꝛõȝ meã do mie ⁊ depcatõeȝ meã auribus ꝑcipe lacbry mas meas. Ne ſileaſ qm̃ aduẽa ego ſũ apd te et ꝑegrin⁹ ſic oues p̃ris mei. Remitte mi bi ut r̃frigeret pꝛiuſq̃ȝ abeã ⁊ ãpli⁹ non ero.

Pſalmus .xxxix.

Expectãſ expecta ui dñſ: ⁊ intendit mibi. Et exaudiuit p̃ ces meaſ ⁊ eduxit me de lacu miſerie: ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupꝛa petram pedes meos: ⁊ direxit greſſ⁹ meos. Immiſit in os meum canticum no uum carmen deo no ſtro. Uidebunt multi ⁊ timebũt ⁊ ſperabũt in dño. Beatus vir cuius eſt nomen dñi ſpes eius ⁊ non reſpe xit i vanitatẽs ⁊ inſa nias falſas. Multa fe ciſti tu dñe de⁹ meus mirabilia tua et cogi tatõib⁹ tuis nõ ẽ q̃s ſi milis ſit tibi. Annũci aui ⁊ locut⁹ ſũ multi plicati ſũt ſup nũeruȝ. Sacrificiũ ⁊ oblatio nẽ noluiſti: aures aũt perfeciſti mibi. Holo cauſtũ pꝛo peccato ñ poſtulaſti tũc dixi ec ce venio. In capite libꝛi ſcriptuȝ ẽ de me vt facerẽ volũtatẽ tu am de⁹ me⁹ volui ⁊ le gem tuã i medio coꝛ dis mei. Annũciaui iuſticiã tuã i eccl'a ma gna ecce labia mea ñ ꝓhibebo dñe tu ſciſti.

Iuſticiã tuã ñ abſcõdi in corde meo veritatẽ. tuã ⁊ ſalutar̃ tuũ dixi. Non abſcõdi miĩam tuã ⁊ veritatẽ tuã a pcilio mlt̃o. Tu ãt dñe ne lõge facias miſatões tuas a me: mĩa tua ⁊ veritas tua ſẽper ſuſceperũt me. Qm̃ circũdeder̃t me mala quoꝝ non ẽ numer⁹ ↄp̃bender̃t me ĩiquitates mee: ⁊ non potui vt viderẽ. Multiplicati ſũt ſup capillos capitis mei et cor meũ dereliq̃t me. Cõplaceat tibi domĩe vt eruas me dñe ad adiuuãdũ me reſpice. Cõfũdãt ⁊ reuereant̃ ſimul q̃ q̃rũt aĩam meã ut afferãt eam. Conuertant̃ retrorſũ ⁊ reuereant̃ q̃ volũt mihi mala. Ferant confeſtim ↄfuſionẽ ſuã qui dicũt mihi euge euge Exultẽt ⁊ letentur ſuper te oẽs q̃rentes te: ⁊ dicãt ſẽper magnificet̃ dñs q̃ diligũt ſalutare tuũ. Ego autẽ mendicus ſũ ⁊ paup: dñs ſollicitus eſt mei Adiutor me⁹ ⁊ protector me⁹ tu es: de⁹ me⁹ ne tardaueris. Gloria. añ. Ego dixi domine miſerere mei. Sana aĩam meã quia peccaui tibi. ꝑs. xl.

Beatus q̃ ĩtelligit ſup egenũ ⁊ pauperẽ in die mala liberabit eum dominus. Dominus ↄſeruet eũ ⁊ viuificet eum ⁊ beatum faciat eũ in terra ⁊ nõ tradat eũ in aĩaꝫ inimicorũ eius. Dñs opẽ ferat illi ſup lectũ doloris eius vniuerſũ ſtratũ eius verſaſti in

īfirmitate eius. Ego dixi dñe miſerere mei ſana aiaꝫ meā q2 peccaui tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi qñ morietur ꝛ peribit nomē eiuſ. Et ſi ingrediebatur ut videret vana loquebatur cor ei9 congregauit iniquitatē ſibi. Egrediebatur foras ꝛ loquebatur: i idipſū. Aduerſuꝫ me ſuſurabant oēs inimici mei aduerſū me cogitabant mala mihi. Verbū iniquuꝫ cōſtituerunt aduerſuꝫ me nū qd q̄ dormit ñ adijciet vt reſurgat. Etenim hō pacis mee in quo ſpaui: qui edebat panes meos: magnificauit ſup me ſupplantatōeꝫ. Tu āt dñe miſerere mei ꝛ reſuſcita me: ꝛ rtribuā eis. In hoc cognoui qm̄ voluiſti me qm̄ non gaudebit inimicus meus ſup me. Me āt ppt̄ innocētiā ſuſcepiſti ꝛ ↄfirmaſti me i conſpectu tuo i etnū. Benedict9 dñs ds̄ iſrael a ſclo ꝛ i ſclꝫ fiat fiat. ps. xli.

Quēadmoduꝫ deſiderat ceruuſ ad fontes aquarum ita deſiderat aia mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad deum fōtem viuum: quando ueniā ꝛ apparebo ante faciem dei. Fuerūt mihi lachryme mee pāes die ac nocte dū dicitur mihi cottidie vbi eſt deus tu9. Nec rcordatus ſum et effudi in me aiam meā qm̄ trāſibo in locum tabernaculi admirabilis uſque ad domum

dei in voce exultatõiſ
et confeſſionis ſonus
epulantis. Q uare tri
ſtis es aĩa mea: ⁊ q̃re
cõturbas me: S pera
ĩ dño qm̃ adhuc con
fitebor illi ſalutar̃ vul
tus mei ⁊ deus meuſ
A d me ipſũ aĩa mea
ꝯturbata eſt ꝓpterea
memor ero tui ď t̃ra
iordanis ⁊ hermonyſ
a monte modico.
byſſus abyſſũ inuocat
ĩ voce cataractaꝝ tua
rũ. O mĩa excelſa tua
⁊ fluctꝰ tui ſuꝑ me trã
ſierunt ĩ die mãdauit
dñs mĩam ſuã ⁊ noc
te canticũ eius. A pd̃
me or̃o deo vite mee
dicã ďo ſuſceptor me
us es. Q uare oblitus
es mei et qr̃ contriſta
tus incedo dũ affligit
me inimicus. ũ cõ
fringũtur oſſa mea ex
probrauerunt mihi q̇
tribulant me inimici
mei. Q ũ dicunt mihi
ꝑ ſigulos dies vbi ē ď
us tuꝰ qr̃ triſtis ē aĩa
mea ⁊ qr̃ ꝯturbaſ me
S pera in deo qm̃ ad
huc ꝯfitebor illi ſaluta
re vultus mei ⁊ deus
meꝰ. ps̃. xlv.
I Udica me deus
⁊ diſcerne cauſaꝫ
meã de gente nõ ſan
cta ab homĩe iniquo
et doloſo eripe me.
Q uia tu es deus for
titudo mea quare me
repuliſti: et quare tri
ſtis incedo dum affli
git me inimicꝰ. E mit
te lucem tuam et veri
tatem tuã ipſa me de
duxerunt ⁊ adduxer̃t
in montem ſcm̃ tuuꝫ
⁊ ĩ tabernacula tua.
E t itroibo ad altare
dei ad deũ q̇ letificat

iuuẽtutẽ meã. Cõfite
boꝛ tibi in cithara de
us deus meus qr̃ tri
ſtis ẽ aia mea ⁊ quar̃
conturbas me. Spe
ra in dño qm̄ adhuc ꝯ
fitéboꝛ illi ſalutar̃ vul
tus mei ⁊ deus meus
Gloꝛia patri et filio.
ãtiphona. Sana do
mine animam meam
quia peccaui tibi.
Antiphona. Eructa
uit coꝛ meum. Pſal
mus dauid. xliij.
DEus auribus no
ſtris audiuimus
patreſ noſtri anuncia
uerunt nobis. Opus
quod operatus es in
diebus eoꝛuꝫ ⁊ in die
bus antiquis. an⁹
tua gẽtes diſperdidit
⁊ plantaſti eos afflixi
ſti populos et expuli
ſti eos. Nec enim in
gladio ſuo poſſiderũt
terram ⁊ bꝛachium eo
rum non ſaluauit eoſ
Sed dextera tua et
brachium tuum et il
luminatio vultus tui.
qm̄ cõplacuiſti in eis
Tu es ipſe rex meuſ
⁊ deus meus q̇ man
das ſaluteſ iacob. In
te inimicos noſtros
ventilabimus coꝛnu
⁊ in nomine tuo ſper
nemus inſurgentes ĩ
nobis. Non enim in
arcu meo ſperabo et
gladius meus non ſal
uabit me. Saluaſti
enim nos de affligen
tibus nos: ⁊ odientes
nos confudiſti. In
deo laudabimur tota
die ⁊ in nomine tuo
confitebimur in ſecu
lum. Nunc autem re
puliſti ⁊ cõfudiſti noſ
⁊ non egꝛedieris de⁹
in virtutibus noſtris

A uertiſti nos retror
ſū p⁹ inimicos nr̄os ⁊
q̇ oderūt nos diripie
bāt ſibi. D ediſti nos
tāq̄ʒ oues eſcaꝝ ⁊ i gē
tib⁹ diſpſiſti nos. U ē
didiſti populū tuūʒ ſi
ne p̄cio ⁊ nō fuit mul
titudo i cōmutatōib⁹
eoꝝ. P oſuiſti nos ob
probrium viciis nr̄is
ſubſanatōeʒ ⁊ deriſuʒ
his q̇ i circuitu nr̄o ſ̄t
P oſuiſti nos i ſimili
tudinē gētib⁹ cōmoti
onē capitis i populis.
T ota die verecūdia
mea ɔtra me ē ⁊ cōfu
ſio faciei mee cooꝑuit
me. A voce exprobrā
tis ⁊ obolentiſ a facie
īimici ⁊ pſeq̄ntiſ. ec
oīa venerūt ſuꝑ nos:
nec obliti ſum⁹ te et
īique nō egim⁹ i teſta
mēto tuo. E t nō r̄ceſ
ſit retro coꝛ nr̄ʒ ⁊ d̄cli
naſti ſemitas noſtraſ
a via tua. Q m̄ hūilia
ſti nos i loco afflictō
niſ ⁊ cooꝑuit noſ um
bꝛa moꝛtis. i obliti
ſum⁹ nomē dei nr̄i et
ſi expādim⁹ man⁹ no
ſtras ad deū alienum
N ōne de⁹ r̄q̄re iſta:
ipſe eni nouit abſcon
dita coꝛdis. Q m̄ pꝛo
pter te moꝛtificamur
tota die: eſtimati ſum⁹
ſicut oues occiſionis.
E xurge q̄r obdoꝛmiſ
dn̄e exurge et ne r̄pel
las i finē. Q ue re faci
em tuā auertis oblini
ſceris inopie nr̄e ⁊ tri
bulatōis nr̄e: Q m̄ hu
miliata ē i puluer̄ aīa
nr̄a ɔglutinat⁹ ē i ter
ra venter noſter. E x
urge dn̄e adiuua nos
⁊ redime nos pꝛopter
nomen ſanctum tuuʒ
Pſalmus. xliiij.

ERuctauit cor meum vērbū bonuz dico ego opa mea regi. ingua mea calamus ſcribe velociter ſcribētis. S peciosus forma pre filijs hominuz diffuſa eſt gratia in labijs tuis propterea benedixit te deus i eternū. A ccingere gladio tuo ſuper femur tuuz potentiſſime. S pecie tua z pulchritudie tua intende proſpere pcede, z regna. P ropter veritatez z manſuetudinē z iuſticiam et deducet te mirabilit dextera tua. S agitte tue acute populi ſub te cadent ī corda inimicorū regis. S edes tua deus i ſeculū ſeculi virga directionis uirga regni tui. D ilexiſti iuſticiā z odiſti iniqtate ppterea unxit te deus deus tuus oleo leticie p cōſortibus tuis. M irra z gutta z caſſia a veſtimētis tuis a domibus eburneis ex quibus delectauerunt te filie regū i honor tuo A ſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circundata varietate. A udi filia et vide z inclina aurem tuā z obliuiſcer populū tuū z domū pris tui. E t cōcupiſcet rex decorē tuum qm ipſe ē dñs deus tuus z adorabūt eū. E t filij thyri in muneribus vultuz tuū deprecabūt oēs diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis ab intus z fimbrijs aureis circūamicta varietatibus. A dducēt re gi virgines poſt eam

pximē eius afferētur tibi. Afferent in leticia et exultatione adducentur ĩ templū regis. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij cõſtitues eos principes ſup oēm terram. Memores erunt nōis tui dñe ĩ oĩ generatione ⁊ generatōe. Propterea populi cõfitebunt tibi ĩ etnū et ĩ ſeculū ſeculi. añ. Eructauit cor meū verbū bonū. añ. Adiutor. ps. xlv.

Deus noſter refugiū ⁊ virtus adiutor in tribulationibuſ que inuenerunt nos nimis. Propterea ñ timebimus dum conturbabitur tra ⁊ trāſferentur monteſ ĩ cor maris. Sonuerunt ⁊ cōgregate ſunt aque et cōturbati ſūt montes in fortitudinē eī. Fluminis impetꝰ letificat ciuitatē dei ſāctificauit tabñaculū ſuum altiſſimus. Deus in medio eius nō cõmouebit adiuuabit eam deus mane diluculo. Conturbate ſūt gentes ⁊ ĩnclinata ſt regna dedit vocē ſuam mota eſt terra. Dominus virtutum nobiſcū ſuſceptor noſter deus iacob. Venite ⁊ videte opa dñi q̄ poſuit pdigia ſuper terraȝ auferens bella vſq; ad finem terre. Arcū cõteret ⁊ cõfringet arma ⁊ ſcuta conburet igni. ocate ⁊ videte qm̄ ego ſuȝ deꝰ exaltabor ĩ gētibꝰ ⁊ exaltabor in terra. Dñſ vtutū nobiſcū ſuſceptor noſter deꝰ iacob

Omnes. ps. xlvi.
gentes plaudite
manibuſ iubilate deo
in voce exultationis.
Qm̄ dñs excelſus ter
ribilis rex magnus ſu
per omnem terram.
Subiecit populoſ no
bis ꝛ gentes ſub pedi
bus noſtris. Elegit
nobis hereditatē ſuā
ſpēm iacob quaꝫ dile
xit. Aſcēdit deus in
iubilatōe ꝛ dñſ i voce
tube. Pſallite deo no
ſtro pſallite pſallite re
gi nr̄o pſallite. Qm̄
rex oīs terre deꝰ pſal
lite ſapiēt̄. Regnabit
deus ſuper gentes d̄
us ſedet ſupeꝛ ſedem
ſcām ſuā. Principes
populoꝝ ꝯgregati ſūt
cū d̄o abꝛahā qm̄ dij
foꝛtes t̄re vehemēt̄ ele
uati ſunt. añ. adiutoꝛ
in tribulationibꝰ. añ.
magnus dominus.

Pſalm̄ꝰ. xlvii.
Magnꝰ dñs ꝛ lau
dabilis nimis in
ciuitāte d̄i nr̄i i mōte
ſcō eiꝰ. Fūdatoꝛ i ex
ultatōe uniuerſe mōs
ſyō lat̄a aqlōis ciuitaſ
r̄gis magni. Deꝰ i do
mibꝰ eiꝰ cognoſcetur
cū ſuſcipiet eaꝫ. Qm̄
ecce r̄ges ꝯgregati ſt̄
ꝯuenert̄ i unuꝫ. Ipſi
uidentes ſic admirati
ſūt ꝯturbati ſt̄ cōmo
ti ſt̄ ꝛ tremoꝛ apph̄en
dit eos. Ibi doloꝛes
ut pturiēt̄ i ſpū uehe
mēti ꝯtes naues tarſis
Sic audiuiꝰ ſic ꝛ uidi
mꝰ i ciuitate dñi v̄tu
tū i ciuitate d̄i nr̄i de
us fundauit eam i et̄
nū. Suſcepimus deꝰ
miſericoꝛdiā tuam in
medio tēpli tui. Scd̄ꝫ
nom̄ tuū deꝰ: ſic ꝛ laꝰ
tua in fines terr̄ iuſti
cia plena ē dext̄a tua

Letet mons ſyō ⁊ ex
ultēt filie iude ꝓpť
iudicia tua dñe. Cir
cundate ſyon ⁊ cōple
ctimini eā narrate in
turribus eiꝰ. Ponite
corda vr̄a ī v̄tute eiꝰ
⁊ diſtribuite domos
eiꝰ ut enarretis ī ꝓge
nie altera. Qm̄ hic ē
deꝰ deus nr̄ ī etnum:
⁊ ī ſeculū ſeculi ip̄e re
get nos in ſecula. ps.
dauid. xlviij.

AUdite hec oēſ gē
tes auribꝰ pcipite
qui habitatis orbem.
Quiq͡ȝ terrigene et fi
lij hōinū ſimul ī vnuȝ
diues et pauper. Os
meū loqť ſapiētiam ⁊
meditatio cordis mei
prudētiā. Inclinabo
ī pabolā aurem meaȝ
aperiā ī pſaltēio ꝓpo
ſitioneȝ meā. Cur ti

mebo in die mala ini
q̄tas calcanei mei cir
cūdabit me. Qui cō
fidūt ī virtute ſua et ī
multitudie diuitiarū
ſuaꝝ gl̄iať. Frať nō
redimit r̄dimet hō: n̄
dabit deo placatōem
ſuā. Et p̄ciū redēptō
niſ aīe ſue ⁊ laborabit
ī etnū ⁊ viuet adhuc
in finē. Nō videbit in
teritū cū viderit ſapiē
tes moriētes ſimul in
ſcipiēs ⁊ ſtultꝰ pibūt
Et relinquēt alieni di
uitias ſuas ⁊ ſepl̄chra
eoꝝ domꝰ illoꝝ in et
nū. Tabernacula eo
rum ī ꝓgenie ⁊ ꝓgēie
vocauerūt noīa ſua ī
terris ſuis. Homo cū
ī honoř eēt n̄ itellexit
cōpatꝰ ē iumētis īſci
pientibus ⁊ ſimilis fa
ctꝰ ē illˀ. Hec uia illoꝝ

ſcādalū ipſiſ ⁊ poſtea
i ore ſuo cōplacebūt.
Sicut oues in iferno
poſiti ſūt mors depaſ
cet eos. Et doñabunt
eoꝝ iuſti in matutino
⁊ auxiliuꝫ eoꝝ veteres
cet in iferno a gloria
eorū. Verūtamē deꝰ
redimet aiam meam
de manu iferni cū ac
ceperit me. Ne timu
eris cū diues factꝰ fu
erit hō ⁊ cuꝫ multipli
cata fuerit gloria do
mus eius. Qm̄ cū in
terierit nō ſumet oīa
neqꝫ deſcēdet cuꝫ eo
glīa eiꝰ. Quia aia eiꝰ
vita ipſius bñdicetur
cōfitebiṫ tibi cū bene
feceris ei. Introibit
uſqꝫ in ꝓgenies patrū
ſuoꝝ vſqꝫ in eternum
nō videbit lumē. Hō
cū i honore eēt nō in
tellexit cōparatꝰ ē iu
mentis inſcipiētibꝰ ⁊
ſiṁs factꝰ eſt illis. añ.
Magnꝰ dñs ⁊ lauda
bilis nimis. añ. Deus
deoꝝ. ps. xlix.

Deuſ deoꝝ dñs lo
cutuſ ē ⁊ vocauit
terram. A ſolis ortu
vſque ad occaſum: ex
ſyon ſpecies decoris
eiuſ. Deus manifeſte
veniet deus noſter et
non ſilebit. Ignis in
ↄſpectu eiꝰ exardeſcet
⁊ i circuitu eius tem
peſtas valida. Aduo
cauit celū de ſurſuꝫ et
terrā diſcernere pplꝫ
ſuū. Congregate illi
ſcōs eius q̄ ordināt te
ſtamētū eiꝰ ſup ſacri
ficia. Et anūciabunt
celi iuſticiam eius qm̄
deus iudex ē. Audi
populꝰ meꝰ et loquar
iſrael ⁊ teſtificabor ti
bi deꝰ deꝰ tuꝰ. ego ſuꝫ

N on in ſacrificijs tu
is ãguã te holocauſta
ãt tua i ɔſpectu meo
ſũt ſẽp. N on accipiã
de domo tua vitulos
neqꝫ de gregibuſ tuis
hircoſ. Q m̃ mee ſt õſ
fere ſiluaꝝ iumenta in
montibus et boues.
C ognoui oĩa volati-
lia celi ꝛ pulchritudo
agri mecũ ẽ. S i eſuri
ero nõ dicã tibi meuſ
ẽ eni orbis terre ꝛ ple
nitudo eius. N ũqd
manducabo carnes
tauroꝝ aut ſanguineꝫ
hircorũ potabo. I m
mola deo ſacrificium
laudis et redde altiſſi
mo vota tua. E t iuo
ca me i die tribulatio
nis ꝛ eruã te: ꝛ hono
rificabis me. P ecca
tori ãt dixit deus qr̃
tu enarras iuſticias
meas ꝛ aſſumis teſta
mẽtũ meũ p os meuꝫ
T u vo odiſti diſcipli
nã ꝛ piecisti ſmones
meos retrorſũ. S i vi
debas fureꝫ currebas
cũ eo ꝛ cũ adultꝰiſ por
tionẽ tuaꝫ ponebas.
O s tuuꝫ habundauit
malicia ꝛ ligua tua ɔ
ciabat dolos. S edẽs
aduerſus frẽm tuum
loquebaris ꝛ aduerſũ
filiũ mr̃is tue põebas
ſcandalum hec feciſti
ꝛ tacui. E xiſtimaſti
inique qꝰ ero tui ſiꝰis
arguam te ꝛ ſtatuam
ɔtra faciẽ tuã. I ntel
ligite hec q̃ oblinuiſci-
mini deũ neqñ rapiat
ꝛ nõ ſit q̃ eripiat. S a
crificiũ laudis honori
ficabit me et illic iter
quo oſtẽda illi ſalutã
re dei. G loria. ps. L.

M Iſerere mei de⁹
ſm magnã miãz
tuam. E t ſm multi
tudinem miſerationū
tuarum: delle iniqui
tatem meam. A mpli-
us laua me ab iniqui
tate mea: ⁊ a peccato
meo munda me. Q m̄
iniquitatez meã ego
cognoſco: ⁊ peccatuz
meū cõtra me ē ſemꝑ
T ibi ſoli peccaui et
malū corã te feci vt iu
ſtificeris in ſermõib⁹
tuis ⁊ vincas cū iudi
caris. E cce enim ĩ ini
q̄tatibus ꝯceptus ſuz
⁊ ĩ peccatiſ ꝯcepit me
mater mea. E cce enĩ
v̄itatē dilexiſti ĩcerta
⁊ occulta ſapiētie tue
manifeſtaſti mihi. A ſ
perges me dñe yſopo
⁊ mundabor lauabis
me ⁊ ſuꝑ niuē dealba
bor. A uditui meo da
bis gaudium ⁊ letitiã
⁊ exultabunt oſſa hu
miliata. A uerte faciē
tuam a peccatis meis
⁊ omnes iniquitates
meas delle. C or mū
dum crea in me de⁹:
⁊ ſpirituz rectū noua
ĩ viſceribus meis. N e
ꝓicias me a facie tua
⁊ ſpiritum ſanctuz tu
um ne auferas a me.
R edde mihi letitiaz
ſalutaris tui: ⁊ ſpiritu
principali confirma
me. D ocebo iniquoſ
vias tuas: ⁊ impij ad
te conuertent. L ibe
ra me de ſanguinib⁹
deus de⁹ ſalutis mee:
⁊ exultabit lĩgua mea
iuſticiã tuaz. D ñe la
bia mea aperies et os
meū ãnūciabit laudē
tuã. Q m̄ ſi voluiſſeſ ſa
crificiū dediſſē utiqꝫ ho
locauſtis n̄ delectaberis

Sacrificiū deo ſpūs cōtribulatu⁹ coꝛ cōtritū ⁊ hūiliat⁹ deus nō deſpicies. Benige fac domīe ī bona volūtate tua ſyon vt edificētur muri ihrl̄m. Nūc acceptabis ſacrificiuȝ iuſtitie oblatōes: ⁊ holocauſta tūc īponent ſup altare tuū vitulos Gloꝛia. ps. Li.

Quid gloꝛiaris in malicia: q̄ potēs es in iniq̄tate. Tota die iniuſtitiaȝ cogitauit ligua tua ſicut nouacla acuta feciſti dolum. Dilexiſti maliciam ſuper benignitatē iniquitatem magis q̄ȝ loqui equitatem. Dilexiſti oīa verba p̄cipitationis lingua doloſa. Propterea de⁹ d̄ſtruet te in fineȝ euellet te et emigrabit te tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā de t̄ra viuētium. Uidabunt iuſti et timebūt ⁊ ſup eum ridebūt ⁊ dicent ecce hō q̄ nō poſuit deum adiutoꝛē ſuū. Sȝ ſpauit in multitudīe diuitiaꝝ ſuaꝝ: ⁊ p̄ualuit in vanitate ſua. Ego āt ſicut oliua fructifera ī domo dei ſpaui ī mīa dei in eternū ⁊ in ſcl'ȝ ſeculi. Cōfitebor tibi ī ſeculū qm̄ feciſti: et expectabo nomē tuū qm̄ bonū ē ī cōſpectu ſāctoꝝ tuoꝝ. Gloꝛia

an̄. De⁹ deoꝝ dn̄s locut⁹ eſt. an̄t. all'a all'a alleluia. ℣. Jmmola deo ſacrificiū laudis. ℟. Et redde altiſſio vota tua. Ad laudes. an̄. Dele dn̄e iīq̄tateȝ meā. ps. Miſer̄. an̄t. Salutar̄ vlt⁹ mei de⁹

me⁹. ps. Judica me d
us. añ. Ad te de luce
vigilo de⁹. ps. De⁹ de
us meus. añ. Cūctis
diebus. Cantica.
EGo dixi in dimi
dio dierꝝ meorꝝ va
dam ad portas inferi
Queſiui reſiduū āno
rū meorꝝ dixi nō vide
bo dn̄m deū ī t̄ra vi
uētiū. Nō aſpiciam
hoīem ultra ꝛ hītato
rē quietis. Generatō
mea ablata ē et cōuo
luta eſt a me quaſi ta
bernacula paſtorum.
Preciſa eſt velut a te
xente vita mea dū ad
huc ordirer ſuccidit
me: de mane vſque ad
veſpā finies me. Spe
rabā uſq3 ad mane q̄ſi
leo ſic ꝯtriuit oīa oſſa
mea. De mane vſq3
ad veſperā finies me:
ſicut pullus hirūdinis
ſic clamabo medita
bor vt colūba. Attenu
ati ſūt oculi mei: ſuſpi
ciētes ī excelſo. Dn̄e
vim patior rn̄de ꝑ me
q̄d dicā aut q̄d rn̄de
bit mihi cū ipſe fece
rit. Recogitabo tibi
ōs ānos meos ī ama
ritudie aīe mee. Dn̄e
ſi ſic viuitur et in tali
h⁹ vita ſpūs mei corri
pies me et viuificabis
me ecce in pace ama
ritudo mea amariſſia
Tu āt eruiſti aīa3 me
am vt nō periret ꝓieci
ſti poſt tergū tuū oīa
pccā mea. Quia non
infern⁹ cōfitebit̄ tibi
neque mors laudabit
te nō expectabūt q̄ de
ſcendūt ī lacū verita
tem tuā. Viuēs viuēs
ipſe ꝯfitebit̄ tibi ſicut
et ego hodie pr̄ filijs
notā faciet v̄itatē tuā

Dñe ſaluũ me fac et pſalmos nr̃os cantabimus cũctis dieb⁹ uite nr̃e ĩ domo dñi. añ Cũctis dieb⁹ vite nr̃e ſaluos fac nos dñe.

Oēs āgeli ei⁹ laudate dñm de celis. ps Laudate dñm. Cap. Nox p̃ceſſit. Hymn⁹.

Ales diei nũcius lucē ꝓpiquā p̃cinit noſ excitatoꝛ mentiũ iam xp̃s ad vitam vocat. Auferte clamat lectulos egros ſopoꝛ deſideſ caſtiqꝫ recti ſobꝛij vigilate iam ſuꝫ ꝓximus. Ihesum ciamus vocibus flentes precantes ſobꝛie intēta ſupplicatio doꝛmir̃ coꝛ mundum vetat. Tu xp̃e ſomnum diſcute tu rũpe noctiſ vincula tu ſolue peccatũ vetus nouũque lumē igere Deo pr̃i ſit gl̃a ℣. Repleti ſum⁹ mãe mĩa tua. ℟ Exultaui m⁹ ⁊ delati ſum⁹. Ad ben. añ. Errexit dñs nobis cornu ſalutis ĩ domo dauid puẽi ſui

Feria quarta Inuit

In manu tua dñe ōs fines terre. ps. Uenite exultem⁹. Hymnus.

Rex creator optime r̃ctorqꝫ nr̃ aſpice noſ a quietiſ noxia merſos ſopor̃ libera. Te ſcē xp̃e poſciꝫ⁹ ignoſce tu criminib⁹ ad cõfitēdũ ſurgim⁹ moraſqꝫ noctĩ r̃upiꝫ⁹ Mētes manuſqꝫ tolim⁹ ſic ꝓpheta noctib⁹ nobis gerenduꝫ precipit paulus que geſtis cenſuit. Vides malũ quod geſſimus occulta noſtra pandimus preces gementes

fundimus dimitte qđ peccauimus. Presta pater. Auertit dominus. an. alleluia alleluia. ps. Lij. Feria quarta ad nocturnū.

Dixit inſipiēſ in corde ſuo nō ē de⁹. Corrupti ſūt et adhomiabiles facti ſūt i iniq̄tatib⁹ ſuis nō ē q̄ faciat bonū. Deus de celo pſpexit ſup filios hominū vt videat ſi eſt i telligens aut req̄rens deū. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt non eſt qui faciat bonū non eſt vſque ad vnum. Nōne ſcient oēs qui operantur iniquitatem q̄ deuorant plebem meā ſicut cibū pāis. Deum nō inuocauerunt illic trepidauerūt timore vbi non erat timor. Quoniam deus diſſipauit oſſa eorum qui hominibus placent confuſi ſūt qm̄ deus ſpreuit eos. Quis dabit ex ſyō ſalutare iſrl' cū ɔuerterit dn̄s captiuitatem plebis ſue exultabit iacob et letabit̄ iſrael. Gloria. Pſalmus dauid. Liij.

Deus in nomine tuo ſaluū me fac ⁊ in virtute tua libera me. Deus exaudi orationem meam aurib⁹ percipe v̄ba oris mei. Quoniam alieni iſurrexerunt aduerſū me et fortes queſierunt animam meam et nō propoſuerunt deum ante conſpectum ſuum. Ecce enim deus adiuuat me ⁊ dn̄s ſuſceptor eſt aīe mee.

Auerte mala inimiciſ
meis ⁊ in veritate tua
diſperde illos. Volū
tarie ſacrificabo tibi:
⁊ confitebor nomini
tuo dñe qm̄ bonū eſt
Qm̄ ex ōni tribulatō
ne eripuiſti me ⁊ ſup
inimicos meos deſpe
xit ocul⁹ me⁹. ps. liiij.
Exaudi deus ora
tionē meā ⁊ ne ð
ſpexeris ðprecationē
meam intende mihi
⁊ exaudi me. Contri
ſtatus ſum in exerci
tatione mea ⁊ contur
batus ſum a voce ini
mici ⁊ a tribulatione
peccatoris. Qm̄ decli
nauerunt in me iniq
tates ⁊ in ira moleſti
erant mihi. Cor meū
conturbatū eſt ī me
⁊ fortitudo mortis ce
cidit ſup me. Timor
⁊ tremor venerūt ſup
me ⁊ cōtexerūt me te
nebre.. Et dixi q̄s da
bit mihi pennas ſicut
colūbe ⁊ volabo ⁊ re
quieſcam. Ecce elon
gaui fugiens ⁊ manſi
in ſolitudine. Expec
tabam eum qui ſaluū
me fecit a puſillanimi
tate ſpūs et tempeſta
te. Precipita dñe di
uide linguas eoꝝ qm̄
vidi iniquitatē ⁊ ɔtra
dictionem in ciuitate
Die ac nocte circun
dabit eā ſuper muros
ei⁹ iīq̄tas ⁊ labor ī me
dio ei⁹ ⁊ iiuſticia. Et
non defecit de plateiſ
eius vſura ⁊ dolus:
Qm̄ ſi inimicus me⁹
maledixiſſꝫ mihi ſuſti
nuiſſet vtiqꝫ. Et ſi is
q̄ oderat me ſuper me
mala locut⁹ fuiſſet ab
ſcondiſſeꝫ me forſitaꝫ
ab eo. Tu vo homo

unaıs dux me⁹ ꝛ not⁹ me⁹. Q ui ſimul mecū dulces capiebaſ ciboſ ī domo dei ābulauiꝫ⁹ cum conſenſu. V eni at mors ſr̄ illoſ ꝛ dſcē dāt i infernū viuētes. Q m̄ nequitie in babi taculis eorū i medio eor̄. E go āt ad dn̄m clamaui et dn̄s ſalua bit me. V eſpe māe ꝛ meridie narrabo et anūciabo et exaudiet vocē meā. R edimet in pace aīam meā ab his q̄ appropīquāt mi hi: qm̄ īter m̄ltoſ erat mecū. E xaudiet deuſ ꝛ hūiliabit illos q̄ eſt ante ſecula. N on eiꝫ eſt illis cōmutatio et ꝛ nō timuerūt deū ex tendit manū ſuaꝫ ī re tribuendo. C ōtamia uerūt teſtamētū ei⁹ di uiſi ſūt ab ira uultus ei⁹ ꝛ appropinquauit cor illius. M olliti ſunt ſermones ei⁹ ſup ole um ꝛ ipſi ſunt iacula I acta ſuper dn̄ꝫ curā tuā ꝛ ipſe te enutriet: nō dabit in eīnuꝫ flu ctuationē iuſto. T u uero de⁹ deduces eoſ in puteū interit⁹. V i ri ſanguinū et doloſi nō dimidiabunt dies ſuos: ego āt ſpabo in te dn̄e. G loria. an̄t. auertit dn̄s captiuita tē plebis ſue. an̄. qm̄

Pſalmuſ dauid. Lvi.

M Iſerere mei de⁹ qm̄ conculcauit me hō tota die impu gnans tribulauit me C onculcauerunt me inimici mei tota die quoniā m̄lti bellātes aduerſum me. A b al titudine diei timebo: ego uero ī te ſperabo

In deo laudabo ſer
mones meos: i dño ſpe
raui nō timebo quid
faciat mihi caro. To
ta die vba mea execra
bant aduerſū me oēs
cogitatōnes eoꝝ i ma
lū. Inhabitabūt ꝛ ab
ſcōdēt ipſi calcaneuꝫ
meū obſuabunt. Sic
ſuſtinuerūt aīam me
am ꝓ nihilo ſaluos fa
cias illos: i ira poplōſ
ↄfringēs. Deus vitā
meā anūciaui tibi: po
ſuiſti lachrymas meaſ
i ↄſpectu tuo. Sicut
ꝛ in ꝓmiſſiōe tua tūc
ↄuertenť inimici mei
retrorſū. In quacun
que die iuocauero te
ecce cognoui qm̄ de⁹
me⁹ es. In dño lauda
bo verbum: i dño lau
dabo ſermonē: i deo
ſperaui nō timebo: qd
faciat mihi homo. In
me ſūt deus vota tua
q̄ reddā laudatiōes ti
bi. Qm̄ eripuiſti aīaꝫ
meā ð morte ꝛ pedes
meos de lapſu vt pla
ceā corā deo in lumie
viuentiū. Ps. lvi.

Miſerere mei de⁹
miſererē mei quo
niam in te cōfidit ani
ma mea. Et i umbra
alarum tuarum ſpera
bo donec trāſeat ini
quitas. Clamabo ad
deum altiſſimum: de
um qui benefecit mi
hi. Miſit de celo ꝛ li
berauit me dedit in
opprobrium concul
cantes me. Miſit de
us miſericordiam ſu
am et veritatem ſu
am: et eripuit animā
meam de medio ca
tulorum leonum dor
miui conturbatus.
Filij hominum den

tes eoꝝ arma et ſagit
te ꝛ ligua eoꝝ gladiꝰ
acutus. E xaltare ſup
celos deus ꝛ in omnĩ
terra glĩa tua. L aque
um parauerũt pedibꝰ
meis: ꝛ icurauerũt ani
mã meã. F oderũt añ
faciẽ meã foueã: ꝛ in
ciderũt in eaꝫ. P ara
tũ coꝛ meũ deus para
tũ coꝛ meũ cãtabo et
pſalmũ dicam. E xur
ge gloꝛia mea exurge
pſalteriũ ꝛ cithara: ex
urgaꝫ diluculo. C on
fiteboꝛ tibi in populiſ
dñe: ꝛ pſalmum dicã
tibi, i gẽtibꝰ. Q m ma
gnificata eſt vſque ad
celos mĩa tua: ꝛ vſqꝫ
nubes ṽitas tua. E x
altare ſup celos deus
ꝛ ſup oẽm terraꝫ glĩa
tua. G loꝛia. añ. Qm̃
in te cõfidit aĩa mea.
añ. J uſte iudicate.

Pſalmꝰ dauid. Lvij.

S J uere utiqꝫ iuſti
tiaꝫ loquimini re
cte iudicate filij hõi
nũ. E tenim in coꝛde
iniquitates operami
ni in terra iniuſtitias
manus ueſtre ↄcinãt.
A lienati ſunt pecca
toꝛes a vulua errauerũt
ab vtero locuti ſũt fal
ſa. F uroꝛ illis ſecun
dum ſimilitudinem ſ
pẽtis ſicut aſpidis ſur
de ꝛ obturãtis aures
ſuas. Q ue non exau
dit uoces incantanti
um ꝛ uenefici in can
tantis ſapienter. D e
us conteret dẽtes eo
rum in oꝛe ipſorum
molas leonum cõfri
get dominus. A d ni
hilum deuenient tan
quam aqua decurrẽs
intendit arcum ſuuꝫ
donec infirmentur.

Sicut cera que fluit
auferent ſupercecidit
ignis ꝛ nõ viderũt ſo
lez. Priuſq̃ intellige
rent ſpine veſtre ram
num ſicut viuẽtes ſic
ĩ ira abſorbet eos. Le
tabit iuſtuſ cũ viderit
vindictã: manus ſuas
lauabit ĩ ſanguĩe pec
catoriſ. Et dicet hõ ſi
vtiq; ẽ fruct⁹ iuſto uti
que ẽ de⁹ iudicãs eoſ
in terra. ps. lviij.

Eripe me de ĩimi
cis meis de⁹ me⁹:
ꝛ ab inſurgentibus in
me libera me. Eripe
me de operantibus ĩi
quitatem ꝛ d̃ viris ſã
guinũ ſalua me. Quia
ecce ceperunt animã
meam irruerũt in me
fortes. Neq; iniq̃tas
mea neq; peccatũ me
um dñe ſine iniquita
te cucurri et direxi:

Exurge in occurſũ
meũ et vide: ꝛ tu dñe
de⁹ virtutũ de⁹ iſrael.
Intende ad viſitãdaſ
oẽs gentes nõ miſere
aris oĩbus q̃ operant
iniquitatem. Conuer
tentur ad veſperã ꝛ fa
mẽ patient ut canes
ꝛ circuibũt ciuitatez.
Ecce loquent in ore
ſuo: ꝛ gladius ĩ labijs
eorũ: q̃m q̃s audiuit?
Et tu dñe deridebis
eos: ꝛ ad nihilũ dedu
ces oẽs gẽtes. Forti
tudinẽ meã ad te cu
ſtodiã q꞉ deus ſuſcep
tor meus deus meus
miſericordia eius pre
ueniat me. Deus oſ
tendit mihi ſup inimi
cos meos ne occidaſ
eos neq̃ obliuiſcant
populi mei. Diſpde
illos in virtute tua:
et depone eos prote

ctoꝛ meus dñe. D eli
ctum oꝛis eoꝛuꝫ ſmo
nē labioꝛū ipſoꝝ ⁊ cō
pꝛehendanť in ſuper
bia ſua. Et de execra
tione ⁊ mendacio an
nunciabunť in conſu
matione in ira conſu
mationis ⁊ nō erunt.
⁊ ſciēt qꝫ deus domi
nabiť iacob ⁊ finium
terre. C onuertentur
ad veſperam ⁊ fameꝫ
patientur vt canes et
circuibūt ciuitatē. I p
ſi diſpergentur ad mā
ducandū ſi vͦo nō fue
rit ſaturati ⁊ murmu
rabunt. E go āt cāta
bo fortitudinem tuaꝫ
et exultabo mane mi
ſericoꝛdiā tuā. Q uia
factꝰ es ſuſceptoꝛ meꝰ
⁊ refugiū meū in die
tribulatiōis mee. A d
iutoꝛ meuſ tibi pſallā
quia deus ſuſceptoꝛ
meꝰ: deus meus mīa
mea. G loꝛia. añ Ju
ſte iudicate filij hoīuꝫ
añ. Da nobis. Pſal
mus dauid. Lix.
D Eus ꝛpuliſti nos
⁊ deſtruxit nos:
iratus es ⁊ miſertꝰ es
nobis. C ommouiſti
terram ⁊ conturbaſti
eam ſana contrictio
nes eius quia cōmo
ta eſt. O ſtendiſti po
pulo tuo dura potaſti
nos uino cōpunctōis
D ediſti metuentibꝰ
te ſignificationem vt
fugiant a facie arcus.
E t liberentur dilecti
tui ſaluum fac dextra
tua ⁊ exaudi me. D e
us locutus eſt in ſan
cto ſuo letaboꝛ ⁊ par
tiboꝛ ſiccimā ⁊ cōual
lē tabernaculoꝛuꝫ di
metiar. M eꝰ ē galaad
et meus eſt manaſes

⁊ ēffraiʒ foꝛtitudo ca
pitis. I uda rex meus
moab olla ſpei mee.
I n idumeam extēdā
calciamentum meūʒ
mihi alienigene ſub
diti ſunt. Q uis dedu
cet me ī ciuitateʒ mu
nitaʒ q̄s deducet me
uſq̄ ī idumeā. N ōne
tu de' q̄ repuliſti nos
⁊ non egredieris de⁹
ī uirtutibus nr̄iſ. D a
nobis auxilium de tri
bulatione quia uana
ſalus hōis. I n deo fa
ciemus uirtutem: et
ipſe ad nihilum dedu
cet tribulantes nos.
G loria patri ⁊ filio.

Pſalmus dauid .lx.

E Xaudi de⁹ dp̄re
cationē meā itē
de oꝛationi mee. A fi
nibus terre ad te cla
maui: dum anxiaret
coꝛ meum et in pētra
exaltaſti me. D edu
xiſti me quia factus
es ſpeſ mea: turris foꝛ
titudinis a facie ini
mici. I nhabitabo in
tabernaculo tuo in ſe
cula protegar in uela
mēto alaꝝ tuaꝝ. Q m̄
tu deus meus exaudi
ſti oꝛatiōeʒ meā dedi
ſti hereditateʒ timētib⁹
nomen tuū. D ies ſu
per dies regis adyci
es ānos eius uſq̄ ī di
em generatōis ⁊ gn̄a
tōiſ. P ermāet ī ētnū
ↄſpectu dī: miāʒ ⁊ ue
ritatem eius quis req̄
ret: S ic pſalmuʒ di
cam nomini tuo in ſe
culuʒ ſeculi: ut reddā
uota mea de die ī di
em. G loria patri. añ
Da nobis dñe auxiliū
eo tribulatione. añt.

Nonne deo. Psal
mus dauid.lxi.

NOnne deo ſubie
cta erit aia mea
ab ipſo enim ſalutare
meum. Nam ⁊ ipſe
deus meꝰ et ſalutaris
meus ſuſceptor meus
non monebor ampli
us. Quouſque irrui
tis in hominem: inter
ficitis uniuerſi uoſ tã
ꝗ̃ parieti inclinato ⁊
macerie depulſe. Ve
rũtamen precium me
um cogitauerunt re
pellere cucurri inſiti
ore ſuo benedicebãt
⁊ corde ſuo maledice
bant. Verũtamẽ deo
ſubiecta eſto anima
mea quoniam ab ipo
patientia mea. Quia
ipſe deus meus et ſal
uator meus adiutor
meus non emigrabo
In deo ſalutare me
um ⁊ gloria mea deus
auxilij mei ⁊ ſpes mea
in deo eſt. Sperate i
eo omnis cõgregatio
populi effundite corã
illo corda noſtra deꝰ
adiutor noſter in eter
num. Verũtamen ua
ni filij hoĩum menda
ces filij hoĩuz in ſtate
ris ut decipiãt ipſi de
uanitate i idipſ̃z. No
lite ſperare i iniq̃tate
⁊ rapinas nolite concu
piſcere diuitie ſi afflu
ant nolite cor appõe
re. Semel locutꝰ ẽ de
us duo hec audiui qr
potẽs di ẽ ⁊ tibi dñe
mĩa qr reddis vnicui
que iuxta opa ſua.

DEus ps. Lxij.
Deus meus ad
te luce uigilo. Siti
uit in te anima mea
quam multipliciter
tibi caro mea.

In terra dſerta ĩ uia
ꝛ in aquoſa ſic in ſan
cto apparui tibi vt vi
derē vͤtutē tuā et glo
riam tuā. Qm̃ melioꝛ
ē miſericoꝛdia tua ſu
ꝑ vites labia mea lau
dabūt te. Sic bñdicā
te ĩ vita mea et ĩ noīe
tuo lauabo manꝰ me
as. Sicut adipe et pi
guedine repleatᷣ aīa
mea: ꝛ labijs exultatō
nis laudabit os meuꝫ
Sic memoꝛ fui tui ſu
per ſtratū meū in ma
tutinis meditaboꝛ in
te: quia fuiſti adiutoꝛ
meus. Et in velamē
to alarū tuaruꝫ exulta
bo: adheſit aīa mea
poſt te me ſuſcepit dex
tera tua. Ipſi uero in
vanū queſierūt aīaꝫ
meam introibunt in ĩ
ferioꝛa terre tradentᷣ
in manus gladij ꝑtes
vulpium erunt. Rex
vero letabitur in deo
laudabuntur omnes
qui iurant in eo quia
obſtructum eſt os lo
quentium iniqua.

ps dauid. lxiij.

Exaudi deus oꝛa
tionē meā cū dep
coꝛ a timoꝛe inimici
eripe animam meaꝫ.
Protexiſti me a con
uentu malignantium
a multitudine operā
tiuꝫ iniquitatē. Quia
exacuerunt ut gladiū
linguas ſuas intende
runt arcum rem ama
ram ut ſagittent ĩ oc
cultis immaculatum.
Subito ſagittabunt
eum ꝛ non timebunt
firmauerunt ſibi ſer
monem nequā. Nar
rauerūt ut abſconde
rent laqueos dixerūt
quis videbit eos.

Scrutati ſūt iiqtates defecerunt ſcrutanteſ ſcrutio. Accedat hō ad coꝛ altū ꝛ exaltabi tur de⁹. Sagitte par uuloꝛū facte ſūt plage eorū: ꝛ infirmate ſunt cōtra eos lingue eoꝝ Conturbati ſūt oēs q̊ videbāt eos et timu it oīs hō. Annunciaue runt opera dī ꝛ facta eius intellexerūt. Leta bitur iuſtus in dño et ſperabit i eo: et lauda buntur omnes recti coꝛde. Pſalm⁹. lxiiij

TE decet hymnus deus in ſyō ꝛ tibi reddetur votū in hie ruſalem. Exaudi oꝛa tionē meā ad te om nis caro veniet. Ver ba iniquoꝛum pꝛeua luerunt ſuper nos: et impietatibus noſtris tu pꝛopiciaberis. Be ātus quem elegiſti et aſſumpſiſti inhabita bit in atrijs tuis. Re plebimur in boniſ do mus tue ſanctum eſt tēplū tuū mirabile in eq̊tate. Exaudi nos deus ſalutaris nr̄ ſpeſ omniū finiū terre et i mari lōge. Pꝛeparās montes in v̊tute tua accinctus potentia q̊ cōturbas ꝓfundū ma ris ſonū fluctuum ei⁹. Turbabunt gētes ꝛ timebunt qui habitāt termīos a ſignis tuis exitus matutini ꝛ veſ pere delectabis. Viſi taſti terraꝫ ꝛ inebꝛia ſti eaꝫ multiplicaſti lo cupletare eam. Flumē dei repletū ē aquiſ pa raſti cibū illoꝝ qm̄ ita ē ꝑpetratio eius. Ri uos eius īebꝛiās mul tiplica genimina eius

in ſtillicidijs eius leta
bit germinans. Bẽ
dices corone anni be
nignitatis tue et cāpi
tui replebūt' vbertate
Pinguescent ſpecio
ſa deſerti ⁊ exultatōe
colles accingentur.
Induti ſunt arietes
ouium ⁊ valles habū
dabūt frumento cla
mabunt etenim hym
nū dicēt. Gloria.
Nōne deo ſubiecta
erit aia mea. añ. Bñ
dicite. ps dauid. lxv
Iubilate deo oīs
terra pſalmū dici
te nomini ei⁹ date glo
riā laudi ei⁹. Dicite
deo quam terribilia
ſunt opera tua dñe ī
multitudine virtutis
tue mentientur tibi
imici mei. Omnis ter
ra adoret te deus et
pſallat tibi pſalmum

dicat nomiī tuo. Ue
nite ⁊ videte opa dei
terribilis ī cōſilijs ſu
per filios hoīuꝫ. ui
conuertit mare in ari
dū in flumine ptranſi
būt pede: ibi letabiīur
ī ipſo. Qui dominaſ
in virtute ſua in etnū
oculi eius ſuper gētes
reſpiciūt q̄ exaſperāt
nō exaltent in ſemet
ipſis. enedicite gē
tes deū nr̄ꝫ ⁊ auditaꝫ
facite vocē laudis ei⁹
Qui poſuit aiam me
am ad vitā ⁊ nō ōdit
ī ꝯmotionē pedes me
os. Qm̄ ꝓbaſti nos
deus igne nos exami
naſti ſicut examiatur
argētū. Induxiſti nos
in laqueū poſuiſti tri
bulationes in dorſo
nr̄o ipoſuiſti homies
ſuper capita noſtra.
Trāſiuim⁹ per igneꝫ

ꝛ aquã ꝛ eduxiſti nos
in refrigeriũ. Intro
ibo in domum tuam
in holocauſtis reddã
tibi vota mea que di
ſtinxerunt labia mea.
Et locutum ẽ os me
um ĩ tribulatiõe mea
Holocauſta medulla
ta offeram tibi cum
incẽſo arietum of
feram tibi boues cũ
hircis. Venite audi
te et narrabo omnes
qui timetis deũ quã
ta fecit dñs aĩe mee.
Ad ipſũ oꝛe meo cla
maui ꝛ exultaui ſub li
gua mea. Iniquita
tem ſi aſpexi in coꝛde
meo nõ exaudiet dñs
Propterea exaudiuit
deus ꝛ attendit voci
depꝛecationis mee.
Benedictus deus q̃
non amouit oꝛatio
nem ſuã ꝛ miſericoꝛ
diam ſuã a me. Glo
ria. Pſalmus. lxvi.
Deus miſereatur
noſtri et benedi
cat nobis illumiet vul
tum ſuum ſuper nos
et miſereatur noſtri.
Ut cognoſcamus in
terra viam tuam ĩ oĩ
bus gentibus ſalutarẽ
tuum. Confiteantur
tibi populi deus con
fiteantur tibi populi
oẽs. Letentur ꝛ exul
tent gentes qm̃ iudi
cas populos ĩ equita
te ꝛ gẽtes in t̃ra dirri
gis. Cõfiteãt tibi po
puli deus confiteãt
tibi populi omnes ter
ra dedit fructum ſu
um. Benedicat nos
deus deus noſter be
nedicat nos deus et
metuant eum omnes
fines terre. Pſalmus
dauid. lxvij

Exurgat de⁹ ⁊ diſ
ſipēt iimici eius:
⁊ fugiant qui oderūt
eum a facie eius. Si
cut deficit fumus de
ficiant ſicut fluit cera
a facie ignis ſic pere
ant peccatoreſ a facie
dei. Et iuſti epulent
⁊ exultent in conſpec
tu dei: ⁊ delectentur i̅
letitia. Cantate deo
pſalmū dicite nomini
eius: iter facite ei q̇ aſ
cēdit ſup occaſū dn̄s
nomē illi. Exultate i̅
cōſpectu ei⁹ turbabūt
a facie ei⁹ p̄ris orpha
norū ⁊ iudicis uidua
rū. Deus i̅ loco ſācto
ſuo: deus qui habitar̄
facit unius moris in
domo. Qui educit vi̅
ctos i̅ fortitudie ſimi
liter eos q̇ exſaperant
qui habitant in ſepul
chris. Deus cuꝫ egre
dieris i̅ ɔſpectū popu
li tui cū ptrāſieriſ i̅ dē
to. Terra mota ē et
enim celi diſtillauer̄t
a facie d̄i ſynai a facie
dei iſrael. Pluuiam vo
luntariam ſegregabiſ
deus hereditati tue ⁊
infirmata eſt: tu vero
perfeciſti eam. Ania
lia tua habitabunt in
ea paſti in dulcedine
tua paupi deus. Dn̄s
dabit verbū euāgelizā
tibus virtute multa.
Rex virtutū dilc̄i di
lecti ⁊ ſpēi domus di
uidere ſpolia. Si dor
miatis inter medios
cleros penne colūbe
deargētate: ⁊ poſteri
ora dorſi eius i̅ palor̄
auri. Dum diſcernit
celeſtis regis ſup eam
niue dealbabunt i̅ ſel
mō mōs dei mōs pin
guis. Mons coagulat⁹

mōs pinguis vt quid
ſuſpicamini mōtes co
angulatos. M ons in
quo beneplacitū ē dō
habitare i eo: etenim
dñs habitabit in finē
C urrus dei decē mi
libus multiplex milia
letantiū dñs in eis in
ſynai in ſancto. A ſcē
diſti i altum accepiſti
captiuitatē accepiſti
dona i hoībus. E tēī
nō credētes ihabitar
dñm deū. B enedict⁹
dñs die quottidie pro
ſperū iter faciet nobis
deus ſalutariū noſtrū
D eus noſter de⁹ ſal
uos faciēdi ꝛ dñi do
mini exit⁹ mortis. V e
rūtamen deus confri
get capita inimicorū
ſuorū: verūtamen ca
pilli pambulantiū i d
lictis ſuis. D ixit dñs
ex baſan conuertam i
profundum maris.
V t intingatur pes tu
us in ſanguie lingua
canū tuoꝝ ex inimicis
ab ipſo. V iderunt in
greſſus tuos deus in
greſſus dei mei regis
mei q̄ ē i ſancto. P re
uenerūt principes cō
iuncti pſallētib⁹ i me
dio iuuēculaꝝ timpāi
ſtriaꝝ. I n eccleſiis bñ
dicite deo dño d fon
tibus iſrael. I bi beni
amin adoleſcentulus
i mentis exceſſu. P ri
cipes iuda duces eoꝝ
principes zabulon pri
cipes neptalim. M an
da deus virtuti tue: c
firma hoc deus quod
operatus es in nobis
A templo tuo in ierl'z
tibi offerent reges mu
nera. I ncrepa feras
arundinis congrega
tio taurorū in vacuis

f

populorũ ut excludãt
eos q̃ ꝓbati ſunt argẽ
to. D iſſipa gentes q̃
bella volunt: venient
legati ex egipto: ethio
pia p̄ueniẽt manꝰ eiꝰ
deo. R egna terre cã
tate deo pſallite dño.
P ſallite deo q̊ aſcen
dit ſup celũ celi ab ori
ente. E cce dabit voci
ſue vocez v̄tutis date
gl'iã deo ſr' iſrl' magnifi
cẽtia eiꝰ ꝛ v̄tꝰ eiꝰ ĩ nu
bibꝰ. M irabilis deꝰ ĩ
ſanctis ſuis deꝰ iſrael
ipſe dabit v̄tutẽ ꝛ for
titudinez plebi ſue bñ
dictꝰ deꝰ. an. Bñdici
te gentes deũ noſtruz
V. Deꝰ vitã meã ãnũ
ciaui tibi. R. Poſui
ſti lachrymas meas ĩ
ↄſpectu tuo. Ad lau
des an. amplius laua
me dñe ab iniuſtitia
mea. ps. Miſere. an.

Te decet hymnꝰ deꝰ
ĩ ſyõ. ps. Ipſũ. añ. La
bia mea laudabũt te
ĩ vita mea deꝰ meꝰ. ps
Deus deus. añ. Dñs.
E Xulta. Cantica
uit cor meũ ĩ dño
ꝛ exaltatũ ẽ cor meuz
in deo meo. D ilatatũ
eſt os meuz ſuper ini
micos meos: quia le
tata ſũ ĩ ſalutari meo
N on eſt ſanctuſ vt ẽ
dñs neq3 enim eſt ali
us extra te ꝛ nõ ẽ for
tis ſicut deꝰ nr̃. N oli
te multiplicare loqui
ſublimia glorificãtes
R ecedant vetera de
ore veſtro qꝛ deꝰ ſciẽ
tiarũ dñs ꝛ ipſi prepa
rantur cogitationes.
A rcus fortium ſupa
tus ẽ ꝛ inimici accin
cti ſup robor̃. R eple
ti priꝰ p panibꝰ ſe lo
cauerũt ꝛ famelici ſatu

rati ſūt. Donec ſteril'
peperit plurimos et q̄
multos hēbat filios i
firmata ē. Dñs mor
tificat et viuificat de
ducit ad iferoſ ⁊ redu
cit. Dñs paupez fecit
⁊ ditat hūiliat ⁊ ſuble
uat. Suſcitans d'pul
uere egenum ⁊ d̄ ſter
core errigēs pauperē
Et ſedeat cū pricipib⁹
⁊ ſoliū glorie teneat.
Dñi enī ſūt cardineſ
terre: ⁊ poſuit ſup eōſ
orbē. Pedes factorū
ſuorū ſeruabit: ⁊ ipī i
tenebris conticeſcēt
qui non in fortitudīe
ſua roborabitur vir.
Dñm formidabunt
aduerſarij eius ⁊ ſup
ipſos in celis tonabit
Dñs iudicabit fines
terre ⁊ dabit imperiū
regi ſuo et ſublimabit
cornu xp̄i ſui. añ. Do
min⁹ iudicabit finem
t̄re. añ. Celi celoꝝ lau
date deū. ps. Lauda
te. Capitulū. Nox p̄
ceſſit. Hymnus

Nox tenebre ⁊ nu
bila: confuſa mū
dī turbida lux itrat al
beſcit poluſ chriſte ve
nit diſcedite. Caligo
terre ſcinditur percuſ
ſa ſolis ſpiculo rebus
iam color redit: vultu
mitentis ſideris. Te
chriſte ſolum nouim⁹
te mente pura et ſim
plici flendo canendo
q̄s intende noſtris ſē
ſibus. Sūt multa fau
cis illita q̄ luce purgē
tur tua tu lux eoꝝ ſide
ris vultu ſerēo illūina
Deo pr̄i. v. Repleti
ſuz⁹ māe mīa tua. Ex
ultauīz⁹ ⁊ dlectati ſuz⁹

Ad bened. an. De manu omniũ qui nos oderũt libera nos dñe. Feria quinta inuitatorium. Dominum q̃ fecit ve nite adorem⁹. ps. Ue nite exultemus dño.

Primus.

Nox atra rerũ cõ tegit t̃re colores omnium nos confitẽ tes poſcimus te iuſte iudex cordiũ. Ut au feras piacula ſordeſq; mentis abluas doneſ que chriſte gratiã ut arceantur crimina. Mens ecce torpet im pia quam culpa mor det noxia obſcura ge ſtit tollere ⁊ te redem ptor querere. Repel le tu caliginẽ ĩtriſec⁹ quã maxime ut in be ato gaudeat ſe collo car' lumine. Preſta pater. an. Salua me deus

Ad noct. ps. Lxviii.

Saluũ me fac deus qñ intrauerunt aque uſque ad animã meã. Infixus ſum in limo profundi ⁊ non eſt ſubſtantia. Ueni ĩ altitudinem maris: ⁊ tempeſtas demerſit me. Laboraui clamãſ rauce facte ſũt fauces mee defecerunt oculi mei dum ſpero in de um meum. Multipli cati ſũt ſuper capillos capitis mei qui oderũt me gratis. Confortа ti ſũt qui perſecuti ſũt me inimici mei iniuſte que nõ rapui tũc exol uebã. Deus tu ſcis ĩ ſcipientiã meã: ⁊ deli cta mea a te nõ ſũt ab ſcõdita. Non erubeſ cãt ĩ me qui expectãt te dñe dñe v̓tutũ. Nõ ↄfũdãt̃ ſuper me qui

querũt te deus iſrael.
Qm̃ propter te ſuſti
nui obprobriuꝫ oꝑuit
ↄfuſio faciẽ meã. Ex
traneus factus ſũ fra
tribus meis ⁊ peregri
nus filijs matris mee
Qm̃ zel⁹ dom⁹ tue co
medit me ⁊ obprobria
exprobrãtiũ tibi occi
derũt ſuꝑ me. Et op
ui in ieiunio aĩaꝫ meã
⁊ factũ ẽ ĩ obprobriuꝫ
mihi. Et poſui ueſti
mentũ meũ ciliciuꝫ et
factus ſum illis in pa
rabolã. Aduerſũ me
loquebantur qui ſedẽ
bant in porta et ĩ me
pſallebãt qui bibebãt
uinuꝫ. Ego vero ora
tionẽ meaꝫ ad te dñe
tẽpus beneplaciti de⁹
In multitudine mĩe
tue exaudi me ĩ vitate
ſalutis tue. Eripe me
de luto ut nõ infigar
libera me ab his qui
oderunt me ⁊ de ꝓfũ
dis aquarũ. Non me
demergat tempeſtas
aque neq; abſorbeat
me ꝓfundũ neq; urge
at ſuper me pute⁹ os
ſuũ. Exaudi dñe qm̃
benigna ẽ mĩa tua ſã
ctũ multitudinẽ miſe
rationum tuaꝝ reſpice
in me. Et ne auertas
faciẽ tuã a puero tuo
qm̃ tribulor velociter
exaudi me. Intende
aĩe mee ⁊ libera eaꝫ ꝓ
pter inimicos meos
eripe me. Tu ſcis ꝓ
perium meum et con
fuſionem meam: ⁊ re
uerentiam meaꝫ. In
cõſpectu tuo ſũt oẽs q̇
tribulãt me ĩpropium
expectauit cor meũ et
miſeriã. Et ſuſtiui q̇ ſil'
ↄtriſtaret ⁊ nõ fuit. q̇
ↄſolaret et nõ inueni

Et dederunt in eſcaꝫ meaꝫ fel ꝛ in ſiti mea potauerũt me aceto. Fiat menſa eoꝛũ coram ipſis in laqueum ꝛ in retributiones et in ſcandalum Obſcurentur oculi eoꝛuꝫ ne videant ꝛ doꝛſum eorum ſẽper ĩcurua. Effunde ſuꝑ eos irã tuã ꝛ furoꝛ ire tue cõpꝛehendat eos. Fiat habitatio eoꝛũ deſerta ꝛ in tabernaculis eoꝛuꝫ non ſit qui inhabitet. Quõ quẽ tu percuſſiſti pſecuti ſũt ꝛ ſr͂ doloꝛẽ vulnerũ meoꝛuꝫ addiderũt. Appone iniqtatẽ ſr͂ ĩiqtate eorũ ꝛ nõ ĩtrẽt ĩ iuſticiã tuã. Deleãt̃ de libꝛo viuentiũ ꝛ cũ iuſtis ñ ſcribãt̃. Ego autem ſum pauper ꝛ dolens ſalus tua deus ſuſcepit me. Laudabo nomen dei cum cantico ꝛ magnificabo eum ĩ laude. Et placebit dͦ ſuper vitulum nouellum: coꝛnua pꝛoducẽtẽ ꝛ ungulaſ. Videãt pauperes et letentur querite dñm et viuẽt aĩa veſtra. Quõ exaudiuit pauperes dñs ꝛ vinctos ſuos nõ dſpexit Laudent illum celi ꝛ terra mare et oĩa reptilia in eis. Quõ deus ſaluum faciet ſyon et edificabunt̃ ciuitates iude. Et ĩhabitabũt ibi ꝛ her̃ditate acquirẽt eã. Et ſemen ſuoꝝ eiꝰ poſſidebit eã ꝛ qui diligũt nomen eiꝰ habitabũt ĩ ea. añ. Dñs dus ĩ adiutoꝛiũ meũ ĩtẽde. antiphõa Eſto mihi. Pſalmus dauid. lxviiij.

Deus in adiutori-
um meū intende
dn̄e ad adiuandū me
feſtina. Confundan
tur ⁊ reuereātur qui
querunt animam me
am. Auertantur re
troꝛſum ⁊ erubeſcant
qui volunt mihi mala
Auertāť ſtati erube
ſcentes qui dicūt mi
hi euge euge. Exul
tent ⁊ letenť i te oēs
q̄ querūt te ⁊ dicāt ſē
per magnificeť domi
nus qui diligunt ſalu
tare tuū. Ego vō ege
nus ⁊ pauper ſū deuſ
adiuua me. Adiutoꝛ
me⁹ ⁊ liberatoꝛ meus
es tu dn̄e ne moꝛeris
Gloꝛia. ps. Lxx.

In te dn̄e ſperaui
nō cōfundar i et̄
nūm in iuſtitia tua li
bera me et eripe me.
Inclina ad me aurez
tuā ⁊ ſalua me. Eſto
mihi in deum pꝛotec
toꝛē et in locum mu
nitum vt ſaluū me fa
cias. Qm̄ firmamen
tum meū ⁊ refugium
meū es tu. Deus me
us eripe me de manu
peccatoꝛis ⁊ de mãu
contra legē agentis ⁊
iniqui. Qm̄ tu es pa
cientia mea dn̄e ſpes
mea a iuuentute mea
In te confirmat⁹ ſuʒ
ex vtero ď ventre ma
triſ mee tu es ptectoꝛ
meus. In te cantatō
mea ſemper tanquaʒ
pꝛodigium factus ſuʒ
mľtis ⁊ tu adiutoꝛ foꝛ
tiſ. Repleatur os me
um laude vt cantem
gloꝛiam tuaʒ tota die
magnitudinem tuaʒ.
Ne pꝛoycias me in
tp̄e ſenectutl dū ďfece
rit vť⁹ mea n̄ ďrliq̄ſ me

Q uia dixerūt inimi
ci mei mihi:et qui cu
ſtodiebant aīam meā
cōſiliū fecerūt in vnū
D icentes deus dere
liquit eū pſequimini
et cōprehēdite eũ q̄꞉
nō ē q̄ eripiat eū. De⁹
ne elongeris a me de
us meus in auxilium
meū reſpice. C ōfūdā
tur ⁊ deficiāt detrahē
tes aīe mee opāt ꝯfu
ſione ⁊ pudore q̄ que
runt mala mihi. E go
āt ſēper ſpabo ⁊ adij
tiā ſup oēz laudē tuaz
O s meuz ānunciabit
iuſtitiam tuā:tota die
laudem tuam. Q m̄ n̄
cognoui litteraturaz
introibo in potentiaz
dn̄i dn̄e memorabor
iuſticie tue ſoli⁹. D e
us docuiſti me a iuuē
tute mea ⁊ vſq̄ nūc p
nunciabo mirabilia

tua. E t vſq̄ i ſenectā
⁊ ſenium deus ne de
reliquas me. D onec
ānectē brachiū tuum
generationi omni q̄
ventura eſt. P otētiā
tuā ⁊ iuſtitiā tuā de⁹
uſq̄ in altiſſima que
feciſti magnalia deus
q̄s ſimilis tibi. Q uan
tas oſtendiſti mihi tri
bulationes multas ⁊
malas ⁊ cōuerſus vi
uificaſti me ⁊ de abyſ
ſis terre iterū reduxiſti
me. M ultiplicaſti ma
gnificētiā tuā ⁊ ꝯuer
ſus ꝯſolat⁹ es me. N ā
⁊ ego cōfitebor tibi i
vaſis pſalmi ueritatē
tuam deus pſallā tibi
in cithara ſcūs iſrael.
E xultabūt labia mea
cum cantauero tibi ⁊
anima mea quam re
demiſti. S ed lingua
mea tota die medita

bitur iuſtitiã tuaʒ cuʒ
ꝯfuſi ⁊ reuerti fuerit
qui querunt mala mi
hi. ps dauid. lxxi
DEus iudiciũ tuũ
regi da ⁊ iuſtitiã
tuam filio regis. Iu
dicare populum tuuʒ
in iuſtitia ⁊ pauperes
tuos in iudicio. Suſ
cipiant montes paceʒ
populoſ ⁊ colles iuſti
tiam. Iudicabit pau
peres populi et ſaluoſ
faciet filios pauperũ
et humiliabit calũnia
torem. Et permane
bit cũ ſole ⁊ ãte lunã
in generatione et ge
nerationeʒ. Deſcẽdet
ſicut pluia in vellus ⁊
ſicut ſtillicidia ſtillan
tia ſuper terrã. Orieť
i diebus eius iuſticia
⁊ habundantia pacis
donec auferatur luna
Et dominabiť a ma
ri vſque ad mare et a
flumine uſq; ad termi
nos orbis ťrarũ. Co
ram illo ꝓcidant ethi
opes ⁊ inimici eiꝰ ťrã
raʒ ligent. Reges tar
ſis ⁊ inſule munera of
ferẽt reges arabum ⁊
ſabba dona adducẽt
Et adorabũt eũ oẽs
reges oẽſ gẽtes ſuiẽt
ei. Quia liberauit
paupereʒ a potente et
paupeʒ cui nõ erat ad
iutor. Parcet paupi
⁊ iopi ⁊ aĩas pauperũ
ſaluas faciet. Ex vſu
ris et iniquitate redi
met animas eorum ⁊
honorabile nomẽ eo
rum coraʒ illo. Et vi
uet ⁊ dabitur ei de au
ro arabie: et adora
bunt de ipſo ſemper
tota die benedicent
ei. Erit firmamentũ
in terra et in ſum

mis montiũ ſuper ex
tolletᷣ ſup libanũ fru
ctus eius ⁊ florebunt
de ciuitate ſicut fenũ
terre. Sit nomẽ dñi
benedictũ ĩ ſecula añ
ſolẽ permanet nomẽ
eius. Et benedicẽtᷣ ĩ
ipſo oẽs tribus terre:
oẽs genteſ magnifica
bũt eũ. Bñdictꝰ dñs
deꝰ iſrael q̄ facit mira
bilia ſolus. Et bñdic
tũ nomen maieſtatis
eius in eternũ ⁊ rple
bitᷣ maieſtate eiꝰ oĩs
terra fiat fiat. Pſalꝫ
dauid. Lxxij.

Quam bonus iſra
el deꝰ his q̄ recto
ſunt corde. Mei autẽ
pene moti ſunt pedeſ
pene effuſi ſunt greſ
ſus mei. Quia zelaui
ſuper iniquos pacem
peccatorum uidens.
Quia non eſt reſpec
tus morti eorũ ⁊ fir
mamentum in plaga
eorum. In labore ho
minum nõ ſunt ⁊ cũ
hominibꝰ nõ flagella
buntur. Ideo tenuit
eos ſuperbia operti ſũt
iniquitate et impieta
te ſua. Prodijt quaſi
ex adipe iiq̃tas eorũ
trãſierũt ĩ affectũ cor
dis. Cogitauerũt ⁊ lo
cuti ſũt neq̃tiã iniq̃ta
tẽ ĩ excelſo locuti ſũt.
Poſuerũt in celũ os
ſuum et lingua eorum
tranſiuit ĩ terra. Ideo
conuertetur populus
meus hic et dies ple
ni inuenientur in eis
Et dixerunt quomo
do ſcit deus ⁊ ſi ẽ ſci
entia in excelſo. Ec
ce ipſi peccatores et
habundantes in ſclo
obtinuerunt diuitias
Et dixi ergo ſine cau

ſa iuſtificaui co2 meū et laui inter innocen tes manus meas. Et fui flagellat⁹ tota die ꝛ caſtigatio mea ma tutis. Si dicebar nar rabo ſic ecce natione̅ filio2um tuo2um r̄p2o baui. Exiſtimabaȝ vt cognoſcere̅ hoc :labō eſt ante me . Donec intrem in ſanctuariū dei ꝛ intelligam ī no uiſſimis eo2uȝ. Verū tamen p2opter dolos poſuiſti eis : deieciſti eos dum alleuarentur Quomodo facti ſūt ī deſolationem ſubito defecerunt perierunt p2opter iniquitatem ſuam. Velut ſomnū ſurgentium dn̄e in ci uitate tua imaginem ipſo2um ad nibiluȝ re diges. Quia inflama tuȝ eſt co2 meum ꝛ re nes mei cōmutati ſūt et ego ad nibilum re dactus ſum ꝛ neſciui Ut iumentum fact⁹ ſum apud te ꝛ ego ſe̅ per tecum. Tenuiſti manum dextram me am ꝛ in volūtate tua deduxiſti me ꝛ cū glo ria ſuſcepiſti me. Quid enim mibi eſt in ce lo ꝛ a te q̇d volui ſup terraȝ. Defecit caro mea ꝛ co2 meū deus co2dis mei ꝛ parſ mea deus in eternū. Quia ecce qui elongāt ſe a te peribūt ꝑdidiſti oēſ qui fo2nicant̄ abs te. Mibi autem adhere̅ deo bonum eſt pone re in domino do ſpe̅ meam . Ut annunti em omnes p2edicatō nes tuas in po2tis fi lie ſyon . Pſalmus . .lxxiii.

Ut quid deus re
pulisti i finē irat⁹
eſt furor tuus ſuper
oues paſcue tue. Me
mor eſto congregatō
nis tue quam poſſedi
ſti ab initō. Redemi
ſti virgam hereditatiſ
tue mons ſyon i quo
habitaſti in eo. Leua
manus tuas in ſuper
bias eorum in finem
quanta malignat⁹ es
inimicus i ſancto. Et
gloriati ſunt qui ode
rūt te in medio ſolēni
tatis tue. Poſuerunt
ſigna ſua ſigna ⁊ non
cognouerūt ſicut i ex
itu ſup ſūmuꝫ. Quia
ſi in ſilua lignoꝝ ſecu
ribus exciderūt iãuas
eius in idipſū i ſecuri
⁊ aſcia deiecerūt eam
Incenderūt igni ſan
ctuariū tuū i terra
poſuerūt tabernaculū
nois tui. Dixerūt in
corde ſuo ſimul quieſ
cere faciamus oēs di
es feſtos dei a terra.
Signa nr̄a nō vidiꝫ⁹
tā nō ē ꝓpheta ⁊ nos
nō cognoſcet ampli⁹
Uſque quo deus im
properabit inimicus
irritat aduerſari⁹ no
men tuū in fineꝫ. Ut
quid auertis manum
tuā ⁊ dexterā tuaꝫ de
medio ſinu tuo i finē
Deus autē rex nr̄ añ
ſecula operatus eſt ſa
lutē i medio tr̄e. Tu
cōfirmaſti in virtute
tua mare cōtribulaſti
capita draconū i aq̄s.
Tu confregiſti capi
ta draconum dediſti
eos i eſcā popul⁹ ethi
opum. Tu dirrupiſti
fontes et torrentes
tu ſiccaſti fluuios e
than. Tuus eſt

dies et tua eſt nox tu
fabricatus es auroraȝ
ꝛ ſolē. Tu feciſti oēſ
terminos terre eſtatē
ꝛ ver tu pſalmaſti ea.
Memor eſto huiꝰ ini
micus improperauit
domino ꝛ populus i
ſcipiens incitauit no
men tuuȝ. Ne tradaſ
beſtijs aīas confiten
tes tibi ꝛ aīas paupe
rum tuorū ne obliuiſ
caris in finem. Reſpi
ce in teſtamentū tuū
qꝛ repleti ſūt q̇ obſcu
rati ſūt terre domibuſ
iniquitatū. Ne auer
tant humilis factus:
confuſus pauper ꝛ in
ops laudabunt nomē
tuum. Exurge deus
iudica cauſaȝ tuā me
mor eſto improperiorū
tuorum eorūȝ que ab
inſcipiēte ſūt tota die
Ne obliuiſcāis voceſ
inimicorum tuorū ſu
perbia eorꝫ q̇ oderūt aſ
cendit ſemp. añ. libera
ſti vgā hereditatiſ tue
añ. Et inuocabimus
ps dauid. lxxiiij.

Confitebimur tibi d
euſ ꝯfitebimur ꝛ inuo
cabimꝰ nomē tuū. Nar
rabimꝰ mirabilia tua
cū accepero tempus
ego iuſtitiaſ iudicabo
Liquefacta ē terra ꝛ
oēs q̇ habitant in ea:
ego ꝯfirmaui colūnas
eius. Dixi iniquis no
lite inique agereˀ ꝛ de
linquentibus nolite
exaltare cornu. Noli
te extollerē in altū cor
nu veſtrum nolite lo
q̇ aduerſus deuȝ iniq̇
tatē. Quia neque ab
oriēte neqꝫ ab occidē
te neqꝫ a deſertis mō
tibus qm̄ deus iudex
ē. Hunc humiliat et

hũc exaltat qꝛ calix ĩ
manus dñi vini meri
plenus mixto. Et in
clinauit ex hoc ĩ hoc
verũtamẽ fex eius nõ
ẽ exinanita:bibent õs
peccatores terr̃. Ego
autem ãnunciabo in
ſeculum cantabo đo
iacob. Et omnia cor
nu peccatorum cõfri
gam et exaltabuntur
cornua iuſti. Pſalm⁹
dauid. lxxv
Notus in iudea đ
us in iſrael ma
gnum nomen eius.
Et factus eſt in pace
locus eius ⁊ habitatõ
eius in ſyon. Ibi con
fregit potentias arcu
um ſcutum gladiũ et
bellum. Illuminanſ
tu mirabiliter a mon
tibus eternis turba
ti ſunt omnes inſipi
entes cordẽ. Dormi
erunt ſomnum ſuum
⁊ nihil inuenerũt om
nes viri diuitiarum ĩ
manibus ſuis. Ab i
crepatione tua deus
iacob dormitauerunt
omnes qui aſcendũt
equos. Tu terribiliſ
es et quis reſiſtet tibi
ex tũc ira tua. De ce
lo auditum feciſti iu
dicium terra tremuit
⁊ quieuit. Cum exur
geret in iudicium de
us et ſaluos faceret
omnes mãſuetos ter
re. Quoniam cogita
tio hominiſ confitebi
tur tibi:et reliquie co
gitationis diem feſtũ
agent tibi. Uouete ⁊
reddite domino deo
veſtro omnes qui in
circuitu eius affertis
munera. Terribili ⁊
ei qui aufert ſpiritum
principum terribili

apud reges t're. Glo
ria. añt Et inuocabi
mus nomen tuuz do
mine. añ. Tu es de
us. pſ. Lxxvi.

Voce mea ad do
minum clamaui
uoce mea ad dominũ
et intendit mihi. In
die tribulationis mee
deum exquiſiui mani
bus meiſ nocte cõtra
eum ꝛ nõ ſũ decept⁹.
Renuit ꝯſolari aĩa
mea memoꝛ fui dei ꝛ
delectatus ſũ et exer
citatus ſum ꝛ defecit
ſpũs meus. Anticipa
uerunt vigilias oculi
mei t'bat⁹ ſũ ꝛ ñ ſũ lo
cutus. Cogitaui dieſ
antiquos: ꝛ annos et'
nos in mente habui.
Et meditatus ſũ no
ctẽ cum coꝛde meo ꝛ
exercitabã ꝛ ſcopebã
ſpiritum meum. Nũ
quid in eternuz pꝛoij
ciet deus aut non ap
ponit: ut complaciti
oꝛ ſit adhuc. Aut in
finem mĩam ſuam ab
ſcidet a generatione
in generationẽ. Aut
obliuiſcet' miſereri d̃
us aut cõtinebit i ira
ſua mĩas ſuas. Et di
xi nunc cepi hec mu
tatio dextere excelſi.
Memoꝛ fui opeꝝ dñi
qꝛ memoꝛ ero ab ini
tio mirabilium tuoꝝ
Et meditaboꝛ in ope
ribus tuis ꝛ in adiuẽ
tionibus tuis exerce
boꝛ. Deus in ſãcto via
tua quis deus magn⁹
ſicut de⁹ nr̃. tu es de⁹
qui facis mirabilia.
Notam feciſti in po
pulis virtutem tuam
redemiſti in bꝛachio
tuo populum tuum fi
lios iacob et ioſeph.

V iderunt te aque d̄
us viderunt te aque ⁊
timuerūt ⁊ turbate ſũt
abiſſi. M ultitudo ſo
nitus aquarū vocē de
derūt nubes. E teniꝫ
ſagitte tue tranſeunt
vox tonitrui tui in ro
ta. A lluxerunt coruſ
cationes tue orbi t̃re
cōmota ē ⁊ cōtremu
it terra. I n mari via
tua ⁊ ſemite tue i aq̄s
multis ⁊ veſtigia tua
nō cognoſcēt̃. D edu
xiſti ſicut oues popu
lū tuū in manu moyſi
⁊ aaron. ps. lxxvij.
A Ttendite popule
meus legē meam
inclinate aureꝫ veſtrā
in verba oris mei. A
periam in parabolis
os meum loquar pro
poſitiones ab initio.
Q uanta audiuimus
⁊ cognouimus ea: et
patreſ noſtri narraue
rūt nobis. N on ſunt
occultata a filijſ eoꝝ i
generatōe alt̃a. N ar
rantes laudes dn̄i ⁊ v̄
tutes eiuſ ⁊ mirabilia
eius que fecit. E t ſu
ſcitauit teſtimoniū in
iacob: ⁊ lege poſuit in
iſrael. Q uāta manda
uit patrib⁹ nr̄is nota
facere ea filijs ſuis: vt
cognoſcat generatio
altera. F ilij q̄ naſcēt̃
⁊ exurgēt ⁊ narrabūt
filijs ſuis. V t ponāt i
deo ſpē ſuaꝫ ⁊ nō ob
liuiſcantur operū dei
⁊ mādata eius exqui
rant. N e fiant ſicut
patres eoꝝ generatio
praua et exaſperans.
G eneratio que nō di
rexit cor ſuū ⁊ n̄ ē cre
ditus cū deo ſp̄us ei⁹
F ilij effren itēdētes
⁊ mittētes arcum con

uer̄ſi ſunt in die belli
N on cuſtodierūt te
ſtamentū dī i lege ei⁹
noluerunt ambulare.
E t obliti ſūt benefac
torū ei⁹ ꝛ mirabilium
ei⁹ q̄ oñdit eis. C orā
pr̄ibus eoꝝ fecit mira
bilia i t̄ra egipti in cā
po thaneos. I nter
rupit petram in here
mo et adequauit eos
velut in abiſſo multa.
E t eduxit aquā d̄ pe
tra ꝛ deduxit tāq̄ flu
mina aquas. E t ap
poſuerunt adhuc pec
care ꝛ ī ira ꝯcitauer̄t
excelſū in aquoſo. E t
temptauerunt deū in
cordibus ſuis ut pete
rent eſcas aīabus ſuiſ
E t male locuti ſūt d̄
deo dixerunt nunq̄d
poterit de⁹ parare mē
ſam in deſerto. Q m̄
ꝑcuſſit petrā ꝛ fluxer̄t
aque ꝛ torrentes inū
dauerunt. N unquid
panē poterit dar̄ aut
parare menſā populo
ſuo. I deo audiuit do
min⁹ ꝛ diſtulit ꝛ igniſ
accenſus eſt in iacob
ꝛ ira aſcendit ī iſrael.
Q uia non crediderūt
in deo nec ſperauerūt
in ſalutari eius. E t
mandauit nubib⁹ de
ſuper ꝛ ianuaſ celi ap
peruit. E t pluit illis
māna ad manducan
dū ꝛ panem celi dedit
eis. P aneꝫ angelorū
manducauit homo ci
baria miſit eis ī habū
dantia. T rāſtulit au
ſtrū de celo ꝛ induxit
in virtute ſua affricuꝫ
E t pluit ſuper ōnes
ſicut puluerē carnes:
ꝛ ſicut arenam maris
volatilia pennata. E t
ceciderūt ī medio ca

ſtrorū ſuorū circa ta-
bernacula eorū. E t
mādūcauerūt et ſatu
rati ſūt nimis ⁊ deſid̄
riū eorū attulit eis: nō
ſunt fraudati a deſide
rio ſuo. A dhuc eſce
eorū erāt in ore ipſoꝝ
⁊ ira dei aſcēdit ſuper
eos. E t occidit pin
gues eoꝝ et electos iſ
rael īpediuit. I n om
nibus his peccauerūt
adhuc ⁊ nō crediderūt
ī mirabilib⁹ eius. E t
defecerunt ī vanitate
dies eoꝝ ⁊ ānni eorum
cū feſtinatiōe. C ū oc
ciderūt eos querebāt
eū ⁊ reuertebāt in di
luculo veniebāt ad eū
E t rememorati ſūt q̄a
de⁹ adiutor ē eoꝝ ⁊ d̄
us excelſus redēptor
eorū ē. E t dixerunt
eū in ore ſuo ⁊ ligua
ſua mentiti ſūt ei. C or
āt eoꝝ nō erat rēctū
cū eo nec fides habiti
ſūt i teſtamēto ei⁹. I p
ſe āt ē miſericors ⁊ ꝓpi
cius fiet peccatis eoꝝ
⁊ non diſperdet eos.
E t habundauit ut a
uerteret irā ſuā: ⁊ n̄ ac
cēdit oēm irā ſuā. E t
recordat⁹ ē q̄ caro ſūt
ſpūs vadēs et nō redi
ens. Q ūs exacerbaue
rūt eū i deſerto ī ira cō
citauerūt eū i inaquoſo
E t conuerſi ſūt et tēptaue
rūt deū ꝯcitauerūt deū
⁊ ſanctū iſrael exacer
bauerūt. N ō ſūt recor
dati man⁹ ei⁹ die q̄ re
demit eos d̄ manu tri
bulātis. S icut poſu
it i egipto ſigna ſua ⁊
ꝓdigia ſua i cāpo tha
neos. E t ꝯuertit i ſan
guinē flumīa eoꝝ et i
bres eoꝝ ne biberent
M iſit i eos cinomiā

⁊ cõcedit eos ⁊ ranã
⁊ diſꝑdit eos. Et de
dit erugĩ fructus eoꝝ
⁊ laboꝛes eorum locu
ſte. E t occidit i grã
dine uineaſ eoꝝ ⁊ mo
ros eoꝝ i pꝛuina. E t
tradidit grãndini iu
menta eoꝝ: ⁊ poſſeſſi
onẽ eoꝛũ igni. M iſit
in eos irã indignatio
niſ ſue indignationeꝫ
⁊ irã ⁊ tribulationem
immiſſionẽ ꝑ ãngeloſ
maloſ. V iã fecit ſemi
te ire ſue: ⁊ nõ pepcit
a morte aĩaꝝ eoꝝ ⁊ iu
menta eoꝝ in moꝛte
ꝯcluſit. E t ꝑcuſſit oẽ
pꝛimo genitũ in terra
egipti pꝛimitias oĩs la
boꝛis eoꝝ in taberna
culis cbaꝫ. E t abſtu
lit ſic oues populum
ſuum et đduxit eos
tanquam gregem in
đſerto. E t đduxit eoſ
i ſpe ⁊ nõ timuerũt ⁊
inimicos eorũ opuit
mar. E t iduxit eos i
mõtẽ ſãctificatõis ſiue
mõtẽ quẽ acqſiuit đx
tera ei⁹ E t eiecit a fa
cie eoꝝ gẽtes et ſoꝛte
diuiſit eis terrã in fu-
niculo diſtributiõis:
E t habitare fecit ĩ ta
bernaculis ipſorum
tribus iſrael. E t tem
ptauerunt et exacer-
bauerunt deum excel
ſum ⁊ teſtimonia eiuſ
non cuſtodierũt. E t
auerterunt ſe et nõ ẜ
uauerunt pactuꝫ quẽ
admodum patres eo
rum conuerſi ſunt in
arcum pꝛauum. I n
ira concitauerunt eũ
in collibus ſuis: et
in ſculptilibus ſuis
ad emulationem euꝫ
pꝛouocauerunt. A u
diuit deus et ſpꝛeuit

ꝛ ad nihilū r̄digit val
de iſrael. Et repulit
tabernaculum ſilio ta
bernaculū ſuū vbi ha
bitauit in hominib⁹.
Et tradidit ī captiui
tatē v̄tuteꝫ eoꝝ ꝛ pul
chritudinē eoꝝ in ma
nus inimici. Et cõclu
ſit in gladio populuꝫ
ſuū ꝛ hereditatē ſuaꝫ
ſpreuit. Iuuenes eoꝝ
comedit ignis ꝛ v̄giẽſ
eoꝝ nō ſūt lamenta
te. Sacerdotes eorū
in gladio ceciderunt:
ꝛ vidue eoꝝ nō plora
bant̃. Et excitat⁹ eſt
tanꝗ̃ dormiẽs dñs tã
ꝗ̃ potẽs crapulatus a
vino. Et percuſſit ini
micos ſuos ī poſterio
ra ꝛ obprobriuꝫ ſẽpit̃
nū dedit illis. Et re
pulit tabernaculuꝫ io
ſeph ꝛ tribuꝫ effraiꝫ ñ
elegit. Sed elegit tri

bū iuda montē ſyon
quē dilexit. Et edifi
cauit ſicut vnicornīū
ſanctificiū ſuum in t̃ra
quã fūdauit in ſecula
Et elegit dauid ſuuꝫ
ſuū ꝛ ſuſtulit eum de
gregibus ouiū depoſt
fetantes accepit eū.
Paſcere iacob ſeruū
ſuū ꝛ iſrael heredita
tem ſuam. Et pauit
eos in innocẽtia cor
dis ſui ꝛ ī itellectibus
manuū ſuarum dedu
xit eos. Gloria. an
Tu es deus qui facis
mirabilia. an Propi
ci⁹. ps dauid. lxxviij.
Deus venerūt gẽ
tes in hereditateꝫ
tuam polluerunt tem
plū ſanctū tuū poſue
runt hyeruſalem ī po
morum cuſtodiam.
Poſuerunt mortici
nia ſeruorum tuoruꝫ

eſcas volatilibus celi
carnes ſãctoꝝ̃ tuoꝝ̃
beſtÿs terre. Effude
runt ſanguinẽ ipſoꝝ̃
tãq̃ aquã in circuitu
hyeruſalẽ ⁊ nõ erat q̇
ſepeliret. Facti ſuꝫꝰ
obpꝛobꝛiũ vicinis nr̃iſ
ſubſanatõ ⁊ illuſio hiſ
qui ĩ circuitu noſtro
ſunt. Uſq; quo dñe
iraſceris in finem ac
cendetur velut ignis
zelus tuus. Effunde
iram tuam in gẽtes q̄
te non nouerunt et in
regna que nomen tu
um nõ inuocauerunt
Quia comederunt ia
cob ⁊ locũ eiꝰ deſola
uerunt. Ne memine
ris iniq̇tatuꝫ nr̃aꝝ ãti
q̄ꝝ cito ãticipent nos
mĩe tue qꝛ paupes fa
cti ſumus nimis. Ad
iuua nos deus ſatuta
ris nr̃ ⁊ ꝓpt̃ gloꝛiaꝫ
nomĩs tui dñe libera
nos. ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pec
catis noſtris pꝛopter
nomẽ tuũ. Ne foꝛte
dicãt in gentibꝰ ubi ẽ
deus eoꝛum: ⁊ ĩnoteſ
cãt ĩ nationibus coꝛã
oculis nr̃is. Ultõ ſan
guis ſuoꝝ tuoꝝ q̇ effu
ſus ẽ ĩtroeat ĩ ꝯſpectu
tuo gemitꝰ compedi
toꝛum. Secundum
magnitudinẽ bꝛachy
tui poſſide filios moꝛ
tificatoꝛum. Et red
de vicinis noſtris ſe
ptuplũ ĩ ſinu eoꝝ ĩpꝛo
periũ ipſoꝝ quod ex
pꝛobꝛauerũt tibi dñe
Nos autẽ populꝰ tu
us ⁊ oues paſcue tue
confitebimur tibi in
ſeculum. In genera
tione ⁊ generationeꝫ
annunciabimus lau
dem tuam. Pſalmus
dauid. lxxix.

Qui regis iſrael in
tende q̇ deducis
velut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſuper che
rubin manifeſtare co
ram effraim beniami
⁊ manaſſe. Excita po
tentiam tuam ⁊ veni
vt ſaluos facias nos.
Deus virtutum con
uerte nos et oſtende
faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ
Dn̄e deꝰ v̇tutū quo
uſqꝫ iraſceris ſup̱ oꝛa
tōnē ſui tui. Cibabis
nos pane lachꝛymarū
⁊ potū dabis nobis ī
lachꝛymis ī menſura
Poſuiſti nos ī ꝯtradi
ctionē vicinis nr̄is et
īimici nr̄i ſubſanaue-
rūt nos. Deus virtu
tū ꝯuerte nos ⁊ oñde
faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ
Vineā de egipto trā
ſtuliſti eieciſti gentes
⁊ plantaſti eaꝫ. Dux
itineris fuiſti in cōſpe
ctu eius ⁊ plantaſti ra
dices eius ⁊ impleuit
terram. Operuit mō
tes umbꝛa eiꝰ ⁊ arbu
ſta eius cedꝛos dei.
Extēdit palmites ſu
os vſque ad mare et
vſque ad flumen pꝛo
pagines eius. Ut q̇d
deſtruxiſti maceriam
eius ⁊ vindemiant eā
omneſ q̇ p̄tergrediūt
viam. Exterminauit
eam ap̱ de ſilua ⁊ ſin
gularis f.ruſ ⁊ d̊paſtꝰ
ē eam. Deus virtutū
conuertere: reſpice d̊
celo ⁊ vide ⁊ viſita ui
neam iſtā. Et perfice
eā quam plātauit dx̄
tera tua ⁊ ſup̱ filiū ho
minis quē cōfirmaſti
tibi. Incenſa igni et
ſuffoca ab īcrepatiōe
vultꝰ tui peribūt. Fi
at manus tua ſupēr

virū dextere tue et ſu
p filiuʒ hominis queʒ
confirmaſti tibi. Et
nō diſcedimuſ a te vi
uificabis nos ꝛ nom̄
tuum inuocabimus.
Dn̄e deus virtutū ↄ
uerte nos ꝛ oſtēde fa
ciē tuā ꝛ ſalui erimuſ
Gloria. an. Propici
us eſto peccatis nr̄is
dn̄e. ℣. Gaudebunt la
bia mea cū cātauero
tibi. ℟. Et anīa mea
quā r̄demiſti. Ad lau
des. an. Tibi ſoli pec
caui dn̄e miſere mei.
ps. Miſere. an̄. Dn̄e
r̄fugiū fact⁹ es nobis
ps. Ipſū. an̄t. In ma
tutīis dn̄e meditabor
ī te. ps. Deus de⁹ me
us. an̄. Cātemus do
mino. Cantica.

Cantemus domio
glorioſe enim ho
norificatus eſt equuʒ
ꝛ aſceſſorem proiecit
in mare. Fortitudo
mea ꝛ laus mea dn̄s
ꝛ factus eſt mihi ī ſa
lutē. Iſte deus meuſ
ꝛ glorificabo eū deus
patriſ mei ꝛ exaltabo
eū. Dn̄s quaſi vir pu
gnator oīpotētis no
mē ei⁹. curr⁹ pharaōiſ
ꝛ exercitū ei⁹ ꝓiecit ī
mare. Electi pricipeſ
ei⁹ ſubmerſi ſūt ī ma
ri rubro. abiſſi operu
erūt eos deſcēderunt
ī pfūduʒ quaſi lapis.
Dextera tua dn̄e ma
gnificata ē dextra tua
domine percuſſit ini
micum et in multitu
dine glorie tue depo
ſuiſti aduerſarios me
os. Miſiſti iram tu
am que deuorauit e
os ſicut ſtipulam et
in ſpiritu furoris tui
congregate ſunt aque

S tetit unda fluēs cō gregate ſūt abiſſi ī me dio mari. D ixit ini micus ꝑſequar ⁊ con ꝓhēdā diuidaꝫ ſpolia ⁊ implebitur aīa mea E uaginabo gladiuꝫ meū:iterficiet eos ma nus mea. F lauit ſpūſ tu⁹ ⁊ operuit eos ma re ſubmerſi ſūt quaſi plumbum ī aquis ve hementibus. Q uis ſi milis tui ī fortib⁹ do mine quis ſimilis tui magnific⁹ in ſāctitate terribil' atqꝫ laudabil' et faciens mirabilia. E xtendiſti manū tu am et deuorauit eos terra:dux fuiſti ī mīa tua populo quē rede miſti. E t portaſti eū in fortitudīe tua ⁊ ha bitaculū ſanctū tuum A ſcēderūt populi et irati ſūt dolores obti

nuerūt hītatores phi liſtym. N ūc cōturba ti ſūt principes edon robuſtos moab obti nuit tremor obrigue rūt oēs hītatores cha naan. I rruat ſup eoſ formido ⁊ pauor ī ma gnitudine brachy tui F iant īmobiles qua ſi lapis donec ꝑtrāſe at ppl's tu⁹ donec per tranſeat populus iſte quem poſſediſti. I n troduces eos ⁊ plāta bis ī mōte hereditatiſ tue firmiſſimo hītacu lo tuo qđ opat⁹ es do mine. S āctuariū tuū dn̄e qđ firmauert ma nus tue dn̄s regnabit ī etnū ⁊ vltra. I ngreſ ſus ē eniꝫ eq̄s pharao cū curribus ⁊ eq̄tibus ei⁹ ī mare ⁊ reduxit ſu per eos dn̄s aq̄s mari F ily aūt iſrael ābula

uerūt p ſiccū ī medio ei⁹. añ. Cantem⁹ dño glorioſe. añ. In ſāctiſ eius laudate dñm. ps Laudate. Cap. Nox preceſſit. Hymnus.

LUx ecce ſurgit aurea pallēs fatiſcat cecitas q̄ noſmet in preces diu errore traxit deuio. Hec lux ſerenum conferat puroſq; nos preſtet vbi nihil loquāur ſub dolū voluam⁹ obſcuruʒ nihil. Sic tota decurrat dies nec ligua mē dax nec manus oculi nec peccēt lubrici nec tota noxa corpuſ inq̄nat. Speclator aſtat deſuper qui nos diebus oībus actuſq; noſtroſ pſpicit a luce prima ī veſpeꝝ. Deo pri

℣. Repleti ſum⁹ māe mīa tua. ℟ Exultauimus ꝛ delectati ſum⁹ Ad bñ. añ. In ſāctitate ſeruiamus dño ꝛ liberabit nos ab inimicis noſtris. Feria ſexta Inuitato. Adoreʒ⁹ dominum quoniam ipſe fecit nos. ps. Uenite. Hymnus.

TU trinitatis unitas orbem potenter qui regis attende laudum cantica que excubantes pſallimuſ. Iam lectulo conſurgimus noctis quieto tempore ut flagitem⁹ vulnerū a te medellaʒ omniū. Quo fraude q̄cq̄d demonū ī noctibus delinq̄m⁹ abſtergat illud celit⁹ tue poteſtas glīe. Nec corpus adſit ſordidū nec torpor īſtet cordium nec crimis cōtagio tepeſcat ardor ſpiritus

Ob hoc redemptoꝛ q̄ſumꝰ repelle tuo noſ lumine per quod die rū circulꝰ nullis ruāur actibꝰ. Preſta pater añ Exultate. Feria ſe xta ad nocturnuꝫ. ps dauid. lxxx.

Exultate deo ad iutoꝛi nr̄o iubila te deo iacob. Sumi te pſalmum ꝛ date ti panum pſalterium io cundum cum citbara Buccinate in neome nia tuba inſigni diei ſolemnitatis veſtre. Quia preceptū ī iſra el ē ꝛ iudiciuꝫ deo ia cob. Teſtimōiū ī io ſeph poſuit illud cū ex iret de terra egipti lin guā quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab onerībꝰ doꝛſuꝫ eiꝰ ma nus eiꝰ ī cophino ſer uierunt. In tribula tione īuocaſti mē ꝛ li beraui te exaudiui te ī abſcondito tēpeſta tis ꝓbaui te apd̄ aquā ꝯtradictionis. Audi popułꝰ meus ꝛ ꝯteſta boꝛ te iſrael ſi audieriſ me nō erit ī te deꝰ re cens nꝫ adoꝛabis deū alienū. Ego enī ſū do minꝰ deꝰ tuꝰ q̇ eduxi te de t̃ra egipti dilata os tuū ꝛ īplebo illud Et nō audiuit popu lus meꝰ voceꝫ meam ꝛ iſrael n̄ ītēdit mibi Et dimiſi eos ſecun dum deſideria coꝛdis eorū ibūt in adinuen tionibus ſuis. Si po pulus meus audiſſet me iſrael ſi ī vijs meiſ ābulaſſꝫ. Pꝛo nibilo foꝛſitam inimicos eo rum bumiliaſſeꝫ et ſu per tribulātes eos mi ſiſſem manum meam

Inimici dn̄i mentiti ſūt ei ⁊ erit tēpus eoꝝ i ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumenti ⁊ de petra melle ſaturauit eos. Gloria. ps dauid.lxxxi.

DEus ſtetiſti i ſinagoga doꝝ i medio autem deoſ diiudicat Uſque quo iudicatis iniquitatem ⁊ facies peccatorum ſūmitis. Iudicate egeno ⁊ pupillo humilem et pauperem iuſtificate. ripe pauperē ⁊ egenū de manu peccatoris liberate. Neſcierunt neqꝫ intellexerunt i tenebris ābulāt mouebūt oia fūdamēta terre. go dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi omnes. Uos āt ſicut homies moriemini ⁊ ſicut vnꝰ de principibus cadetis. Surge deuſ iudica terram qm̄ tu heŕ ditabis in omnibus gentibus. Gloria. an̄ Exultate deo adiutori noſtro. an̄ Tu ſolus. ps.lxxxij.

DEus quis ſimilis erit tibi neque ꝯpeſcaris deus. Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt ⁊ qui ode runt te extulerunt caput. Super populuꝫ tuū malignauerūt cō ſiliū ⁊ cogitauerūt ad ūſus ſāctos tuos. Dixerūt venite ⁊ diſpdamus eos d gente ⁊ n̄ memoreť nomē iſrael vltra. Qm̄ cogitauerunt unanimiť aduerſus te teſtamentū diſpoſueŕt tabēnacla idūeoꝝ et iſmathelite

Moab et agereni ge
bal ꝛ amō ꝛ amelech
alienigene cuꝫ habitā
tibus tirū. Etenī aſ
ſur venit cū illis facti
ſūt in adiutoriū filijs
loth. Fac illꝰ ſicut ma
diā ꝛ ſiſarie ſicut iabī
ī torrente ciſō. Diſpe
rierunt in endor facti
ſunt vt ſtercus terre.
Pone principes eoꝝ
ſicꝰ oreb ꝛ zeb ꝛ zebee
ꝛ ſalmana. Oēs prin
cipes eorū q̄ dixerunt
hereditate poſſideāꝰ
ſanctuarium dei. De
us meuſ pone illos ut
rotā ꝛ ſicut ſtipulam
āte faciē uēti. Sicut
ignis qui comburit ſil
uam ꝛ ſicut flāma cō
burēs mōtes. Ita p
ſeq̄ris illos ī tēpeſtate
tua ꝛ in ira tua turba
bis eos. Imple faci
es eoꝝ ignominia ꝛ q̄
rent nomē tuuꝫ dn̄e:
Erubeſcāt ꝛ cōturbēt
in ſeculū ſeculi ꝛ cōfū
dantur et pereant.
Et cognoſcāt quia
nomē tibi dn̄s tu ſolꝰ
altiſſimuſ in omni ter
ra. Gloria. Pſalmuſ
dauid. lxxxiiij.

Quam dilecta ta
bernacl'a tua do
mine virtutuꝫ concu
piſcit ꝛ ōficit aīa mea
in atria dn̄i. Cor meū
et caro mea exaltaue
runt in deū viuū. Et
enim paſſer inuenit ſi
bi domū ꝛ turt' niduꝫ
vbi ſponat pullos ſu
os. Altaria tua dn̄e
virtutū rex meuſ et d̄
us meus. Beati q̄ ha
bitant ī domo tua do
mine in ſecula ſeculo
ruꝫ laudabūt te. Bea
tus vir cuius auxiliuꝫ
abi te aſcēſiōeſ ī cord̄

ſuo diſpoſuit valle la
chrymarū in loco quez
poſuit. E teni benedi
ctõez dabit legiſlator
ibunt d vtute i vtutē
videbit deus deorū
in ſyon. D ñe deꝰ vir
tutū exaudi oratiõez
meā auribꝰ percipe d
us iacob. P rotector
nr̄ aſpice deꝰ ꝛ reſpice
in faciē xp̄i tui. Q uia
melior ē dies in atriȷſ
tuis ſup milia. E legi
abiectū eſſe in domo
dei mei magis quam
habitare i tabernacu
lis peccatorū. Q uia
miām ꝛ veritatez dili
git deus gratiā et glo
riā dabit dñs. N on
priuabit bonis eos q̄
ābulant in inocentia
dñe vtutū beatus hõ
qui ſperat in te. G lo
ria. an. Tu ſolus altiſ
ſimꝰ ſup oēm trā. an.

bn̄dixiſti. ps. lxxxiiii.
B Enedixiſti domi
ne terrā tuā auer
tiſti iniquitatē iacob.
R emiſiſti iniquitatē
plebis tue operuiſti
omnia peccata eorū.
M itigaſti omnem irā
tuam auertiſti ab ira
indignatõis tue. C õ
uerte nos deuſ ſaluta
riſ noſter ꝛ auerte irā
tuā a nobis. N unq̄d
in eternū iraſceris no
bis āt tendes irā tuaz
a generatione i gene
rationē. D eus tu con
uerſus viuificabiſ noſ
ꝛ plebs tua letabitur i
te. O ſtende nobis do
mine miaz tuā et ſalu
tarē tuū da nobis. A u
diam q̄d loquatur in
me dñs deus qm̄ loq̄
tur pacem in plebem
ſuaz. E t ſup ſanctos
ſuos ꝛ in eos qui con

uertũtur ád coꝛ. V e
rũtamen pꝛope timẽ
tes eum ſalutare ipſi⁹
ut inhabitet gloꝛia in
terra noſtra. M iſeri
coꝛdia ꝛ veritas obui
auerunt ſibi iuſtitia ꝛ
pax oſculate ſũt. V e
ritas de terra oꝛta eſt
ꝛ iuſtitia de celo ꝓſpe
xit. E teni dñſ dabit
benignitatem ꝛ terra
nr̃a dabit fructũ ſuũ.
I uſtitia añ eũ ambu
labit: ꝛ põet ĩ via gr̃ſſ⁹
ſuos. ps dauid. lxxxv.
I Nclina dñe aurẽ
tuaȝ ꝛ exaudi me
quoniam iops ꝛ pau
per ſũ ego. C uſtodi
aĩam meam qm̃ ſãct⁹
ſum ſaluum fac ſeruũ
tuũ deus meus ſperã
tẽ in te. M iſerere mei
qm̃ ad te clamaui to
ta die letifica aĩaȝ ſer
ui tui quoniam ad tẽ
domine animam me
am leuaui. Q uoniaȝ
tu domine ſuauis et
mitis et multe miſeri
coꝛdie omnibus iuo
cantibus te. A urib⁹
percipe domine oꝛa
tionem meam et intẽ
de voci depꝛecatõnis
mee. I n die tribl'atõiſ
mee clamaui ad te q̃a
exaudiſti me. N on ẽ
ſimilis tui in dijs do
mine ꝛ non eſt ſecun
dum opera tua. O m
nes gentes quaſcũqꝫ
feciſti uenient et ado
rabunt coꝛaȝ te domi
ne ꝛ gloꝛificbaunt no
men tuum. Q uoniaȝ
magnus es tu et faci
ens mirabilia tu es d
us ſolus. D educ me
domine ĩ via tua ꝛ in
grediar ĩ veritate tua

letet cor meũ vt time
at nomen tuum. C õ
fitebor tibi dñe deus
me⁹ i toto cordı meo
⁊ glorificabo nom̃ tu
um i et̃nũ. Q uia ma
gna ẽ mĩa tua ſr̃ me ⁊
eruiſti aiam meã ex i
ferno inferiori. D e⁹
iniqui inſurrexer̃t ſu
ꝑ me et ſinagoga po
tẽtiũ queſier̃t aia₃ me
am ⁊ nõ ꝓpoſuerunt
te in ↄſpectu ſuo. E t
tu dñe miſereator et
miſericors patiens et
multe miſericordie et
verax. R eſpice i me
⁊ miſere mei da ipiũ
tuum puero tuo ⁊ ſal
uu₃ fac filiũ ãcille tue
F ac mecu₃ ſignum
in bono vt videant q̃
me oderunt ⁊ confun
dant̃ qm̃ tu dñe adiu
uiſti me ⁊ conſolatus

es me. añ. Benedixi
ſti dñe terrã tua₃. añ.
Fundamenta ei⁹. ps
dauid lxxxvi.

F Undamenta eius
i montibus ſãctis
diligit dominus por
tas ſyon ſuper omnia
tabernacula iacob.
G loriosa dicta ſunt
de te ciuitas dei. M e
mor ero raab et babi
lonis ſcientium me.
E cce alienigene ⁊ thi
rus et populus ethio
pum hi fuerunt illic.
N unquid ſyon dicet
hõ et hõ natus eſt in
ea ⁊ ipſe fundauit ea₃
altiſſimus. D ominus
narrauit in ſcripturis
populoru₃ ⁊ principũ
horu₃ qui fuerũt i ea
S icut letantium om
nium habitatio eſt in
te. ps. lxxxvij.

Domine deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corā te. Intret in conſpectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precez meā. Quia repleta eſt malis aīa mea ⁊ vita mea ī ifer no appropinquabit. Eſtimatus ſum cuz deſcendentib⁹ in lacū factus ſuz ſicut homo ſine adiutorio inter mortuoſ liber. Sicut vulnerati dormiētes ī ſepulchris quoꝝ nō es memor āpli⁹ ⁊ ipſi de manu tua r̄pulſi ſt̄. Poſuerunt me in lacu inferiori ī tenebroſis ⁊ in umbra mortiſ. Super me confirmatus eſt furor tu⁹ ⁊ omnes fluctus tuos īdu xiſti ſuper me. Longe feciſti notos meos a me poſuerunt me in abbominatōnem ſibi. Traditus ſum et nō egrediebar: oculi mei languerunt pre īopia. Clamaui ad te dn̄e tota die expādi ad te manus meas. Nunquid mortuis facies mirabilia aut medici ſuſcitabunt ⁊ confitebuntur tibi. Nunqd narrabit aliquis in ſepulchro miſicordiam tuā. ⁊ vitatē tuā ī pditōnē. Nūqd cognoſcēt̄ in tenebris mirabilia tua ⁊ iuſtitia tua in terra obliui ōiſ. Et ego ad te dn̄e clamaui ⁊ mane oratō mea p̄ueniet te. Ut qd domine repellis orōnez meā auertis faciē tuā a me. Paup ſū ego ⁊ in laborib⁹ a iuuētute mea exaltat⁹ āt hūil a

tus ſū ꝛ cōturbatus. In me tranſierūt ire tue et terrores tui cō turbauerunt me. Circundederūt me ſicut aq̄ tota die circūdederunt me ſimul. Elongaſti a me amicū ꝛ pximū ꝛ notos meoſ a miſeria. Gloria. Fūdamenta eius in mōtibus ſanctis. an. Benedictus. Pſalmus dauid. lxxxviii.

Miſericordiaſ dñi in eternum cātabo. In generatione ꝛ generationē ānunciabo veritatem tuaꝫ in ore meo. Quoniaꝫ dixiſti in eternuꝫ mīa edificabit̄ in celis pre parabere vitas tua in eis. Diſpoſui teſtam̄tū electis meis iuraui dauid ſeruo meo vſqꝫ i et̄nū pparabo ſemē tuū. Et edificabo in generatione ꝛ generatione ſedē tuā. Confitebūt̄ celi mirabilia tua dñe eteniꝫ vitateꝫ tuā in eccleſia ſāctoꝝ. Qm̄ quis i nubibus equabere dño ſimilis erit deo in filijs dei. Deus q̄ glorificat̄ i cōſilio ſanctoꝝ magnus ꝛ t̄ribilis ſuper oēs q̄ i circuitu ei⁹ ſt̄. Dñe deus virtutū q̄s ſimil̄ tibi potens es domie ꝛ veritas tua in circuitu tuo. Tu domina ris ptāti maris motū autem fluctuuꝫ ei⁹ tu mitigas. Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbū i brachio virtutis tue diſpſiſti inimicos me os. Tui ſt̄ celi ꝛ tua ē t̄ra orbē t̄re et pleni tudo eius tu fundaſti aquilonem ꝛ mare tu

creaſti : Thabor et
hermon ī noīe tuo ex
ultabūt tuū brachiū
cū potētia firmet ma
nus tua et exaltet de
xtera tua: iuſtitia ⁊ iu
ditiū preparatio ſedis
tue : Miſericordia et
veritas precedēt faci
em tuā beatus popu
lus q̄ ſcit iubilatiōem
Dñe ī lumīe vult⁹ tui
ambulabūt et in noīe
tuo exl'tabūt tota die
et ī iuſtitia tua exalta
būt. Quia gloria v̄tu
tis eorum tu es ⁊ ī bene
placito tuo exaltabit
cornu noſtrū : Quia
dñi ē aſſumptō nr̄a ⁊
ſācti iſrael regis nr̄i.
Tūc locutus es in vi
ſiōe ſāctis tuis ⁊ dixi
ſti poſui adiutoriū in
potēte ⁊ exaltaui elle
ctū de plebe mea. In

ueni dauid ſuū meū
oleo ſācto meo unxi
eū. Manus eni mea au
xiliabit ei et brachiū
meū cōfortabit eū. Ni
hil proficiat ïimicus ī
eo ⁊ filius iniq̄tatis n̄
apponet nocer̄ ei. Et
cōcidā a facie ei⁹ ïimi
cos eius ⁊ odiētes eū
ī fugā cōuertā. Et ve
ritas mea et mīa mea
cū ipſo ⁊ ī noīne meo
exaltabitur cornu ei⁹.
Et ponā in mari ma
nus eius ⁊ ī flumīib⁹
dextram eius. Ipſe in
uocabit me pater me⁹
es tu de⁹ me⁹ ⁊ ſuſce
ptor ſalutis mee. Et
ego primogenitū po
nā illū excelſum pre
regibus terr̄. In eter
num ſeruabo illi mi-
ſericordiam meam et
teſtamentum meum

fidele ipſi. Et ponaȝ
in ſeculum ſeculi ſe-
dem eius ⁊ thronum
ei⁹ ſicut dies celi. Si
autē dereliquerit filij
eius legem meam ⁊ ĩ
iudicijs meis nō ābu
lauerint. Si iuſtitiaſ
meas prophanauerīt
⁊ mādata mea nō cu
ſtodierint. Viſitabo ĩ
v̄ga iniq̄tates eorum
⁊ ĩ verberib⁹ peccata
eorū. Miſericordiam
autē meā nō diſp̄gaȝ
ab eo neq; nocebo ei
ĩ veritate mea. Neq;
prophanabo teſtamē
tum meuȝ ⁊ que ꝓce
dūt de labijs meis nō
faciaȝ irrita. Semel
iuraui in ſācto meo ſi
dauid mentiar ſemen
ei⁹ ĩ etnū mãebit. Et
thronus eius ſicut ſol
ĩ ↄſpectu meo ⁊ ſicut
luna p̄fecta in etnum
et teſtis ĩ celo fidelis
Tu vero repuliſti et
d̄ſpexiſti diſtuliſti chri
ſtum tuum. Auerti-
ſti teſtamentum ſerui
tui prophanaſti ĩ ter
ra ſanctuarium eius.
Deſtruxiſti omnes
ſpes eius poſuiſti fir-
mamentum eius for
midinem. Diripue
runt eum omnes trā
ſeuntes viam factus
eſt opprobrium vici
nis ſuis. Exaltaſti d̄
xteram deprimentiuȝ
eum letificaſti omnes
inimicos eius. Auer
tiſti adiutoriuȝ gladij
ei⁹ ⁊ nō es auxiliat⁹ ei
ĩ bello. Deſtruxiſti eū
ab emundatōne ⁊ ſe
dē ei⁹ ĩ terra colliſiſti

M inoraſti dies tēpo
ris eius pfudiſti eū cō
fuſiōe: U ſq3 quo dñe
auertis in finem exar
deſcet ſicut ignis ira
tua. M emorar̄ q̄ mea
ſubſtātia dñe/nūquid
enim vane cōſtituiſti
oēs filios hominum.
Q uis ē hō q̄ viuet et
nō videbit mortē. eru
et aīam ſuā de manu
inferi. U bi ſunt mīe
tue antique dñe ſic iu
raſti dauid i veritate
tua. M emor eſto ob
probrij ſuoꝝ tuoꝝ qđ
ꝯtīui i ſinu meo mlťa
rū gentiu3. Q uod ex
probrauerunt inimici
tui domine qđ expro
braueīt i cōmutatōe3
xp̄i tui. B enedict⁹ do
min⁹ in eťnu3 fiat fiat
G loria. Pſalmus
dauid. lxxxviij.

D Omine refugiu3
factuſ es nobis a
generatōe i generatō
nē. P riuſquā mōteſ
fierēt aut formaretur
t̄ra ⁊ orbis a ſeculo ⁊
vſq3 i ſeculū tu es de
us. N e auertas hoīe3
ī hūilitatē ⁊ dixiſti cō
uertimini filij hoīum
Q m̄ mille anni ante
oculos tuos tāq3 dieſ
heſterna que p̄terijt.
E t cuſtodia in nocte
que pro nihilo habet̄
eoꝝ āni erūt. M ane ſi
cut herba trāſeat: ma
ne floreat ⁊ trāſeat ue
ſper decidat induret
⁊ areſcat. Q uia defe
cimus in ira tua et in
furore tuo turbati ſu
mus. P oſuiſti iniq̄
tates nr̄as in ꝯſpectu
tuo ſeculū nr̄m in illu
minatōne vultus tui.

Quõ oĩs dies nr̃i defece
rũt ⁊ in ira tua defeci
mus. Anni nr̃i ſicut
aranea meditabũtur
dies anoꝝ noſtroꝝ
in ipſis ſeptuagita an
ni. Si at i poteſtatib⁹
octuagita ãnni et am
plius eoꝝ laboꝛ ⁊ do
loꝛ. Qm ſupuẽit mã
ſuetudo et corripiẽur
Quis nouit poteſta
tẽ ire tue ⁊ pꝛe timoꝛ
tuo irã tuã dinumera
re. Dexteram tuam
ſic notam fac: ⁊ erudi
tos coꝛde in ſapiẽtia.
Conuertere dñe uſqꝫ
quo ⁊ ꝺ̃pꝛecabil' eſto
ſup ſeruos tuos. Re
pleti ſum⁹ mane mĩa
tua exultauimus ⁊ ꝺ̃
lectati ſumus oĩbus
diebus nr̃is. Letati
ſumus i diebus q̃bus
nos humiliaſti annis
quibus vidim⁹ mala
Reſpice i ſuos tuos
⁊ i opa tua et dirige
filios eoꝝ. Et ſit ſplẽ
doꝛ dñi dei nr̃i ſuper
nos ⁊ opera manuuꝫ
nr̃arũ dirige ſup nos
⁊ op⁹ manuũ nr̃aꝝ di
rige. Gl'a. ps. lxxx.

Qui habitat in ad
iutoꝛio altiſſimi i
ꝓtectiõe ꝺ̃i celi cõme
moꝛabit'. Dicet dño
ſuſceptoꝛ meus es tu
⁊ refugiũ meũ de⁹ me
us ſperabo in eum.
Quoniam ipſe libera
uit me de laqueo ve
nantium ⁊ a verbo aſ
pero. Scapulis ſuis
obũbꝛabit tibi et ſub
pẽnis eius aſperabis.
Scuto circundabit
te veritas eius non
timebis a timoꝛe no
cturno. A ſagitta vo

⁊ te in die a negotio
pãbulãte in tenebris
ab icurſu ⁊ demonio
meridiano. Cadēt a
latere tuo mille ⁊ dcē
milia a dxtris tuis ad
te āt n̄ appropinq̄bit.
Verũtamē oculis tu
is conſiderabis: ⁊ r̄tri
butõez peccatoꝝ vide
bis. Qm̄ tu es domi
ne ſpes mea altiſſimũ
poſuiſti refugiũ tuum
Nõ accedz ad te ma
lũ et flagellum nõ ap
propiquabit taberna
culo tuo. Qm̄ ãgelis
ſuis mandauit de te
ut cuſtodiant te in oī
bus vys tuis. In ma
nibus portabũt te ne
forte offendas ad lapi
dem pedem tuũ. Su
per aſpidem et baſiliſ
cum ambulabis et cõ
culcabis leonez ⁊ dra
conez. Qm̄ in me ſpe
rauit liberabo eum p
tegam euz qm̄ cogno
uit nomen meũ. Cla
mauit ad me ⁊ ego ex
audiam eum cum ip
ſo ſum in tribulatõne
eripiam eum ⁊ gloriſi
cabo eum. Longitu
dine dierum replebo
eum et oſtendam illi
ſalutare meum. Glo
ria patri ⁊. Pſalmus
dauid. lxxxxi.

Bonum eſt cõfite
ri dño et pſallere
nomini tuo altiſſime
Ad annunciandum
mane miſericordiã tu
am ⁊ veritatem tuam
per noctem. In dca
corco pſalterio cuz cã
tico i cithara. Quia
dlectaſti me domine
in factura tua ⁊ i ope
ribus manuũ tuarum
exultabo. Quoniam
magnificata ſunt ope

ra tua domine nimis
profunde facte ſūt co
gitationes tue . Uir ĩ
ſcipiens non cognoſ
cet ⁊ ſtultus non itel
liget hec. Cum exorti
fuerint peccatores ſi
cut fenum terre: ⁊ ap
paruerunt omēs qui
operantur iniquitatē
Ut intereant in ſecu
lum ſeculi tu auteꝫ al
tiſſim⁹ in eternum do
mine. Quoniaꝫ ecce
ĩimici tui domĩe quo
niam ecce inimici tui
peribunt ⁊ diſpergēt
omnes qui operãtur
iniquitatem. Et exal
tabit ſic unicorn⁹ cor
nu meum ⁊ ſenectus
meam in mificor ia
vberi. Et deſpexit ocu
l⁹ me⁹ inimicos meos
⁊ in inſurgentibuſ in
me malignantib⁹ au
diet auris mea. Iuſt⁹

ut palma florbit ut ce
drus libãi multiplica
bit. Plãtati ĩ domo
dñi i atrijs dom⁹ dei
nr̄i florebũt. Adhuc
mltiplicabũt in ſenec
ta vberi ⁊ bñpatiẽtes
erũt ut ãnũtiẽt. Qm̄
rect⁹ dñs de⁹ nr̄ ⁊ ñ ẽ
iiqtas ĩ eo . Pſalmus
.lxxxxii.

Domin⁹ regnauit
decorẽ idut⁹ ẽ ĩ
dutus fortitudinẽ ⁊ p̄
cinxit ſe. Eteni firma
uit orbẽ terre q̄ nõ cõ
mouebit: Parata ſe
deſ tua ex tunc a ſecu
lo tu es. Eleuauerũt
flumina dñe eleuaue
runt flumina vocẽ ſu
am. Eleuauerũt flu
mina fluctus ſuos a
vocibus aquaruꝫ mlt
tarum. Mirabiles ele
uationes maris mira
bilis in altis domus

Teſtimonia tua cre
dibilia facta ſũt nimiſ
domũ tuã decet ſãcti
tudo dñe ĩ longitudi
ne dierũ. Gloria. ps
Lxxxxiii

Deus vltionũ dñs
deus vltionũ libe
re egit. Exaltare qui
iudicaſ terram: redde
retributõnem ſupbis
Uſque quo peccato
res domine uſqꝫ quo
peccatores gloriabũ
tur. Effabuntur et lo
quebãtur iniquitatẽ
loquentur oẽs q̇ ope
rantur iniuſtitiã. Po
pulũ tuũ dñe hũiliaue
runt ꝛ hereditatẽ tuã
vexauerunt. Uiduaꝫ
ꝛ aduenaꝫ ĩterfecerũt
ꝛ pupillos occiderũt
Et dixerũt nõ videbit
domin⁹ nec intelliget
de⁹ iacob. Intelligite
inſcipientes in poplõ
ꝛ ſtulti aliqñ ſapite.
Qui plantauit aureꝫ
non audiet aut q̇ fixit
oculũ non conſiderat
Qui corripit gẽtes ñ
arguet q̇ docet hoieꝫ
ſcientiã. Dñs ſcit co
gitatões hominũ qm̃
vane ſunt. Beat⁹ hõ
quẽ tu erudieris dñe:
ꝛ de lege tua docuẽiſ
euꝫ. Ut mitiges ei a
diebus malis: donec
fodiaſ pcc̃tori fouea.
Quia nõ repellit dñſ
plebẽ ſuaꝫ et heredita
tẽ ſuã nõ dereliquet
Quoaduſqꝫ iuſtitia
cõuertaſ in iudiciuꝫ ꝛ
qui iuxta illã oẽs qui
recto ſũt corde. Quis
ↄſurget mihi adṽſus
malignantes: aut q̃s
ſtabit mecũ aduerſus
operantes iniquitatẽ
Niſi q꞉ domin⁹ adiu
uit me paulomin⁹ ha

bitaſſet ĩ inferno aĩa
mea. S i dicebã mo
tus es pes meus mĩa
tua dñe adiuuit me.
S ecũdũ multitudinẽ
doloꝝ meoꝝ in corde
meo ꝯſolatões tue le
tificauerũt aĩam meã
N ũquid adhereat ti
bi ſedes ĩiq̃tatis qui fi
gis laborẽ in ꝑcepto.
C aptabũt i aĩaꝫ iuſti
ꝛ ſãguinẽ ĩnocentẽ ꝯ
demnabunt. E t fac
tus eſt mibi dñs ĩ r̃fu
giũ ꝛ deꝰ meꝰ ĩ adiuto
riuꝫ ſpei mee. E t red
det illis iniquitatẽ ip
ſorum ꝛ in malitia eo
rũ diſperdet eos diſp
det illos dñs deus nr̃.
Pſalmus lxxxxiiii.
V Enite exultemꝰ
domino iubilemꝰ
deo ſalutari noſtro.
P reoccupemꝰ facieꝫ
eius in confeſſiõe ꝛ ĩ
pſalmis iubilemus ei:
Q m̃ deꝰ magnus dñs
et rex magnus ſr̃ oẽs
deos. Q m̃ nõ r̃pellet
dñs plebẽ ſuaꝫ quia in
manu eiꝰ ſũt oẽs fĩes
terre ꝛ altitudĩes mõ
tiũ ip̃e cõſpicit. Q m̃
ipſius ẽ mare ꝛ ip̃e fe
cit illud et aridaꝫ fun
dauer̃t manꝰ eiꝰ. V ẽi
te adorẽus ꝛ ꝓcidãus
añ deũ ploremus co:ã
dño qui fecit nos: q̃a
ip̃e ẽ dñs deꝰ nr̃ nos
autẽ ppl's eius ꝛ oues
paſcue eius. H odie ſi
vocẽ eius audiẽitis no
lite obdurare corda
veſtra. S icut in exa
cerbatõe ſecundũ diẽ
tẽptatiõis ĩ deſ'to vbi
tẽptauer̃t me pr̃es vr̃i
ꝓbauer̃t ꝛ vider̃t opa
mea. Q uadragita an

nil proximus fui gene
rationi huic ꝛ dixi ſē
per hi errāt corde. X p
ſi vero non cognoue
runt vias meas quibꝰ
iuraui in ira mea ſi in
troibunt in requiem
meam. añ. Benedic
tus dominus in eter
num. añ. Cantate do
mino. ps. lxxxxv.

C Antate domino
cāticum nouū cā
tate domino omnis
terra. C antate domi
no ꝛ benedicite nomi
ni eius annunciate ꝺ
die in diez ſalutarꝰ eiꝰ.
A nnunciate inter gē
tes gloriam eiuſ i om
nibus populis mirabi
lia eius. Q uoniā ma
gnus dominus ꝛ lau
dabilis nimis terribil
eſt ſuper omnes deos
Q uoniaz omnes dij
gentium demonia do
minus autē celos fe
cit. C onfeſſio et pul
chritudo in conſpec
tu eius: ſanctimonia
ꝛ magnificentia in ſā
ctificatione eius. A ſ
ferte domino patrie
gentium afferte domi
no gloriam ꝛ honorē
afferte dño gloriā no
mini eiuſ. T ollite ho
ſtias ꝛ introite i atria
eius adorate dominū
in atrio ſancto eius.
C ommoueaꝰ a facie
eius vniuerſa terra di
cite in gentibus quia
dominus regnauit.
E teniz correxit orbē
terꝛ qui non commo
uebitur iudicabit po
pulos i equitate. L e
tenꝰ celi ꝛ exultet ter
ra commoueatur ma
re ꝛ plenitudo eiꝰ gau
debunt campi et om
nia que in eis ſunt.

N unc exultabūt om
nia ligna ſiluaruꝫ a fa
cie domini quia vēit
iudicare terrā. I udi
cabit orbem terre in
equitate ⁊ populos ī
veritate ſua. Pſalm⁹
dauid. lxxxxvi.

D Ominus regna
uit exultet terra
letentur inſule multe.
N ubes ⁊ caligo ī cir
cuitu eiuſ iuſtitia ⁊ iu
dicium correctō ſediſ
eius. I gnis ante ipꝫ
precedet ⁊ inflamabit
in circuitu inimicos
eius illuxerunt coruſ
cationes eius orbi ter
re vidit ⁊ commota ē
t̄ra. M ontes ſicut ce
ra fluxerūt a facie do
mini a facie dn̄i om̄s
terra. A nnunciauer̄t
celi iuſtitiam eiuſ ⁊ vi
derunt omnes popu
li gloriam eius. C on
fundantur omnes, q̄
adorant ſculptilia et
qui gloriantur ī ſimu
lachris ſuis. A dora
te eum omnes angeli
eius audiuit et letata
eſt ſyon. E t exultaue
rūt filie iude, propter
iudicia tua dn̄e. Q m̄
tu es dn̄s altiſſimus
ſuper omnem terram
nimis exaltatus es ſu
per omnes deos. Q ui
diligitis dominū odi
te malū cuſtodit dn̄s
animas ſanctorum ſu
orum de manu pecca
toris liberauit eos.
L ux orta ē iuſto ⁊ re
ctis corde letitia. L e
tamini iuſti in dn̄o ⁊
confitemini memorie
ſāctificatōis ei⁹. G lo
ria. an̄. Cātate dn̄o ⁊
bn̄dicite noīi ei⁹. ℣. In
tret or̄o mea ī ꝯſpectu
tuo. ℟. Inclina aurē tuā

Ad laudes. añ. Spiritu principali cõfirma cor meū de⁹. ps. Miſer. añ. In vitate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi. añ. Illumina dñe vultū tuuȝ ſup nos. ps. De⁹ de⁹ meus. añ. Domie audiui au. Canticum.

Domie audiui auditionem tuaȝ ⁊ timui. Domine op⁹ tuum in medio annorū viuifica illud. In medio annoruȝ notū facies cuȝ irat⁹ fueris mīe r̄cordaberis. Deus ab auſtro veniet ⁊ ſanctus ꝺ monte pharā. Operuit celos gloria eius et laudis eius plena eſt terra. Splēdor ei⁹ ut lux erit cornua in manibus eius Ibi abſcondita ē fortitudo eius ante faciē eius ibit mors. Egredietur diabolus ante pedes eiuſ ſtetit ⁊ mēſus eſt terram. Aſpexit ⁊ diſſoluit gentes ⁊ contriti ſunt mõtes ſeculi. Incuruati ſūt colles mundi ab itineribus eternitatis eius Pro iiquitate vidi tētoria ethiopie turbabūtur pelles terre madian. Nunquid ī fluminibus iratus es domine aut ī fluminib⁹ furor tuus uel in mari īdignatio tua. Quiſ aſcendet ſuper equos tuos et quadrige tue ſaluatio. Suſcitās ſuſcitabis arcum tuum iuramēta tribubuſqȝ locutus es. Fluios ſcindens terre ꜟ viderunt te aque et doluerunt montes gurges aquarum tranſijt

D edit abiſſus uoceꝫ
ſuã altitudo man⁹ ſu
as leuauit. S ol ꝛ lũa
ſteterũt in habitaclo
ſuo ĩ luce ſagittarum
tuarũ ibũt ĩ ſplendor
fulgurantis haſte tue
I n fremitu ɔculcabiſ
terrã ꝛ in furor obſtu
peſacies gentes. I n
greſſus es in ſalutem
populi tui:ĩ ſalutẽ cuꝫ
xp̄o tuo. P ercuſſiſti
caput ð domo ipy ð
nudaſti fundamentũ
vſq; ad collũ. M aledi
xiſti ſceptris ei⁹ capiti
bellatoꝝ ei⁹ veniẽtib⁹
vt turbo ad diſpgẽdũ
me. E xultatio eoꝛuꝫ
ſicut eius qui ðuoꝛat
pauperẽ i abſcõdito.
V iã feciſti ĩ mari eq̃ſ
tuis in luto aquarum
multaꝝ. A udiui ꝛ cõ
turbatus ẽ vent̃ meus
a voce ɔtremuerũt la
bia mea. I ngrediat̃
putredo in oſſib⁹ me
is ꝛ ſuper me ſcateat.
V t requieſcam ĩ die
tribulatiõis ꝛ aſcẽdã
ad populum accictuꝫ
noſtrũ. F icus enim
nõ floꝛebit ꝛ non erit
germẽ ĩ vieis. M enti
etur opus oliue et ar
ua nõ afferẽt cibum.
A bſcidetur de ouili
pec⁹ ꝛ no erit armen
tum ĩ pſepibuſ. E go
autẽ in dñõ gaudebo
ꝛ exultabo ĩ ðo iheſu
meo. D eus dñs foꝛti
tudo mea ꝛ ponet pe
des meos q̃ſi ceruoꝛũ
E t ſup excelſa mea ð
ducet me victoꝛ ĩ pſal
mis canentẽ. G loꝛia
añt. Domine audiui
auditũ tuũ ꝛ timui. añt.
Jn timpano et choꝛo
ĩ coꝛdiſ ꝛ oꝛgão lauda
te ðũ. ps. Laudate do

minum. Cap. Nox p̄ ceſſit. Hymnus.

E Terna celi gloria beata ſpes mortalium celi tonantis vnice caſteque proleſ virginis. Da dextraz ſurgentibus: exurgat & mens ſobria flagrāſ que in laudez dei grates rependat debitas. O rtus refulget lucifer ſparſamque lucez nunciat cadit caligo noxiuz. lux ſācta nos illuminet. M aneſque noſtris ſenſibus noctem r̄pellat ſeculi omnique fine diei purgata ſuat pectora. I n ſita iam primum fideſ radicet altis ſenſibus ſecunda ſpes congaudeat quo maior extat charitas. D eo patri

Ad ben̄.an̄. Per viſcera miſericordie di noſtri ī quibus viſitauit nos oriens ex alto. p̄s. Benedict⁹ dominus. Sabbato Inuit. Dominum deum noſtrum. Uenite adoremus. p̄s. Ueite exul. Hymnus.

S Umme deus clementie mūdique factor machine vnus potentialiter trinuſq3 perſōaliter. N oſtroſ pius cum canticis flet⁹ bēigne ſuſcipe quo corde puro ſordib⁹ te perfruamur largius. L umboſ iecurq3 morbidum adure igni cō gruo accinti ut ſint p̄ peti luxu remoto peſſimo. E t quiq3 horaſ noctium nunc concinendo rumpimus donis beatē patrie ditē

mur omnes affatim.
Preſta pater. Ad no
cturnuȝ. an. Quia mi
rabilia. an. alleluia al
leluia. Sabbato ad
nocturnum. Pſalm⁹
Lxxxxvij.

Cantate domīo cā
ticum nouum qꝛ
mirabilia fecit. Sal
uauit ſibi dextera eiuſ
⁊ bꝛachium ſanctum
eius. Notuȝ fecit do
minus ſalutare ſuum
in conſpectu gentiuȝ
reuelauit iuſtitiam ſu
am. Recoꝛdatus eſt
miſericoꝛdie ſue ⁊ ve
ritaſ ſue domūi iſrael.
Viderunt omnes ter
mini terre ſalutare dī
noſtri. Iubilate deo
omnis terra cantate
⁊ exultete et pſallite.
Pſallite domino ī ci
thara ⁊ voce pſalmi ī
tubis ductilibus ⁊ vo
ce tube coꝛneē. Iubi
late in conſpectu rḡiſ
domini moueaſ mar̄
⁊ plenitudo eiuſ oꝛbiſ
terraruȝ et uniuerſi q̇
habitant ī eo. Flumi
na plaudent manu ſi
mul mōtes exultabūt
a conſpectu domini
quia venit: quoniam
venit iudicare terraȝ
Iudicabit oꝛbem ter
rarum in iuſtitia ⁊ po
pulus in equitate. ps
dauid. lxxxxviij.

Dominus regna
uit iraſcantur po
puli qui ſedeſ ſup che
rubin moueatur terra
Dominus ī ſyon ma
gnuſ ⁊ excelſus ſuper
omnes populos. Cō
fiteamur nomini tuo
magno quoniam ter
ribile ⁊ ſanctū ē et ho
noꝛ rḡl iuditiū diligit
Tu paraſti directōes

iudiciuꝫ ⁊ iuſtitiā ī ia
cob tu feciſti. E xulta
te dn̄ꝫ deū nr̄ꝫ: ⁊ ado
rate ſcabellū pedū eiꝰ
qm̄ ſanctū ē. M oiſes
⁊ aaron ī ſacerdotibꝰ
eius ⁊ ſamuel inť eos
qui īuocāt nomē eius
I nuocabāt dn̄ꝫ ⁊ ip
ſe exaudiebat eos ⁊ in
colūna nubis loq̄bať
ad eos. C uſtodiebāt
teſtīmonia eius ⁊ p̄ce
ptuꝫ quod dedit illis.
D n̄e deꝰ nr̄ tu exau-
diebas eos deꝰ tu pro
picius fuiſti eis ⁊ vlci
ſcēs in oēs adīuētōes
eoꝝ. E xaltare dn̄ꝫ d
um nr̄m ⁊ adorate in
mōte ſācto eiꝰ qm̄ ſā
ctus dn̄s deuſ noſter
G loria. an̄. Quia mi
rabilia fecit dn̄s. an̄t.
Jubilate deo. Pſal
mus dauid. lxxxxviiij

I Ubilate deo oīs
ťra ſuite dn̄o ī le
ticia. I ntroite ī ɔſpe
ctu eiꝰ ⁊ ī exultatōne.
S citote qm̄ dn̄s ipſe
ē deꝰ ip̄e fecit nos ⁊ n̄
ipſi nos. P opulꝰ eiꝰ
⁊ oues paſcue eiꝰ ītro
ite portas eiuſ in con
feſſiōe atria eiꝰ ī hym
nis confitemini illi.
L audate nomē eius
qm̄ ſuauis ē dn̄s in eť
nū mīa e.ꝰ ⁊ vſq; ī ge
neratōe ⁊ generatōeꝫ
ṽitaſ eiꝰ. ps dauid. C.
M Iſericordiā ⁊ iu
dicium cantabo
tibi dn̄e. P ſallam et
intelligam in uia ma
culata quādo venies
ad me. P erambula
bam in inocentia cor
dis mei ī medio doꝫꝰ
mee. N ō proponebā
āte oculos meos rem

ininſtã:facientes p̃ua
ricatiões odiui. Nō
adheſit mihi coꝛ pꝛa
uum declinantē a me
malignū ñ cognoſce
bã. Detrahentē ſecre
to pꝛoximo ſuo hunc
pſequebar. Superbo
oculo ꝛ inſaciabili coꝛ
de cuꝫ hoc nō edebaꝫ.
Oculi mei ad fideles
terre vt ſedeãt mecuꝫ
ãbulãs i viam imma
culatam hic mihi mi-
niſtrabat. Non hita
bit in medio domus
mee qui facit ſupbiaꝫ
q̃ loq̇t iniq̃ nō direxit
i ꝯſpectu oculoꝝ meo
rū. In matutino int̄
ficiebã oēſ peccatoreſ
t̄re vt diſpderē d̄ ciui
tate dñi oēs opãtes ĩi
q̃tatē. Gloria. añ. Ju
bilate deo oīs t̄ra. añ
Clamoꝛ me⁹. ps. Ci.

Domine exaudi orõ
nē meã ꝛ clamoꝛ
me⁹ ad te veniat. Nō
auertas faciē tuam a
me i q̃cunq; die tribu
loꝛ iclia ad me aurem
tuã. In q̃cunq; die i
uocauero te velociter
exaudi me. Quia d̄fe
cerūt ſicut fum⁹ dies
mei et oſſa mea ſicut
cremiuꝫ aruerũt. Per
cuſſus ſū ut fenū et a
ruit coꝛ meū: q꜡ oblit⁹
ſū comedere panē me
um. A voce gemitus
mei adheſit os meum
carni mee. Similꝰ fa
ctus ſuꝫ pelicão ſolitu
dinis fact⁹ ſuꝫ ſic̄ niti
coꝛax i domicilio. Vi
gilaui ꝛ fact⁹ ſū ſic̄ paſ
ſer ſolitariuſ in tecto.
Tota die exꝓbꝛabãt
mihi inimici mei et q̇
laudabant me aduer

ſũ me iurabãt. Q uia
cinerem tanquam pa
nem manducabam ⁊
poculũm meum cum
fletu miſcebam. A fa
cie ire indignationis
tue quia eleuans alli
ſiſti me. D ies mei ſi
cut umbra declinaue
runt ⁊ ego ſicut fenũ
arui. T u autem do
mine in eternum per
manes et memoriale
tuum in generatione
⁊ generationem. T u
exurgens miſereberis
ſyon quia tempus mi
ſerendi eius quia ve
nit tempus. Q uoniã
placuerunt ſeruis tu
is lapides eius ⁊ terre
eius miſerebũtur. E t
timebunt gentes no
men tuum domine ⁊
omnes reges terr̃ glo
riam tuam. Q uia edi
ficauit dñs ſyon et vi
debitur in gloria ſua.
R eſpexit in oratiões
humilium ⁊ non ſpre
uit precem eoꝝ. S cri
bantur hec in genera
tione altera ⁊ popul⁹
qui creabit̃ laudabit
dominuꝫ. Q uia pro
ſpexit d̃ excelſo ſãcto
ſuo dñs de celo i t̃raꝫ
aſpexit. V t audiret
gemitus cõpeditoꝝ
ut ſolueret filios inte
remptorum. V t ãnũ
cient in ſyon nomen
dñi ⁊ laudẽ eius in ie
ruſalem. I n cõueniẽ
do populos in vnũ et
reges vt ſeruiant dño
R eſpondit ei in via
virtutiſ ſue paucitatẽ
dierum meoꝝ nuntia
mihi. N e r̃uoces me
in dimidio dieꝝ meo
rum in generatione ⁊
generationẽ anni tui
I nitio tu dñe terraꝫ

fundaſti ët opera ma
nuū tuaꝝ ſť celi. Ipſi
pibūt tu āt pmanes ꝛ
oēs ſicut veſtimētum
veteraſcent. Et ſicut
opertorium mutabis
eos ꝛ mutabuntur tu
autem idem ipſe es ꝛ
anni tui non deficiēt
Filij ſeruorum tuoꝝ
habitabunt in ſemen
eorum in ſeculum di
rigetur. Pſalmus da
uid. Cij.

Benedic ania mea
domino ꝛ omnia
quė intra me ſunt no
mini ſancto eius. Be
nedic anima mea do
mino ꝛ noli obliuiſci
omnes retributiones
eius. Qui propiciať
omnib⁹ iniquitatib⁹
tuis qui ſanat omnes
īfirmitates tuas. Qui
redimit de interitu vi
tam tuā q̄ coronat te
i mīa ꝛ miſeratōibus
Qui repellet i bonis
deſiderium tuū reno
uabitur vt aq̄le iuuen
tus tua. Faciēs miſi
cordias dñſ et iudici
um oibus iiuriaȝ pati
entibuſ. Notas fecit
uias ſuas moiſy filijs
iſrael volūtates ſuas.
Miſeator ꝛ miſicors
dñs lōganis et mľtuȝ
miſicors. Nō īpetu
um iraſceť neqꝫ i eter
nū cōmiabiť. Nō ſꝫ
peccata nr̄a feč nobis
neqꝫ ſꝫ iiq̄tates nr̄as
retribuit nobis. Qm
ſcd̄m altitudinē celi a
ťra corroborauit miſ
icordiā ſuā ſr timētes
ſe. Quātū diſtat orť⁹
ab occidente lōge feč
a nobis iiq̄tates nr̄as
Quō miſeretur pa
ter filiorum miſertus
ē domin⁹ timētib⁹ ſe

qm̄ ipſe cognouit ſig
mētū nr̄m. Recorda
tur ē qm̄ puluis ſil' hō
ſicut ſenum dies eius
tāq̄ flos agri ſit flore
bit. Q m̄ ſpiritus per
trāſibit in illo ꝛ n̄ ſub
ſiſtet ꝛ nō cognoſcet
āplius locū ſuū. Miſe
ricordia aūt dn̄i ab et'
no ꝛ vſq; in eternum
ſup timēteſ eū. Et iu
ſticia illius i filioſ filio
rū his qui ſuāt teſta
mētū eiuſ. Et memo
res ſūt mādatoꝝ ipſi⁹
ad faciendū ea. De⁹
in celo parauit ſedem
ſuā ꝛ regnū ipſi⁹ oib⁹
dn̄abit. Benedicite
dn̄o oēs angeli ei⁹ po
tentes virtute facien
tes uerbū illius ad au
diēdā vocē ſmonum
eiuſ. Benedicite dn̄o
oēs vtutes eius mini
ſtri eius q̄ facitis volū
tatē eius. Benedicite
domino oia opa ei⁹ i
oī loco dn̄atōis ei⁹ be
nedic ania mea dn̄o.
Gloria. an. Clamor
meus ad te vēiat dn̄e.
an. Bn̄dic. ps. Ciij.

BEnedic' ania mea
dn̄o deus me⁹ ma
gnificatus es vehemē
ter. Confeſſionem et
decorē iduiſti amict⁹
lumine ſicut veſtimen
tum. Extendens ce
lum ſicut pellem qui
tegis aquis ſuperiora
ei⁹. Qui ponis nubez
aſcēſū tuum q̄ ābulas
ſup pennas ventoꝝ
Qui facis angelos tu
os ſpūs et miniſtros
tuos ignē vrētē. Qui
fūdaſti t'raz ſuper ſta
bilitatē ſuā nō icliabi
tur i ſeculū ſcl'i. Abiſ
ſus ſicut veſtimētum
amict⁹ ei⁹ ſup monteſ

ſtabũt aque. A b icre
patõe tua fugiẽt a vo
ce tõitrui tui formida
bunt. A ſcendũt mõ
tes ꝛ deſcẽdũt campi
ĩ locũ quẽ fũdaſti eis.
T erminum poſuiſti
quẽ nõ trãſgredient
neq̃ ꝯuertẽt opir̃ ter
rã. Q ui emittis fõtes
ĩ cõuallibus ĩtermedi
um mõtiũ ſtabũt aq̃.
P otabunt oẽs beſtie
agri: expectabũt ona
gri ĩ ſiti ſua. S up ea
volucres celi hitabũt
d medio petrarum da
bunt voces. R igans
mõtes d ſupiorібꝰ ſu
is d fructu opeꝝ tuoꝝ
ſatiabit tra. P rodu
cẽs fenũ iumẽtis ꝛ her
bã ſuituti hoĩuꝫ. U t
educas panẽ de tra ꝛ
vinũ letificet cor hõis
U t exhilaret faciẽ eiꝰ
ĩ oleo ꝛ pãis cor hõis

cõfirmet. S aturabũ
tur ligna cãpi ꝛ cedri
libani q̃s plãtauit: illic
paſſeres nidificabunt
H erodij domus dux
ẽ eorũ montes excelſi
ceruis: petra refugiuꝫ
herinacijs. F ecit lu
nã ĩ tẽpore ſol cogno
uit occaſũ ſuũ. P oſu
iſti tenebras ꝛ facta ẽ
nox ĩ ipſa ptrãſibunt
omẽs beſtie ſilue. C a
tuli leonũ rugiẽtes ut
rapiãt ꝛ q̃rãt a deo eſ
cã ſibi. O rtꝰ ẽ ſol ꝛ ꝯ
gregati ſt ĩ cubilibꝰ ſu
is collocabũt. E xibit
hõ ad opꝰ ſuum et ad
operationẽ ſuam vſq̃
ad veſpera. Q uã ma
gnificata ſũt opa tua
dñe oĩa in ſapiẽtia fe
ciſti, ĩpleta ẽ tra poſſeſ
ſione tua. H oc mare
magnũ ꝛ ſpacioſũ ma
nibꝰ illic rptilia quoꝝ

non eſt numer⁹. A ni
malia puſilla cum ma
gnis illic naues ptran
ſibūt. D raco iſte quē
formaſti ad illudēduʒ
ei omīa a te expectāt
ūt des illis eſcam in
tempore. D ante te
illis colligent aperien
te te manum tuaʒ om
nia implebuntur bo
nitate. A uertente au
tem te faciem turba
buntur auferes ſpiri
tum eoꝝuʒ et deficiēt
⁊ in puluerem ſuū re
uertētur. E mitte ſpi
ritum tuum ⁊ creabū
tur ⁊ renouabis faciē
terre. S it gloria dñi
in ſeculum letabitur
dominus in operibuſ
ſuis. Q ui reſpicit ter
ram ⁊ facit eaʒ treme
re qui tangit montes
⁊ fumigāt. C antabo
dño i vita mea pſallā
ďo meo qͦdiu ſū. I o
cundum ſit ei eloqui
um meuʒ ego vero ď
lectabor in domino.
D eficiāt peccatores
a terra ⁊ iniqui ita nō
ſit. benedic anīa mea
domino. Ps. Ciiij.

C Onfitemini domi
no et īuocato no
men eius annunciate
inter gentes opera ei⁹
C antate ei et pſallite
ei narrate omnia mi
rabilia eius. L auda
mini in nomine ſācto
eius letetur cor querē
tium dominuʒ. Q ue
rite dominum et con
firmamini querite fa
cieʒ ei⁹ ſēper. M emē
tote mirabiliū eius q̄
fecit ꝓdigia ei⁹ ⁊ iudi
cia oriſ ei⁹. S emē abra
hā fui ei⁹ filij iacob el

lecti eius. Ipſe domi
nus deus noſter in
vniuerſa terra iudicia
eius. Memor fuit in
ſeculū teſtamti ſui: ver
bi quod mandauit in
mille generatiões. Q
uod diſpoſuit ad ab
rahā ꝛ iuramēti ſui ad
iſaac. Et ſtatuit illō
iacob i pceptū. ꝛ iſra
el i teſtamētum eternū
Dicēs tibi dabo terrā
chanā funiculum he
reditatis veſtre. Cū
eſſēt i numero breui
paucissimi ꝛ icole ei⁹
t ptrāſiert de gēte
i gentem ꝛ de regno
ad populū alterū Nō
reliqt hōīnez nocer eiſ
ꝛ corripuit p eiſ reges
Nolite tangere chri-
ſtos meos ꝛ i pphetis
meis nolite malignāi
t vocauit famen ſr

terran: et ōnē firma
mentū panis cōtriuit
Miſit an eoſ virū i ſuū
ꝛ venūdatus ē ioſeph
Hūiliauert i cōpedi
bus pedes eius ferrū
ptraſiit aiaz ei⁹ donec
veniret verbum eius.
loquiū domini iflā
mauit eum miſit rex
ꝛ ſoluit eū pnceps po
pulorum ꝛ dimiſit eū
Conſtituit eum dnm
domus ſue ꝛ pricipez
ois poſſeſſionis ſue
Vt erudiret pricipes
eius ſicut ſemet ipſū
ꝛ ſenes eius prudētiā
donaret. t itrauit iſr
ael in egiptuz ꝛ iacob
accola fuit in terra ch
am t auxit populuz
ſuuz vehementer ꝛ fir
mauit eū ſup iimicos
eius. t ouētit cor ei⁹
vt erudirt pplm eius

⁊ dolū faceret ī ſuos
eius. M iſit moyſen ſ
uum ſuuꝫ aaron quē
elegit ipſū. P oſuit in
eis v̄ba ſignoꝛū ſuoꝛū
⁊ ꝓdigioꝝ ſuoꝝ in t̃ra
chā̃. M iſit tenebraſ ⁊
obſcurauit ⁊ non exa
cerbauit ſmōes ſuos
C onuertit aquas eo
rū in ſanguinē ⁊ occi
dit piſces eoꝛū. E t d
dit terre eoꝝ ranas ī
penetralib⁹ regū ipoꝝ
D ixit ⁊ vēit cinomia
⁊ ciniſeſ in oīb⁹ finib⁹
eoꝛum. P oſuit pluui
as eoꝛū grādinē ignē
cōburentē ī t̃ra ipſoꝝ
E t percuſſit vineas
eoꝛum ⁊ ficulneas eo
rū ⁊ ꝯtriuit lignū fini
um eoꝝ. D ixit ⁊ vēit
locuſta ⁊ bꝛuchus cu
ius ñ erat nūer⁹. t
comedit oē fenū ī t̃ra
eoꝛuꝫ: ⁊ comedit oēm

fructum terre eoꝛum
E t percuſſit oēm pꝛi
mogenitū ī t̃ra eoꝛuꝫ
pꝛimitias oīs laboꝛis
eoꝛuꝫ. t eduxit eos
cū argento ⁊ auro et
nō erat in tribub⁹ eoꝝ
infirmus. L etata eſt
egiptus ī ꝓfectōe eoꝝ
quia īcubuit timoꝛ ſu
per eos. E xpādit nu
bē ī ꝓtectionē eoꝛū ⁊
ignē ut luceret eiſ per
noctē. P etierūt ⁊ ve
nit coturnix ⁊ pāe ce
li ſaturauit eoſ. D iru
pit petraꝫ ⁊ fluxerunt
aque: abierunt in ſic
co flumina. Q uoniā
memoꝛ fuit verbi ſan
cti ſui qd̄ habuit ad a
braham puerum ſuuꝫ
E t eduxit populum
ſuum ⁊ electos ſuos
in leticia. E t dedit il
lis regiones gentium
et laboꝛes eoꝛum poſ

ſederunt. C t cuſtodi
ant iuſtificatōes eius
⁊ legē eius requirant.
G loria. añ. Benedic
aīa mea dño. añ. Vi
ſita nob. ps dauid. Cv.

C Onfitemini dño
qm̄ bonus qm̄ in
ſeculuꝫ mīa ei⁹. Q uis
loquetur potētias do
mini ⁊ auditas faciet
omnes laudes eius.
B eati qui cuſtodiūt
iudicium ⁊ faciunt iu
ſtitiā i oī tēpoꝛe. M e
mēto nr̄i i bn̄placito
populi tui viſita nos
i ſalutari tuo. A d ui
dendū in bonitate ele
ctoꝛum tuoꝝ ad letan
dū i letitia gentis tue
ut lauderis cū heredi
tate tua. P eccauim⁹
cū p̄ribuſ nr̄is iniuſte
egim⁹ iiq̄tatē. fecimuſ
P atres nr̄i in egipto
n̄ itellexer̄t mirabilia
tua nō fuerūt memo
res multitudinis mīe
tue. E t irritauerunt
aſcendētes in mari ru
bꝛo. E t ſaluauit eos
pꝛopter nomen ſuum
vt notam faceret po
tentiam ſuam. t in
crepauit mare rubꝛuꝫ
⁊ exiccatum eſt et de
duxit eos in abiſſis ſi
cut in deſerto. E t ſal
uauit eos de manu o
dientiū ⁊ redemit eoſ
de manu inimici. t
operuit aqua tribulā
tes eos unus ex eis n̄
remanſit. E t credide
runt in verbis eius et
laudauerūt laudē ei⁹
C ito defecerunt obli
ti ſunt operum eiuſ ⁊
non ſuſtinuerūt con
ſilium eius. t concu
pierunt concupiſcen
tiam in deſerto ⁊ tem
ptauerūt deum in in

aqnolo. Et dedit eiſ petitionem ipſorū et miſit ſaturitatem in animas eorum. Et irritauerunt moyſen in caſtris aaron ſanctū domini. Aperta eſt terra ꝛ deglutiuit dathan ꝛ operuit ſuper congregationem abiron. Et exarſit ignis in ſinagoga eorū flāma combuſit peccatores. Et iecerunt vitulum in oreb et adorauerunt ſculptile. Et mutauerunt gloriam ſuam in ſimilitudinē vituli comedentis fenum. Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos qui fecit magnalia in egipto: mirabilia ī terra cham terribilia in mari rubro. Et dixit ut diſperderet eos ſi n̄ moyſes electuſ eiꝰ ſteti ſſet in confractione ī conſpectu eius. Ut auerteret iram eiꝰ ne perderet eos ꝛ pro nihilo habuerunt terrā deſiderabilem. Non crediderunt in verbo eius ꝛ murmurauerūt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocem domini. Et eleuauit manum ſuā ſuper eos vt ꝓſterneret eos in deſerto. Et ut deiceceret ſemen eorꝫ in nationibus et diſpgeret eos in regiōibꝰ Et initiati ſt̄ beelphegor ꝛ comederunt ſacrificia mortuorum. Et irritauerunt eum in adinuentionibꝰ ſuis ꝛ multiplicata eſt ī eis ruīa. Et ſtetit phinees ꝛ placauit ꝛ ceſſauit quaſſatō. Et reputatū ē ei ad iuſtitiā

in generatiōe ⁊ gene
rationem vſqꝫ in ſem
piternum. Et irrita
uerunt eum ad aquā
contradictōis et vexa
tus eſt moyſes pꝛopt̃
eos quia exacerbaue
runt ſpirituꝫ eius. Et
diſtinxit in labijs ſu
is non diſperdiderūt
gentes quas dixit do
minus illiſ. Et cōmix
ti ſunt inter gentes ⁊
didicerunt opera eoꝝ
Et ſeruierunt ſculpti
libus eoꝛum et. factuꝫ
eſt illis in ſcandalum
Et immolauerunt fi
lios ſuos ⁊ filias ſuas
demonijs. Et effude
runt ſanguinē inocē
tem ſanguinem filioꝝ
ſuoꝛum ⁊ filiarum ſua
rum quas ſacrificaue
runt ſculptilib⁹ chana
am. t interfecta eſt
terra in ſanguinib⁹ eo
rū ⁊ ꝯtaminata ē i opē
rib⁹ eoꝝ: ⁊ foꝛnicati ſt̃
i adiuētiōib⁹ ſuis. Et
iratus ē furoꝛe dñs in
populo ſuo ⁊ abbomi
nat⁹ ē hereditatē ſuaꝫ
Et tradidit eos i ma
nus gētiū et domiati
ſt̃ eoꝛum q̇ oderīt eos
Et tribulauerīt eos ii
mici eoꝝ ⁊ hūiliati ſt̃
ſub manib⁹ eoꝛum ſe
pe liberauit eos. Ip̃i
āt exacerbauerīt eū in
conſilio ſuo: ⁊ hūiliati
ſt̃ i iiq̇tatib⁹ ſuis. Et
vidit cum tribularēt̃
⁊ audiuit orōnē eoꝝ
Et memoꝛ fuit teſta
menti ſui et penituit
eum ſecundum multi
tudineꝫ miſericoꝛdie
ſue. Et dedit eoſ i mi
ſericoꝛdias: i ꝯſpectu
omniuꝫ qui ceperant
eos. Saluos fac noſ
domine deus noſter

⁊ cõgrega nos de na
tionibꝰ. Ut cõfiteãur
nõi ſãcto tuo: ⁊ gloꝛie
mur i laude tua. Bñ
dictus dñs deꝰ iſrael
a ſc͞lo ⁊ vſqꝫ i ſeculuꝫ:
et dicet oĩs populus
fiat fiat. Ps. Cvi.

Confitemini dño
quoniã bonꝰ qm̃
ĩ ſeculũ mĩa eius. Di
cant nunc qui redem
pti ſunt a dño quos r̃
demit ð manu inimi
ci ⁊ de regionibꝰ ꝯgre
gauit eos. A ſolis oꝛ
tu vſqꝫ ⁊ occaſu ab aq̇
lone ⁊ mari. Erraue
runt in ſolitudine in ĩ
aquoſo viam ciuitatiſ
habitaculi nõ iuenerẽt
Eſurientes ⁊ ſitiẽtes
aĩa eoꝛum in ipſis ðfe
cit. t clamauerunt
ad dñm cum tribula
renẽ ⁊ ð neceſſitatibꝰ
eoꝛuꝫ eripuit eos. Et
deduxerũt eos in viã
rectã ut irẽt in ciuita
tẽ habitatõis. Con
fiteanẽ dño miſericoꝛ
die eiꝰ ⁊ mirabilia eiꝰ
filys hominuꝫ. Quia
ſaciauit animam ina
nem eſuriẽtẽ ſaciauit
bonis. Sedentes in
tenebriſ ⁊ umbra moꝛ
tis vinctos ĩ mendici
tate ⁊ ferro. Quia ex
acerbauerunt eloq̇a
dei et conſilium altiſ
ſimi irritauerunt. Et
humiliatum eſt in la
boꝛibus coꝛ eoꝛum et
infirmati ſunt nec fu
it qui adiuuaret. Et
clamauerũt ad domi
num cum tribularen
tur ⁊ de neceſſitatibꝰ
eoꝛum liberauit eos.
Et eduxit eos de te
nebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtl

ꝛ vīcula eoꝝ dirrupit.
Confiteant̄ dño mīe
eius et mirabilia eiꝰ fi
lijs hoīuꝫ. Qui cōtri
uit portas ereas ꝛ vec
tes fereos confregit.
Suſcepit eos de via
iniquitatis eoꝝ propt̄
iniuſtitias enim ſuas
hūiliati ſunt. Omne
eſcaꝫ abhominata eſt
aīa eoꝝ et appropinq̄
uerūt vſq; ad portas
mortis. Et clamaue
rūt ad dñꝫ cū tribula
rent̄ ꝛ d̄ neceſſitatibꝰ
eoꝝ liberauit eoſ. Mi
ſit v̄bū ſuuꝫ ꝛ ſanauit
eos eripuit eos de in
ternitionibꝰ eoꝝ. Cō
fiteant̄ dño mīe eius
ꝛ mirabilia eius filijs
hōiuꝫ. Et ſacrificent
ſacrificiū laudis et an
nunciēt opa eiꝰ i exul
tatione. Qui deſcen
dunt mare in nauibuſ
faciētes opatōeꝫ i aq̄ſ
multis. Ipſi viderūt
opera dñi ꝛ mirabilia
eiꝰ in pfundo. Dixit
et ſtetit ſpūs procelle
ꝛ exaltati ſt̄ fluctꝰ eiꝰ
Aſcendūt vſq; ad ce
loſ ꝛ deſcēdūt vſq; ad
abiſſos aīa eoꝝ i mal̄
tabeſcebat. Turbati
ſt̄ ꝛ moti ſūt ſicut ebri
us ꝛ oīs ſapiētia deuo
rata ē. Et clamauer̄t
ad dñm cū tribularēt̄
ꝛ d̄ neceſſitatibus eo
ruꝫ eduxit eoſ. Et ſta
tuit procellam eius in
aurā et ſiluerūt fluctꝰ
eius. Et letati ſūt qꝛ
ſiluerūt ꝛ deduxit eos
in portum voluntatis
eoꝝ. Confiteant̄ dño
mīe eiꝰ ꝛ mirabilia eiꝰ
filijs hōium. Et exal
tēt eū i eccleſia plebis
ꝛ in cathedra ſeniorū
laudēt euꝫ. Poſuiſti

flumina in deſertum ⁊ exitus aquarum ī ſitim. Terrā fructiferā in ſalſuginē a malicia inhabitantium in ea. Poſuiſti deſertum ī ſtagna aquarum ⁊ terram ſine aqua in exitus aquarum. Et collocauit illic eſuriētes et conſtituerunt ciuitatem habitationis. Et ſeminauerunt agros ⁊ plantauerunt vineas ⁊ fecerunt fructum natiuitatis. Et benedixit eis et multiplicati ſunt nimis ⁊ iumenta eorum ñ minorauit. Et pauci facti ſunt. et vexati ſunt a tribulatione malorū ⁊ dolorū. Effuſa eſt contrictio ſuper prīcipes ⁊ errare fecit eos ī inuio ⁊ non in via. Et adiuuit pauperē de inopia et poſuit ſicut oues familias. Uidebunt recti ⁊ letabuntur ⁊ oīſ iniquitas opilabit os ſuum. Quis ſapiens ⁊ cuſtodiet hec ⁊ intelliget miſericordias domini. Gloria. ℣. Uiſita nos domine ī ſalutari tuo. añ. Confitebor domino. Pſalm' dauid. Cvij.

Paratuꝫ cor meuꝫ deus paratuꝫ cor meum cantabo ⁊ pſallam ī gloria mea. Exurge pſalterium et cithara exurgaꝫ diluculo. Confitebor tibi ī populis domīe ⁊ pſallam tibi in nationib'. Quia magna eſt ſup celos miſicordia tua ⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare, ſuper celos deus et ſup omnem terraꝫ gloria

tua vt liberēt dilecti
tui. S aluum fac dex
tera tua ꝛ exaudi me
de⁹ locut⁹ ē ī ſācto ſu
o. E xultabo ꝛ diuidā
ſiccimā et cōuallez ta
bernaculoꝝ dimetiar.
M e⁹ē galaad et meus
ē manaſſes ꝛ effraim
ſuſceptio capitis mei.
I uda rex me⁹ moab
lebeſ ſpei mee. I n idu
meā extendā calciam
tum meum mihi aliēi
gene amici facti ſunt.
Q uis deducet me in
ciuitatē mūitā q̄ſ ddu
cet me uſꝫ in diumeā.
N ōne tu de⁹ q̄ r̄puli
ſti nos ꝛ nō exibis ds
ī virtutibꝫ nr̄is. D a
nobis auxilium de tri
bulatiōe quia vana ſa
lus hōis. I n deo faci
emuſ virtutē ꝛ ipſe ad
nihilū dducet īimicoſ
nr̄os. Pſalm⁹ Cviij.

D Euſ laudem mēaꝫ
ne tacueris q̄a os
peccatoris ꝛ doloſi ſr̄
me apertum eſt. L o
cuti ſunt aduerſū me
līgua doloſa et ſmoi
bꝫ odij circūdedēt me
ꝛ expugnauēt me gra
tis. P ro eo vt me di
ligerent detrahebant
mihi ego auteꝫ orabaꝫ
E t poſuerūt aduerſū
me mala pro bonis et
odiū ꝑ dilectiōe mea
C ōſtitue ſr̄ euꝫ pecca
torē ꝛ diabol⁹ ſtet a d
xtris eius. C um iudi
caſ exeat cōdēnatus
ꝛ oratio eiuſ fiat ī pec
catum. F iant dies
eius pauci et epiſcopa
tum eius accipiat al
ter. F iāt filij ei⁹ hoꝛ
phani ꝛ vxor ei⁹ vidua
N utātes trāſferātur

filij eius et mendicent
et eyciat de habitatõ
nib⁹ ſuis. Scrutet fe
nerator oẽȝ ſubſtãtiã
ei⁹ et dirripiãt aliẽi la
boreſ ei⁹. Non ſit illi
adiutor nec ſit q̇ miſe
reat pupillˀ ei⁹. Fiãt
nati ei⁹ i interitũ i ge
neratõne vna deleat
nomẽ ei⁹. In memo
riã redeat iiq̃tas p̃ruȝ
eius in ꝯſpectu dñi et
peccatũ m̃ris eius nõ
dleat. Fiãt ꝯtra dñȝ
ſẽper: et diſpeꝛ̃at d ter
ra memoria eoꝝ ꝑ eo
quod non ẽ recorda⁹
facere miaȝ. Et perſe
cutus ẽ hõieȝ iopeȝ et
mendicũ et cõpunctũ
corde mortificaꝛ̃. Et
dilexit maledictõnem
et vẽiet ei et noluit bñ
dictionẽ et elõgabitur
ab eo. Et induit ma
ledictionẽ ſicut veſti

mẽtũ et intrauit ſicut
aq̃ i interitoria ei⁹. Fi
at ei ſicut veſtimẽtuȝ
quo opit et ſicut zona
q̃ ſemꝑ p̃cingit. hoc
opus eoꝝ q̇ detrahũt
mihi apud dñȝ et qui
loquũtur mala aduer
ſus aĩaȝ meaȝ. Et tu
dñe dñe fac mecũ pro
pter nomen tuũ q2 ſu
auis ẽ mĩa tua. Libe
ra me quia egenus et
pauꝑ ego ſũ et cor me
um ꝯturbatũ ẽ intra
me. Sicut ũbra cum
declinat ablat⁹ ſuȝ et
excuſſus ſũ ſicut locu
ſta. Genua mea infir
mata ſunt a ieiunio et
caro mea imutata eſt
ꝑpter oleũȝ. Et ego
factus ſum obprobri
um illis viderunt me
et mouerũt capita ſua
Adiuua me dñe de⁹
meus saluuȝ me fac ſe

cundū miaꝫ tuā. Et
ſciāt quia manus tua
hec: ꝛ tu dñe feciſti eā
Maledicent illi et tu
bñdices qui īſurgūt ī
me cōfūdētur: ſeruus
autē tuus letabiť. In
duantur qui detra-
hūt mihi pudoř ꝛ opi
entur ſicut diploide
cōfuſiōe ſua. Cōfite-
boꝛ dño nimis in oꝛe
meo ꝛ ī medio mltoꝝ
laudabo eum. Qui
aſtitit a dextris pauꝑ
is vt ſaluā faceret a ꝑ
ſeq̄ntibꝰ aīaꝫ meā an
Cōfiteboꝛ dño nimis
ī oꝛe meo. ℣ Dñe exau
di orōneꝫ meā ℟ Et
clamoꝛ meus ad te vēi
at In laudibus. an
Bñigne fac ī bona vo
lūtate tua dñe. ps mi
ſeř. an. Bonū ē ꝯfitēi
dño ps. Jp̄ꝫ. an. metu
ant dñꝫ oēs fines tre

ps Deus deus. ant
Date magnitudinem.
Cantica moyſis.
AUdite celi que lo
quar audiat terra
v̄ba oꝛis mei. Cōcre
ſcat vt pluuia doctri
na mea fluat ut ros
eloquium meū. Qua
ſi imber ſř herbam q̄ſi
ſtille ſř gramīa: qꝛ no
mē dñi īuocabo. Da
te magīficēciā dō nr̄o
dei perfcā ſunt opera
ꝛ oēs vie eius iudicia.
Deus fideliſ et abſq̄
vlla iniq̄tate iuſtuſ ꝛ ř
ctus peccāuer̄t ei ꝛ nō
filij eiuſ ī ſoꝛdibꝰ. Ge
neratio p̄raua atque
peruerſa heccine redis
domino popule ſtulte
ꝛ inſcipiēs. Nunquid
nōn ipſe eſt pater tu
us qui poſſedit te fe
cit et creauit te. Me
mentto dierum antiq̄

rum cogita cogitatiõſ
ſingulas. Interoga
patrẽȝ tuum ãnuntia-
bit tibi maiores tuos
et dicent tibi. Quan
do diuidbat altiſſim⁹
gẽtes qñ ſepabat fili⁹
adam. Conſtitui ter
minos populoꝝ iuxta
numerũ filiorũ iſrael
Pars aũt dñi popul⁹
eius iacob funiculus
herditatis ei⁹. Inuẽit
eum in terra deſerta
in loco horroris et va
ſte ſolitudinis. Circũ
duxit eũ ꝛ docuit ꝛ cu
ſtodiuit q̃ſi pupillam
oculi ſui. Sicut aq̄la
ꝓuocans ad volandũ
pullos ſuos ꝛ ſup eos
volitans. Expandit
alas ſuas ꝛ aſſũpſit eũ
atq; portauit in hume
ris ſuis. Dñſ ſol⁹ dux
eius fuit et non erat
cũ eo deus alien⁹ Cõ
ſtituit eũ ſup excelſaȝ
terrã vt cõederet fruc
tus agrorũ. Ut fuge
ret mel de petra oleũ.
que de ſaxo duriſſimo
Butirũ de armẽto et
lac de ouibuſ cũ adipe
agnoꝝ ꝛ arietũ filiorũ
baſã. Et hircos cum
medula tritici: ꝛ ſãgui
nem vue biberet mera
ciſſimũ. Incraſſat⁹ ẽ
dilectus et recalcitra
uit icraſſatus ipingua
tus dilatatus. Dereli
quit deũ factorẽ ſuuȝ
ꝛ rceſſit a deo ſalutari
ſuo. Prouocauerunt
eũ in dijs alienis et in
abhominatiõibus ad
iracũdiã concitauerũt
Immolauerũt demo
nijs et non deo dijs
quos ignorabãt. No
ui rcenteſq; venerunt
quos ñ coluerũt pres
eoꝝ. Deuȝ q̇ te genu

it dereliquiſti ⁊ oblit⁹
es domĩi creatoris tui
Uidit dñs ⁊ ad iracũ
diã cõcitatus eſt quia
ꝓuocauerũt eũ filij ſui
et filie. Et ait abſcõ
dã faciẽ meã ab eis ⁊
cõſiderabo nouiſſima
eorũ. Generatio eniꝫ
ꝑuerſa eſt et infideles
filij. Ipſi me ꝓuocaue
rũt in eo qui non erat
deus: ⁊ irritauerũt in
vanitatibus ſuis. Et
ego ꝓuocabo eos ĩ eo
q̇ nõ ẽ popul⁹ ⁊ ĩ gẽte
ſtulta irritabo illos. I
gnis ſuccenſus ẽ in fu
roꝛe meo: ⁊ ardebit vſ
qꝫ ad iferni nouiſſia.
Deuoꝛabit terrã cuꝫ
germine ſuo ⁊ mõtiuꝫ
fundamẽta cõburet.
Congregabo ſuꝑ eoſ
mala ⁊ ſagittas meaſ
cõplebo ĩ eis. Cõſumẽ

tur fame ⁊ deuoꝛabũt
eos aues moꝛſu ama
riſſimo. Dẽtes beſtia
rũ imittã in eos cum
furoꝛ trahentiũ ſuper
terrã atqꝫ ſerpentiuꝫ.
Foꝛi vaſtabit eoſ gla
dius ⁊ intus pauoꝛ iu
uenẽ ſimꝉ ac vgine la
ctantẽ cũ homĩe ſene
Et dixi vbi nã ſũt ceſ
ſare faciã ex hoĩb⁹ me
moꝛiã eoꝝ. Sed pꝛop
ter irã iimicoꝛũ diſtu
li ne foꝛte ſuꝑbirẽt ho
ſtes eoꝛũ. Gens abſqꝫ
cõſilio ẽ et ſine pꝛu ẽ
tia vtinã ſapẽt ⁊ itelli
gerẽt ac nouiſſima ꝑ
uiderent. Quomo
do ꝑſequebatur un⁹
mille et duo fugarẽt
decem milia. Non
ne ideo quia deus ſu
us vendidit eos ⁊ do
minas concluſit illos

Non enim ē de⁹ nr̄ ſi
cut dij eorum ⁊ inimi
ci nr̄i ſūt iudices. De
vinea ſodomoꝝ vinea
eorū ⁊ de ſuburbanis
gomorre. Uua eoruʒ
vua fellis et botrius a
mariſſimus. Fel dra
conum vinū eorū ⁊ ve
nenū aſpidū īſanabile
Nonne hec condita
ſūt apud me ⁊ ſignata
ī theſauriſ meis. Mea
ē vltio ⁊ ego retribuā
eis in tēpore vt labať
pes eoꝝ. Iuſta eſt di
es perditiōis ⁊ adeſſe
feſtinant tēpora. Iu
dicabit dn̄s populuʒ
ſuū et in ſ̄uis eius mi
ſerebiť. Uidebit ꝙ in
firmata ſit man⁹ ⁊ cla
uſi q̊qꝫ defecerūt reſi
duiqꝫ ↄſūpti ſť. Et di
cēt vbi ſūt dij eorum
ī q̄b⁹ hēbant fiduciaʒ
De quoꝝ victimiſ co
medebāt adipes et bi
bebāt vinū libaminū.
Surgāt ⁊ opitulētur
vobis ⁊ in neceſſitate
vos ꝓtegant. Uidete
q̄ꝺ ego ſū ſolus et nō
ſit ali⁹ deus p̄ter me.
Ego occidā ⁊ ego vi
uere faciā pcutiam et
ego ſanabo et nō ē q̇
ꝺ manu mea poſſit er
ruere. Leuabo ad ce
lū manū meā ⁊ dicaʒ
viuo ego ī etn̄ū. Si a
cuero vt fulgur gladi
um meū et arripuerit
iudicium man⁹ mee.
Reddā vltionē hoſti
b⁹ meis ⁊ his q̇ odeřt
me řtribuā. Inebria
bo ſagittas meas ſan
guine: et gladius me
us deuorabit carneſ.
De cruore occiſoruʒ
et de captiuitate nu
dati inimicorum capi
tis. Laudate gentes

populum eius q: ſan guinē ſeruoꝝ ſuoꝝ ul ciſceť. Et uindictā re tribuet in hoſtes eoꝝ ⁊ propicius erit terre populi ſui. Gloria. añ Date magnitudinem deo noſtro. añt. allá allá allá. añt. In cim balis bñ ſonantibus laudate deuz. ps. Lau date. Capitulum.

Nox preceſſit dieſ autem appropin quabit abiciamus er go opera tenebrarum ⁊ induamur arma lu cis ſic ut in die hone ſte ambulemus. ℟. Deo grãs. Hymnus.

Aurora iã ſpargit poluz t'ris dies il labitur lucis reſultat ſpeculũ diſcedat om ne lubricum. Fantaſ ma noctis ōcidat: mē tis reatus ſubruat q̄c quid tenebrī horridũ nox attulit cl'pe cadãt Et mane illō ultimũ quod p̄ſtolamur cer nui in lucem nobis ef fluat dũ hoc canore ɔ crepat. Deo patri. ℣ Repleti ſumus mane mĩa tua. ℟. Exultauiꝫ' ⁊ ōlectati ſumus. Ad bñ. añ. Illumiař dñe hiſ q̄ i tenebriſ ſedēt ⁊ dirige pedes nr̃os i ui aꝫ pacis de' iſraľ ps Bñdict' dñs de' iſraľ Die dominico ad ueſp as. añ. Dixit domin' añ. alleluia. Et dicit tp̄r paſcali. ps. Cix.

Dixit domin' do mino meo ſede a dextris meis. Donec ponaꝫ inimicos tuos ſcabellum peduꝫ tuo rũ. Uirgam uirtutis tue emittet dñſ ex ſyō domiař i medio iimi

corum tuoꝝ. D ecum pꝛĩcipiũ ĩ die virtutis tue ĩ ſplẽdoꝛib⁹ ſãcto rũ ex vtero ãte lucife rum genui te. I ura uit dñſ ꝛ nõ penitebit eũ tu es ſacerdos ĩ etͤ nũ ſm oꝛdinẽ melchi ſadech. D ñs a dextriſ tuis ↄfregit in die ire ſue reges. I udicabit in nationibꝫ implebit ruinas ↄquaſſabit ca pita in terra multoꝛũ. D etoꝛꝛente in via bi bit ꝛ pꝛopterea exalta bit caput. G loria. An. Dixit dñſ dño meo ſe de a dextris meis. An. Fidelia. Psalm⁹. Cx.

C onfitebor tibi do mine in toto coꝛ de meo in conſilio iu ſtoꝝ in ↄgregatione. M agna opera dñi ex quiſita ĩ oẽs volunta tes eius. C onfeſſio et ꝛ magnificentia op⁹ ei⁹ ꝛ iuſtitia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi. M e moꝛiam fecit mirabi lium ſuoꝛũ miſericoꝛs ꝛ miſeratoꝛ dominus eſcam dedit timẽtib⁹ ſe. M emoꝛ erit in ſe culum teſtamenti ſui virtutem operum ſuo rũ ãnunciabit populo ſuo. V t det illis here ditatẽ gentiuꝫ opera manuuꝫ eius veritas et iudicium. F idelia oĩa mandata eius cõ firmata in ſeculũ ſecu li facta ĩ veritate ꝛ eq̃ tate. R edẽptionẽ mi ſit dñs populo ſuo mãdauit in etͤnũ teſta mẽtũ ſuũ. S anctum ꝛ terribile nomẽ eius ĩitiũ ſapiẽtie tĩoꝛ dñi. I ntellectus bon⁹ oĩ bus facientib⁹ eũ lau datio ei⁹ mãet ĩ ſeculũ

ſeculi. G loria. an. Fi
delia oia mãdata ei⁹
ↄfirmata in ſeculũ ſe
culi. an. Jn mãdatis
B Eatus Ps. Cxi.
vir q̃ timet dñm i
mãdatis eius volet ni
mis. P otenſ in terra
erit ſemen ei⁹ genera
tio rectoꝝ bñdicetur.
G loria ꝛ diuitie ĩ do
mo ei⁹ ꝛ iuſtitia ei⁹ ma
net i ſeculũ ſeculi. E x
ortũ ẽ i tenebris lum̃
rectis miſericors et mi
ſerator ꝛ iuſt⁹. I ocũ
dus hõ q̃ miſeretur et
cõmodat diſponet ſ
mones ſuos ĩ iudicio
q꞉ ĩ etnũ nõ cõmoue
biẗ. J n memoria et̃
na erit iuſtus ab audi
tiõe mala nõ timebit.
P aratũ cor eius ſpa
re ĩ dño ↄfirmatũ eſt
cor ei⁹ nõ cõmouebiẗ
donec deſpiciat ĩimi
cos ſuos. D iſpeſit d
dit pauperib⁹ iuſtitia
ei⁹ manet in ſeculum
ſeculi cornu eius exal
tabiẗ in gloria. P ec
cator videbit ꝛ iraſce
tur dentibus ſuis fre
met ꝛ tabeſcet deſide
riũ peccatorum pibit.
G loria. an. Jn man
datis eius volet nimiſ
an. Sit nomen. Pſal
mus dauid. Cxii.
L audate pueri do
minũ laudate no
men domĩi. S it nom̃
domini benedictũ ex
hoc nunc ꝛ vſꝫ ĩ ſecu
lũ. A ſolis ortu vſque
ad occaſum laudabi
le nomẽ domini. E x
celſus ſuper oẽs gẽteſ
domin⁹ ꝛ ſuper celos
gloria eius. Q uis ſic̃
domin⁹ de⁹ nr̃ qui in
altis habitat et hũilia
r̃ſpicit ĩ celo ꝛ ĩ terra

Suſcitās a terra ino
pem ⁊ de ſtercore eri
gēs paupē. Et collo
cet eū i pricipib⁹ cum
pricipib⁹ ppl̄i ſui. Qui
hītar̄ facit ſterilē i do
mo matrē filioꝝ letan
tē. Glia. añt. Sit no
mē dn̄i bn̄dictū i ſcl'a
añ. Nos q̄ viuimus
In exi ps. Cxiij.
tu iſrael de egip
to domus iacob d̄ po
pulo barbaro. Facta
ē iudea ſāctificatō ei⁹
iſrael poteſtas ei⁹. Ma
re vidit ⁊ fugit iordāiſ
ɔuerſus ē retrorſum.
Montes exultauerūt
vt arietes et colles ſic
agni ouiū. Quid ē ti
bi mare quod fugiſti
et tu iordanis q2 con
uerſus ē r̄trorſū. Mō
tes exultaſtis ſicut ari
etes ⁊ colles ſic agni
ouiū. A facie dn̄i mo
ta eſt t̄ra a facie dei ia
cob. Qui ɔuertit pe
trā et ſtagna aquarꝫ
⁊ rupē in fontes aq̄ꝝ.
Non nobiſ dn̄e n̄ no
bis ſꝫ nōi tuo da glori
aꝫ. Super mīa tua et
veritate tua nequādo
dicāt gentes vbi ē de
us eorū. Deus āt nr̄
in celo oia quecunqꝫ
voluit, fecit. Simula
cra gentiū argētuꝫ et
auꝝ opa māuū hōiuꝫ.
Os habēt ⁊ n̄ loquēt
oculos habēt ⁊ nō vi
debūt. Aures habēt
⁊ nō audiēt: nares ha
bēt ⁊ nō odorabunt.
Man⁹ habēt ⁊ nō pal
pabūt pedes hn̄t et n̄
āmbulabūt n̄ clamabūt
in gutture ſuo. Simi
lis illis fiant qui faci
unt ea ⁊ oēs q̄ ɔfidūt
i eis. Dom⁹ iſrael ſpe
rauit in dn̄o adiutor

eoꝝ ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝛuȝ ē
Domus aaron ſpera
uit ī dño adiutoꝛ eoꝝ
ꝛ pꝛotectoꝛ eoꝛuȝ eſt.
Qui timēt dñȝ ſpera
uerūt ī dño adiutoꝛ.
Dominus mēmoꝛ fu
it noſtri ꝛ bñdixit no
biſ. Benedixit domui
iſrael bñdixit domui
aaron. Benedixit oī
bus q̇ timent dñm pu
ſillis cū maioꝛib⁹. Ad
diciat dñs ſuꝑ vos: et
ſuꝑ vos et ſuper filios
vr̄os. Benedicti vos
a dño q̇ fecit celum ꝛ
t̄rā. Celū celi dño ter
rā aūt dedit filys hōi
nū. Non moꝛtui lau
dabūt te dñe nȝ oēs q̇
deſcēdūt ī īfernū. Sȝ
nos q̇ viuim⁹ bñdiciȝ⁹
dño ꝛ hoc nūc ꝛ uſqȝ
in ſeculū. Gloꝛia. an.
Nos q̇ viuimus bene
dicim⁹ dño. Cap.

Benedictus de⁹ et
pater dñi noſtri
ieſu xp̄i pater miſeri
coꝛdiarum ꝛ deus to
tius conſolationiſ qui
conſolatur noſ in om
ni tribulatione noſtꝛa
℟. Deo gratias.
Hymnus.
Lucis creatoꝛ op
time lucem die
rum pꝛoferēs pꝛimoꝛ
dys lucis noue mun
di parans oꝛiginem.
Qui mare iunctum
veſperi diem vocari ꝑ
cipis tetrum chaos il
labitur audi pꝛeceſ cū
fletibus. Ne mēs gꝛa
uata crimine vite ſit
exul munere dum nil
perhenne cogitat ſeſe
que culpis illigat. Ce
loꝛum pulſet intimuȝ
vitale tollat pꝛemium
uitemus omne noxiū
purgem⁹ oē peſſimuȝ

P reſta pater. ℣. Diri
gat domie ⁊c. ℟. Si
cut icēſū ⁊c. Ad mag
an̄ Deficiēte vino iuſ
ſit ieſus iplere idrias
aqua q̄ i vinū ↄuerſe
ſt alleluia. Fēia ſa ad
veſp. an̄. Jncliauit an̄
alleluia alleluia. Pſal
mus dauid. Cxiiii.

D Jlexi qm̄ exaudi
et domin⁹ vocez
orōis mee. Q uia icli
nauit aurem ſuam mi
bi ⁊ in diē meis inuo
cabo. C ircundederūt
me dolores mortis et
pericula inferni inue
nerunt me. T ribula
tionem ⁊ dolorē inue
ni ⁊ nomē domini in
uocaui. O domie libe
ra aiaȝ meā miſicors
domin⁹ ⁊ iuſt⁹ ⁊ de⁹
nr̄ miſet. C uſtodiēs
puulos domin⁹ hūilia
tus ſū ⁊ liberauit me.
C ōuertere aiaȝ meā i
reqēz tuā q: domin⁹
benedicit tibi. Q ꝛ eri
puit aīaȝ meā de mor
te oculos meos a la
chrymis pedes meos
a lapſu. P lacebo. d. i
rgiōe viuoꝝ. G loria.
an̄. Jncliauit ōs aurē
ſuam an̄. Credidi.

C Redidi pſ. Cxv.
pp qō locut⁹ ſum
ego āt hūiliat⁹ ſū nis.
E go dixi in exceſſu
meo oīs homo mēdax
Q uid retribuam do
mino pro oibus q̄ re
tribuit mihi. C alicez
ſalutaris accipiā ⁊ no
men domini iuocabo
V ota mea domio rd
dā corā oī populo ei⁹
pcioſa i ↄſpectu domi
ni mors ſācioꝝ ei⁹. O
domie q: ego ſu⁹ tu⁹
⁊ fili⁹ ācille tue. D iru
piſti uincula mea tibi
ſacrificabo hoſtiā lau
dis ⁊ nomē domini i

uocabo. Uota mea domino reddã i ɔſpcũ oīs populi ei⁹ i atrys dom⁹ domīi ī medio tui ieruſalē. Gloria. añ. Credidi ppt̄ qđ locutus ſuȝ. añ. Laudate. Ps dauid. Cxvi.

Laudate dominũ oēs gẽtes laudate eum omēs populi. Qm̃ cõfirmata ē ſup nos miſericordia eius ꝛ ueritas domini manet in eternum. Gloria. añt. Laudate dominuȝ omēs gentes. Pſalm⁹ dauid. Cxvij.

Confitemīi domino qm̄ bon⁹ qm̄ i ſeculuȝ mĩa ei⁹. Dicat nũc iſrael qm̄ bon⁹ qm̄ i ſecuiũ mĩa e⁹. Dicat domus aaron qm̄ in ſeculũ mĩa ei⁹. Dicant nũc q̄ timẽt dominũ qm̄ i ſeculuȝ mĩa ei⁹. In tribulatõne iuocaui dominuȝ ꝛ exaudiuit me in latitudīe dominus. Dominus mihi adiutor nõ timebo q̄d faciet mihi hõ. Dominus mihi adiutor ꝛ ego deſpiciaȝ iimicos meos. Bonũ ē ɔfidẽ i dño q̃ ɔfidẽ i hoīe. Bonũ ē ſpẽ in dño q̃ i pcipib⁹. Omēs gentes circuierũt me ꝛ i nomīe domini q2 ult⁹ ſũ in eos. Circundãtes circundederũt me ꝛ in noīe domini quia ultus ſum in eos. Circundederunt me ſicut apes ꝛ exarſerũt ſicut ignis in ſpinis ꝛ i nomīe dñi q2 ult⁹ ſũ in eos. Impulſus euerſus ſuȝ ut caderẽ ꝛ dminus ſuſcepit me. Fortitudo mea ꝛ laus mea dominus ꝛ fact⁹

ē mihi in ſalutē. Uox exultatõnis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtorū. Dextera domini fecit v̄tutez dexťa domini exaltauit me: dxťa domiī fecit v̄tutē Nõ moriar ſed uiuaz ⁊ narrabo opa domiī Caſtigans caſtigauit me domin⁹ ⁊ morti ñ tradidit me. Aperite mihi portas iuſtitie ĩgreſſus ĩ eas ꝯfitebor domio hec porta domiī: iuſti ĩtrabūt ĩ eaz Cõfitebor tibi domie qm̃ exaudiſti me ⁊ fact⁹ eſ mihi ĩ ſalutē. La pidē quē reprobauerͣt edificãtes: hic fact⁹ eſt in captud ãguli. A domio factuz ē iſtud ⁊ ē mirabile ĩ oclis nr̃is. Hec die sqũ fec͂ domin⁹ exultez⁹ ⁊ letēur ĩ ea. O domie ſalũ me fac o dñe bene pſpare benedict⁹ q̃ uēit ĩ nomie domiī. Benediximꝰ uobis d̄ domo domini d̄⁹ domin⁹ ⁊ illuxit nobis. Cõſtituite diē ſolēnē ĩ ꝯdēſiſ uſꝫ ad cornu altarl. Deus meꝰ es tu ⁊ cõfitebor tibi de⁹ meus es tu ⁊ exaltabo te. Cõfitebor tibi dñe q̃m exaudiſti me ⁊ fcũs eſ mihi ĩ ſalutē. Cõfitemini domino qm̃ bonus qm̃ ĩ ſclꝫ mĩa ei⁹. Gloria. Hymnus.

Iam lucis orto ſidere deum precemur ſupplices ut ĩ diurnis actibus nos ſeruet a nocētibus. Linguam refrenans temperet ne litis horror inſonet uiſum fouendo contegat ne uanitates hauriat. Sint pura cordis intima abſiſtat et uecordia

carnis terat ſuperbiã
potus cibiqꝫ parcitas
Ut cum dies acceſſe
rit noctẽqꝫ ſol ſeduxe
rit mundi per abſtinẽ
tiam ipſi canamꝰ glo
riam. Deo patri.
Beati qui ambulant.
Pſalmus. Cxvij.
Beati immaculati i
via qui ambulant
in lege dñi. Beati qui
ſcrutantur teſtimõia
eius in toto corde ex
quirunt eum. Non
enim qui operantur ii
quitatem in vijs eius
ambulauerunt. Tu
mãdaſti mãdata tua
cuſtodiri nimis. Uti
nam dirigantur vie
mee ad cuſtodiendaſ
iuſtificationes tuas.
Nunc non confũdar
cum perſpexero i om
nibus mandatis tuiſ.
Confitebor tibi in di
rectione cordis in eo
quia didici iudicia iu
ſtitie tue. Iuſtificatõ
nes tuaſ cuſtodiaꝫ nõ
me derelinquas vſqꝫ
qꝫqꝫ. In quo corrigit
adoleſcentior viã ſuã
in cuſtodiẽdo ſmões
tuos. In toto corde
meo exquiſiui te ne r̃
pellãs me a mandatiſ
tuis. In corde meo
abſcondi eloquia tua
ut non peccez tibi.
Benedictꝰ es dñe do
ce me iuſtificatões tu
as. In labijs meis p
nuntiaui oĩa iudicia
oris tui. In via teſti
moiorꝫ tuorꝫ delectatꝰ
ſũ ſic in oibꝰ diuitijs.
In mãdatis tuis exẽ
cebor ⁊ ꝯſiderabo viaſ
tuaſ. In iuſtificatõibꝰ
tuis ſi meditabor non
obliuiſcar ſermones
tuos. ps dd. Cxviij.

Incola ego ſũ ĩ terra non abſcondas a me mandata tua. Concupiuit aĩa mea ɔ̃ſiderare iuſtificationes tuaſ in oĩ tp̃e. Increpaſti ſupbos maledicti qui declinãt a mandatis tuis. Auſer a me obprobrium ⁊ cõtẽptuȝ q: teſtimõia tua exq̃ſiui. Eteni ſederũt pricipes ⁊ aduerſũ me loquebanẗ: ſeruꝰ ãt tuꝰ exercebaẗ in iuſtificationibꝰ tuis. Nã ⁊ teſtimnia tua meditatõ mea ẽ ⁊ ĩ ɔſiliũ meuȝ iuſtificatiões tue. Adheſit pauimẽto aĩa me a iuſtifica me ſ3 v̄buȝ tuñ. Uias meas enũtiaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtificatões tuas. Uiã iuſtificationum tuaꝝ iſtrue me ⁊ exercebor in mirabilibꝰ tuis. Dormitauit aĩa mea pre tedio cõfirma me in verbis tuis. Uiã iniq̃tatis amoue a me ⁊ de lege tua miſerere mei. Uiã v̄itat) elegi ⁊ iudicia tua nõ ſũ oblitus. Adheſi teſtimonys tuis dñe non me confundere. Uiã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri cum dilataſti cor meũ. Gloria. añ. Beati qui ãbulant ĩ lege tua dñe. ṽ. alla alleluia alleluia. In dominicis ⁊ feſtis nouẽ lectioñ. Ad primam capitulum.

Regi ſeculorum immortali inuiſibili ſoli deo honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum amen. ℟. Deo gratias. In ferialibꝰ diebus ⁊ feſtis trium lectio ad primã Cap.

PAcem ꝛ veritatē
diligite ait dn̄s oi
potēs. ℟. Deo grās
℣. xp̄e fili dei viui mi
ſerere nobis. ℟. Qui
ſedes ad dexterā pr̄is
miſerer̄. ℣. Gloria xp̄e
℣. Exurge dn̄e adiu
ua nos. ℟. Et libera
nos ꝑpt̄ nom̄ tuū. ℣.
kirieł xp̄eł. kirieł. Pa
ter nr̄. Secreto ℣. Et
ne noſ. ℟. Sz libera
nos. Credo i deuz. ℣.
Carnis reſurectionē
℟. Et vitā et̄nā amē
℣ Et ego ad te dn̄e cla
maui. ℟. Mān̄e exau
dies ꝛc̄. Ad t̄tiā hy⁹
NUnc ſācte nobis
ſpirit⁹ vnū patri
cum filio dignare ꝓm
ptus ingeri noſtro re
fuſus pectori. Os lin
gua mēs ſenſus vigor
gor confeſſionē per
ſonat flameſcat ignē
caritas accedat ardor
ꝓximos. Preſta pr̄.
an̄t. Deduc me dn̄e.
alleluia alla. ps. Cxx.
LEgem pōe mihi
dn̄e viā iuſtifica
tōnum tuarū ꝛ exqui
ram eā ſemper. Da
mihi intellectū ꝛ ſcru
tabor legem tuam: et
cuſtodiam illam in to
to cord̄ meo. Deduc
me in ſemitam man
datorum tuorum q2
ipſam volui. Inclina
cor meum in teſtimo
nia tua et non in aua
ricia. Auerte oculos
meoſ ne videant vani
tatem in via tua viui
fica me. Statue ſeruo
tuo eloquiū tuū in ti
more tuo. Amputa
obprobrium meū qd̄
ſuſpicatus ſum quia
iudicia tua iocunda.
Ecce cōcupiui man
data tua i eq̄tatē tua
viuifica me. ps. Lxxi.

Et veniat ſup me miã tua dñe ſalutare tuum ſm eloquium tuum. Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbuꝫ quia ſperaui in ſermonibꝰ tuis. Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vſqꝫ quaqꝫ qꝛ ĩ iudicijs tuis ſup ſperaui Et cuſtodiam legem tuã ſemper in ſeculuꝫ: ꝛ in ſeculũ ſeculi. Et ãbulabã ĩ latitudĩe qꝛ mandata tua exq̃ſiui. Et loquebar de teſtimonijs tuis ĩ ꝯſpectu regũ ꝛ nõ ꝯfundebar Et meditabar in mãdatis tuis que dilexi. Et leuaui manꝰ meaſ ad mandata tua q̃ dilexi: ꝛ exercebor in iuſtificationibus tuis.

Ps dauid. Cxxu.

Memor eſto uerbi tui ſeruo tuo in quo mihi ſpeꝫ dediſti Hec me conſolata ẽ in humilitate mea: qꝛ eloquium tuum viuificauit me. Superbi iniqꝫ agebam vſꝫ q̃qꝫ a lege ãt tua ñ declinaui. emor fui iudiciorũ tuoꝝ a ſclo dñe: et ꝯſolatꝰ ſuꝫ. Defectio tenuit me ꝑ peccatoribꝰ dereliquẽtibꝰ legẽ tuã. Cãtabiles mihi erãt iuſtificatõẽs tue ĩ loco ꝑegrinatõis mee Memor fuit nocte nomis tui dñe ꝛ cuſtodiui legẽ tuã. Hec facta ẽ mihi qꝛ iuſtificatões tuas exq̃ſiui. Pſalmꝰ dauid. Lxxiu.

Portõ mea dñe dixi cuſtodirẽ legem tuam. Depcatꝰ ſum

facié tuā ī toto corde meo miſere mei ſcđʒ eloquiū tuuʒ. C ogitaui vias meas ꝛ ↄuerti pedes meos ī teſtimonia tua. P arat⁹ ſū ꝛ nō ſū turbat⁹ ut cuſtodiā mādata tua. F unes peccatorū circūplexi ſūt me et legē tuam nō ſū oblituſ. M edia nocte ſurgebā ad ↄfitendū tibi ſup iudicia iuſtificatōnis tue. P articeps ego ſuʒ oīum timētiū te ꝛ cuſtodiētium mādata tua. M iſericordia dñi plēa ē t̄ra iuſtificatiōes tuas edoce me. Pſalmus. Cxxiiij.

B Onitatē feciſti cū ſeruo tuo domine ſecūdum verbū tuū. B onitatem ꝛ diſciplinaʒ ꝛ ſcientiam doce me quia mandatis tuis credidi. P riuſquā hūiliarer ego deliq̄ ꝓpterea eloq̄uʒ tuuʒ cuſtodiui. B onus tu ꝛ ī bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. M ultiplicata ē ſuper me iniq̄tas ſupborū ego autē ī toto corde meo ſcrutabor mādata tua. C oagulatū eſt ſicut lac cor eorūʒ ego vō legē tuā meditat⁹ ſū. B onū mihi q꞉ humiliaſti me vt diſcā iuſtificatōnes tuas. B onū mihi lex oris tui ſup milia auri ꝛ argenti. M an⁹ tue dñe fecer̄t me ꝛ plaſmauer̄t me: da m[illegible] [illegible]tellectum ut diſcam [illegible]ta tua. Q ui timent te videbūt [illegible] ꝛ [illegible]letabūt q꞉ ī vbo t[illegible] ſupſperaui. C [illegible]gnoui dñe q꞉ eq̄[illegible] iudicia tua ꝛ in

veritatē tua hūiliaſti me: Fiat mīa tua vt cōſolet̄ me ſecūdū eloquiū tuum ſuo tuo Veniāt mihi miſatiōs tue ⁊ viuam quia lex tua meditatio mea ē Confūdantur ſuperbi q2 iniuſte iniqtatez fecerūt ī me: ego aūt exercebor ī mādatiſ tuiſ Conuertātur mihi timētes te et q̄ nouerūt teſtimonia tua. Fiat cor meū imaculatū ī iuſtificatiōibuſ tuiſ vt nō cōfūdā. Gloria pr̄i an Deduc me domie in ſemita mandatorū tuorū an allā allā allā In dn̄icis diebꝰ ad tertiam. Capitulum.

Deus caritas eſt et qui mānet ī caritate ī deo manet ⁊ deus in eo ℟ Deo gratias ℟ Inclina cor meuz deus ī teſtimonia tua Auerte ocl'oſ meoſ ne videāt vanitatē in via tua viuifica me In te. Gl'a pr̄i. Inclina. ℣. Ego dixi dn̄e miſere mei. ℟ Sana aīā mā qr peccāi tibi In ferialibus diebꝰ. Capitulū.

Sana me dn̄e ⁊ ſanabor ſaluuz me fac et ſaluus ero quoniam laus mea tu es ℟. Deo gratias. ℟. Ego dixi miſerere. ℣ Sana animam meaz qa peccaui tibi. Miſerere Gloria Ego. ℣. Adiutor meꝰ eſto ne derelinquas me. ℟. Neq3 deſpicias me d̄us ſalutaris meus. kirie. xp̄e. kiriel. Pat noſter Et ne nos Sz libera. ℣ Ego dixi domie miſerere mei. ℟ Sana aīam meam q2

peccaui. Ad ſextam
Hymnus.

Rector potēs ve
rax deus qui tē
peras rerū vices: ſplē
dore mane inſtruis ꝛ
ignem meridiē. Extī
gue flāmas litium au
fer calorem noxiū cō
fer ſalutē corporuꝫ ue
rāqꝫ pacem cordium.
Preſta pr̄. an. Adiu
ua me. iñ. alleluia alle
luia allā. ps. Cxxv.

Defecit in ſalutari
tuo aīa mea ꝛ ī v̄
bum tuum ſuperſpe
raui. Defecerūt ocu
li mei in eloquium tu
um dicentes qñ cōſo
laberis me. Quia factꝰ
ſum ſicut vter in prui
na iuſtificationes tu
as non ſum oblitus.
Quot ſunt dies ſerui
tui qñ facies de perſe
quentibꝰ me iudiciuꝫ

Narrauerūt mihi in
qui fabulatōes ſꝫ non
ut lex tua. Omnia mā
data tua veritas: iniq̄
perſecuti ſūt me adiu
ua me. Paulominus
conſumauerūt me in
terra: ego āt nō dereli
qui mandata tua. Se
cūdū mīaꝫ tuaꝫ viuifi
ca me. ꝛ cuſtodiā teſti
monia oris tui. In et̄
nū. d. vbū tuū pmāet
ī celo. In generatōe
et generatōeꝫ ueritas
tua fundaſti terraꝫ et
permanet. Ordinatō
ne tua perſeuerat dieſ
quoniam omnia ſer
uiunt tibi. Niſi quod
lex tua meditatō mea
eſt tunc forte periſſeꝫ
ī humilitate mea. In
eternū ñ obliuiſcar iu
ſtificatōeſ tuas q: ī ip
ſis viuificaſti me. Tu
us ſū ego ſaluū fac

qm̄ iuſtificatõẽs tuas
exquiſiui. M e expec
tauerũt peccatores ut
pderẽt me teſtimoniã
tua intellexi. O mnis
conſumationis vidi fi
nem latum mandatũ
tuũ nimis. ps. Cxxvi.

Q uomodo dilexi ſ le
gẽ tuam dñe tota
die meditatio mea ẽ.
S uper inimicos me
os prudentem me fe
ciſti mandato tuo qꝛ
in eternum mihi eſt.
S uper omnes docẽ
tes me intellexi qꝛ te
ſtimonia tua medita
tõ mea eſt. S uper ſe
nes intellexi qꝛ mãda
ta tua exquiſiui. A b
oi via mala pꝛhibui pe
des meos ut cuſtodiã
verba tua. A iudicijs
tuis non declinaui qꝛ
tu legẽ poſuiſti mihi
Q uã dulcia faucibuſ
meis eloquia tua ſup
mel ori meo. A man
datis tuis intellexi p
ptea odiui oẽz viã ini
quitatis. ps. Cxxvij.

L Ucerna pedibuſ
meis uerbũ tuuz
ꝛ lumen ſemitis meis
I uraui ꝛ ſtatui cuſto
dirẽ iudicia iuſtitie tue
H umiliatus ſum vſz
quaqꝫ domie viuifica
me ſm verbum tuum
V oluntaria oris mei
beneplacita fac dñe ꝛ
iudicia tua doce me.
A ia mea in manibuſ
meis ſemper ꝛ legem
tuã nõ ſũ oblit᷒. P o
ſuerũt peccatores laq̃
um mihi ꝛ de manda
tis tuis nõ erraui. H e
reditatez acquiſi teſti
monia tua in eternuz
quia exultatio cordis
mei ſũt. I ncliaui cor
meum ad faciendas

iuſtificationes tuas ĩ eternuȝ propter retri butionem. Pſal mus. Lxxviii.

INiquos odio ha bui: ꝛ legẽ tuã di lexi. Adiutor ꝛ ſuſce ptor meus es tu et in verbum tuum ſupſpe raui. Declinate a me maligni et ſcrutabor mãdata dei mei. Su ſcipe me ſm eloquiuȝ tuũ et viuã ꝛ nõ cõfũ das me ab expectatõe mea. Adiuua me et ſaluus ero et medita bor in iuſtificatõibus tuis ſemp. Spreuiſti oẽs diſcedẽtes a iudi cijs tuis: qꝛ iniuſta co gitatio eorũ. Preua ricantes reputaui oẽſ peccatores terre ideo dileſti teſtimonia tua Cõfige tiore tuo car nes meas a iudicijs

eñi tuis timui. Feci iudiciũ ꝛ iuſtitiã non tradas me calũnianti bus me. Suſcipe ſuũ tuũ ĩ bonuȝ nõ calũni ent me ſuperbi. Ocu li mei defecerũt ĩ ſalu tare tuũ: ꝛ ĩ eloquȝ iu ſtitie tue. Fac cũ ſer uo tuo ſcõm mĩaȝ tuã ꝛ iuſtificationes tuas doce me. Seruus tu° ſũ ego da mihi intelle ctũ vt ſciã teſtimonia tua. Tẽpus faciendi dñe diſſipauerũt legẽ tuaȝ. Ideo dilexi mã data tua ſuper aurum ꝛ tõpacion. Propte rea ad omnia mãdata tua dirigebar: omneȝ viam iniquã odio ha bui. Gloria. añ. Ad iuua me et ſaluus ero dñe. añ. allẽa allẽa allẽa

In dominicis ꝛ feria libus dieb⁹. Capitulũ.

A Lter alterius ōne ra portate ꝛ ſic ad implebitiſ legē xp̄i. ℟. Deo grātias. In dn̄i cis diebus. ℟. In eternum domine permanet. Gloria patri. In eternum do. ℣. Dn̄s regit me ꝛ nihil mihi deerit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit. In ferialibus diebus ℣. Bn̄dicā dn̄m in oī tēpore. ℟. Sēper laus ei⁹ in ore meo. In omni tempore Gloria Benedicam. Ad nonam hymnus

R Erū deus tenax vigor immotus in te permanens lucis diurne tempora ſuccessibus determinans Largire clarum veſpere quo vita nuſquā decidat ſed premium mortis ſacre ꝑhēnis i ſtet gloria. Preſta pater. an. Aſpice in me an. alleluia alleluia. ps. Cxxviii

M Irabilia teſtimonia tua domine ido ſcrutata eſt ea aīa mea. Declaratio ſermonum tuorū illuminat et intellectum dat paruulis. Os meum aperui ꝛ attraxi ſpiritum quia mandata tua deſiderabam. Aſpice in me ꝛ miſerere mei ſecundum iudicium diligentium nomē tuum. Greſſus meos dirrige ſecundum eloquium tuum, ꝛ nō dominetur mei oīs iniuſtitia Redime me a calūnijs hominū ut cuſtodiā mādata tua. Faciem tuā illumina ſuper ſeruū tuū ꝛ doce me iuſtificatiōes tuas. Exitus

aquarũ deduxerunt oculi mei q̃a nõ cuſtodierũt legẽ tuã. Iuſt⁹ es dñe ⁊ rectũ iudiciũ tuum. Mandaſti iuſtitiam teſtimonia tua ⁊ veritatẽ tuam nimis. Tabeſcere me fecit zelus meus: q͛ obliti ſũt uerba tua inimici mei. Ignitũ eloquiũ tuũ vehemeter et ſeruus tuus dilexit illud. Adoleſcentulus ſum ego ⁊ cõtẽptus iuſtificatões tuas nõ ſuũ oblitus. Iuſtitia tua iuſtitia in eternum ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ ãguſtia ĩuenerũt me mandata tua meditatio mea eſt. Equitas teſtimonia tua in eternũ ĩtellectũ da mihi vt viuam. Pſalm⁹ dauid. Cxxx.

Clamaui in toto corde mõ exaudi me domine iuſtificationes tuas requiraz. Clamaui ad te ſaluũ me fac ut cuſtodiam mandata tua. Preueni in maturitate et clamaui: quia in verba tua ſuperſperaui. Preuenerunt oculi mei ad te diluculo ut meditarer eloq̃a tua. Vocem meam audi ſecunduz miſericordiam tuam domine et ſecundum iudiciũ tuum viuifica me. Appropinquauerũt perſequentes me iniquitati a lege autem tua lõge facti ſunt. Prope eſto dñe ⁊ omnes uie tue ṽitas. Initio cognoui d̃ teſtĩonijs tuis: q͛ ĩ etnũ fũdaſti ea

V Ide hũilitatem meã et eripe me qꝛ legẽ tuam non ſuꝫ oblitus. Iudica iudiciũ meũ ⁊ redime me ꝓpter eloquium tuuꝫ viuifica me. Longe a peccatoribus ſalus: quia iuſtificatiões tuas non exquiſierunt. Miſericordie tue multe domine ſecundum iudicium tuum viuifica me. Multi qui perſequuntur me ⁊ tribulãt me a teſtimõijs tuis non dclinaui. Vidi preuaricantes ⁊ tabeſcebã quia eloquia tua non cuſtodierunt. Vide quoniaꝫ mandata tua dilexi dñe in mĩa tua viuifica me. Prĩcipium verboꝛuꝫ tuorum veritas in et'num omnia iudicia iuſtitie tue. Gloria patri.

Pſalmus david. Cxxxij.

P Rincipes ꝑſecuti ſũt me gratis et a verbis tuis formidauit coꝛ meum. Letabor ego ſuper eloquia tua ſic qui ĩuenit ſpolia multa. Iniquitatẽ odio habui ⁊ abhominatus ſũ legem ãt tuã dilexi. Septies ĩ die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſticie tue. Pax multa diligentibus legem tuã ⁊ nõ ẽ illis ſcandalum. Expectabam ſalutare tuum domie ⁊ mãdata tua dilexi. Cuſtodiuit ãima mea teſtimõia tua et dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua et teſtimonia tua: quia omnes uie mee in cõſpectu tuo. Pſalmus david. Cxxxiij

Appropinquet de precatio mea i cõſpectu tuo dñe iuxta eloquum tuũ da mihi intellectum. Intret poſtulatio mea in cõſpectu tuo ſm eloquium tuũ eripe me. Eructabunt labia mea hymnum cũ docueris me iuſtificationes tuas. Pronunciabit ligua mea eloquꝫ tuũ quia oia mandata tua eq̃tas. Fiat manus tua ut ſaluet me qm̃ mandata tua elegi. Concupiui ſalutare tuũ dñe et lex tua meditatio mea ẽ. Uiuet aïa mea ꝛ laudabit te ꝛ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſic ouis q̃ pyt querẽ ſuũ tuũ dñe: qꝛ mãdata tua nõ ſũ oblit⁹. Gloria. an̄ Aſpice i me et miſere mei dñe. an̄ all'a all'a all'a

In dñicis et ferialib⁹ dieb⁹ ad non̄. Capl'z.

Empti enim eſtis p̃cio magno glorificate ꝛ portate deũ i corpore vr̃o. In dñicis dieb⁹. ℟ Clamaui in toto corde meo exaudi me d. ℣ Juſtificatões tuas requirã Exaudi Gloria Clamaui. ℣ ab occultis meis munda me dñe. ℟ Et ab alieĩs parce ſeruo tuo. In ferialibus dieb⁹. ℟ Redie me dñe et miſere mei. ℣ Pes eni me⁹ ſtetit in uia recta. Et i ecc'ys bñdicã te dñe. Et miſer Gl'ia Redime me dñe. ℣ ab occult mis mũdã me dñe. ℟ Et ab aliẽis parce ſeruo tuu. an̄ Clamaui.

Ad do. ps. Cxxxiiij

Ad dominū ↄtribularer clamaui et exaudiuit me. Dñe libera aīaȝ meam a labijs iniquiſ et a lingua dolosa. Quid detur tibi autē q̄d appōat tibi ad linguā dolosā. Sagitte potētis acute cuȝ carbonib⁹ desolatorijs. Heu mihi qꝛ icolat⁹ me⁹ ꝓlōgat⁹ ē hītaui cū hītātib⁹ cedar multū icola fuit aīa mea. Cū his q̄ oderunt pacē erā pacific⁹ cū loq̄bar illis ipugnabant me gratis. an. Clamaui ⁊ exaudiuit me. an. Unde veniat. Psalmus. Cxxv.

Leuaui oculoſ meos i mōtes unde veniet auxiliuȝ mihi. Auxiliū meū a dño q̄ fecit celū ⁊ terram. Nō det i cōmotōem pedē tuū neq̄ dormitet q̄ custodit te. Ecce ñ dormitabit neq̄ dormiet q̄ custodit iſrael. Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua super manū dxtrā tuā. Per diē sol nō vret te neq̄ luna p̄ noctez. Dñs custodit te ab oī malo custodiat aīam tuā dñs. Dñs custodit itroitū tuū ⁊ exitū tuū ex hoc nūc ⁊ vſq̄ i seculū. Gl'ia. an. Unde ueīat auxilium mihi. Cap. Bñdict⁹ dſ. Hy⁹

Immēse celi ↄditor q̄ mixta ne ↄfūderēt aq̄ fluēta diuides celū ↄdiſti limitē. Firmās locū celestib⁹ ſilq̄ t̄re riuulis: ut ūda flāmas tēpet t̄re solum ne diſſipent. Infūde nūc pijſſime

donuꝫ ꝑhēnis gratiē fraudiſ noue ⁊ caſſib⁹ nos erroꝛ atterat vel⁹ L ucē fides inueniat ſic luminiſ iubar ferat hēc vana cūcta ṫreat hanc falſa nulla cōpꝛi mant. P ꝛeſta pr̄. ℣. Dirigat̄ domīe ⁊c. ℟ Sic icenſum ⁊c. Ad mag. añt Magnifi cat aīa mea dñm qꝛ r̄ ſpexit de⁹ hūilitatem meam Cātica beate marie vginis. Mag. Oro q̄ ꝯpetit. Feia. iij ad ueſper. añ In do mū do. añ. alleluia. Pſalmus. Cxxxvi

L Etat⁹ ſū in his q̄ dicta ſūt mihi in domū dñi ibiꝫ⁹. S tā tes erāt pedes nr̄i in atriys tuis iheruſaleꝫ. I heruſalē q̄ edificat̄ ut ciuitas cui⁹ ꝑticipa tio ei⁹ ī idipſū. I lluc eni aſcēderūt tribus trib⁹ dōini teſtīoniuꝫ iſrael ad ꝯfitendū nōi dōini. Q nia illic ſede runt ſedes i iudicio ſe des ſup domū dauid R ogate q̄ ad pacē ſc̄ ihēuſalē ⁊ habūdātia diligentibus te. F iat pax i uirtute tua ⁊ ha bundantia i turribus tuis. P ꝛopt̄ fr̄es me os ⁊ pximos meos lo q̄bar pacē de te. P ꝛo pt̄ domū dōini di nr̄i q̄ſiui bona tibi. G lo ria. añ. In domū do mini letātes ibimus. añ. Qui habitas. ps. Cxxxvii.

A D te leuaui ocu los meos qui ha bitas ī celis. E cce ſi cut oculi ſeruoꝝ i ma nibus dominoꝝ ſuoꝝ S icut oculi ancille i māibus domine ſue

ita ocli nr̃i ad dñm d
um nr̃uʒ: donec miſe
atur nr̃i. Miſere nr̃i
dñe miſere nr̃i qꝛ mlͭ
tū repleti ſum⁹ deſpec
tione. Quia multū r̃
pletaiē aia nr̃a obpro
briū habūdātib⁹ ⁊ de
ſpectio ſuperbis. Glo
ria. Qui bitas in
celis miſer̃ nobis. an
adiutoriuʒ. Pſalmus
Lxxxviii.

Niſi quia dñſ erat
ī nobiſ dicat nūc
iſrael: niſi qꝛ dñs erat
ī nobis. Cum exurge
rent hoīes in nos for
te viuos deglutiſſent
nos. Cum iraſceret̃
furor eorūʒ in nos for
ſitā aqua obſorbuiſſꝫ
nos. Torentem per
tranſiuit anima no
ſtra forſitan pertran
ſiſſet anima nuſtra a
quam intellerabilem

Benedictus dñs q̇ nī
dedit nos in captōnē
dentibus eorūʒ. Ani
ma noſtra ſicut paſſer
erepta eſt de laqueo
venantium. Laque
us cōtritus eſt et nos
liberati ſumus. Adiu
torium noſtrum ī no
mie domini qui fecit
celum et terraʒ. Glo
ria. añ. Adiutorium
noſtrum in nomine
domini. Bene
fac. Pſalmus dauid
Lxxxviii.

Qui confidunt in
domio ſicut mōſ
ſyon non commoue
bitur in eternum qui
habitat in ieruſalem.
Montes in circuitu
populi ſui ex hoc nūc
et vſque in ſeculum.
Quia non relinquet
dominus virgam pec
catoꝝ ſup ſortē iuſtoꝝ

ut nõ extẽdãt iuſti ad
iniquitatem man⁹ ſu
as. B enefac dñe bo
nis⁊ rctis corde. D e
clinantes autẽ in obli
gationes adducet do
minus cũ operantib⁹
iniquitatez pax ſuper
iſrał. G loria. añ. Bñ
fac dñe bõis ⁊ rectis
corde. añ. Facti ſuz⁹
ps dauid. C xxx.
I N conuertendo
dñs captiuitatez
ſyon facti ſum⁹ ſicut
cõſolati. T ũc repletũ
eſt gaudio os noſtrũ
⁊ ligua noſtra exulta
tione. T ũc dicent in
ter gentes magnifica
uit dñs facere cũ eis.
M agnificauit dñs fa
cere nobiſcũ facti ſuz⁹
letãtes. C onuertere
dñe captiuitatẽ nr̃am
ſic torrens in auſtro.
Q ui ſeminãt ĩ lacbry
mis ĩ exultatõe metẽt
E untes ibãt ⁊ flebãt
mittãtes ſemina ſua.
U ẽiẽtes ãt veniẽt cũ
exultatõne portantes
mãipulos ſuos. G lo
ria. añ. Facti ſum⁹ ſic
cõſolati. Cap. Bñdi
ct⁹ de⁹ ⁊ pr̃. Hymn⁹.
T Elluris ingẽs cõ
ditor mundi ſolũ
qui eruens pulſis aq̃
moleſtys terram dedi
ſti immobilẽ. U t ger
men aptum proferẽs
fuluis decora floribus
fecũda fructu ſiſteret
paſtũq; gratuz redde
ret. M entis peruſte
vulnera mũdi virorẽs
gratia: ut facta fletu
diluat motuſque pra
uos atterat. I uſſis tu
is obtemperet nullis
malis approximet bo
nis repleri gaudeat ⁊
mortis actum neſciat

Preſta pater. ℣. Dirigatur domie Scut inceſuz. Ad mag. añ. Exultet ſpirit⁹ me⁹ in dño deo ſalutari meo Magnificat. Feria quarta ad veſpas. añ. Non confundeẽť. añ. alleluia alleluia. ps dauid. Cxxvi.

Niſi dñſ edificauerit domuz in vanum laborauerunt q̇ edificant eam. Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem fruſtra vigilat qui cuſtodit eam. Vanũ ẽ vobis ãte lucẽ ſurgeř ſurgite poſt quaz ſederitis q̇ manducatis panẽ doloris Cũ dederit dilectis ſuis ſomnum ecce hereditaſ domini filij merces fructus ventris. Sicut ſagitte ĩ manu potẽtis ita filij excuſſorum. Beatus vir q̇ impleuit deſideriũ ſuum ex ipſis nõ ɔfũdetur cuz loqť inimicis ſuis in porta. Gloria pri. añ. Nõ ɔfũdetur cũ loqť inimicis ĩ porta. añ. Beati oẽs. ps dauid, Cxxvij.

Beati omnes qui timẽt dñm qui ambulant in vijs ei⁹. Labores manuum tuaꝝ quia manducabis beatus es ⁊ bene erit tibi Vox tua ſič vitis habundans in lateribus domus tue. Filij tui ſicut nouelle oliuaruz in circuitu menſe tue Ecce ſic benedicetur homo q̇ timet dominum. Benedicat tibi dominus ex ſyõ et videas bona iheruſalez

omnibus diebus vite tue. Et videas filios filiorum tuorū pacē ſup iſraēl. Gloria patri. an. Beati omnes qui timent. ant. Sepe expugnauerūt me.
ps dauid. Cxxxxiii.

SEpe expugnauerunt me a iuuentute mea dicat nūc iſrael. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim nō potuerunt mihi. Super dorſum meum fabricauerunt peccatores prolongauerunt iniquitatem ſuam. Dominus iuſtus concidet ceruices peccatorum confundantur et conuertantur retrorſum omnes qui oderūt ſyon. Fiant ſicut fenū tectorum quod priuſ quā euellatur exaruit De quo nō impleuit manum ſuam qui metet in ſinū ſuum qui manipulos colliget. Et non dixerunt qui preteribant benedictō domini ſuper uos. benediximus vobis i nomine domini. Gloria patri. an. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. an. De profundis clamaui.
ps dauid. Cxxxxiiij.

DEprofūdis clamaui ad te domine domine exaudi vocē meam. Fiant aures tue intendentes in vocem deprecationis mee. Si iniquitates obſeruaueris domine dñe quis ſuſtiebit. Quia apud te propiciatio eſt et propter legem tuam ſuſtinui te domine.

S ustinuit aīa mea in v̄bo ei⁹ ſpauit anima mea in dn̄o. A custo dia matutina vſq₃ ad nocte ſperet iſrael in dn̄o. Q uia apud dn̄z mīa et copioſa apud euz redēptio. E t ipſe redimet iſrael ex oib⁹ iniquitatibus eius. G loria. an̄. De profū dis clamaui ad te do mine. an̄t. Speret iſ rahel. Cxxxv.

D Omine nō eſt ex altatū cor meum neque elati ſunt oculi mei. N eq₃ ambulaui in magnis neq₃ in mi rabilib⁹ ſuper me. S i nō hūiliter ſentiebam ſed exaltaui animam meam ſicut ablactat⁹ ſuper matre ſua ita re tributio in anīa mea. S peret iſrael ī domi no ex hoc nūc et vſq₃ in ſeculum. an̄. Spe ret iſrael in domino. Cap. Benedictus de us ꝛ pa. Hymnus.

C Eli deus ſanctiſſi me qui lucidum centrum poli candor̄ piugis igneo augens de cozo lumīe. Q uar to die qui flammam ſolis rotaz conſtituēs lune miniſtrans ordi ni vagos decurſus ſy derum. U t noctibus uel lumine direptiō s terminum primordyſ et menſium ſignum daret notiſſimuz. I l lumina cor hominuz abſterge ſordes men tium reſolue culpe ui culum euerte moles crimiuuz. P reſta pr̄ V. Dirigatur domine. Sicut incenſum. Ad mag. an̄. Reſpexit de us humilitatez meā ꝛ

fecit in me magna:q2
potens eſt ⁊ ſanctum
nomen eius. Feria
quarta ad ueſpas. añ.
Et omnis. añ alleluia
all'a. ps. Cxxxxvi.

MEmento dñe da
uid ⁊ oīs māſue
tudinis eiꝰ. Sicut iu
rauit dño votū uouit
deo iacob. Si intro
iero in tabernaculum
domus mee. ſi aſcēde
ro in lectuꝫ ſtraui mei
Si dedero ſomnum
ocul' meiſ ⁊ palpebris
meis dormitationem
Et requirem tempo
ribus meis donec īue
niam locuꝫ in domio
tabernaculū đo iacob
Ecce audiuimus ea ī
effrata inuenimus eā
ī campis ſilue. Intro
ibimus in tabernacu
lum eius adorabimus
in loco ubi ſteterunt
pedes eiꝰ. Surge do
mine in requiē tuam
tu ⁊ archa ſanctifica
tōis tue. Sacerdotes
tui īduātur iuſtitia et
ſācti tui exultēt. Pro
pter dauid ſeruuꝫ tu
um nō auertas facieꝫ
xp̄i tui. Iurauit dñs
dauid veritatē ⁊ non
fruſtrabitur eū ð fru
ctu ventris tui ponaꝫ
ſuper ſedem tuaꝫ. Si
cuſtodierīt filij tui te
ſtamentū meum et te
ſtimōia mea hec que
docebo eos. Et filij
eorum uſqꝫ in ſeculuꝫ
ſedebunt ſuper ſedem
tuā. Qm̄ elegit dñs
ſyon elegit eā ī hītatō
nē ſibi. Hec requies
mea in ſeculum ſeculi
hic hītabo qm̄ elegi
eā. Viduā eiꝰ bn̄dicēſ
bn̄dicā pauperes eius
ſaturabo panibꝰ. Sa

cerdotes eius induaȝ
ſalutari: ⁊ ſãcti ei⁹ ex
ultatõe exultabũt. I l
luc ꝓducam coꝛnu da
uid paui lucernã xp̃o
meo. I nimicos ei⁹ i
duã ꝯfuſione ſup ip̃m
ãt effloꝛebit ſãctifica
tio mea. G loꝛia. añ.
Et omnis mãſuetudi
nis ei⁹. añ. Ecce quã
bonũ. ps. Cxxxxvij.
E Cce quã bonũ et
quã iocunduȝ ha
bitare fratres in vnũ
S icut unguentũ i ca
pite quod deſcẽdit in
barbam barbã aaron
Q uod deſcendit in
oꝛam veſtimenti eius
ſicut ros hermon qui
deſcẽdit in mõtẽ ſyõ.
Q m illuc mandauit
dñs bñdictioneȝ ⁊ vi
tam vſqȝ i ſeculũ. ps
dauid. Cxxxxviij.
E Cce nũc bñdicite
dño oẽs ſerui domĩi
Q ui ſtatis in domo
domini i atrys dom⁹
dei noſtri. I n nocti
bus extollite man⁹ ve
ſtras in ſancta ⁊ bene
dictione dño. B ene
dicat te dñs ex ſyon q̃
fecit celũ ⁊ terrã. añ.
Ecce q̃ꝫ bonum. añt.
Omnia. ps. Cxlix.
L Audate nomen
domini laudate
ſerui dñȝ. Q ui ſtatis
in domo domini in a
atrys domus dei nr̃i.
L audate dñm qꝛ bo
nuſ dñs pſallite nõi e⁹
qm̃ ſuaue eſt. Q m ia
cob elegit ſibi dñſ iſra
el i poſſeſſionem ſibi.
Q ꝛ ego cognoui qd̃
magn⁹ ẽ dñs ⁊ de⁹ nr̃
p̃ oib⁹ dijs. O ia q̃cũ
q̃ꝫ voluit dñſ fec̃ in ce
lo ⁊ in terra i mari et
i omnib⁹ abiſſis. E du

cens nubēs ab extrēo
terre fulgura in pluui
am fecit. Qui ꝓducit
vētos de theſauris ſu
is q̇ ꝑcuſſit p̄riogeni
ta egipti ab hoie vſq̧
ad pecus. Et miſit ſi
gna ⁊ ꝓdigia i medio
tui egipte i pharaonē
⁊ i oēs ſuos ei⁹. Qui
ꝑcuſſit gētes multas
⁊ occidit reges fortes
Seō regē amorreoꝝ
⁊ Og regē baſā et oia
regna chanaā. Et dō
dit t̄rā eoꝝ hereditatē
hereditatē iſrl̄ poplo
ſuo. Dn̄e nomē tuū
in et̄nū dn̄e mēoriale
tuū i generatōe ⁊ ge
neratōnē. Quia iudi
cabit dn̄s populū ſuū
⁊ i ſuis ſuis deꝑcabit
Simulacra gentiū ar
gētū ⁊ aurū opa ma
nuū hoiū. Os hn̄t et
n̄ loq̄nt oculos hn̄t ⁊

n̄ vidēbūt. Aures hn̄t
⁊ n̄ audiēt neq̧ eniȝ ē
ſpūs in ore ipſoꝝ. Si
miles illis fiant q̇ faci
unt ea ⁊ oēs q̇ ꝯfidūt
i eis. Dom⁹ iſrael bn̄
dicite dn̄o dom⁹ aarō
bn̄dicite dn̄o Dom⁹
leui benedicite dn̄o: q̇
timetis dn̄ȝ benedicite
dn̄o. Benedict⁹ dn̄s
ex ſyō q̇ hitat i ihrl̄m
an. Oia q̄cūq̧ voluit
dn̄s fecit. ps. CL.

Confitemini dn̄o
qm̄ bon⁹ qm̄ i et̄
nū mia ei⁹. Cōfitemi
ni deo deoꝝ qm̄ in et̄
nū miſericordia eius.
Cōfitēini dn̄o dn̄i
noꝝ qm̄ in eternum.
Qui fac̄ mirabilia ſo
lus qm̄ q̇ fecit celos i
itellectu qm̄. Qui fir
mauit terraȝ ſup aq̄s
quoniā. Qui fecit lūi
naria magna ſol⁹ qm̄.

S olē in ꝑtātē diei lu
nā et ſtellas in ꝑtāteꝫ
noctis qm̄. Q ui per
cuſſit egiptū cuꝫ ꝑrio
genitis eoꝝ qm̄. Q ui
eduxit iſrael ď medio
eorum qm̄. I n mãu
potenti et brachio ex
celſo qm̄. Q ui diuiſit
mare rubrum indiuiſi
ones qm̄. Q ui eduxit
iſrael per medium ei⁹
qm̄. Q ui ꝑcuſſit pha
raonem et virtutē ei⁹
ī mãi rubro qm̄. Q ui
tranſduxit populum
ſuum per deſertū qm̄
E t excuſſit pharao-
nem et virtutē eius in
mari rubro qm̄. Q ui
ꝑcuſſit reges magnoſ
qm̄ et occidit r̄ges for
tes qm̄. S eon regem
amorreorum qm̄ E t
Og regem baſan qm̄
E t dedit terrā eoruꝫ
heredē qm̄. H eredeꝫ
iſrael ſeruo ſuo qm̄.
Q uia ī humilitate no
ſtra mẽor fuit nr̄i qm̄
E t redemit nos ab ii
micis noſtris quoniã
Q ui dat eſcā õni car
ni qm̄. C õfitemini ďo
celi qm̄. C õfitemini
dño dñorū quoniam
ī eternū mïa ei⁹. G lo
ria. an̄. Qm̄ in eternū
mïa ei⁹. an̄. Hymnuꝫ
cãtate nobis. ps. Cli.
S Uper flumina ba
bilonis illic ſedi
mus et fleuimus duꝫ
recordaremur tui ſyō
I n ſalicibus ī medio
eius ſuſpendimus or
gana noſtra. Q uia il
lic interrogauerūt nos
qui captiuos duxerūt
nos uerba cantionuꝫ
E t qui abduxerunt
nos hymnuꝫ cantate
nobis de canticis ſyō
Quomodo cantabiꝫ⁹

canticum domini in terra aliē. Sicut ob litus fuero tibi iheru ſale obliuioni deƭ dx tera mea. Adhereat lingua mea a faucib⁹ meis ſi nō meminero tui. Si nō propoſue ro iheruſalē in princi pio letitie mee. Mēor eſto domie filioꝝ edō in die iheruſalē. Qui dicunt exinanite: vſqꝫ ad fundamentum in ea. Filia babilōis mi ſera beatus qui retri buet tibi retributōem tuam quam retribui ſti nobis. Btūs qui te nebit ⁊ allidet paruu los ſuos ad petram. Gloria. añ. Hymnuꝫ cantate nobis. Cap. Benedict⁹. Hymnus

Magne deus potē tie qui ex aquis ortum genus partim remittis gurgiti parti leuas in aera. Dimer ſa limphis imprimenſ ſubuecta celis irrogāſ ut ſtirpe vna prodita diuerſa rapiant loca. Largire cūctis ſeruu lis quos mundat un da ſanguinis neſcire lapſus criminum nec ferre mortis tedium. Ut culpa nullū depri mat nullū leuet iactā tia eliſa mens nē con cidat elata mens ne corruat. Preſta paƭ

Dirigatur dn̄e ad te oratio mea. Sicut icenſū in ɔſpectu tuo

Ad mag. añ. Fac de us potentiam in bra chio tuo diſperge ſup bos ⁊ exalta humiles

Feria ſexta ad veſpas añ. In conſpectu. añ alleluia alleluia allā.

Pſalmus dauid. Clij.

Confiteboꝛ tibi domie i toto coꝛ de meo quoniam audiſti verba oꝛis mei. In conſpectu angelorum pſallam tibi adorabo ad templũ ſãctũ tuũ ⁊ ꝯfiteboꝛ nomiĩ tuo. Sup mĩa tua et v̾itate tua qm̃ magnificaſti ſuper oẽ nomẽ ſãctũ tuũ. Inquacũque die iuocauero te exaudi me: multiplicabis i aĩa mea v̾tutez. Cõfiteãt̃ tibi dñe õs reges t̾re q₂ audierũt oĩa v̾ba oꝛis tui. Et cãtẽt i vijs dñi qm̃ magna ẽ gloꝛia dñi. Qm̃ excelſus dñus ⁊ hũilia reſpicit: ⁊ alta a lõge cognoſcit. Si ãbulauero i medio tribulatnõis viuificabis me: ⁊ ſ̾r irã inimicoꝛũ meoꝛuz extendiſti manũ tuã ⁊ ſaluũ me fec̃ dextera tua. Dñus retribuet pꝛo me mĩa tua i ſeculũ opera manuum tuaruz ne deſpicias. Gloꝛia. an̄. In ꝯſpectu ãgeloꝝ pſallã tibi deus meus. an̄t. Dñe. ps. Cliij.

Domine pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meaz. Intellexiſti cogitationeſ meas de longe: ſemitã meam ⁊ funiculum meũ inueſtigaſti. Et oẽs vias meas pꝛeuidiſti q₂ non eſt ſermo in lingua mea. Ecce domie tu cognouiſti oĩa nouiſſima et ãtiq̃ tu foꝛmaſti me ⁊ poſuiſti ſ̾r me manũ tuam Mirabilis facta ẽ ſciẽtia tua ex me ꝯfoꝛtata

e ꝛ nō potero ad eaꝫ. Q uo ibo a ſpū tuo ꝛ a facie tua quo fugiaꝫ S i aſcēdere in celum tu illic es ſi dſcendero ad infernuꝫ ades. S i ſumpſero pennas me as diluculo et habita uero in extremis ma ris. E teni illuc manꝰ tua deducet me et te nebit me dextera tua. E t dixiſti forſitā tene bre ꝯculcabunt me et nox illūinatio mea in delicÿs meis. Q uia tenebr̄ nō obſcurabū tur a te ꝛ nox ſicut di es illūinabit̄ ſicut te nebre eiꝰ ita ꝛ lumen eiꝰ. Q uia tu poſſedi ſti reneſ meos ſuſcepi ſti me d ytero matris mee. C ōfitebor tibi qꝛ terribiliter magni ficatꝰ es mirabilia opa tua ꝛ aīa mea cognoſ

cet nimis. N ō eſt oc cultatū os meum a te qd feciſti in occulto ꝛ ſubſtātia mea ī iferio ribꝰ t̄re. I mperfectuꝫ meū viderūt oculi tui ꝛ ī libro tuo ōs ſcribē tur dies formabunt̄ ꝛ nēo ī eis. M ihi āt ni mis honorificati ſunt amici tui deꝰ nimis ꝯ fortatꝰ ē pricipatꝰ eoꝝ D inūerabo eos et ſr̄ arenā multiplicabūt̄ exurrexi ꝛ adhuc ſum tecum. S i occideris deus peccatores viri ſāguinū dcliāte a me Q uia dicitis in cogi tatione accipiāt in va nitate ciuitates ſuas. N ōne qui oderunt te dōine oderaꝫ et ſr̄ ini micos tuos tabeſce bam. P erfecto odio oderam illos inimi ci facti ſunt mihi.

P robа me de⁹ et ſci
to coꝛ meum interro
ga me et cognoſce ſe
mitas meas. E t vide
ſi uia iiquitatis i me ē
ꝛ deduc me in via et
na. G loꝛia. an. Dñe
pbaſti me ꝛ cognoui
ſti me. an. a uiro iniq
Pſalmus. Cliij.

E Ripe me dñe ab
homie malo a vi
ro iniquo eripe me.
Q ui cogitauerūt ini
quitates i coꝛde tota
die conſtituebant pꝛe
lia. A ccuerūt liguas
ſuas ſicut ſerpētes ve
nenum aſpiduꝫ ſub la
bijs eoꝛum. C uſtodi
me dñe de manu pec
catoꝛis ꝛ ab homībuſ
iiquis eripe me. Q ui
cogitauerūt ſupplāta
re gr̄ſſus meos abſcō
de ūt ſupbi laqueum
mihi. E t funes extē
derunt in laqueum: iu
xta iter ſcādalū ꝑoſue
rūt mihi. D ixi dño d
us meus es tu exaudi
dñe vocē depcatōnis
mee. D ñe dñe vt⁹ ſa
lutiſ mee obūbraſti ſr̄
caput meū i die belli.
N ō tradas me dñe a
deſiderio meo peccōꝛi
cogitauerūt ɔtra me ñ
dereliqūſ me ne foꝛte
exaltēt. C aput circu
itus eoꝝ laboꝛ labioꝝ
ipſoꝛū opiet eos. C a
dēt ſr̄ eos carbōes: in
ignē deicies eos i mi
ſerijs ñ ſubſiſtēt. U ir
linguoſus nō diriget
i t̄ra vir iniuſtum ma
la capiēt i iteritu. C o
gnoui q2 faciet dñſ iu
diciū iopis ꝛ vidictā
paupū. U erūtamen
iuſti ɔfitebunt nomi
ni tuo ꝛ hītabūt r̄cti
cū vultu tuo. G loꝛia

añ. a viro iniquo libe
ra me dñe. an. Domi
ne clamaui. Psalm
dauid. Clv.

D Omine clamaui
ad te exaudi me
intende voci mee cuȝ
clamauero ad te. D i
rigatur oratio mea ſi
cut incenſum in ↄſpe
ctu tuo eleuatio mãu
um mearum ſacrifici
um veſpertinuȝ. P o
ne dñe cuſtodiam ori
meo ⁊ hoſtiũ circũſtã
tie labijs meis. N on
declines cor meũ in ṽ
ba malicie ad excuſã
das excuſatiões ĩ pec
catis. C ũ hoib⁹ opan
tibus iniquitatẽ ⁊ nõ
cõicabo cũ electis eo
rũ. C orripiet me iuſt⁹
ĩ mĩa ⁊ ĩcrepab t me:
oleũ autẽ peccatoris
nõ ĩpĩguet caput meũ
Q m̃ adhuc ⁊ orõ mĩa
ĩ bñplacitis eorum ab
ſcorpti ſũt iũcti petre
iudices eoruȝ. A udi
ent ṽba mea qm̃ potu
erunt ſicut craſſitudo
t̃re erupta ẽ ſ̃r t̃ram.
D iſſipata ſũt oſſa no
ſtra ſecus infernũ: q2
ad te dñe dñe oculi
mei ĩ te ſpaui nõ auſe
ras aiam meã. C uſto
di me a laq̃o quẽ ſta
ueꝛt mihi ⁊ a ſcandał
opantiũ iniq̃tatẽ. C a
dent in retiaculo eiuſ
peccõres ſingularit̃ ſuȝ
ego donec trãſeã. añ.
Dñe clamaui ad te ex
audi me. añt. Portio
mea dñe. Pſalmus
dauid. Clvi.

V Oce mea ad do
minum clamaui
uoce mea ad dñs de
precatus ſum. E ffun
de in conſpectu eius
orationem meam et

tribulatõẽȝ meã ante ipſũ ꝓnuncio. In deficiẽdo ex me ſpirituȝ meũ et tu cognouiſti ſemitaſ meas. In uia hac q̃ ãbulabã abſcõderũt ſuperbi laq̃uȝ mihi. Cõſiderabã ad dx terã ꝛ videbaȝ ꝛ nõ erãt q̇ cognoſceret me. Perijt fuga a me et nõ ẽ q̇ req̇ret aĩaȝ meaȝ. Clamaui ad te domine dixi tu es ſpes mea portio mea ĩ t̃ra viuẽtiũ. Intende ad deprecationẽ meã qꝛ hũiliat⁹ ſũ nimis. Libera me a perſeq̃ntib⁹ me: qꝛ cõfortati ſũt ſuper me. Educ de cuſtodia aiam meaȝ ad ↄfitenduȝ nõi tuo me expectãt iuſti donec retribuas mihi. Gloria. Añt. Portio mea dñe ſit ĩ terra viuẽtiũ. Cap. Benedict⁹ deus. Hymnus.

Plaſmator hõiniſ deus q̇ cũcta ſol⁹ ordinas humuȝ iubes producere reptãtis ꝛ ſere genus. Qui magna rerum corpora dictu iubẽtis uiuida ut ſeruiant per ordinem ſubdens dediſti hõi. Repelle a ſeruis tuis q̇cquid per ĩmũdiciaȝ aut morib⁹ ſe ſugerit aut actib⁹ ſe ĩterſerit. Da gaudioꝝ p̃mia da gr̃aꝝ mũera diſſolue litis vĩcula aſtrĩge pacis federa. Preſta pr̃. ℣. Dirigat̃ ad te dñe oratõ mea. ℟. Sicut incenſũ ĩ ↄſpectu tuo. Ad magni. añt. Depoſuit potẽtes ſuos per ſequentes ꝛ exaltauit hũiles chriſtũ ↄfitẽtes. Pſalm⁹ dauid. Clvij.

Domine exaudi orat͞oné meã auribuſ percipe obſecrat͞o nẽ meã ĩ veritate tua exaudi me in tua iuſtitia. Et nõ intres ĩ iudicium cuꝫ ſeruo tuo qꝛ nõ iuſtificabitur ĩ conſpectu tuo oĩs viuẽs. Quia peſecutus ẽ inimic⁹ aĩam meaꝫ hũiliauit ĩ terra vitaꝫ meã. Colocauit me ĩ obſcuris ſicut mortuos ſeculi. ⁊ anxiatus ẽ ſr̃ me ſp̃s meus in me turbatũ ẽ coꝛ meum. Memoꝛ fui dieꝝ antiquorũ meditat⁹ ſũ ĩ oĩb⁹ opib⁹ tuiſ ⁊ ĩ fcĩs mãuũ tuaꝝ meditabar Expandi manus meas ad te anima mea ſicut t̃ra ſine aqua tibi Velociter exaudi me dñe defecit ſp̃s meus Nõ auertaſ facieꝫ tuã a me et ſimilis ero deſcẽdẽtib⁹ in lacũ Auditam fac mihi mane mĩam tuã qꝛ in te ſperaui. Notã fac mihi viã ĩ q̃ âbulẽ: qꝛ ad te leuaui animam meaꝫ Eripe me de inimicis meis dõine ad te ↄfũgi doce me facere voluntatem tuã: qꝛ deuſ me⁹ es tu. Spũs tuuſ bon⁹ ↄ̃ducet me ĩ terrã rectã pꝛopter nom̃ tuũ dõine viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulat͞one animam meam ⁊ ĩ miſericoꝛdia tua diſperdes omnes inimicos meos. Et perdes omnes, qui tribulant animam meam qm̃ ego ſu⁹ tu⁹ ſũ. Sabbato ad veſperas añ. Benedict⁹. añ. all'a alleluia. Pſalm⁹ dauid. Cxliii

Benedictus domi
nus deuſ meus q̇
docet man⁹ meas ad
prelium ꝛ digitos me
os ad bellum. Miſeri
cordia mea et refugiū
meū ſuſceptor meus
ꝛ liberator me⁹. Pro
tector meus ꝛ in ipſo
ſperaui q̇ ſubdiſ popu
lū meū ſub me. Dōi
ne q̄d ē hō qꝛ innotui
ſti ei aut filius hoīs.
qꝛ reputas eum. Hō
vāitati ſimilis fact⁹ ē:
dies ei⁹ ſicut ūbra p̄te
reūt. Dōine īclīa ce
los tuos ꝛ deſcēde tā
ge mōtes ꝛ fūigabūt.
Fulgura coruſcatō
num diſſipabis eos e
mitte ſagittas tuas et
conturbabis eoſ. Emit
te manū tuaʒ de alto
eripe me et libera me
de aq̄s multis ꝛ ō ma
nu filiorum alienoꝝ

Quoꝝ os locutuʒ eſt
vanitatē ꝛ dextera eo
rū dextera īiquitatis.
De⁹ cāticū nouū can
tabo tibi ī pſalterio d
cacordo pſallam tibi.
Qui das ſaluteʒ regi
bus q̇ r̄demiſti dauid
ſuū tuū de gladio ma
ligno eripe me. Et e
rue me de manu filio
rum alienoꝝ quoꝝ
os locutū es vanitatē
ꝛ dextera eoꝝ dext̄a
iniquitatis. Quoꝝ
filij ſicut nouelle plan
tationes a iuuentute
ſua. Filie eorum cō
poſite circūornate vt
ſimilitudo tēpli. Prō
ptuaria eoꝝ plena eru
ctātia ex hoc in illud.
Oues eoꝝ fetoſe hū
dātes ī egr̄ſſibus ſuis
boueſ eoꝝ craſſe. Nō
erūnia macerie nʒ trā
ſit⁹ nʒ clāor ī plateis eoꝝ

Beatū dixerūt pŏpu
lū cui hec ſūt beat⁹ po
pulū cui⁹ dñs de⁹ eius
Gloria. an. Bñdict⁹
dñs deus me⁹. an. In
eternū. ps Cxliiij.

Exaltabo te deus
meus rex et bñdi
cam nomini tuo in ſe
culum et in ſeculum
ſeculi. Per ſingulos
dies benedicam tibi
et laudabo nomē tuū
i ſeculū ꝛ i ſeculū ſecu
li. Magnus dñs ꝛ lau
dabilis nimis et ma
gnitudinis ei⁹ nō ē fi
nis. Generatio ꝛ ge
neratio laudabit opa
tua ꝛ potentiam tuaꝫ
pnunciabūt. Magni
ficentiam glorie ſācti
tatis tue loqnt̄ et mi
rabilia tua narrabūt.
Et uirtutē terribiliū
tuoꝝ dicēt: ꝛ magnitu
dinem tuā narrabunt
Memoriā habūdātie
ſuauitatis tue eructa
būt. ꝛ iuſtitia tua exal
tabūt. Miſeratoꝛ ꝛ mi
ſericoꝛs. dñs patiēs et
multū miſericoꝛs. Su
auis dñs vniuerſis et
miſerationes ei⁹ ſuper
oīa opa ei⁹. Cōfiteāt̄
tibi dñe oīa opa tua ꝛ
ſancti tui benedicant
tibi. Gloriā regni tui
dicēt et potētiā tuam
loquent̄. Ut notam
faciant filijs hominū
potētiā tuā ꝛ gloriam
magnificētie r̄gni tui
Regnū tuū regnū oī
um ſeculoꝝ ꝛ dñatio
tua i oī generatōne ꝛ
generatōeꝫ. Fidelis
dñs i oib⁹ vbis ſuis ꝛ
ſcūs i oib⁹ operib⁹ ſu
is. Alleuat dñs oēs q̄
corruūt ꝛ errigit om
nes eliſos. Oculi om
nium in te ſperant

dñe ꝛ tu das eſcã il loꝝ ĩ tẽpoꝛ̃ opportũo A peris tu manũ tuã ꝛ iples oẽ aĩal benedictione. I uſt⁹ dñ⁹ ĩ oĩb⁹ vijs ſuis ꝛ ſãctuſ in oĩbus opibus ſuis. P rope ẽ dñ⁹ oĩb⁹ inuocãtib⁹ eũ oĩb⁹ inuocantibus eũ ĩ veritate. U olũtatẽ timentiũ ſe faciet ꝛ deprecationẽ eoꝝ exaudiet ꝛ ſaluos faciet eos. C uſtodit dñs õs diligenteſ ſe ꝛ õs pccõres diſpdet. L audatões domini loqt̃ os meuꝫ et benedicat omĩs caro nõi ſcõ ei⁹ ĩ ſclꝫ ꝛ ĩ ſeculũ ſecl̃i. G loria. añ In eternũ ꝛ ĩ ſeculuꝫ ſeculi. añt. Laudabo.

ps dauid Clx.

L auda aĩa mea dominum laudabo dominũ in vita mea: pſallã deo meo quam diu fuero. N olite cõfidere in principibus neqꝫ in filijs hoĩuꝫ in quibus nõ ẽ ſal⁹. E xibit ſpũs eius et reuertetur in terram ſuam in illa die peribũt omnes cogitatões eorũ. B eatus cuius de⁹ iacob adiutor eius ſpes eius in domino dõ ipſius qui fecit celum ꝛ terrã:mar̃ ꝛ omnia q̃ ĩ eis ſunt. Q ui cuſtodit veritatẽ in ſeculuꝫ facit iudiciũ iniuriam patientibus dat eſcaꝫ eſurientibus. D ñ⁹ ſoluit ↄpeditos dñ⁹ illũinat cecos. D ñ⁹ erigit eliſos dñ⁹ diligit iuſtos. D ñus cuſtodit aduẽa pupillũ ꝛ uiduã ſuſcipiet ꝛ viaſ pccõꝝ diſpdet. R egnabit. d. ĩ ſcl̃a de⁹ tu⁹

ſyō i generatōne ꝛ gē
neratōnez. G ła. añt.
Laudabo deuz meū i
vita mea. añ. Deo no
ſtro. Pſalmus. Cxl.
L audatē dōinum
qm̄ bon⁹ ē pſalꝫ
deo nr̄o ſit iocūda de
coraq; laudatio. E di
ficans iheruſalez dōi
nus diſpſione iſrael ꝯ
gregabit. Q ui ſanat ꝯ
trictos corde ꝛ alligat
ꝯtrictōes eoꝝ. Q ui⁹e
numerat multitudīez
ſtellaꝝ i oib⁹ eis noīa
vocās. M agn⁹ dōin⁹
nr̄ ꝛ magna v̓t⁹ ei⁹ et
ſapiētie ei⁹ nō ē nūer⁹
S uſcipiēs māſuetos
dōin⁹ hūiliās āt pccō
res uſq; ad t̄rā. P re
cinite dōino i ꝯfeſſio
ne pſallite d̄o nr̄o i ci
thara. Q ui operit ce
lū nubib⁹ ꝛ parat ter
re pluuiā. Q ui ꝓduc̄

in montibus fenuz ēt
herbam ſeruituti hōi
nū. Q ui dat iumētis
eſcā ipoꝝ ꝛ pullis cor
uorū iuocantib⁹ eum
N ō in fortitudine eq̄
voluntatē habebit ne
que in tibys viri bene
placitū erit ei. B ene
placitū ē domino ſup̄
timētes eū ꝛ i eis q̄
ſperant ſuper i mīa e⁹
añ. Deo noſtro iocū
da ſit laudatio. añt.
Lauda. ps. Cxlj.
L auda hieruſalem
dominum lauda
deum tuū ſyon. Q uo
niam confirmauit ſe
ras portarum tuaruz
benedixit filys tuis
i te. Q ui poſuit fines
tuos pacem et adipe
frumenti faciat te.
Q ui emittit eloqui
um ſuum terre veloci
ter currit ſermo eius

Qui dat niuē ſicut la
nā nebulaꝫ ſicut ciue
reꝫ ſpgit. Mittit cꝛi
ſtalū ſuuꝫ ſicut bucel
las ante faciē frigoꝛis
ei⁹ q̄s ſuſtiebit. Emit
tet uerbū tuū ꝛ lique
faciet ea flauit ſpūs e⁹
ꝛ fluēt aque. Qui an
nūciat v̄bū ſuū iacob
iuſtitias ꝛ iudicia ſua
iſrael.. Nō fecit taliē
omni nationi et iudi
cia ſua non manifeſta
uit eis. Gloꝛia. añt.
Laudate iheruſalem
dominum. añt. allā
alleluia. Capitulum.
O altitudo diuitiaꝝ
ſapientie ꝛ ſciētie
dei quam imcomp̄hē
ſibilia ſunt iudicia ei⁹
et iueſtigabiles vie eī⁹
Deo gratias. Hymn⁹
O Lux beata trini
tas et pꝛincipalis
vnitas: iaꝫ ſol recedit
igneus infunde lumē
coꝛdibus. Te mane
laudum carmine te ō
precemur veſpi te no
ſtra ſupplex gloꝛia p
cuncta laudet ſecula.
Deo patri. ℣. veſper
tina oꝛatio aſcendat
ad te domine. ℟. Et
deſcendat ſuper nos
miſericoꝛdia tua. Ad
mag. añ. Suſcepit ō
us iſrael puerum ſuuꝫ
Sicut locutus eſt ad
abꝛaham et ſemen ei⁹
exaltare humiles vſqꝫ
in ſeculum. Pſalmus
dauid. Cxlij.
Laudate dñm de
celis laudate euꝫ
in excelſis. Laudate
eum omnes angeli e⁹
laudate eum omnes v̄
tutes eius. Laudate
eum ſol et luna: lauda
te euꝫ omnes ſtelle et
lumen. Laudate eum

celi celorum̄ ꝛ aque q̄ ſuper celos ſūt laudēt nomen dñi. Quia ipſe dixit ꝛ facta ſunt ipſe mandauit ꝛ creata ſunt. Statuit ea in eternum ꝛ in ſeculuȝ ſeculi preceptum poſuit ꝛ non preteribit. Laudate dñm de t̃ra dracones ꝛ oēs abiſſi Ignis grādo nix glacies ſpiritus procellarum que faciunt uerbum eius. Montes ꝛ oēs colles ligna fructifera et omēs cedri. Beſtie ꝛ ūiuerſa pecora ſerpentes ꝛ volucres pennate. Reges t̃re ꝛ oēs populi prīcipes ꝛ oēs iudices t̃re Iuuenes ꝛ virgines ſeneſ cū iunioꝛib⁹ laudēt nomē dñi q꞉ e altatuȝ eſt nomen eius ſolius. Cōfeſſio eius

ſuper celum et terra et exaltauit cornu populi ſui. Hymn⁹ oīb⁹ ſāctis ei⁹ filys iſrł populo appropiquāti ſibi

ps. Cxlix

Cantate dño cāticum̄ nouū lauſ ei⁹ ī eccleſia ſāctorum. Leteſ iſrael in eo qui fecit eum et filie ſyō exultēt in rege ſuo. Laudent nomen eiūs ī choro in tīpano ꝛ pſal̃to pſallāt ei. Quia beneplacitū ē dñe ī populo ſuo: et exaltabit manſuetos in ſalutē. Exultabūt ſācti ī gloria letabunt in cubilibus ſuis. Exultatōeſ dei in gutture eorū ꝛ gladij ācipites māib⁹ eoꝝ. Ad faciendam vindictaȝ ī nationibus increpatōes ī popul̃. Ad eligādos r̃ges eoꝝ in ꝯpedibus

ꝛ nobiles eoꝛū in ma
nicis ferreis. Ut faci
ant i eis iudiciū ꝯſcri
ptū gloꝛia hec ē oib⁹
ſāctis eius. Laudate
dn̄m in ſanctis ei⁹ lau
date eū in firmamēto
virtutis eius. Lauda
te eū in uirtutib⁹ eiuſ
Laudate eū ſecūdū
multitudinem magni
tudinis eius. Lauda
te eum in ſono tube:
laudate eum in pſalte
rio ꝛ cithara. laudate
eum i timpano ꝛ cho
ro laudate eum i coꝛ
dis ꝛ oꝛgano. Lauda
te eum in cimbalis bn̄
ſonātib⁹ laudate eū i
cimbalis iubilationis
omnis ſpiritus laudꝫ
dominum. Hymnus
angeloꝛum.

TE deum laudāus
te dn̄m ꝯfitemur
te eternum patrem
omnis terra uenerat
Tibi ōīs ēā angeli tibi
celi ꝛ uniuerſe poteſta
tes tibi cherubin ꝛ ſe
raphin inceſſabili no
ce pꝛoclamant. San
ctus. Sāctus. Sāct⁹
domin⁹ ſabaoth. Ple
ni ſunt celi ꝛ terra ma
ieſtatiſ gloꝛie tue. Te
glorioſus apoſtoloꝛuꝫ
choꝛus. Te pꝛophe
tarū laudabilis nume
rus. Te martirū can
didatus laudet exerci
tus. Te per oꝛbē ter
rarū ſācta ꝯfitetur ec
cleſia. Patrē immen
ſe maieſtatis. Uene
randū tuū uerū ꝛ uni
cum filiū. Sāctū quoqꝫ
paclitū ſpiritum. Tu
rex gloꝛie xp̄e. Tu pa
tris ſēpiternus es filiuſ.
Tu ad liberandū ſu
ſceptur⁹ hoiem n̄ hoꝛ
ruiſti virginis uterum

Tu deuicto mortis a
culeo aperuiſti credē
tib⁹ regna celoꝝ. Tu
ad dexterā dei ſedes ī
gloria patris. Iudex
crederis eſſe ventu
rus. Te ergo queſum⁹
tuis famulis ſubueni
quos ꝑcioſo ſāguine
r̄demiſti. Eterna fac
cum ſāctis tuis gloria
numerari. Saluū fac
ppl'm tuū dñe et bñdic
hereditati tue. Et re
ge eos et extolle illos
vſq; in eternum. Per
ſingulos dies bñdici
mus te. Et laudam⁹
nomē tuū ī ſeculū ſe
culi. Dignare dñe die
iſto ſine peccato nos
cuſtodire. Miſerere no
ſtri dñe miſerere nr̄i.
Fiat mīa tua dñe ſu
per nos quēadmodū
ſperauim⁹ in te. In te
dñe ſperaui ñ ꝯfūdar in
eternū. Hymnus trium
puerorum.

Benedicite oīa ope
ra dñi dño lau
date ⁊ ſuperexaltate eū
ī ſecula. Benedicite
angeli dñi dño bñdici
te celi dño. Benedi-
cite aque oēs que ſup
celos ſt̄ dño benedici
te oēs v̄tutes dñi dño.
Bñdicite ſol et luna
dño. bñdicite ſtelle ce
li dño. Bñdicite imber
⁊ ros dño; benedicite
oēs ſpūs dñi dño. Be
nedicite ignis ⁊ eſtus
dño bñdicite frig⁹ ⁊ e
ſtas dño. Bñdicite ro
res ⁊ pruina dño bñdi
cite gelu ⁊ frig⁹ dño.
Bñdicite glacies ⁊ ni
ues dño bñdicite noc
tes et dies dño. Be
nedicite lux ⁊ tenebre
domino benedicite ful
gura ⁊ nubes domino

Benedicat terra dño laudet ꝛ ſuper exaltet eum in ſecula. Benedicite montes ꝛ colleſ dño bñdicite vniuerſa germinātia in terra dño. Bñdicite fōtes dño bñdicite maria ꝛ flūia dño. Benedicite cete ꝛ oīa q̄ mouēt i aq̄s dño bñdicite oēs volucres celi dño. Benedicite oēs beſtie et peccora dño: benedicite filij hoīuꝫ dōino. Benedicat iſrael dño laudet ꝛ ſuperaltet eū ī ſecula. Benedicite ſacerdotes dñi dño: benedicite ſui dōini dño. Bñdicite ſpūſ ꝛ aīe iuſtoꝛuꝫ dño benedicite ſci ꝛ hūiles coꝛde dño. Benedicite ananía azaria miſabel dño laudate ꝛ ſuper exaltate eū i ſecl'a. Benedicam⁹ p̄reꝫ ꝛ filiuꝫ cū ſcō ſpū laudem⁹ et ſupexaltem⁹ eū i ſcl'a. Benedict⁹ es dōine i firmamēto celi laudabilis ꝛ glorioſus ꝛ ſupexaltat⁹ i ſcl'a. Bñdicat ꝛ cuſtodiat noſ p̄r etern⁹ Amē. Cātica zacharie prophete.

Benedict⁹ dñs de⁹ iſrael q̇ viſitauit et fecit redēptōeꝫ plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis i domo dauid pueri ſui. Sic locut⁹ ē p os ſāctoꝛuꝫ q̇ a ſeculo ſūt ꝑpheta ꝛū ei⁹. Salutē ex inimicis nr̄is et de māu oīuꝫ q̇ oderunt nos. Ad faciendā mīaꝫ cū p̄rib⁹ nr̄is et memoꝛari teſtamn̄ti ſui ſci. Iuſiurādū qđ iurauit ad abꝛaham patrē nr̄um daturum ſe nobis.

Et ſine timore de ma
nu inimicorū noſtro
rum liberati ſeruiuꝫ⁹
illi. In ſanctitate et
iuſtitia corā ipſo om
nibus diebus noſtris
Et tu puer propheta
altiſſimi uocaberis p̄
ibis enim ante faciem
domini parare vias ei⁹
Ad dandam ſcienti
am ſalutis plebi eius ī
remiſſionem peccato
rum eorum. Per vi
cera miſericordie dei
noſtri ī quibus viſita
uit nos oriens ex alto
Illuminare his qui ī
tenebris et in umbra
mortis ſedent ad diri
gēdos pedes noſtros
in viam pacis. Canti
ca beate marie virgīs.

Magnificat anima
mea dominum.
Et exultauit ſpiritus
meus in deo ſalutari
meo. Quia reſpexit
humilitatem ancille
ſue ecce enim ex hoc
beatā me dicent om
nes generationes.
Quia fecit mihi ma
gna qui potens eſt et
ſanctum nomen eius
Et miſericordia eius
a progenie in progeni
es timentibus eum.
Fecit potentiam in
brachio ſuo diſperſit
ſuperbos mente cor-
dis ſui. Depoſuit po
tentes de ſede ꝛ exal
tauit humiles. Eſuri
entes impleuit bonis
et diuites dimiſit ina
nes. Suſcepit iſrael
puerum ſuū recorda
tus miſericordie ſue.
Sicut locutus eſt ad
patres noſtros abra
ham et ſemini eius ī
ſecula. Cantica ſimeo
onis prophete.

NUnc dimittis ſ
uum tuum dñe
ſecundū verbū tuū in
pace. Quia viderunt
oculi mei ſalutare tuū
Quod paraſti ante fa
ciem omniū populoꝝ
Lumen ad reuelatio
nem gentium ⁊ gloriā
plebis tue iſrael. Glo
ria. Simbolus duode
cim apoſtolorum.

CRedo in deuꝫ pa
trem omnipoten
tem creatorem celi et
terre. Et in ieſū xp̄m
filium eius unicuꝫ do
minum noſtruꝫ. Qui
cōceptus eſt de ſpiri
tu ſancto natuſ ex ma
ria virgine. Paſſus
ſub pontio pilato cru
cifixus mortuus et ſe
pultus. Deſcēdit ad
īferna tertia die reſur
rexit a mortuis. Aſcē
dit ad celos ſedet ad
dexterā dei patris oī
potentis. Inde ventu
rus ē iudicare uiuoſ ⁊
mortuoſ. Credo i ſpi
ritū ſāctū ⁊ ſanctā ec
cleſiaꝫ catholicā. Sā
ctorū cōmunionē remiſ
ſionē pccōrū. Carnis
reſurrectionem ⁊ vitā
eternam amen. Sim
bolus ſācti athanaſij.

QUicūqꝫ vult ſal
uus eſſe ante om
nia opus eſt ut teneat
catholicā fideꝫ. Quā
niſi quiſque integraꝫ ī
uiolatanqꝫ ſeruauerit
abſque dubio in etnū
peribit. Fides auteꝫ
catholica hec eſt: ut
unū deū in trinitate ⁊
trinitatē in vnitate ve
neremur. Neqꝫ ꝯfun
dētes pſōas neqꝫ ſub
ſtātiā ſepantes. Alia.

e eiꝫ perſona p̄ris:alia
filij : alia ſpūs ſcī. Sꝫ
patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſā
cti una ē diuinitas eq̄
liſ gloria coeterna ma
ieſtas. Qualis pr̄ tal'
fili⁹ talis ſpirit⁹ ſāct⁹.
Immēſus pr̄ immen
ſus filius imēſus ſpūs
ſāct⁹. Etern⁹ pat̄ et̄
nus filius etern⁹ ſpūs
ſanctus. Et tamē nō
tres eterni ſed un⁹ et̄
nus. Sic nō tres icre
ati:nec tres immenſi:
ſꝫ un⁹ icreat⁹ ⁊ vnus i
menſuſ. Similit̄ oīpo
tēs pat̄ oīpotēs filius
oīpotēſ ſpūs ſāct⁹. Et
tamē nō tres oīpoten
tes ſꝫ vnus oīpotens.
Ita de⁹ pater deus fi
lius deus ſpūs ſāctus
Et tamē nō tres dij ſꝫ
un⁹ ē de⁹. Ita dn̄s pr̄
dōin⁹ filius dominus
ſpūs ſcūs. Et tamen
nō tres dn̄i ſꝫ un⁹ eſt
dominus. Quia ſicut
ſigilati unāquāq; per
ſonam deuꝫ ac domi
num confiteri chriſti
ana ueritate compelli
mur. Ita tres deos
aut dominos dicere
catolica r̄ligione pro
hibemur. Pat̄ a nul
lo eſt factus nec crea
tus nec genitus. Fi
lius a patre ſolo ē nō
factuſ nec creatus ſed
genitus. Spirit⁹ ſan
ctus a patre et filio ē
non factuſ nec creat⁹
nec gēitus ſed proce
dens. Unus ergo pa
ter non tres p̄res un⁹
filius nō tres filij un⁹
ſpiritus ſanctus non
tres ſpiritus ſancti.
Et in hac trinitate ni
hil prius ac poſterius

nihil maius aut min⁹. S ed tote tres pſone coeterne ſibi ſūt ⁊ coequales. I ta ut p om nia ſicut iam ſupra di ctum eſt qđ trinitas in vnitate et unitas in trinitate venerāda ſit Q ui vult ergo ſalu⁹ eſſe ita de trinitate ſē tias. S ed neceſſariū eſt ad eternā ſalutem ut incarnationē dñi nři ieſu xp̄i fideliť cre dat E ſt ergo fides recta ut credamus et ꝯfiteamur: qꝛ dñs nř ieſus xp̄s dei filius de us ⁊ hō ē. D eus ē ex ſubſtātia pr̄is ante ſe cula genitus: ⁊ hō eſt ex ſubſtantia matris in ſeculo natus. P er fectus deus perfectuſ hō ex aīa rōali et hūa na carne ſubſiſtens. E qualis patri ſcđm

diuinitatē minoꝛ pa tre ſecundum huma nitatem. Q ui licet de us ſit ⁊ homo ñ duo tamen ſed vn⁹ eſt xp̄s V nus autem non cō fuſione diuinitatis in carne ſed aſſumptiōe humanitatis in deo. V nuſ omnino nō cō fuſione ſubſtantie: ſed vnitate perſone. N ā ſicut anima rationaliſ ⁊ caro vnuſ eſt homo ita deus et homo vn⁹ eſt chriſtus. Q ui paſ ſus eſt pꝛo ſalute no ſtra deſcēdit ad infe ros r̄ſurrexit a mortu is. A ſcendit ad celos ſedet ad dexteram pa tris oipotētis. I nde uenturus iudicare vi uos et moꝛtuos. A d cuius aduentum oēs hōies reſurgeř hňt cū coꝛpoꝛibus ſuis. E t

redituri ſūt de factis proprijs rationē. E t qui bona egerūt ibūt in vitam eternaʒ: qui uero malā in igneʒ eternuʒ. H ec eſt fides catolica quaʒ niſi quiſq; fideliter firmiterque crediderit ſaluus eſſe non poterit. Sabbato In aduentu ad veſperas. hymnus.

C Onditor alme ſyderum eterna lux credentiū chiſte redēptor omnium: exaudi preces ſuppliciū. Q ui ↄdolens interitu mortis perire ſeculum ſaluaſti mundum lāguidum donās reiſ remediū. V ergente mūdi ueſpere uti ſpōſus de thalamo egreſſus honeſtiſſima virgīis matris clauſula. C uius fortis potentie genu curuant̄ oīa celeſtia t̄reſtia nutu fatēt̄ ſubdita. O ccaſum ſol cuſtodiēs lūa palloreʒ retinēs cādor i atris r̄lucens certos obſuat ıli mites. T e dep̄cāur agie vēture iudex ſcl'i ↄſerua nos ī tēpor̄ hoſtis a telo pfidi. L auſ honor virtꝰ gloria dō patri cum filio ſancto ſimul paclito in ſempiterna ſecula. A d nocturnum hymnus.

V Erbū ſupernum prodiēs a patre olim exiens q̄ natꝰ orbi ſubuenis curſu decliui temporis. I llūina nunc pectora tuo q̄ amore cōcrema audita ut preconia ſint pulſa tandeʒ lubrica. I udexq; cū poſt aderis rimari facta pectoris reddes viceʒ p ab

ditis iuſtiſq; regnum pro bonis. Non de mum arcemur malis pro qualitate crimis ſed cuz beatis compo tes ſimus ꝑhennes ce libes. Laus honor.

Ad laudes.

Vox clara ecce in tonat obſcura q̄ que increpat pellātur emin⁹ ſōnia ab ethere xps promicat. Mens iam reſurgat torpida que corō extat ſaucia ſydus refulget iaz no uū ut tollat omne no xium. Surſum agn⁹ mittitur laxare gratis debitum oēs pro indul gētia vocē demus cū lachrymis. Secundo ut cū fulſerit mundū q; horror cinxerit nō p reatu puniat ſz pi⁹ nos tunc protegat. Laus honor. In na

tiuitate dñi ad veſp

Christe r̄ depto: oī um ex patre p̄ris uoice ſolus an̄ princi pium natus ineffabili ter. Tu lumē tu ſplē dor patris tu ſpes per hennis omnium intē de quas fundunt pre ces tui per orbē famu li. Memento ſalutis auctor qō noſtri quō dam corporis exilliba ta uirgine naſcendo formam ſumpſeris.

Hic preſens teſtatur dies curres per anni circulum quod ſolus ante principiuz mūdi ſal⁹ adueneris. Hūc celum terra hunc ma re hūc oē quod in eis eſt auctorem aduent⁹ tui laudantur exultat cantico. Nos q̊q; q̇ ſcō tuo redēpti ſuz⁹ ſā guie ob diē natal tu

hymnum nouū conci nim⁹. G loria tibi do mine. Ad nocturnū.

H Solis ort⁹ cardi ne aduſq; terre li mitem xp̄m canamus principem natum ma ria virgine. B eatus auctor ſeculi ſuile cor corpus induit: vt car ne carnē liberans ne pderet q̊s ɔdidit. C la uſa parētis viſcera ce leſtis itrat gratia ven ter puelle baiulat ſecr̄ ta q̄ nō nouerat. D o mus pudici pectoris tēplū repēte fit dei in tacta neſciēs vir̄ vbo ɔcepit filiū. E nixa eſt puerpera quē gabriel pdixēat quē matris al uo geſtiēs clauſus io hannes ſenſerat. F e no iacere ptulit pſepe n̄ abhorruit paruoq; lacte paſtus ē p quez nec ales eſurit. G au det chorus celeſtiū et āgeli canūt dō palāq; fit paſtoribus paſtor creator oīu3. G loria parēti gloria natoq; laus quā maria cū ſā cto ſit ſpiramine nūc ⁊ per oē ſclm. In epi phania ad vesperas.

H Oſtis herodes ī pie xp̄3 venir̄ q̄d times: nō arripit mor talia qui regna dat ce leſtia. I bant magni quam viderant ſtella3 ſequente pre uiam lu mē requirūt lumie ō u3 fatētur mūere. L a uacra puri gurgitis ce leſtis agn⁹ attigit pec cata q̄ nō detulit nos abluēdo ſuſtulit. N o uum genus potentie aque rubeſcunt idrie uiniq; iuſſa fūdit̄ mu tauit unda originem.

G loria. In quadragesima ad veſperas.

AUdi benigne conditor nr̄as p̄ces cum flectibus in hoc ſacro ieiunio fuſas q̄dragenario. Scrutator alme cordium īfirma tu ſcis virtuꝫ ad te reuerſis exibe remiſſionis gratiam. Multū quidē peccauim⁹ ſꝫ p̄ce ꝯfitentibus ad laudem tui nominis cō fer medellā languidis Sic corpus extra cōteri dona p̄ abſtinētiam ieiunet ut mēs ſobria a labe ꝓrſus criminū. Pra beata trinitas cōcede ſimplex ūitas vt fructuoſa ſint tuis ieiunioꝝ munera amen. Ad nocturnū in quadrageſima.

EX mor docti miſtico ſeruez⁹ hoc ieiuniū deno dierum circulo ducto q̄ter nouiſſimo. Lex ꝛ ꝓphete primit⁹ hoc p̄tulerūt poſtmodū xp̄s ſacrauit oīuꝫ rex atq; factō tēpoꝝ. Utamur ergo parci⁹ v̄bis cibis ꝛ potib⁹ ſomno iocis ꝛ artius p̄ſtemus ī cuſtodia. Uitemus āt peſſima que ſubruūt mē tes vagas nullūq; demus calidi hoſti locuꝫ tirānidi. Dicam⁹ ōs cernui atq; ſinguli ploremus ante iudicē flectamus irā vindicem Noſtris malis offendimus tuā de⁹ clemē tiā effunde nobi deſu premiſſoꝛ īdulgētiaꝫ. Memēto q̄d ſum⁹ tui

licet caduci plaſmatis ne des honorē nomi tui precamur alteri. Laxa malū quod feci mus auge bonum qđ poſcim⁹ placere quo tādē tibi poſſim⁹ hic et perpetī. Pręſta beata trinitas cōcede ſimplex vnitas vt fructuoſa ſint tuis ieiuniorū mūera am̄. A.

Iam chriſte ſol iuſtitie mentis deiſcant tenebre virtutū vt lux redeat terris diem cū reparas. Das tēpus acceptabile et penitens cor tribue cōuertat ut benignitas quos longa ſufert pietas. Quidāq; penitētie da ferre quamuis grandium maiore tui munere quo dēptio ſit criminū. Dies venit dies tua qua reflorēt oīa letemur in hac ut tue p hanc rducti gratie. Te rerū vniuerſitas clemēs adoret trinitas et nos noui p veniā nouū canam⁹ cātīcū. In ſcđis veſperis.

Aures ad noſtras deitatis pces de⁹ iclina pietate ſola ſupplicium vota ſuſcipe precamur famuli tui. Reſpice clemens ſolio de ſancto vultu ſerēo lampades illuſtra lumine tuo tenebras depelle pectori noſtro. Crimina laxa pietate multa ablue ſordes vincula dirūpe pce peccatis releua iacētes dextera tua. Te ſine tetro mergimur pfūdo labimur alta ſceleris ſub ūda brachio tuo trahamur ad clara ſydera celi. Xp̄e lux vā

bonitas ⁊ vita gaudi um mundi pietas im mensa qui nos a mor te roseo ſaluaſti ſāgui ne tuo. I nſere tuum petimus amorem mē tibus noſtris fidei re funde lumen eternū caritatis auge dilectō nez. M u nobis dona fontem lachrymoꝝ ie iuniorum fortia mini ſtra vitia carnis milia retunde framea tua. P rocul a nobis perfi duſ abſiſtat ſathā a tu is uiribus cōfract⁹ ſā ctuſ aſſiſtat ſpūs a tua ſede dimiſſus. G lo ria deo ſit eterno pr̄i ſit tibi ſēper genitoriſ nate cum coequalˀ ſpi ritus per cuncta ſecu la regnat Amen. Do minica de paſſiōe ad veſperas.

V Exilla regis pde unt fulget crucıſ miſterium quo carne carnis conditor ſuſpē ſus ē patibulo. Q uo vulneratus inſup mu crone dire lancee: vt nos lauaret crimine manauit vnda ſangui ne. I mpleta ſūt que concinit dauid fidelˀ carmine dicens natōi bus regnauit a ligno deus. A rbor decora ⁊ fulgida ornata r̄gis purpura electa digno ſtipite tam ſcā mēbra tāgere. B eata cuius brachijs ſecli pepēdit precium ſtatera facta ē corpori predam que tulit tartari. O crux aue ſpes ūica hoc paſ ſionis tempore auge pijs iuſtitiam reiſque dona ueniam. M e

ſumma deus trinitas collauder omnis ſpiritus quos p crucis miſterium ſaluas regem per ſecla. Ad nocturnum Hymnus.

P Ange lingua glorioſi prelium certaminis ⁊ ſuper crucis tropheū dic triūphum nobilem qualiter redemptor orbis imolatus vicerit. D e parentis prothoplauſti fraude facta condoles qñ pomi noxialis morſu in mortem corruit ipſe lignum tunc notauit dāna ligni ut ſolueret H oc opus noſtre ſalutis ordo depoſcerat multiformis proditoris ars ut artē falleret ⁊ medellam ferret inde hoſtis unde leſerat. Q ñ venit ergo ſacri plenitudo tēporis miſſus eſt ab arce patris natus orbis conditor atque ventre virginali caro factus produt. V agit infās iter arta poſitus preſepia membra pannis inuoluta virgo mater alligat ⁊ pedes manuſque crura ſtricta cingit faſcia G loria ⁊ honor deo uſquequo altiſſimo.

Ad laudes.

L Uſtris ſex qui iā pactus tempus implens corporis ſe volēte natus ad hoc paſſioni deditus agnus in cruce leuatur immundus ſtipite. H ic acetū fel arūdo ſputa claui lancea mite corp⁹ perforatur ſāguis vnda pfluit ēra pōt⁹ aſtra mū dus q̄ leuant flumine C rux fidelis int̄ ōs arbor una nobl' nl'la ſil'a

talē proſer frōde flor̄ germine dulce lignuꝫ dulce clauos dl'ce pō dus ſuſtinet. F lecte ramos arbor alta ten ſa laſa viſcera ꝛ rigor lenteſcat ille quem de dit natiuitas: vt ſuper bi membra regis miti tendas ſtipite. S ola digna tu fuiſti ferre ſe culi precium atqꝫ por tum preparare nauta mūdo naufrago quē ſacer cruor perūxit fu ſus agni corpor̄. G lo ria et honor deo. In paſca ad veſperas.

AD cenā agni pui di et ſtolis albis candidi poſt tranſitū maris rubri xp̄o cana mus principi. Cuius corpus ſanctiſſimum in ara crucis torriduꝫ cruore eius roſeo gu ſtando viuimus deo.

Protecti paſce ueſpe re a deuaſtante āgelo erepti d̄ duriſſio pha raonis imperio. Iaꝫ paſca noſtrum xp̄s ē qui immolatus agnꝰ eſt ſinceritas azima ca ro eius oblata eſt. O uere digna hoſtia per quā fracta ſūt tartara redempta plebis cap tiuata redit ad vite p̄ mia. Cum ſurgit xp̄s tumulo victor redit d̄ baratro tirannuꝫ tru dens vinculo: et reſa rans paradiſuꝫ. Que ſumus auctor omniū in hoc paſcali gaudio ab omni mortis impe tu tuum defende po puluꝫ. Gloria tibi do mine qui ſurrexiſti a mortuis cum patre ſā cto ſpiritu. Ad no cturnum hymnus.

R Ex eterne dñe rerũ creator oĩ
uȝ qui eras ante ſecu
la ſemper cũ pr̃e filius
Q ui mundi i primor
dio adaȝ plaſmaſti ho
minem cui tue imagi
ni vultuȝ dediſti ſimi
lem. Q uem diabolus
deceperat hoſtis hũa
ni generis cui⁹ tu for
mam corporis aſſum
mere dignat⁹ es. U t
hominem redimeres
quẽ ante iã pſalmaue
ras ⁊ nos deo cõiũge
res per carnis ɔtuber
nium. Q uẽ edituȝ ex
virgĩe paueſcit oĩs aĩa
ꝑ quẽ ⁊ nos reſurgẽr
deuota mẽte credim⁹
Q ui nobis per baptiſ
mũ donaſti idulgẽtiã
q̃ tenebamur vincul'
ligati ɔſcie. Q ui cru
cem propter hominẽȝ
ſuſcipere dignatus es
dediſti tuũ ſãguinem
nr̃e ſalutis p̃ciu. Q ue
ſumus auctor oĩum.
G lia tibi dñe q̃ ſurre
xiſti. Ad laudes.

A Urora lux rutilat
celũ laudibus ito
nat mundus exultãs
iubilat gemens infer
nus vlulat. C ũ rex il
le fortiſſimus mortis
ɔfractis viribus pede
conculcãs tartara ſol
uit a pena miſſos. I l
le qui clauſus lapide
cuſtoditur ſub milite
triumphans põpa no
bili victor ſurgit d̃ fu
nere. S olutis iaȝ ge
mitibus et inferni do
loribus: q: reſurrexit
dñs ſplendens clamã
bat angelus. T riſtes
erant apl'i de nece ſui
dñi queȝ pena mortis
crudeli ſui dãnauerũt
ĩpij. S ermone blan

do ãgel⁹ predixit mu
lieribus ĩ galileã. dñs
uidẽdus ẽ quãtotius.
Ille dũ pergũt cõcite
apoſtolis hoc dicere
videntes eũ viuere oſ
culantur pedes dñi.
Quo agnito diſcipli
ĩ galileã ꝑpere pgunt
videre facie3 deſidera
tam dñi. Claro paſca
li gaudio ſol mundo
nitet radio cũ xp̃m iã
apoſtoli viſu cernunt
corporeo. Oſtenſa ti
bi vulnera ĩ xp̃i carne
fulgida r̃ſurrexiſſe do
minũ voce fatent̃ pu
blica. Rex ipſe clemẽ
tiſſ ie tu corda noſtra
poſſide ut tibi laudes
debitas reddamus oĩ
tempore. Queſumus
auctor. Gl̃ia tibi do.
In aſcenſione domi
ni ad veſperas.
Jeſu noſtra redẽ
ptio amor ⁊ deſideriũ
deus creator oĩu3 hõ
in fine tempoꝝ. Que
te vicit clementia: vt
ferres noſtra crimina
crudelem mortem pa
tiens: vt nos a morte
tolleres. Inferni clau
ſtra penetrãs tuos ca
ptiuos redimẽs victor
triumpho nobili ad õ
xteram patris reſides
ipſa te cogat pietas vt
mala noſtra ſuperes ꝑ
cendo ⁊ voti cõpotes
nos tuo vultu facies.
Tu eſto noſtꝛ gaudi
u3 q̇ es futur⁹ p̃miũ ſit
nr̃a ĩ te gl̃ia ꝑ cuncta
pie ſecula amen. Ad
nocturnum hymn⁹.
Eterne rex altiſſi
me redẽptor et fi
delium quo mors ſo
luta deperit datur tri
umphus gratie. cã
dens tribunal dextere

patr̄is poteſtas omni um collata ieſu celituſ que non erat humani tus. Ut trina rex ma chia celeſtiū terreſtri um ꝛ infernoꝝ ↄdita flectāt genu iaȝ ſubdi ta. Tremunt vidētes angeli verſa uice moꝛ taliuȝ culpat caro pur gat caro regnat deus dei caro. Tu eſto no ſtrū gaudium manēs olipo ꝑditū mūdi r̄giſ q̄ fabricā mūdana uin cens gaudia. Hinc te ꝑcātes q̄s ignoſce cul pis oib⁹ ꝛ coꝛda ſurſū ſubleua ad te ſuperna gr̄a. Ut cū r̄pente .ce peris clarere nube iu dicis penas repellis d bitas reddis coꝛonas ꝑditaſ. Gloꝛia tibi do mine. Jn penthēco

Veni creatoꝛ ſpi ritus mētes t̄uoꝛum viſita iple ſuperna gr̄a que tu creaſti pectoꝛa Qui paraclitus dice ris donuȝ dei altiſſimi fons viuus ignis cari tas ꝛ ſpiritalis unctio Tu ſeptiformis mūe re dextere dei tu digi tus tu rite pꝛomiſſum patris ſermōes ditās guttura. Accende lu men ſenſibus infūde amoꝛem coꝛdibus in firma noſtri coꝛpoꝛis virtute firmans perpe tim. Hoſtem repellaſ longius pacemq̄ do nes pꝛotinus ductoꝛe ſit te preuio uitemus omne noxium. Per te ſciamus da patrem noſcamus atque filiū te vtriuſque ſpiritum credamus omni tem poꝛe amen. Ad no cturnum.

Iam chriſtus aſtra aſcenderat regreſſus unde venerat pro miſſum patris muner ſanctum daturus ſpiritum. Solennis urgebat dies quo miſtico ſeptēpli orbis volutus ſepties ſignat btā tēpora. Cū hora cūctis tertia repente mūdus intonat orantib' apoſtolis deū ueniſſe nūtiat. De pr̄is ergo lumine decorus ignis alma eſt q̄ fida chriſti pectora calore v̄bi cō pleat. Impleta gaudēt viſcera afflata ſcō ſpiritu voces diuerſas ītonāt fantur dei magnalia. Ex oī gēte cogniti grecis latiīs barbaris cunctiſq; admirātibus linguis loquūtur oīu;. Iudea tunc incredula ueſana torno ſpiritu ructare muſti crapulā alūnos xp̄i cōcrepat. Sed ſignis ⁊ v̄tutibus occurrit et docet petrus falſos p̱bauit perfidos iobeliſ teſtimōio. Gloria patri dn̄o. Ad laudes.

Beata nobis gaudia anni r̄duxit orbita cum ſpiritus paraclitus effulſit in diſcipulos. Ignis vibrāte lumine lingue figuram detulit uerbis vt eſſet profluī ⁊ caritate feruidi. Linguis loquuntur omniu; turbe pauent gentilium muſto madre d̄putāt quos ſpiritus repleuerat. Patrata ſūt hec miſtice paſce peracto tempore ſacro dieru; numer o quo lege fit remiſſio. Te nunc d̄us pyſſime vultu p̄ca

mur cernuo illapſa no
bis celitus largire do
na ſpirit⁹. Uiduz ſa
crata pectora tua r̃ple
ſti gr̃a dimitte nunc
peccamina et da q̇eta
tp̃a. Gl'ia pr̃. In cor
pore xpi ad veſperas

Pange lingua glori
oſi corporis miſte
riũ ſanguiniſq; p̃cio
ſi quem in mundi pre
cium fructus ventris
generoſi rex effudit
gentiũ. Nobis natuſ
nobis datus ex intac
ta virgine ꝛ i mũdo ꝯ
uerſatus ſparſo verbi
ſemine ſui moras icol
lat⁹ miro clauſit ordie
In ſupreme nocte ce
ne recũbẽs cũ fratrib⁹
obſuata lege plene ci
bis i legalib⁹ cibũ tur
be duodene ſe dat ſu
is mãib⁹. Uerbũ ca
ro panez uerbũ uerbo
carnẽ efficit fitq; ſan
guis xpi mer ꝛ ſi ſẽſuſ
deficit: ad firmadum
cor ſincerũ ſola fides
ſufficit. Tãtũ ergo ſa
cramentum venerẽur
cernui ꝛ antiquũ do
cumentũ nouo cedat
rituli: preſtet fides ſup
plementũ ſenſuum d
fectui. Genitori geni
toq; laus et iubilatio
ſalus honor uirt⁹ q̊q;
ſit ꝛ benedictio proce
denti ab vtroq; ꝯpar
ſit laudatio Amen.

Ad nocturnum.

Sacris ſolẽnijs iun
cta ſint gaudia et
ex precordijs ſolent p̃
conia recedãt uetera
noua ſint omnia cor
da voces ꝛ opa. No
ctis recolitur cena no
uiſſima qua chriſtus
creditur agnum ꝛ azi
ma dediſſe ſr̃ib⁹ iuxta

legitima p̄riſcis idulta
paribus. P oſt agnū
tipicum expletis epul'
corpus dominicū da
tū diſcipulis ſic totū
oib' quod totū ſingu
liſ eius fatemur mani
bus . D edit fragilib'
corporis ferculum de
dit ꝛ triſtib' ſāguiſ po
culū dicēſ accipite qđ
trado vaſculū omnes
ex eo bibite. S ic ſacri
ficium iſtud inſtituit
cuius officiū cōmitti
voluit ſolis preſbiteriſ
q̄bus ſic cōgruit ut ſu
mant et dent ceteris .
P anis āgelic' fit pa
nis hoīum dat panis
celit' figuris t̄minum
o res mirabilis mādu
cat dn̄ꝫ paup ſu' ꝛ hu
milis. T e tria deitas
unaq̄ poſcimus ſic tu
nos viſita ſicut te coli
mus per tuas ſemitas
duc nos quo tendimuſ
ad lucē quā ihabitas
amen. Ad laudes.

V Erbū ſupnū p̄di
ens nec patris li
quens dexterā ad op'
ſuū exienſ venit ad ui
te ueſperam. I n mor
tē a diſcipulo ſuis tra
dendus emulis prius
i uite ferculo ſe tradi
dit diſcipulis. Q uib'
ſub bina ſpecie carnē
dedit ꝛ ſāguinē ut du
plicis ſubſtantie totū
cibaret hoīem. Se na
ſcens dedit ſociū con
ueſcēs i eduliū: ſe mo
riēs i preciū ſe regnās
dat in premiū. O ſalu
taris hoſtia q̄ celi pan
dis hoſtiū bella p̄mūt
hoſtilia da robur fer
auxilium . U ni trioq̄
dn̄o ſit ſempit̄na glo

ria qui uitã ſine t̃mio nobiſ donet in patria

In feſtiuitatibus ſancti pauli.

DOctoꝛ egregie paule moꝛes inſtrue in mente polum nos tranſferre ſatage donec perfectum largiatur pleniꝰ euacuato quod ex parte gerimus. S i trinitati ſẽpit'na gl'ia honoꝛ ptãs atqꝫ iubilatio in unitate cui manet ĩperiũ ex tunc ⁊ mõ ꝑ eterna ſecula. In feſtiuitatibꝰ beate uirginis ad uesperas.

AUe maris ſtella dei mater alma: atque ſemper virgo felix celi poꝛta. S umẽs illud aue gabꝛieliſ oꝛe funda nos ĩ pace mutans nomẽ eue. S olue uincla reis pꝛofer lumen cecis mala noſtra pelle bona cũcta poſce. M õſtra te eſſe matrẽ ſumat per te ꝑces qui pꝛo nobis natus tulit eſſe tuꝰ. U irgo ſingularis int̃ oẽs mitis nos culpis ſolutos mites fac ⁊ caſtoſ U itã ꝑſta purã it̃ para tuuꝫ ut uidẽteſ ieſũ ſẽꝑ collectemur. S it laus deo patri ſũmo xp̃o decus ſpiritui ſãcto trinus honoꝛ unꝰ amen. Ad nocturnũ

QUem terra põtuſ ethera colũt adorant pꝛedicant regentem machinam clauſtrum marie baiulat. Cui luna ſol ⁊ omnia deſeruiũt per tempora perfuſa celi gratia geſtant puelle uiſcera

Beata mater munei e
cuius ſupern⁹ artifex
mūdū pugillo ꝯtinēs
uentris ſub arca clau
ſus eſt. Benedicta ce
li nuntio fecunda ſan
cto ſpiritu deſiderat⁹
gentibuſ cuius per ali
um fuſus eſt. Gloria
tibi domine qui nat⁹
es de virgine cum pa
tre ⁊ ſancto ſpiritu in
ſēpiterna ſecula amē.
Ad laudes.

O Glorioſa domina
excelſa ſup ſydra
que te creauit prouid
lactaſti ſacro vbere.
Quod eua triſtis ab
ſtulit tu reddis almo
germine. intrent ut a
ſtra flebiles celi fene
ſtra facta es. Tu re
gis alti ianua ⁊ porta
lucis fulgida vitaꝫ da
tam per virginem gē
tes redēpte plaudite.

Gloria tibi domine.
In cathedra beati pe
tri ad veſperas.

QUodcūque vicu
lis ſup terrā ſtrin
xerit erit in aſtris reli
gatum fortiter et qd
reſoluerit interris ar
bitrio erit ſolutum ſu
perni radiū i fine mū
di iudex erit ſeculi.
Gloria deo patri im
menſa ſecula ſit tibi
nate decus et imperi
um honor poteſtas ſā
ctoqꝫ ſpiritu ſit trini
tati ſalus indiuidua
per infinita ſclorū ſe
cula am̄. Ad noctur

IAm bone paſtor
petre clemēs acci
pe vota precantium
et peccati vincula
reſolue tibi poteſtate
tradita qua cunetis
celum verbo claudis
aperis. Sit trinitati

In feſto ſancti Joan
is ad veſperas.

UT queant laxis
reſonare fibris.
mira geſtorum famu
li tuorum ſolue pollu
ti labij reatum ſctē io
annes. Nuncius celſo
veniens olimpo te pa
tri magnuz fore naſci
turum nomen et vite
ſeriem gerendi ordie
promit. Ille promiſſi
dubius ſuperni perdi
dit prompte modulos
loquelle ſed reforma
ſti genitus perenpte
organa vocis. Uentr
is obſtruſo poſitꝰ cubi
li ſenſeras regem tha
lamo manentem hinc
parens nati meritis
vterque abdita pan
dit Gloria pri geite q̄
proli et tibi cōpar vt
riuſque ſemper ſpiri
tus alme deus vnus
omni tēpore ſecli. am̄

Ad nocturnum.

ANtra deſerti tene
ris ſub annis ciui
um turbas fugiens
petiſti ne leui ſaltem
maculare vitā famine
poſſes: rebuit hirtuz
tegimen chamelus ar
tubus ſacris ſtrophe
um bibentes cui latex
hauſtum ſociata paſ
tum mella locuſtis.
Ceteri tantum cecine
re vatum corde preſa
go iubar affuturum
tu quidem mundi ſce
lus auferentem indi
ce prodis. Non fu
it vaſti ſpatiuz per or
bis ſanctior quiſquaz
genitus ioane qui ne
phas ſecli meruit laua
ntem tingere linphis
Gloria patri genite
que proli:

ad laudes Hymnus.

O Nimis felix meri
tiqꝫ celſi neſciens
labē niuei pudoris p̄
potēs martir heremi
que cultor marie ua
tum. **S** exta terdenis
alios coronat aucta
trementis duplicata
quoſdā trino cēteno
cumulata fructu te ſa
cer ornant. **N** unc po
tēs noſtri meritiſ opti
mis pectoris duros
lapides r̄pelle aſperuꝫ
planās iter ꝛ r̄flexos
dirrige calles. **U** t piꝰ
mūdi ſator ꝛ r̄dēp or
mtibꝰ pulſa liuiōe pu
ris rite digneť ueniēs
ſacratos ponere greſ
ſus. **L** audibꝰ ciues ce
lebrant ſuperni te deꝰ
ſimplex pariterqꝫ trie
ſupplices ꝛ nos ueni
aꝫ precamur parce re
demptis amē. **In s.**
petri ꝛ pauli ad ueſp.

A Urea lucē ꝛ dco
re roſeo lux lucis
omne perfudiſti ſecu
lum decorans cēlos ī
clito martiro ac ſacra
die que dat reis ueni
am. **I** anitor celi do
ctor orbis pariť iudi
ces ſecli uera mundi
lumina per crucem al
ter alter:alter enſe tri
umphans uite ſanatū
laureati poſſident.
S it trinitati. **A d**
nocturnum.
I am bone paſtor
petre clemens ac
cipe uota precantiuꝫ
ꝛ peccati uicula reſol
ue tibi poteſtate tradi
ta doctor egregie pau
le mores inſtrue ꝛ mē
te polum nos trāſfer
re ſatage doec pfcūm
largiať plēꝰ euacuat
qd ex parte gēiꝫ. **S** it
trinitati. **A d laudes.**

P Etr⁹ btūs catena rū laqos christo iubēte rupit mirabil'r custos puul' ꝛ doctoꝛ eccl'e paſtoꝛ qꝫ gregis ꝯ ſuatoꝛ ouiū arcēs lu poꝛū truculētā rabiē. G loꝛia deo. In beate marie mag.

N ardi maria piſtici ſūpſit libē mox optimi ūxit btōs pedſ dñi rigādo lachꝛymis onoꝛ dec⁹ ipiuꝫ ſit trinitati. In.ſ.michaelis.

T Ibi xp̄e ſplendoꝛ pr̄is uita v̄tuſ coꝛdiū i ꝯſpcū āgeloꝝ uotis uoce pſal⁹ alternā tes ꝯcrepando me os dam⁹ uocibus. C ol laudamus uenerātes oēs celi milites ſꝫ p̄ci pue pꝛimateꝫ celeſtis exercitus michaelē i v̄tute ꝯterēte ꝫabulon. Q uo cuſtode pꝛocul pelle rex xp̄e pyſſime oē nephas ĩimici mūdo coꝛd ꝛ coꝛpe paradiſo r̄dde tuo nos ſola clemētia. G loꝛiā patris melodiſ pſonem⁹ uocib⁹ gloꝛiā xp̄o canam⁹ gloꝛiā paꝛaclito q̇ ds un⁹ extat an̄ ſecula amē. Ad nocturnū

C hriſte ſāctos ꝯcuſ āgeloꝛū rectoꝛ humāi generis ꝛ auctoꝛ nobis et̄nū tribue benign⁹ ſcādē celū. A ngelū pacis michael ad iſtā celit⁹ mitte roga⁹ aulā nobis ut crebꝛo uēiete creſcāt pſpa cūcta. A ngel⁹ foꝛtis gabi ꝛelis ut hoſtē pellat āticū uoliret ab alto ſe p⁹ tēplū uēiēs ad iſtd uiſere nr̄ꝫ. Angelū nobis medicū ſalutiſ mitte de celis raphael: ut oēs ſanet egrotos piter qꝫ nr̄os dirigat actus

Hinc dei noſtri geni
trix maria totus ꝛ no
bis chorꝰ ãgelorũ ſem
ꝑ aſſiſtat ſimul ꝛ btã
cuncto tota. Preſtet
hoc nobis deitas ꝑtrã
pr̃is ac nata ꝑiterque
ſancti ſpũs cuiꝰ robo
rat in oĩ gloria mun
do amẽ. In feſto oĩꝫ
ſanctoꝝ ad veſperas.

Chriſtẽ rẽdẽptor
oium ꝯſerua tuoſ
famuloſ beate ſemper
virginis placatus ſan
ctis precibus. Beata
quoqꝫ agmĩa celeſtiũ
ſpirituũ ꝑterita preſẽ
tia futura mala pellite
Vates eterni iudicis
apoſtolicqꝫ dñi ſuppli
citer expoſcimꝰ ſalua
ri ueſtris ꝑcibꝰ. Mar
tires dei incliti ꝯfẽſſo
reſqꝫ lucidi uriſ orõni
bus nos ferte ĩ celeſti
bus. Chorus ſãctarũ
uirginũ monachorũꝫ
oium ſil' cũ ſcĩs oibuſ
ꝯfortes xp̃i facite. Gẽ
tẽ auferte ꝑfidã credẽ
tiuꝫ de finibus ut xp̃o
laudes debitas perſol
uamꝰ alacrit'. Gloria
pr̃i ingenito eiuſque
unigenito vna cũ ſcõ
ſpũ ĩ ſẽpiterna ſecula.
Amẽ. Ad nocturnũ.

Jeſu ſaluator ſecu
li redemptis ope
ſubueni et pia dei ge
nitrix ſalutẽ poſce mi
ſeris. Cetus oẽs ãge
li patriarcharuꝫ cunei
ꝛ prophetarum meri
ta nobis precent ueni
am. Baptiſta xp̃i pre
uius et clauiger ethe
reꝰ cũ ceťis apl'is nos
ſoluant nexu crimi
niſ Chorus ſacratus
martir ꝯfeſſio ſacẽdo
tũ ꝛ ṽgial' caſtitaſ noſ
a peccatis abſoluat.

Monachoꝝ ſuffragia oēſq; ciues celici ānū ciant votis ſupplicuʒ ⁊ vite poſcant premiū. Laus honoꝛ virt⁹ gloria deo pr̄i cum filio ſancto ſimul paraclito in ſecula ſeculoꝛum.

In communi apoſtoloꝛum ad veſperas.

Exultet celuʒ laudibus reſultet t̄ra gaudijs apoſtoloꝛum gloꝛia ſacra canūt ſolēnia. Vos ſecli iuſti iudices ⁊ uera mundi lumina votis precāur coꝛdiuʒ audite preces ſupplicum. Qui celū verbo clauditis ſeraſ que eius ſoluitis nos a peccatis omnib⁹ ſoluite iuſſu q̄ſuʒ⁹. Quoꝛum precepto ſubdit̄ ſaluſ ⁊ lāgoꝛ oīuʒ ſanate egros moꝛib⁹ nos redētes v̄tutib⁹. Ut cū iudex aduenerit xp̄s in fine seculi nos ſēpiternis gaudijs faciat ēe opetés. Deo patri ſit gloꝛia. Ad nocturnū

Eterna chriſti munera apoſtoloꝛuʒ gloꝛiam laudes canentes debitas letis canamus mentibus. Eccleſiaruʒ principes belli triumphales duces celeſtis aule milites ⁊ uera mundi lumina. Deuota ſanctoꝛuʒ fideſ inuicta ſpes credētium perfecta xp̄i charitas mundi triūphat principeʒ. In his pr̄na gloꝛia ī his volūtaſ ſpiritus exultat in his fili⁹ celū r̄plet̄ gaudijſ. Te nunc redemptoꝛ queſumus vt ipſoꝛuʒ conſoꝛtio iungas precantes ſeruulos in ſempiterna ſecula Amē.

In cõmuni vni' mar
tiris ad veſperas.

Deus tuorum mi
litum ſors ⁊ coro
na premiuȝ laudes ca
nentes martiris abſol
ue nexu crimīis. Hic
nempe mundi gaudia
et blandimenta noxia
caduca rite deputans
peruenit ad celeſtia.
Penas cucurrit for
titer ⁊ ſuſtulit viriliter
pro te effundens ſan
guinem eterna dona
poſſidet. Ob hoc pre
catu ſupplici te poſci
mus pyſſime ī hoc tri
umpho martiri dimit
te noxiā ſeruulis. Lau
us et perhēnis gloria
deo patri cum filio ſā
cto ſimul paraclito in
ſēpiterna ſecula amē.
Ad nocturnum.

Martir dei qui vni
cum pr̄is ſequen
do filium victis trium
phās hoſtibus victor
fruēs celeſtibus. Tui
precatus munere no
ſtrum reatuȝ dilue ar
cens mali contagium
vite remouens tediū.
Soluta ſunt iam uin
cula tui ſacrati corpo
ris nos ſolue vinclis
ſeculi amore filij dei.
Deo patri ſit gloria.
In cōi plurimoꝝ mar

Sanctorū meritis ī
clita gaudia pan
gamus ſocij geſtaque
fortia nam gliſcit ani
mus promere cantib'
victorum genus opti
mum. Hi ſūt quos r̄
tinēs mūdus inhorru
it:ipſū nā ſterili flore
ꝑ aridū ſpreuere peni
tus teque ſecuti ſt̄ rex
xp̄e bone celitus. Hi
ꝑ te furias atqꝫ fero
cia calcaſt hōiū ſceua

que verbera ceſſit his
lacerans fortiter ūgl'a
nec carpſit penetralia
Cedunt gladijs mor
bidentiū: nō murmur
rſonat nō querimōia
ſz de tacito mēs bñ ↄ
ſcia ↄſeruat patiētiā
Que vox q̄ poterit lī
gua retexere q̄ tu mar
tiribus mūera p̄paraſ
rubri nam fluido ſan
guine laureis ditātur
bene fulgidis. Te ſū
ma deitaſ unaq; poſci
mus ut culpas abluaſ
noxia ſubtrahas des
pacē famuliſ nos quo
que gloriā p cūcta pie
ſcl'a amē. Ad nocturn
ETerna xpi mune
ra et martiꝝ victo
rias laudes canētes d
bitas letis canam⁹ mē
tibus. Terrore victo
ſeculi peſtiſque ſpretiſ
corporis mortis ſacre
compendio vitam be
atam poſſident. Tra
dunt igni martires et
beſtiarum dentib⁹ ar
mata ſceuit vngul' tor
toris inſani manus.
Nudata pēdent viſ
cera ſāguis ſacrat⁹ fū
dit ſz pmanēt imobi
les vite phēnis gratia
Te nūc redēptor q̄s
ut martirū cōſortio iū
gas p̄cantes ſeruulos
in ſempiterna ſecula
amen. Ad laudes.
REx glorioſe mar
tirū corona cōfi
tentium q̄ reſpuentes
terrēa perducis ad ce
leſtia. Aurē benignā
protinus appone nrīſ
vocib⁹ trophea ſacra
pāgim⁹ ignoſce q̄ dli
qm⁹. Tu vicis i mārti
rib⁹ parcēdo ↄfeſſōib⁹

tu vince noſtra crimi
na donando indulgē
tiā. Deo pr̄i ſit gloria

In cōi cōfeſſ.

Iſte cōfeſſor dn̄i
ſacratus eſt a ple
bs cui⁹ celebrat ꝑ orbā
hodie letus meruit ſe
creta ſcandere celi.
Qui pius prudens hu
milis pudicus ſobrius
caſtus fuit et quietus
vita dum' preſens ue
getauit eius corp⁹ ar
cius. Ad ſacrum cui⁹
tumulum frequentur
mēbra languentū mo
do ſanitati quolibet
morbo fuerint graua
ta reſtituuntur. Vnde
nūc noſter chorus in
honore ipſius hymnū
cāit hunc libenter: ut
pijs eius meritis iuue
mur oē ꝑ euū. Sit ſa
lus illi decus atq; vi⁹
qui ſupra celi reſidēs
cacumen totius mun
di machinā gubernat
trinus ⁊ vnus amen.

Ad nocturnum.

Ieſu redēptor om
nium perpeſ coro
na preſulum in hac die
clementius noſtris fa
ueto precibuſ. Tui ſa
crati nominis confeſ
ſor almus claruit cui⁹
celebrat annua deuo
ta plebs ſolēnia. Que
rite mundi gaudia hu
ius caduca reſpuens
cum angelis celeſtib⁹
letus potitur premijs
Huius benignus an
nue nobis ſequi ueſti
gia huius p̄camur ſer
uulis dimitte noxiam
criminis. Sit chriſte
rex pijſſime tibi patri
que gloria cum ſpiritu
paraclito nunc ⁊ in ꝑ
petuum. Non pon
tificis.

IEſu corona celſi
or ꝛ veritas ſubli
mior qui confitenti ſ
umlo reddis perbene
premiuꝫ. Da ſupplicã
ti cetui obtentu huiuſ
optimi remiſſionẽ cri
minũ rumpẽdo nexũ
uinculi. Anni recur
ſo, tẽpoꝝ dieſ illuxit lu
mie q̊ ſcũs hic de cor
pore polũ migrauit ꝑ
potens. Hic vana ter
re gaudia ꝛ luculenta
predia poluta ſorde
deputãs ouans tenet
celeſtia. Te xp̄e rex
pyſſime hic ↄfitendo
iugiter calcauit hoſtẽ
fortiꝰ ſupbũ ac ſatelli
teꝫ. Uirtutũ actu ꝛ fi
de ↄfeſſiõis ordine ie
iuna mẽbra deferens
dapes ſupnas obtiet.
Proide te pyſſime ꝓ
camur õs ſuppliceſ ut
hꝰ almi grã nobis re
mittas dbita. Gl'ia t
bi dñe gloria vnigeni
to una cũ ſcõ ſpũ i ſẽ
piterna ſcl'a amẽ. In
cõi ṽginũ ad veſpas.

IEſu corona uirgi
nũ quẽ mater il
la cõcepit q̃ ſola ṽgo
parturit hec vota cle
mẽs accipe. Qui paſ
cis inter lilia ſeptꝰ cho
reis virginum ſpõſus
decorus gloria ſpõſiſ
que reddens premia.
Quocunqꝫ pergis vir
gines ſequunt atque
laudibꝰ poſt te canen
tes curſitant hymnos
q̃ dulces pſonãt. Te
deprecamur largius
noſtris adauge ſenſi
bus neſcire prorſus
omnia corruptionis
vulnera. Laꝰ honor
ꝛ gloria. Ad noctur
num hymnus.

Virginis proles opifexq́ꝫ matris virgo que geſſit pepit q́ꝫ virgo v̄ginis feſtuꝫ canimus tropheuꝫ accipe votum. Hec tua v̄go duplici beata ſorte dum geſſit fragileꝫ domare corporis ſexū domuit cruentuꝫ corpor̄ ſeculū. Unde nec amica morti ſceua penarū genera paueſcēs ſāguīe fuſo meruit ſacratū ſcādē celū. Huius obtentu de⁹ alme nr̄is parce iā culpis vicia remittēs quo tibi puri reſonemus almū pectoriſ hymnū. Gloria patri genitoq́ꝫ proria z tibi cōpar utriuſque ſemp ſpūs alme deus unus omni tempore ſecl'amen. In dedicatione tēpli ad veſpas.

Urbs beata hieruſalē dicta pacis uiſio que conſtituit in celis viuis ex lapidibus z āgelis coornata vt ſponſata comite Noua veniens e celo nuptiali thalamo prepar̄ata ut ſponſata copuletur domino platee z muri eius ex auro puriſſimo. Porte nitent margaritis aditis patentibuſ z uirtute meritorum illuc introducitur omnis qui ob chriſti nomen hic in mundo premitur. Tunſionibus preſſuris expoliti lapides ſuis coaptantur locis p manus artificis deponuntur permanſuri ſacris edificijs. Gloria z honor deo. Ad nocturnum.

A Ngulare fūdamētū lapis xp̄s miſſ⁹ eſt: qui compage parietū in vtroqꝫ nectit quem ſion ſancta ſuſcepit in quo credens permanet. O mnis illa deo cara ꝛ dilecta ciuitas plena modulis in laude ꝛ canorē iubilo: trinū deū unicūqꝫ cum fauoꝛe pꝛedicat. H oc in templo ſūme deus exoꝛat⁹ adueni ꝛ clemēti bonitate pꝛecuꝫ vota ſuſcipe largā benedictionē hic infūde iugiter. H ic p̄mereanē oēs petita accipere ꝛ adepta poſſidere cū ſcīs ꝑhēniter paradiſū introire trāſlati in reqē. G loꝛia ꝛ honoꝛ deo vſquequo altiſſimo una patri filioque inclito paraclito cui laus eſt et poteſtas per eterna ſeculā amen.

Incipiunt .vij. pſalmi penitentiales. an. Ne reminiſcaris. pſalmus.

D n̄e ne in furoꝛe req̄re ſupꝛa p̄s.vi.

B eati quoꝛū p̄s.xxxi

D omine ne in furoꝛe tuo arg p̄s.xxxvij

M iſerere mei. p̄s.L.

D omine exaudi oꝛationē meā p̄s.Ci.

D e pꝛofūdis clamaui ad te p̄s.cxliij

D n̄e exau. p̄s.cxlij

an. Ne reminiſcaris domine delicta mea.

Kieleyſon. xp̄el.

K yriele. X p̄e audi nos. Pater de celis deus miſerere nobis. F ili redemptoꝛ mundi deus miſerere nobis. S ancta trinitas unus deus miſere nobis.

Scā Maria
Sdī genitrix
Suigo ꝟginū
Scē michael
Scē gabꝛiel.
Sce raphael
Omīs ſci ang
eli ⁊ arcāgeli
Oēs ſci btōꝝ
ſpūum oꝛdies
Sioānes pap
Oēs ſci pr̄iar
che ⁊ ꝑphete
Scē petre
Scē paule
Scē andꝛea
Scē iacobe
Scē ioānes
Scē thoma
Scē iacobe
Scē philippe
Sbarthłee
Smathee
Scē ſimon
Scē thoma
Scē mathia
Scē bãnaba

Scē luca
Scē marce.
Oēs ſci appl'i
⁊ euangeliſte
Oes ſci diſci
puli domini
Oēs ſci inocē
Sſtepane
Slaurenti
Suincenti
Sfabiane
Sſebaſtiane
Sioānes ⁊ pa
Scoſma ⁊
damiane
Sgeruaſi ⁊
pꝛothaſi
Oēs ſācti.m.
Sſilueſter
Scē gregoꝛi
Scē martine
Scē auguſtie
Scē ambꝛoſi
Shieronime
Snicolae
Oēs ſci pōtifi
ces ⁊ ꝯfeſſoꝛs

Oēs ſancti doc.
Scē benedicte
Scē franciſſe
Scē antoni
Scē dominice
Oēs ſācti mona
ci ⁊ heremite
Oēs ſācti ſacer
dotes ⁊ leuite
Scā Maria
magdalena
Sancta agnes
Sancta lucia
Sācta cicilia
Sancta agatha
Skatherina
Sancta clara
Seliſabeth
Smargarita
Sdoꝛothea
Scā urſula
Oēs ſācte uirgi
nes ⁊ uidue
Omnes ſancti
⁊ ſancte dei
intercedite
pꝛo nobis

PRopitius eſto pce nobis domie
Propitius eſto exau di nos domine.
Ab oi malo. L. n. d.
Ab omni peccato. l.
A ſubitanea ꝛ impꝛo uiſa moꝛte l nos dñe.
Ab ira ꝛ odio ꝛ õni mala volũtate l nos. d
A ſpũ foꝛnicatiõis. l.
A flguř ꝛ tẽpeſtate. l.
A moꝛte ppetua. l.
Per miſteriũ ſcẽ icar natõis tue l nos dñe.
Per aduentũ tuũ. l. n
Per natiuitatẽ tuã. l
Per baptiſmũ et ſcꝫ ieiuniũ tuuꝫ. l. n. dñe.
Per crucẽ ꝛ paſſiõeꝫ tuam libera nos dñe.
Per moꝛtẽ ꝛ ſepultu ram tuã libera. n. dñe.
Per ſãctã reſurectio nẽ tuaꝫ libera nos. d.
Per admirabilẽ aſcẽ ſionẽ tuã libera. n. d.
Per aduentũ ſpũs pa cliti libera nos domie
In die iudicij. l. n. d.
PEccatoꝛes te ro gam⁹ audi nos.
Ut nobis parcas te.
Ut nobis idulgeas t.
Ut ad uerã pẽitẽtiã nos perducẽ digneriſ
Ut domũ apoſtolicũ ꝛ oẽs eccleſiaſticoſ oꝛ dines i ſcã religiõe cõ ſuare digneris te ro.
Ut iimicos ſcẽ eccle ſie hũiliare digneris.
Ut regib⁹ ꝛ pꝛincipi b⁹ xp̃ianis pacẽ ꝛ con coꝛdiã donare digne ris te rogãus adi nos
Ut cũcto populo xp̃i ano pacẽ ꝛ unitatem largiri digneris t. r. a.
Ut noſmetipos i tuo ſancto ſeruitio conſer uare digneris te ro.
Ut mẽtes nr̃as ad ce eſtia dſideria erigas.

Ut oib⁹ bñfcōꝛib⁹ noſtris ſépi̅na bōa ŕtri.
Ut aïas fratꝝ ꝓpiq̄ꝝ ꝛ bene·actoꝝ nr̄oꝛum ab eterna damnatiōe eripias .t.
Ut fruct⁹ terre nobiſ dare ꝛ ɔſuar̄ digneriſ
Ut omnibus fidelib⁹ defunctis requiem ·etˀ nam donare digneris te rogamus audi nos
Ut nos exaudire di gneris te roga. au.n.
Fili dei te rog.au.n.
Agnus dei qui tolliſ peccata mundi parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis pcā mūdi exaudi.n̄.d
Agn⁹ dei qui tollis pcā mūdi miſer̄ nobꝫ
Xp̄e audi nos. Xp̄e exaudi nos. Cbyriele iſō. Xp̄eleiſō. Cbyrie leiſō. Pat̄ nr̄. ℟. Et ne noſ. ps dauid. De us in adiutoꝛiū. ℟ q̄re ſup̄ra Pſalm⁹.lxix
℣. ſaluos fac noſ ſuoſ ꝛ ācillas tuas. ℟. De us me⁹ ſperātes ī te. ℣ Eſto nobis dn̄e turriſ foꝛtitudīs. ℟. a facie inimici. Nihil ꝓfici at inimic⁹ ī eo. ℟. Et fili⁹ īiquitatis n̄ appo net nocere nobis. ℣. Dn̄e n̄ ſꝫ peccata nr̄a facies nobis. ℟. Ne qꝫ ſm̄ iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ℣. O reꝫ⁹ ꝓ pōtifice nr̄o. ℟ Dn̄s ɔſuet eū ꝛ viuifi cet euꝫ ꝛ beatū faciat eū ī t̄ra ꝛ n̄ tradat eū ī aīaꝫ īimicoꝝ ei⁹. ℣. O rem⁹ ꝓ bn̄fcōꝛib⁹ nr̄is ℟. Retribuere digna re omnibus nobis bo na facientibus pꝛopt̄ nomen tuum vitam eternam. ℣. Oremuſ pꝛo fidelibus defun ctis. ℟. Requiem

eternā dona eiſ dñe ꝛ
lux ꝑpetua luceat eiſ. ℣.
Requeſcāt i pace amē.
℣. Pro frib⁹ nr̄is ab
ſentibus. ℟. Saluos
fac ſuos ꝛ ācillas tuaſ
de⁹ me⁹ ſperātes i te.
℣. Mitte eis dñe auxi
liū d ſācto. ℟. Et ſiō
tuē. ℣. Dñe exaudi o
ratōꝫ meā. ℟. Et clāoꝛ
me⁹ ad te vēiat. Orō.
D Eus cui⁹ ꝓpriū ē
miſereri ſp ꝛ ꝑcere
ſuſcipe deꝑcatōeꝫ no
ſtrā ꝛ nos ꝛ ōs fāulos
tuos q̄s dlictoꝝ cathe
na conſtrīgit miſatio
tue pietatis abſoluat
ꝑ xp̄m. Oratio.
E Xaudi q̄s dñe
ſupplicū ꝑces ꝛ cō
fitētiuꝫ tibi ꝑce pecca
catis ut parit nobis i
dulgētiā tribuas beni
gn⁹ ꝛ pacē: Per. Orō
I Neffabile nobis
dñe miaꝫ tuā cle
mēter oñde ut ſil' nos
a pcātis oib⁹ exuas ꝛ
a penis q̄s ꝓ hiis mere
mur eripias. Oratio.
D Eus q̄ culpa⁹ offē
deris pēitētia pla
caris ꝑceſ ppl'i tui ſup
plicātis ꝓpiti⁹ r̄ſpice ꝛ
flagella tue iracūdie q̄
pro peccatis nr̄is me
remur auerte per.
D eus a quo ſacta de
ſideria. Oratio.
U re igne ſancti ſpiri
tus. Oratio.
F ideliū de⁹. Orō.
A ctōes noſtras q̄s.

F init opus pſalterij
cum hymnis ꝛ reliq̄s
per Jacobuꝫ Britāni
cuꝫ Brixienſē ꝛ Tho
mam Allexandrinuꝫ
Anno. M.cccc.lxxx.
die. xviij. Aprilis Ue
netijs Laus deo.

BATTHYÁNY-KÖNYVTÁR GYULAFEHÉRVÁR

ROMANIA FILIALA BATTHYANEUM BIBLIOTECA NAŢIONALĂ

Dicunt doctores sancte matris ecclesie
et specialiter sanctus Augustinus in
tertio libro de trinitate quod ista oratio
subscripta sic semel devote dicta et cum
contricione prodest tantum sicut in articulo
mortis. si is qui eam dixerit decedat
subito sine confessione.

Domine Jhesu xpe licet magnus
peccator et tribilis sim. et nescio
si in ultimo die meo te cognouerim.
vel si de peccatis meis contricionem veram
habuerim. Nunc domine Jhesu xpe te co
gnosco. et confiteor te in multis offen
disse. Et nunc prout et tunc. et pro il
lo ultimo die exitus mei. contricionem.
displicentiam. et emendationem. omnium pecca
torum meorum habere me cognosco. Et in
uoco. si in die exitus mei contricione
veram non habuero de peccatis meis.
Nunc illam quam habeo. pro illo. ultimo die
recipias Jhesu xpe. Qui viuis et
regnas. in infinita secula seculorum Amen